

การพัฒนาแบบสมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ
DEVELOPMENT OF LEADERSHIP COMPETENCY MODEL
IN THE DIGITAL AGE OF NATIONAL SPORTS UNIVERSITY ADMINISTRATORS

สมหญิง จันทุไทย¹ ประกิต หงส์แสนยาธรรม² และสุขุม มูลเมือง³

สาขาวิชาพลศึกษา คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการกีฬา มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

Department of Physical Education, Faculty of Science and Sports, Bangkokthonburi University

*ผู้เขียนหลัก e-mail: somyingsport75906@gmail.com

Received: September,1 2023

Revised: October,25 2023

Accepted: December,30 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์หลักเพื่อพัฒนาแบบสมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ และมีวัตถุประสงค์เฉพาะเพื่อ (1) กำหนดองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ (2) ตรวจสอบองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และ (3) เปรียบเทียบองค์ประกอบสมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติระหว่างกลุ่มผู้บริหารกับกลุ่มอาจารย์ผู้สอน การวิจัยนี้เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอนในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ กำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปจิวาเวอร์ ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 365 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน

ผลการวิจัยพบว่า (1) สมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ 25 ตัวบ่งชี้ได้แก่ สมรรถนะด้านการสื่อสารจำนวน 5 ตัวบ่งชี้ สมรรถนะด้านแรงจูงใจจำนวน 5 ตัวบ่งชี้ สมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ สมรรถนะด้านความคิดสร้างสรรค์จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ และสมรรถนะด้านการทำงานเป็นทีมจำนวน 5 ตัวบ่งชี้ (2) ผลการตรวจสอบโมเดลองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันพบว่ามีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์โดยมีค่าไค-สแควร์ (Chi-Square) เท่ากับ 567.415 ที่องศาอิสระ(df) เท่ากับ 270 ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (Relative Chi-Square) เท่ากับ 2.102 CFI เท่ากับ .960 TLI เท่ากับ .955 ค่า RMR เท่ากับ .013 และค่า RMSEA เท่ากับ .055 เมื่อทำการทดสอบค่าความตรงเชิงลู่เข้า (AVE) และค่าความเชื่อมั่นขององค์ประกอบ (CR) พบว่าค่าอำนาจขององค์ประกอบมีค่ามากกว่า .50 ทุกองค์ประกอบ และทุกตัวบ่งชี้ แสดงว่าองค์ประกอบ

มีความเหมาะสมดี และตัวบ่งชี้แต่ละตัวเป็นตัวบ่งชี้ที่ดีขององค์ประกอบ และ (3) ผลการเปรียบเทียบองค์ประกอบสมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ระหว่างกลุ่มผู้บริหารกับกลุ่มอาจารย์ผู้สอนพบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐานของกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มอาจารย์ผู้สอนทุกองค์ประกอบและทุกตัวบ่งชี้มีค่ามากกว่า .50 แสดงว่ารูปแบบสมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลที่พัฒนาขึ้นมาอยู่ในเกณฑ์ดีมาก เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มพบว่าทุกตัวบ่งชี้ของแต่ละองค์ประกอบ ทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: รูปแบบสมรรถนะผู้นำ, ยุคดิจิทัล, ผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

Abstract

The main objective of this research was to develop a digital age leadership competency model of National Sports University administrators and had specific purposes: (1) to determine the components and indicators of digital age leadership competency of National Sports University administrators; (2) to examine the components and indicators of digital age leadership competency of National Sports University administrators with empirical data; and (3)) to compare the components of digital age leadership competency of National Sports University administrators between the administrators and the teaching staff. This research was a mixed methods. The sample consisted of 365 administrators and lecturers at the National Sports University. The sample size was determined by using the G*Power program. The sample was 365 people. The research tool was a 5-point estimation scale questionnaire. Statistics used to analyze data were frequency, percentage, mean, Standard Deviation. and confirmatory component analysis.

The results of the research revealed that: (1) the competency of digital leadership of the National Sports University administrators consisted of 5 components and 25 indicators as follows: 5 indicators of communication competency, 5 indicators of motivation performance, 5 indicators of vision performance, 5 indicators of creativity performance and 5 indicators of teamwork performance; (2) the results of the examination of the component model and the digital age leadership competency indicators of the National Sports University administrators by confirmatory component analysis were found to be consistent with the empirical data with Chi-square values. 567.415 at degrees of freedom (df) of 270, relative Chi-square of 2.102, CFI of .960, TLI of .955, RMR of .013 and RMSEA of .055 where testing for the convergence straightness (AVE) and component reliability (CR) found that the component weights were greater than .50 for all components. and every indicator Shows that the component is a good fit. and each indicator is a good indicator of the components, and (3) the comparison of the components of the digital age leadership competency for administrators at the National Sports University. Between the management group and the teaching group, it was found that the component weight in the form of standardized scores of the management group and the teaching group for all components and

all indicators was greater than .50, indicating that the developed digital leadership competency model were very good criteria. Testing between groups, it was found that all indicators of each component in both groups were not different.

Keywords: Leadership Competency Model, Digital Age, National Sports, University Administrators

บทนำ

สมรรถนะเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงคุณค่าของบุคคลคนหนึ่งจากการประเมินผลการปฏิบัติงาน ดังนั้น สมรรถนะจึงเป็นพฤติกรรมการทำงานที่สำคัญ ซึ่งประกอบขึ้นจากหลาย คุณลักษณะที่สามารถวัด สังเกต ตลอดจนประเมินผลได้ รวมทั้งส่งผลต่อความสำเร็จในการปฏิบัติงาน ซึ่งความสำเร็จดังกล่าวนี้ ไม่ใช่เป็นเพียงการตัดสินใจจากสิ่งที่เกิดขึ้น ณ ปัจจุบันเท่านั้น แต่จำเป็นต้องพิจารณาจากผลการสั่งสมสมรรถนะที่มีมาตั้งแต่อดีต องค์การใดให้ความสำคัญกับการจัดการประเด็นสมรรถนะ ก็อาจจะเป็นแนวทางหนึ่ง ที่ส่งผลให้องค์การประสบความสำเร็จได้อย่างยั่งยืนมากยิ่งขึ้น ดังนั้นแนวคิดเกี่ยวกับสมรรถนะของผู้นำ (Competency) สมรรถนะในระดับตัวบุคคลจึงเกี่ยวข้องกับความสามารถของบุคคล อันประกอบด้วย คุณลักษณะและองค์ประกอบต่าง ๆ เช่น ความรู้ ทักษะ ความเอาใจใส่ และความขยันหมั่นเพียร ดังนั้น ความสามารถในลักษณะนี้จึงไม่ใช่อาศัยความรู้เพียงอย่างเดียว แต่ยังเป็นความรู้ที่นำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ สูงสุดในการทำงาน ในปัจจุบันสังคมไทยก้าวเข้าสู่ยุคดิจิทัลอย่างเต็มตัว ทำให้กิจกรรมทางการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจและสังคมดำเนินไปอย่างรวดเร็ว มีการแข่งขันสูง การเข้าถึงแหล่งข้อมูลปริมาณ มหาศาลผ่านโลกออนไลน์มากขึ้น ส่งผลให้คุณลักษณะเยาวชนเปลี่ยนแปลงไป ประกอบกับรัฐบาลได้ประกาศ นโยบายไทยแลนด์ 4.0 มีเป้าหมายให้ประเทศไทยก้าวออกจากกับดักรายได้ปานกลาง และก้าวเข้าสู่ประเทศรายได้สูงโดยใช้นวัตกรรมทางเศรษฐกิจสังคมและการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพสูง เพื่อขับเคลื่อนประเทศไทย (ไกรยศ ภัทราวาท, 2559: 1) กระแสการเปลี่ยนแปลงในยุคดิจิทัลมีผลกระทบ ต่อการเปลี่ยนแปลงในทุกด้าน ทั้งเศรษฐกิจสังคม การเมือง การศึกษา หรือการดำรงชีวิตของมนุษย์ชาติ ทำให้เทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทต่อกันเอื้อประโยชน์ในวิถีชีวิตประจำวันของผู้คนรวมถึงหน่วยงาน ต่าง ๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ รวมทั้งการจัดการศึกษา ทั้งการบริหารจัดการและการจัดการเรียน การสอนในสถานศึกษาที่จะต้องใช้เทคโนโลยีและระบบออนไลน์ต่าง ๆ เพื่อการเรียนรู้และการทำงาน มีการเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนโดยใช้ระบบออนไลน์มากขึ้น บุคลากรกระตือรือร้นที่จะเรียนรู้ การใช้เครื่องมือออนไลน์เพื่อการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงสุดโดยต่างให้ความสำคัญ และตระหนักถึงศักยภาพของนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลทั้งหมดที่มีในปัจจุบัน และแนวโน้มใหม่ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง (दारूरธรรมณ ธิลการ, 2564) ผู้บริหารสถานศึกษาจึงมีความสำคัญและส่งผลโดยตรงต่อการบริหารจัดการในสถานศึกษา การพัฒนาคุณภาพการศึกษาในยุคที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา ทำให้ต้องมีเทคโนโลยีเข้ามาช่วยในการจัดการ ผู้บริหารสถานศึกษาต้องปรับเปลี่ยนบทบาทในฐานะผู้นำขององค์กร การอำนวยความสะดวก

และสนับสนุนให้การปฏิบัติงานของบุคลากรในสถานศึกษาเป็นไปด้วยความเรียบร้อย บริบทขององค์กรที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วผู้นำจำเป็นต้องมีสมรรถนะความเป็นผู้นำในยุคดิจิทัล (Digital Leadership) โดยสมรรถนะผู้นำในยุคดิจิทัลนั้นจะต้องรู้จักปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลง มีความรู้เท่าทันเทคโนโลยี การยอมรับเทคโนโลยีเข้ามาประยุกต์ใช้ในการทำงานรู้จักพัฒนาเทคโนโลยี และใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีหรือนวัตกรรมได้อย่างหลากหลาย โดยผู้บริหารสถานศึกษามีความจำเป็นจะต้องเข้าใจบริบทของสถานศึกษาในยุคดิจิทัลเสียก่อน โดยเฉพาะสภาพแวดล้อมทางเทคโนโลยีที่เป็นทั้งปัจจัยเอื้อและปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ของสถานศึกษาในการจัดการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน ทั้งการเปลี่ยนแปลงในระดับต่างๆ ที่ส่งผลกระทบต่อการศึกษาของไทย รวมไปถึงการทำให้บุคลากรยอมรับเทคโนโลยีนวัตกรรมนั้นจึงเป็นภารกิจที่สำคัญของผู้บริหารสถานศึกษา ซึ่งไม่ใช่เรื่องง่ายโดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรมของสถานศึกษาที่มีความซับซ้อนและมีความท้าทาย ผู้บริหารจะต้องให้การยอมรับและนำสิ่งเหล่านั้นมาใช้กับตนเองก่อนที่จะเผยแพร่หรือส่งเสริมให้คนในองค์กรใช้ในการบูรณาการในสถานศึกษาต่อไป (สุกัญญา แซ่ม้อย, 2561)

มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติประกอบด้วย 17 วิทยาเขต เป็นสถาบันการอุดมศึกษาโดยมีปรัชญา กล่าวว่า พลศึกษาและกีฬาพัฒนาคน พัฒนาชาติ วิสัยทัศน์ เป็นมหาวิทยาลัยอันดับหนึ่งด้านศาสตร์การกีฬาในภูมิภาคอาเซียน บทบาทของผู้นำจะมีอิทธิพลอย่างมากต่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยเฉพาะประเด็นเกี่ยวกับ “สมรรถนะของผู้นำ” (Leadership Competency) ดังนั้นจึงเป็นสิ่งจำเป็นที่ผู้บริหารสถานศึกษาในยุคดิจิทัลต้องมีความรู้ ความสามารถ ทักษะและประสบการณ์ทางการบริหารการศึกษา เพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้ทันสมัยเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของโลก และสามารถสร้างแรงจูงใจให้ผู้ร่วมงานทุกคนปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผลอย่างสูงสุด “ผู้บริหารสถานศึกษาต้องมีทักษะสมรรถนะผู้นำในการจัดการศึกษาในยุคดิจิทัลปรับตัวให้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงของโลกเพื่อพัฒนาเยาวชนให้สามารถดำรงอยู่และรับมือกับความเปลี่ยนแปลงในอนาคต” (เอกชัย กี่สุขพันธ์, 2559)

จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาการพัฒนาารูปแบบสมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ซึ่งเป็นการศึกษาค้นคว้าจากทฤษฎีไปสู่การสร้างวิเคราะห์องค์ประกอบสมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่พัฒนาขึ้นมาจากทฤษฎีและงานวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์หากพบว่าองค์ประกอบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ตามเกณฑ์ที่กำหนด ก็สามารถนำผลการวิจัยไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผนและจัดลำดับความสำคัญในการเสริมสร้างคุณภาพสมรรถนะผู้นำของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อการพัฒนาได้สอดคล้องกับสภาพปัจจุบันในยุคดิจิทัล ซึ่งจะส่งผลต่อชื่อเสียงของประเทศชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 วัตถุประสงค์หลัก

เพื่อพัฒนารูปแบบสมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

2.2 วัตถุประสงค์เฉพาะดังนี้

2.2.1 เพื่อกำหนดองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

2.2.2 เพื่อตรวจสอบองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2.2.3 เพื่อเปรียบเทียบองค์ประกอบสมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติระหว่างกลุ่มผู้บริหารกับกลุ่มอาจารย์ผู้สอน

สมมติฐานการวิจัย

3.1 สมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีองค์ประกอบหลายองค์ประกอบ

3.2 องค์ประกอบสมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่กำหนดขึ้นมามีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

3.3 องค์ประกอบสมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติระหว่างกลุ่มผู้บริหารกับกลุ่มอาจารย์ผู้สอนแตกต่างกัน

ประโยชน์ที่รับจากการวิจัย

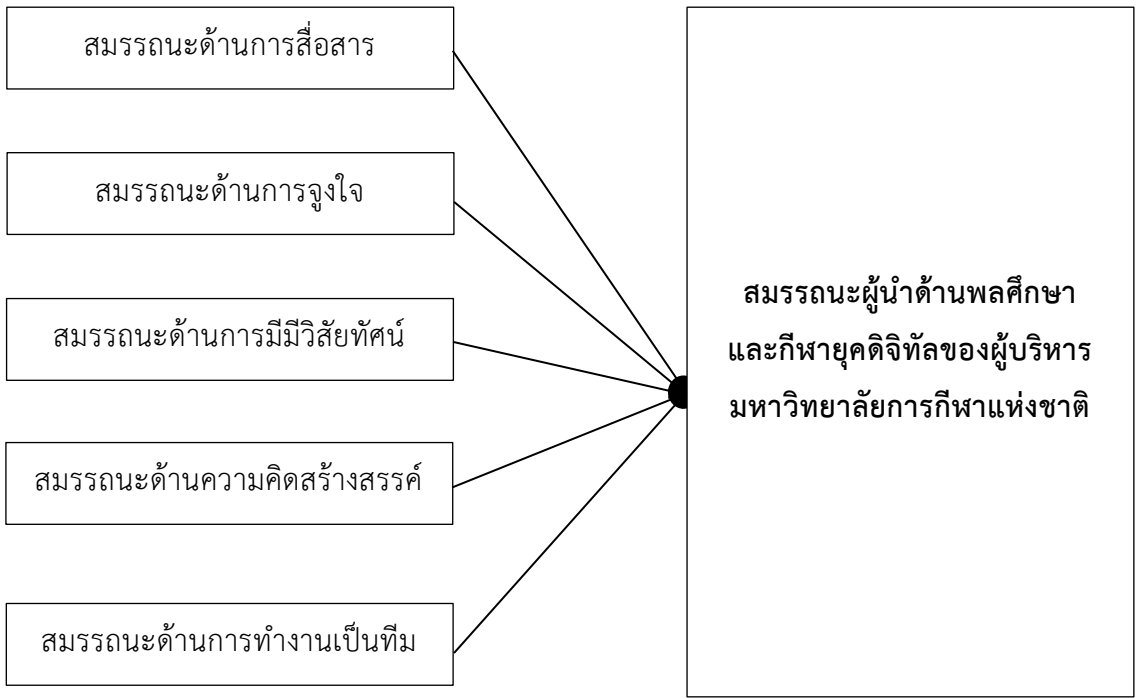
4.1 ได้องค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้นำด้านยุคดิจิทัลสำหรับผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ

4.2 เป็นสารสนเทศให้ผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติได้นำไปประยุกต์ใช้พัฒนาตนเองเพื่อพัฒนาสถานศึกษาให้ทันสมัยเหมาะสมกับการเปลี่ยนแปลงของโลก

4.3 สามารถนำองค์ความรู้ และรูปแบบสมรรถนะผู้นำไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาสมรรถนะผู้นำในยุคดิจิทัลให้มีคุณภาพสามารถปรับตัว และพัฒนาตนเองซึ่งจะส่งผลกระทบต่อประสิทธิผลของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในการพัฒนาการจัดการศึกษาของสถานศึกษาให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยเรื่องสมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลจากเอกสาร ตำรา หนังสือ วิจัย บทความวิจัย แล้วนำมาวิเคราะห์สังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดของสมรรถนะผู้นำด้านพลศึกษาและกีฬา ยุคดิจิทัลของบริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ โดยใช้ความถี่ตั้งแต่ 10 ขึ้นไป ได้องค์ประกอบหลักสมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำนวน 5 องค์ประกอบซึ่งเป็นข้อมูลทุติยภูมิ (secondary data) มาเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

6.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารและอาจารย์มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ 17 แห่ง ประกอบด้วยผู้บริหารจำนวน 170 คน อาจารย์จำนวน 1,002 คน รวมทั้งสิ้น 1,172 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหาร และอาจารย์มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ทั้ง 17 แห่ง ผู้วิจัยเลือกวิธีกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้โปรแกรม จีพาวเวอร์ 3.1.9. โดยกำหนดค่าขนาดอิทธิพลในระดับใหญ่มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ 0.50 ที่นัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ 0.05 (Faul, F. et al,2007) ค่าอำนาจการทดสอบ (Power of Test) เท่ากับ 0.90 และค่าองศาอิสระ (Degrees of Freedom: df) 270 จากเงื่อนไขที่กำหนดได้ผลการกำหนดขนาดตัวอย่างขั้นต่ำได้จำนวน 305 ตัวอย่าง ผู้วิจัยเพิ่มจำนวนกลุ่มตัวอย่างขึ้น 20 เปอร์เซนต์ ในการเก็บข้อมูลรวมจำนวนกลุ่มตัวอย่าง 365 ตัวอย่าง

6.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้ มี 1 ฉบับ ได้แก่ สมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารการกีฬาแห่งชาติ แบ่งเป็น 2 ตอน ดังนี้

1. แบบสอบถามสถานภาพของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 4 ข้อ ประกอบด้วย เพศ ตำแหน่งระดับการศึกษา และอายุ

2. แบบสอบถามสมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจำนวน 55 ข้อ มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (rating scale) ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ

ผู้วิจัยปรับปรุงเครื่องมือภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาคุณิพนธ์เพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไขให้สอดคล้อง และเหมาะสมตามขอบเขตที่กำหนด ตรวจสอบความตรงของเนื้อหาจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ประกอบด้วยผู้ที่มีประสบการณ์ด้านพลศึกษา หรือบริหารการศึกษามาไม่น้อยกว่า 10 ปีขึ้นไป และมีวุฒิการศึกษาระดับปริญญาเอก พิจารณาค่าความสอดคล้องของข้อความรายข้อกับนิยามศัพท์เฉพาะของสมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ซึ่งประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ แล้วหาค่าเฉลี่ยของดัชนีความสอดคล้อง (Index of Objective Congruence: IOC) โดยใช้เกณฑ์การคัดเลือกข้อที่มีค่า IOC เท่ากับ .50 ขึ้นไป (Cronbach, 1990) ซึ่งได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง .80 - 1.00 นำแบบสอบถามไปทดลองใช้ (Try out) กับผู้บริหาร และอาจารย์ในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน และนำแบบสอบถามมาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อ โดยใช้ค่าสหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม (Item-total Correlation) และหาค่าความเชื่อมั่นโดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (L-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach, 1990) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ .971 ค่าอำนาจจำแนก (r) อยู่ระหว่าง .32-.84

6.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามทาง กูเกิลฟอร์มผ่านการสแกน คิวอาร์โค้ด ให้กับบุคลากรมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ เพื่อส่งผ่านไปยังผู้บริหาร และอาจารย์มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำนวน 365 ตัวอย่างติดตามรวบรวมแบบสอบถามจากระบบได้รับแบบสอบถามกลับคืน 363 ตัวอย่างคิดเป็นร้อยละ 99.45 แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป

6.4 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) อันดับสองด้วยโปรแกรม Amos

สรุปผลการวิจัย

7.1 ผลการศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องนำมาสังเคราะห์ ได้องค์ประกอบสมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำนวน 5 องค์ประกอบ และจากการวิเคราะห์ค่าน้ำหนัก (Factor loading) ของตัวบ่งชี้แต่ละองค์ประกอบ ได้ตัวบ่งชี้ทั้งหมด 25 ตัวบ่งชี้ ประกอบด้วยสมรรถนะด้านการสื่อสาร จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ สมรรถนะด้านแรงจูงใจจำนวน 5 ตัวบ่งชี้ สมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ สมรรถนะด้านความคิดสร้างสรรค์จำนวน 5 ตัวบ่งชี้ และสมรรถนะด้านการทำงานเป็นทีมจำนวน 5 ตัวบ่งชี้

7.2 ผลการวิเคราะห์สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง

สถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม	ความถี่	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 เพศชาย	156	43.00
1.2 เพศหญิง	207	57.00
รวม	363	100.00
2. อายุ		
2.1 น้อยกว่า 35 ปี	86	23.70
2.2 35 - 45 ปี	163	44.90
2.3 46 ปีขึ้นไป	114	31.40
รวม	363	100.00
3. ระดับการศึกษา		
3.1 ปริญญาตรี	45	12.40
3.2 ปริญญาโท	249	68.60
3.3 ปริญญาเอก	69	19.00
รวม	363	100.00
4. ตำแหน่ง		
4.1 ผู้บริหาร	60	16.50
4.2 อาจารย์	303	83.50
รวม	363	100.00

7.3 ผลการตรวจสอบโมเดลองค์ประกอบ และตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติ กับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ส่วนดังนี้

7.3.1 ผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าความเบ้ และความโด่งของตัวบ่งชี้ พบว่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าความเบ้ของตัวบ่งชี้ มีค่าไม่เกิน 2 ค่าความโด่งไม่เกิน 10 แสดงว่าคะแนนของตัวบ่งชี้มีการแจกแจงปกติเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความเบ้ (SKEW) และความโด่ง (KUR) ของตัวบ่งชี้

ตัวบ่งชี้	\bar{X}	S.D.	% S.V.	SKEW	KUR
A3	4.41	.639	14.48	-.692	-.213
A4	4.50	.601	13.35	-.861	.157
A5	4.42	.628	14.20	-.688	-.165

ตัวบ่งชี้	\bar{X}	S.D.	% S.V.	SKEW	KUR
A6	4.47	.649	14.51	-.940	.336
A9	4.38	.629	14.36	-.566	-.268
B6	4.55	.664	14.59	-1.580	3.045
B7	4.68	.577	12.32	-2.094	5.917
B8	4.70	.582	12.38	-2.287	6.870
B9	4.60	.615	13.36	-1.726	4.176
B10	4.69	.571	12.17	-1.855	3.302
C2	4.56	.598	13.11	-1.099	.597
C4	4.52	.601	13.29	-.926	.262
C8	4.48	.641	14.28	-1.295	2.816
C9	4.51	.610	13.52	-.929	.227
C12	4.53	.605	13.55	-.966	.313
D6	4.61	.566	12.27	-1.240	1.065
D9	4.67	.568	12.16	-1.775	3.543
D10	4.59	.580	12.63	-1.520	4.057
D11	4.58	.576	12.57	-1.116	.731
D12	4.60	.592	12.86	-1.597	3.972
E1	4.59	.590	12.85	-1.517	3.810
E2	4.60	.593	12.89	-1.569	3.875
E4	4.63	.588	12.69	-1.729	4.464
E9	4.61	.573	12.42	-1.577	4.394
E10	4.56	.597	12.09	-1.424	3.405

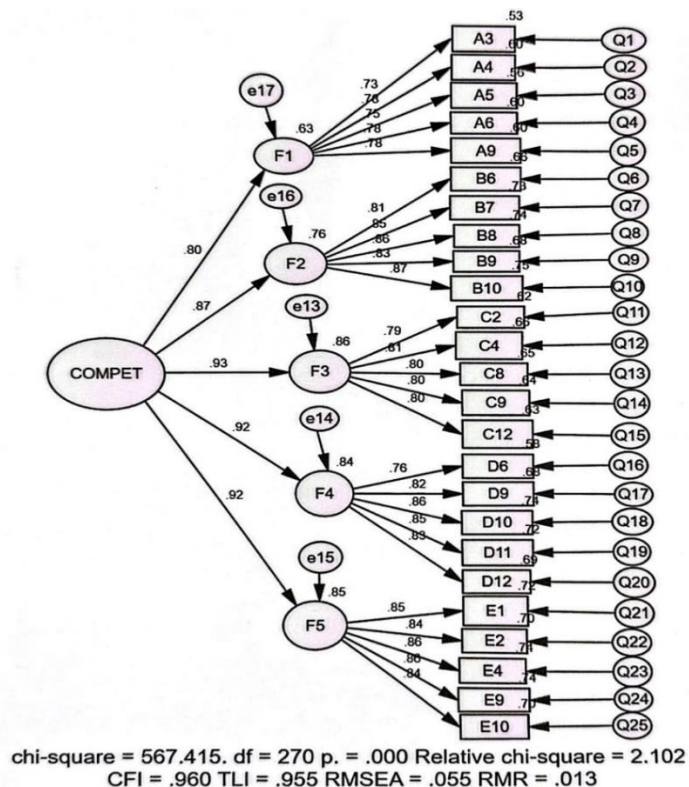
จากตารางที่ 2 พบว่าสัมประสิทธิ์การกระจาย ค่าความเบ้ของตัวบ่งชี้ มีค่าไม่เกิน 2 ค่าความโด่งไม่เกิน 10 แสดงว่าคะแนนของตัวบ่งชี้มีการแจกแจงปกติเป็นไปตามข้อตกลงเบื้องต้น

7.3.2 ผลการวิเคราะห์แมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรบ่งชี้ พบว่าตัวบ่งชี้มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อยู่ระหว่าง .34 - .79 ทุกคู่ จึงสรุปได้ว่าตัวบ่งชี้มีความเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์องค์ประกอบต่อไปดังตารางที่ 3

ประจักษ์ดี และค่า RMSEA ต่ำกว่า 0.06 แสดงว่าโมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดี (Hu & Bentler, 1999) จากข้อมูลดังกล่าวสรุปได้ว่า โมเดลองค์ประกอบสมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัย การกีฬาแห่งชาติมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบค่าความตรงเชิงกลุ่มเข้า (Average variance extracted: AVE) และค่าความเชื่อมั่นขององค์ประกอบ(Composite reliability :CR) พบว่าค่าน้ำหนักองค์ประกอบของสมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ มีค่ามากกว่า .50 ทุกองค์ประกอบ ทุกตัวบ่งชี้ และมีค่ามากกว่า .70 ขึ้นไป และจากการทดสอบความตรงเชิงกลุ่มเข้า (Average variance extracted: AVE) ขององค์ประกอบมีความเหมาะสมดีซึ่งหมายถึงตัวบ่งชี้แต่ละตัว เป็นตัวบ่งชี้ที่ดีขององค์ประกอบแต่ละตัวมีค่าสูงกว่า .50 และค่าความเที่ยง (Composite reliability :CR) ขององค์ประกอบสูงเกินกว่า .70 (Hair et al.2010)

ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันอันดับสองพบว่า องค์ประกอบสมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติทั้ง 5 องค์ประกอบ 25 ตัวบ่งชี้ เมื่อนำมาสร้างโมเดลสมมติฐาน องค์ประกอบสมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติพบว่ามีค่าสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด เรียงลำดับตามค่าน้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐานจากมากไปหาน้อยได้แก่ สมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ สมรรถนะการทำงานเป็นทีม สมรรถนะด้านความคิดสร้างสรรค์ สมรรถนะด้านแรงจูงใจ และสมรรถนะด้านการสื่อสาร ตามลำดับ ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 แสดงโมเดลองค์ประกอบสมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ในรูปคะแนนมาตรฐาน

7.4 ผลการเปรียบเทียบองค์ประกอบสมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติระหว่างกลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มอาจารย์ผู้สอนพบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐานของกลุ่มผู้บริหาร และกลุ่มอาจารย์ผู้สอนทุกองค์ประกอบ และทุกตัวบ่งชี้ซึ่งมีค่ามากกว่า .50 แสดงว่ารูปแบบสมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลที่พัฒนาขึ้นมาอยู่ในเกณฑ์ดีมาก เมื่อทำการทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มพบว่า ทุกตัวบ่งชี้ของแต่ละองค์ประกอบทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกัน ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของโมเดลระหว่างกลุ่มผู้บริหารกับกลุ่มอาจารย์ผู้สอน

โมเดลองค์ประกอบ	χ^2	df	$\Delta \chi^2$	Δdf	P
1. Unconstrait	997.732	540	26.844	20	.140
2. Constrait	1024.576	56			

จากตารางที่ 4 พบว่าผลการเปรียบเทียบระหว่างโมเดลทั้ง 2 กลุ่ม ในตัวบ่งชี้ของแต่ละองค์ประกอบทั้ง 2 กลุ่มไม่แตกต่างกันซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการพัฒนารูปแบบสมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจากผลการวิจัยมีประเด็นที่น่าสนใจนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. จากสมมติฐานข้อที่ 1 สมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีองค์ประกอบหลายองค์ประกอบ ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบสมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติประกอบด้วย 5 องค์ประกอบหลักได้แก่ สมรรถนะด้านการสื่อสาร สมรรถนะด้านแรงจูงใจ สมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ สมรรถนะด้านความคิดสร้างสรรค์ สมรรถนะด้านการทำงานเป็นทีม และแต่ละองค์ประกอบด้วย 5 ตัวบ่งชี้สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ทั้งนี้อาจเป็นเพราะว่าทั้ง 5 องค์ประกอบ และ 25 ตัวบ่งชี้ มีความสำคัญต่อสมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่ต้องมีเพื่อการปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ และเป้าหมายขององค์กรผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับแนวคิดของ Hellriegel, Jackson & Slocum (2005) ได้สรุปสมรรถนะของผู้บริหารประกอบด้วย 6 ประการได้แก่ (1) สมรรถนะในการสื่อสารเป็นความสามารถในการถ่ายทอด และแลกเปลี่ยนข้อมูลระหว่างผู้บริหารกับผู้อื่นอย่างมีประสิทธิภาพ (2) สมรรถนะในการวางแผน และการบริหารจัดการ (3) สมรรถนะในการทำงานเป็นทีมเป็นความสามารถของผู้บริหารในการสร้างทีมที่มีประสิทธิภาพ (4) สมรรถนะการปฏิบัติเชิงกลยุทธ์เป็นความสามารถในการวิเคราะห์กลยุทธ์ขององค์กร (5) สมรรถนะในการตระหนักรู้โลกาภิวัตน์เป็นความสามารถในการปรับตัวให้สอดคล้องกับกระแสโลกาภิวัตน์ และ (6) สมรรถนะในการบริหารตนเองมีความกระตือรือร้นสร้างแรงจูงใจในการทำงานให้บรรลุเป้าหมาย และผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับคุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัล (https://digital.com สืบค้นเมื่อ 2 กุมภาพันธ์ 2566) กล่าวไว้ว่าทักษะที่ต้องมีหากคิดจะเป็นผู้นำ

ในยุคดิจิทัลประกอบด้วย 8 ทักษะได้แก่ ทักษะการสื่อสาร (Communication) การมีวิสัยทัศน์ (Vision) รู้เรื่องดิจิทัล (Digital Literacy) รู้จักวางกลยุทธ์ (Strategy) เข้าใจนวัตกรรม (Innovation) กล้าได้กล้าเสีย (Risk-Tasking) รู้จักปรับตัว (Adaptability) และเห็นค่าของคนเก่ง (Talent Spotting) และผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ จิตติมา วรณศรี (2564) ที่ศึกษารูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบพบว่าภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล มี 40 องค์ประกอบ

2. จากสมมติฐานข้อที่ 2 องค์ประกอบสมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติที่กำหนดขึ้นมามีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการวิจัยพบว่า องค์ประกอบสมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ แสดงว่าตัวบ่งชี้ทั้ง 25 ตัวบ่งชี้เป็นตัวบ่งชี้ที่สำคัญ ในแต่ละองค์ประกอบสามารถเป็นตัวแทนที่แท้จริง และส่งผลกระทบต่อสมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ทั้งนี้อาจเนื่องด้วยผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับสมรรถนะผู้นำ ภาวะผู้นำ และผู้นำยุคดิจิทัลจนสามารถสังเคราะห์องค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ภาวะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ พร้อมทั้งนำไปให้กลุ่มตัวอย่างในมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติทั้ง 17 แห่ง ตรวจสอบยืนยันข้อมูลจากแบบสอบถามแล้ว จึงนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory factor analysis) พบว่าสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าผลการวิจัยสมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติมีความน่าเชื่อถือสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการวางแผน และจัดลำดับความสำคัญในการเสริมสร้างคุณภาพสมรรถนะผู้นำของมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติเพื่อการพัฒนาได้อย่างสอดคล้องกับสภาพปัจจุบันในยุคดิจิทัล

3. จากสมมติฐานข้อที่ 3 องค์ประกอบสมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติระหว่างกลุ่มผู้บริหารกับกลุ่มอาจารย์ผู้สอนแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่าค่าน้ำหนักองค์ประกอบและตัวบ่งชี้สมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ระหว่างกลุ่มผู้บริหารและกลุ่มอาจารย์ผู้สอนมีค่ามากกว่า .50 อยู่ในเกณฑ์ระดับดีมากจึงไม่แตกต่างซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะองค์ประกอบทั้ง 5 และตัวบ่งชี้ทั้ง 25 ตัวบ่งชี้มีความสำคัญในยุคดิจิทัลซึ่งทั้งผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอนมีความจำเป็นที่จะต้องมีการปรับเปลี่ยนตัวเองให้เท่าทัน และพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงตัวเองให้ทันต่อสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของยุคดิจิทัลดังที่ สุภัทรศักดิ์ คำสามารถ (2563) กล่าวว่ายุคดิจิทัลหมายถึง “ยุคอิเล็กทรอนิกส์ที่เกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีที่มีความรวดเร็วในการสื่อสาร การส่งผ่านข้อมูลความรู้ต่างๆที่มีอยู่ในสังคมไม่ว่าจะเป็นข่าวสาร ภาพ หรือวิดีโอที่ทุกคนสามารถเข้าถึงได้อย่างรวดเร็วทุกที่ และทุกเวลา” สังคมยุคนี้เป็นสังคมยุคดิจิทัล และเทคโนโลยีที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลาต้องมีการพัฒนาความรู้ มีความคิดสร้างสรรค์ มีการคิดวิเคราะห์ในโลกออนไลน์ เพื่อนำมาสู่ข้อมูลสารสนเทศ เพื่อการตัดสินใจ กอปรกับผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอนเป็นอาจารย์มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ ซึ่งเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีภารกิจ 4 ด้าน เหมือนกับมหาวิทยาลัยอื่นๆคือ ด้านการศึกษา

ด้านการวิจัย ด้านการบริหารวิชาการและสังคม และด้านทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ซึ่งต้องมีวิสัยทัศน์ และแนวทางการพัฒนาเพื่อให้มหาวิทยาลัยมีการดำเนินการอย่างมีคุณภาพให้สอดคล้องกับกระแสโลกในปัจจุบันที่มีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว และเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามามีบทบาทมากขึ้นเรียกว่ายุคดิจิทัล ผู้บริหาร และอาจารย์ผู้สอนจะต้องรู้จักใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลได้หลากหลายเพื่อให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจึงทำให้ผลการวิจัยออกมาไม่แตกต่างกัน

องค์ความรู้ใหม่

ผลการวิจัยทำให้ได้องค์ความรู้ใหม่คือ สมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ จำนวน 5 องค์ประกอบ เรียงลำดับตามค่าน้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐาน ประกอบด้วย สมรรถนะด้านการมีวิสัยทัศน์ประกอบด้วย สมรรถนะด้านการทำงานเป็นทีม สมรรถนะด้านความคิดสร้างสรรค์ สมรรถนะด้านแรงจูงใจ และสมรรถนะด้านการสื่อสาร

ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการนำผลการวิจัยไปใช้

ข้อค้นพบจากการพัฒนารูปแบบสมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติสามารถนำไปประยุกต์ใช้

1. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติสามารถนำองค์ความรู้องค์ประกอบทั้ง 5 องค์ประกอบที่ผ่านการวิเคราะห์ยืนยันได้ด้วยข้อมูลทางสถิติ ไปเสริมสร้างคุณภาพสมรรถนะของผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติได้

2. องค์ประกอบสมรรถนะด้านการการมีวิสัยทัศน์เป็นองค์ประกอบที่มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบในรูปคะแนนมาตรฐานมากที่สุด ดังนั้นผู้บริหารมหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติจึงควรกำหนดทิศทางขององค์กรในยุคดิจิทัลได้อย่างชัดเจนทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกโดยเฉพาะกระบวนการคิดที่ดีหรือที่เรียกว่า Growth Mindset

3. ผลการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มผู้บริหารกับกลุ่มอาจารย์พบว่าองค์ประกอบ และตัวบ่งชี้ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นการพัฒนาสมรรถนะผู้นำยุคดิจิทัลสามารถที่จะพัฒนาไปพร้อมๆกันได้

เอกสารอ้างอิง

ไกรยศ ภัทราวาท. (2559). รายงานการสัมมนาการศึกษาไทย 4.0 14 ตุลาคม 2559.สถาบันแห่งชาติ

เพื่อพัฒนาเด็กและครอบครัว มหาวิทยาลัยมหิดล. นครปฐม : มหาวิทยาลัยมหิดล.

คุณลักษณะภาวะผู้นำยุคดิจิทัล. ออนไลน์ (<https://digital.com> สืบค้น 2 กุมภาพันธ์ 2566)

จิตติมา วรณศรี. (2564). รูปแบบการพัฒนาภาวะผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล.วารสาร

สังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธปีที่ 6 ฉบับที่ 10 (ตุลาคม2564) 458 – 472.

ดาวรุกรณ ถวิลการ. (2564). ภาวะผู้นำดิจิทัล . ขอนแก่น: ศูนย์นวัตกรรมการเรียนการสอน

มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุกัญญา แซ่มซ้อย. (2561). **ภาวะผู้นำทางเทคโนโลยี : การนำเทคโนโลยีสู่ห้องเรียนและโรงเรียนในศตวรรษที่ 21**. วารสารศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยนเรศวร, 16 (4): 216-224.

สุภัทรศักดิ์ คำสามารถ ศิรินทิพย์ กุลจิตรตรี และ โกวิท จันทะपालะ.(2563). **แนวทางการบริหารการศึกษาในยุคดิจิทัลระดับขั้น**.Journal of Modern Learning Development ปีที่ 5 (3) ประจำเดือนพฤษภาคม – มิถุนายน 2563

เอกชัย กี่สุขพันธ์. (2559). **การบริหารสถานศึกษายุคดิจิทัล**.สืบค้น 2 พฤษภาคม 2565, จาก www.truelookpanya.com/knowledge/content/52232/-edu-t2s1-t2-t2s3-

Cronbach, L. J. (1990). **Essentials of Psychological Testing**. 5th. New York : Harper Collins

Hair, J. F.; Black, W. C.; Babin, B. J.; & Anderson, R. E. (2010). **Multivariate Data Analysis**. 7th ed. New Jersey: Prentice Hall

Hellriegel, Jackson, and Slocum. (2005). **Management: A Competency-Based Approach**, 6-26.

Hu, L-T. & Bentler, P.M., (1999). Cutoff criteria for fit indexes in covariance structure analysis: Conventional criteria versus new alternatives. **Structural equation modeling**, 6(1), 1-55.

การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนางานกิจการนักศึกษา
แบบดุลยภาพสำหรับสถาบันอุดมศึกษานานาชาติ
Needs Assessment to Develop Student Affairs by Applying
the Balanced Scorecard for International Institutions of Higher Education

อาภรณ์ ไทยกล้า^{*1} วิเชียร พันธุ์เครือบุตร² และพงศ์เทพ จิระโร³

Arpharane Thaikla^{*1} Vichian Puncreobutr² and Pongthep Jiraro³

^{*1} นักศึกษาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา

Ph.D. Student of Philosophy Program in Educational Administration Faculty of Education,
St. Theresa International College

²⁻³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา**,**

Lecturer Assist.Prof.Dr., Faculty of Education, St. Theresa International College

*ผู้นิพนธ์หลัก e-mail: arpharane.t@stic.ac.th

Received: October, 15 2023

Revised: November, 25 2023

Accepted: December, 30 2023

บทคัดย่อ

การศึกษาครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น และเปรียบเทียบงานกิจการนักศึกษาแบบดุลยภาพ สถาบันอุดมศึกษานานาชาติ ภาคตะวันออก ประเทศไทย กลุ่มตัวอย่างเลือกแบบเฉพาะเจาะจง ได้แก่ ผู้บริหารงานกิจการนักศึกษา อาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจการนักศึกษา และคณะกรรมการสโมสรนักศึกษา ของวิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา และวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา สถาบันละ 25 คน รวม 50 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบบมาตราประมาณค่า 5 ระดับ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) t-test และ One-way ANOVA ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของงานกิจการนักศึกษาแบบดุลยภาพ สถาบันอุดมศึกษานานาชาติ ภาคตะวันออก ประเทศไทย พบว่า สภาพปัจจุบันของงานกิจการนักศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด 2) ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนางานกิจการนักศึกษาแบบดุลยภาพ สถาบันอุดมศึกษานานาชาติ ภาคตะวันออก ประเทศไทย พบว่า ด้านที่มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ด้านความเป็นนานาชาติ 3) สภาพปัจจุบันของงานกิจการนักศึกษาแบบดุลยภาพ ของสถาบันอุดมศึกษานานาชาติ ภาคตะวันออก ประเทศไทย มุมมองด้านการเงิน พบว่า การจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานกิจการนักศึกษา และการจัดหาทุนสนับสนุนให้นักศึกษา แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมต่างประเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ รวมทั้งมุมมองด้านความเป็นนานาชาติ พบว่า การมีโครงการแลกเปลี่ยน และการกำหนดหน่วยงาน

ความรับผิดชอบในการสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ

คำสำคัญ: ความต้องการจำเป็น, งานกิจการนักศึกษา, สถาบันอุดมศึกษานานาชาติ

ABSTRACT

This research aims to study the degree of success, Importance, and Priority needs and, compare the degree of success of student affairs for developing student affairs by applying the BSC for international higher education institutions. The purposive sample group was administrators, lecturers, officers of student affairs, and student unions of international higher education institutions in the Eastern Region, Thailand. There were 25 people per institution, a total is 50 people. The instrument was a 5 Likert scale questionnaire created by the researcher, the statistics used were \bar{X} , S.D., $PNI_{modified}$, t-test, and One-way ANOVA. The results showed that 1) The degree of success and importance of student affairs found that the degree of success of student affairs overall of BSC had a high level. The perspective level found that the importance of student affairs had the highest level was the learning and Growth, and internationalization perspective of BSC. 2) The Priority Needs Index found that the highest of the Priority Needs Index was the internationalization perspective of BSC. 3) The degree of success of the International Institute of Higher Education found that the financial perspective is , appropriate, and provides support for the exchange program. There are statistically significant differences at the .05 and .01 levels, respectively. In addition, the Internationalization perspective found that there are activities to exchange programs and determine the agencies responsible for creating international cooperation. There are statistically significant differences at the .05 and .01 levels, respectively.

Keywords: Needs Assessment, Student Affairs, International Institutions of Higher Education

บทนำ

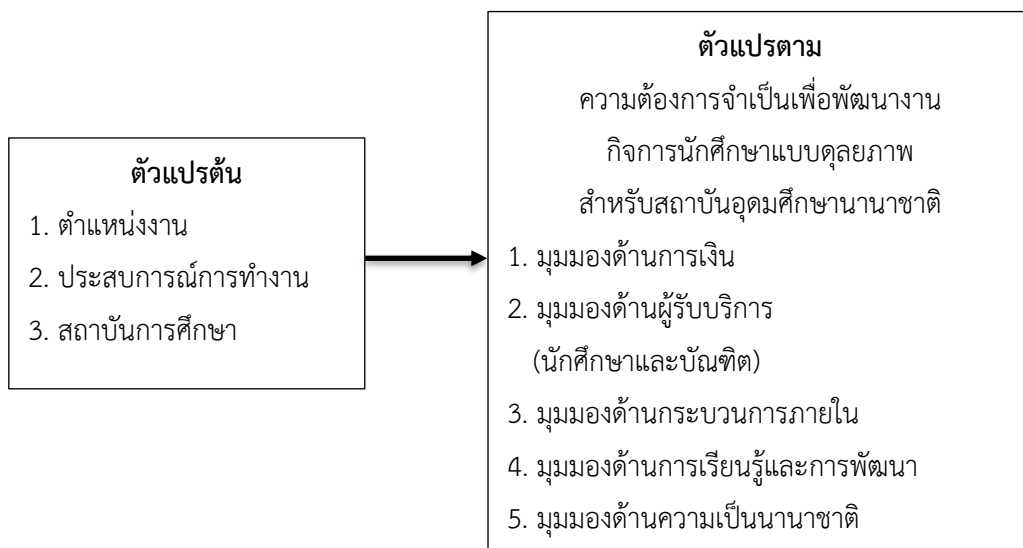
งานกิจการนักศึกษา ระดับอุดมศึกษา เป็นส่วนงานสำคัญที่ช่วยสนับสนุนและส่งเสริมให้บัณฑิตเป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ นอกเหนือจากการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้บัณฑิตมีความรู้ทางวิชาการ และวิชาชีพตามหลักสูตรที่กำหนด แต่ด้วยสถานการณ์และสภาพปัญหาของงานกิจการนักศึกษาในปัจจุบัน โดยเฉพาะงานกิจการนักศึกษา พบว่า บทบาทหน้าที่ในการบริหารจัดการงานกิจการนักศึกษาไม่ชัดเจน ทำให้ผู้ปฏิบัติงานด้านกิจการนักศึกษาขาดความมั่นใจในการทำงาน รวมทั้งผู้ปฏิบัติงานด้านกิจการศึกษายังขาดทักษะการจัดการจัดกิจกรรมที่พัฒนาคุณลักษณะเฉพาะด้านแก่นักศึกษา เนื่องจากขาดความรู้

ความสามารถในการจัดกิจกรรมนักศึกษา (วรเชษฐ์ สิงห์ล่อ, 2561) นอกจากนี้ การบริหารงบประมาณงานกิจการนักศึกษาแต่ละปีได้รับจำกัด ทำให้งานกิจการนักศึกษาประสบปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานหลายประการ ไม่สามารถปฏิบัติงานได้บรรลุเป้าหมาย (มิตร ทองกาบ, 2558) การหาแหล่งเงินทุนให้นักศึกษาไม่เพียงพอ และการได้รับทุนสนับสนุนล่าช้า (ชัยณรงค์ ธนานุรัตน์, 2557) จากสภาพปัญหาเหล่านี้จึงส่งผลให้งานกิจการนักศึกษาไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร ดังนั้น เพื่อให้การดำเนินงานกิจการนักศึกษาได้รับการพัฒนาและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพเกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ตามที่คาดหวังกับนักศึกษาและบัณฑิตสถาบันอุดมศึกษา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และประเมินความต้องการจำเป็นของงานกิจการนักศึกษา และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ในการพัฒนากลยุทธ์การจัดการงานกิจการนักศึกษาโดยประยุกต์ใช้แนวคิดการบริหารงานแบบดุลยภาพครอบคลุม 5 มิติ ตามแนวคิดแบบดุลยภาพ (Kaplan & Norton, 1996) ได้แก่ มุมมองด้านการเงิน มุมมองด้านนักศึกษา มุมมองด้านกระบวนการภายใน มุมมองด้านการเรียนรู้และการพัฒนา และมุมมองความเป็นนานาชาติ เพื่อให้การดำเนินงานขององค์กรประสบความสำเร็จในบริบทของสถาบันอุดมศึกษานานาชาติต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของงานกิจการนักศึกษาแบบดุลยภาพสถาบันอุดมศึกษานานาชาติ
2. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนางานกิจการนักศึกษาแบบดุลยภาพ สถาบันอุดมศึกษานานาชาติ
3. เพื่อเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันของงานกิจการนักศึกษาแบบดุลยภาพ สถาบันอุดมศึกษานานาชาติ ตามการรับรู้ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพและสถาบันการศึกษา

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ความต้องการจำเป็น ในการพัฒนางานกิจการนักศึกษาแบบดุลยภาพ สำหรับสถาบันอุดมศึกษานานาชาติ ภาคตะวันออก ประเทศไทย รวมทั้งเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานแบบดุลยภาพระหว่างงานกิจการนักศึกษา วิทยาลัยนานาชาติ เซนต์เทเรซาและวิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา โดยผู้วิจัยได้นำเสนอขั้นตอนการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารงานกิจการนักศึกษา อาจารย์หรือเจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจการนักศึกษา และคณะกรรมการสโมสรนักศึกษา ของสถาบันอุดมศึกษานานาชาติ ภาคตะวันออก ประเทศไทย กลุ่มตัวอย่าง เลือกแบบเฉพาะเจาะจง ได้แก่ ผู้บริหารงานกิจการนักศึกษา อาจารย์หรือ เจ้าหน้าที่ฝ่ายกิจการนักศึกษา และคณะกรรมการสโมสรนักศึกษา สถาบันละ 25 คน รวมจำนวน 50 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถามความต้องการจำเป็นในการพัฒนาการดำเนินงาน กิจการนักศึกษาแบบดุลยภาพ สำหรับสถาบันการศึกษานานาชาติ ซึ่งผู้วิจัยเป็นผู้สร้างขึ้น แบ่งเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการปฏิบัติงาน ตำแหน่งหน้าที่ เป็นแบบชนิดตรวจสอบรายการ (Check list)

ตอนที่ 2 สอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และความต้องการจำเป็น ในการพัฒนางานกิจการนักศึกษาแบบดุลยภาพ สำหรับสถาบันอุดมศึกษานานาชาติ ลักษณะของเครื่องมือ เป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ชนิดแบบตอบสนองคู่ (dual-response format) ครอบคลุม 5 มุมมอง โดยประยุกต์จากแนวคิดทฤษฎี Balanced Scorecard (Kaplan & Norton, 1996) ได้แก่ 1) มุมมองด้านการเงิน 2) มุมมองด้านกระบวนการภายใน 3) มุมมองด้านการเรียนรู้และการพัฒนา 4) มุมมองด้านนักศึกษาและบัณฑิต 5) มุมมองความเป็นนานาชาติ มีข้อคำถามทั้งสิ้น 50 ข้อ ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Validity) ของเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พบว่าข้อคำถามทุกข้อมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67-1.0 ผ่านเกณฑ์ทั้งหมด 50 ข้อ เป็นแบบชนิดตอบสนองคู่ (dual-response format) ปรับแก้ตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นหาค่าความเที่ยง (Reliability) โดยผู้วิจัยนำแบบสอบถาม try out กับกลุ่มที่มีลักษณะใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน วิเคราะห์หาค่าความเที่ยงของแบบสอบถาม ทั้งฉบับมีค่า Cronbach's Alpha Coefficient เท่ากับ 0.973

3. การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป รายละเอียดดังนี้

3.1 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยใช้ค่าความถี่และร้อยละ

3.2 วิเคราะห์สภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของงานกิจการนักศึกษาแบบดุลยภาพ สถาบันอุดมศึกษานานาชาติ ภาคตะวันออก ประเทศไทย โดยใช้การหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) แปลความหมายค่าเฉลี่ยในแต่ละระดับดังนี้ (พงศเทพ จิระโร, 2562)

4.50-5.00 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ระดับมากที่สุด

3.50-4.49 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ระดับมาก

2.50-3.49 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ระดับปานกลาง

1.50-2.49 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ระดับน้อย

1.00-1.49 หมายถึง สภาพปัจจุบัน/สภาพที่พึงประสงค์ระดับน้อยที่สุด

3) การประเมินความต้องการจำเป็นในการพัฒนางานกิจการนักศึกษา สำหรับสถาบันอุดมศึกษานานาชาติ ภาคตะวันออก ประเทศไทย ผู้วิจัยได้วิเคราะห์และจัดลำดับความสำคัญของความต้องการจำเป็น โดยใช้สูตร Modified Priority Needs Index ข้อที่มีค่าดัชนี $PNI_{modified}$ สูง แสดงว่ามีความต้องการจำเป็นระดับสูง มากกว่าข้อรายการที่มีค่า $PNI_{modified}$ ต่ำ ซึ่งข้อที่มีดัชนี $PNI_{modified} > 0.35$ หมายถึง มีความต้องการจำเป็นที่ต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน (สุวิมล ว่องวานิช. 2562) 4) เปรียบเทียบสภาพปัจจุบันของงานกิจการนักศึกษาแบบดุลยภาพ ของสถาบันอุดมศึกษานานาชาติ ภาคตะวันออก ประเทศไทย จำแนกตามสถานภาพและสถาบันการศึกษา โดยใช้การทดสอบค่าที (Independent t-test) และเปรียบเทียบมากกว่า 2 กลุ่ม โดยการวิเคราะห์โดยใช้ One-way ANOVA

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ของงานกิจการนักศึกษาแบบดุลยภาพ สถาบันอุดมศึกษานานาชาติ ภาคตะวันออก ประเทศไทย พบว่า สภาพปัจจุบันของงานกิจการนักศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา อยู่ในระดับมาก สภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา และด้านความเป็นนานาชาติ อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้สามารถสรุปผลการวิจัยแต่ละมุมมอง 5 ด้าน ดังนี้

1) มุมมองด้านการเงิน สภาพปัจจุบันของงานกิจการนักศึกษา ภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการจัดสรรเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) อยู่ระดับมาก ($\bar{X}=4.20, S.D.=0.95$) และสภาพที่พึงประสงค์ภาพรวมอยู่ระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.80, S.D.=0.45$)

2) มุมมองด้านผู้รับบริการ (นักศึกษาและบัณฑิต) สภาพปัจจุบันของงานกิจการนักศึกษา ภาพรวมอยู่ระดับมาก และสภาพที่พึงประสงค์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ บัณฑิตมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ ($\bar{X}=4.86, S.D.=0.35$)

3) มุมมองด้านกระบวนการภายใน สภาพปัจจุบันของงานกิจการนักศึกษาภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสภาพที่พึงประสงค์ ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ มีการจัดประชุมทำแผนปฏิบัติงานกิจกรรมนักศึกษา โดยกำหนดตัวชี้วัดแผนงานให้สอดคล้องกับเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.84, S.D.=0.37$)

4) มุมมองด้านความรู้และการพัฒนา สภาพปัจจุบันของงานกิจการนักศึกษาภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสภาพที่พึงประสงค์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ผู้บริหารสูงสุดฝ่ายกิจการนักศึกษาเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในการบริหารงาน และมีประสบการณ์ในด้านงานกิจการนักศึกษา อยู่ระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.86, S.D.=0.35$)

5) มุมมองด้านความเป็นนานาชาติ สภาพปัจจุบันของงานกิจการนักศึกษาภาพรวมอยู่ระดับปานกลาง และสภาพที่พึงประสงค์ ภาพรวมอยู่ระดับมากที่สุด พิจารณารายข้อ พบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ผู้บริหารสถาบันมีการกำหนดนโยบายส่งเสริมความเป็นนานาชาติด้านภาษาและวัฒนธรรม มีการบริหารจัดการทรัพยากร บุคลากร งบประมาณ การสร้างแรงจูงใจเพื่อให้เกิดความเป็นนานาชาติในองค์กร อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}=4.80$, S.D.=0.40)

2. ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนางานกิจการนักศึกษาแบบดุลยภาพสถาบันอุดมศึกษานานาชาติ ภาคตะวันออก ประเทศไทย พบว่า ดัชนีความต้องการจำเป็นในภาพรวมเท่ากับ 0.39 เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีดัชนีความต้องการจำเป็นสูงสุด คือ ด้านความเป็นนานาชาติ เท่ากับ 0.60 ($PNI_{\text{modified}} > 0.35$) แสดงถึงความต้องการจำเป็นที่ต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วนที่สุด ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ ดัชนีความต้องการจำเป็น และการจัดลำดับในการพัฒนางานกิจการนักศึกษาแบบดุลยภาพ สถาบันอุดมศึกษานานาชาติ ภาคตะวันออก ประเทศไทย ในภาพรวม

ที่	มุมมอง	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึงประสงค์			PNI_{modified} (I-D)/D	อันดับ
		\bar{X}	S.D.	ระดับ	\bar{X}	S.D.	ระดับ		
1	ด้านการเงิน	3.40	0.80	ปานกลาง	4.71	0.35	มากที่สุด	0.47	2
2	ด้านผู้รับบริการ (นักศึกษาและบัณฑิต)	3.56	0.70	มาก	4.71	0.35	มากที่สุด	0.37	4
3	ด้านกระบวนการภายใน	3.66	0.81	มาก	4.74	0.34	มากที่สุด	0.38	3
4	ด้านการเรียนรู้และการพัฒนา	3.78	0.86	มาก	4.75	0.33	มากที่สุด	0.34	5
5	ด้านความเป็นนานาชาติ	3.44	1.07	ปานกลาง	4.75	0.33	มากที่สุด	0.60	1
	เฉลี่ยรวมทุกด้าน	3.57	0.73	มาก	4.74	0.34	มากที่สุด	0.39	-

หมายเหตุ $PNI_{\text{modified}} > 0.35$ หมายถึง มีความต้องการจำเป็นที่ต้องได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน

3. ผลการเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันของงานกิจการนักศึกษาแบบดุลยภาพสถาบันอุดมศึกษานานาชาติ ภาคตะวันออก ประเทศไทย จำแนกตามสถานภาพและสถาบันการศึกษา ดังนี้

3.1 สภาพปัจจุบันของงานกิจการนักศึกษาแบบดุลยภาพ ของสถาบันอุดมศึกษานานาชาติ ภาคตะวันออก ประเทศไทย จำแนกตามตำแหน่งงาน พิจารณารายด้าน พบว่า การรับรู้มุมมองด้านการเงินมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3.2 สภาพปัจจุบันของงานกิจการนักศึกษาแบบดุลยภาพ ของสถาบันอุดมศึกษานานาชาติ ภาคตะวันออก ประเทศไทย จำแนกตามประสบการณ์การทำงานกิจการนักศึกษา พบว่า โดยภาพรวมมีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3.3 สภาพปัจจุบันของงานกิจการนักศึกษาแบบดุลยภาพ จำแนกตามสถาบันการศึกษา พบว่า สภาพปัจจุบันของงานกิจการนักศึกษา ของสถาบันการศึกษา A โดยภาพรวมทั้ง 5 มุมมอง อยู่ระดับปานกลาง สถาบันการศึกษา B อยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยสรุปผลการเปรียบเทียบแต่ละมุมมองเป็น 5 ด้านดังนี้

1) สภาพปัจจุบันของงานกิจการนักศึกษาแบบดุลยภาพ มุมมองด้านการเงิน

โดยภาพรวมของสถาบันการศึกษา A อยู่ในระดับปานกลาง และสถาบันการศึกษา B อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานกิจการนักศึกษาอย่างเพียงพอ และเหมาะสม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 และการจัดหาทุนสนับสนุนให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนวัฒนธรรมต่างประเทศ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบสภาพปัจจุบันของงานกิจการนักศึกษาแบบดุลยภาพ สถาบันอุดมศึกษานานาชาติ ภาคตะวันออก ประเทศไทย มุมมองด้านการเงิน (Financial Perspective)

ที่	รายการ	กลุ่ม	n	\bar{X}	S.D.	t	df	p-value
1	สถาบัน/คณะ มีการจัดทำแผนงบประมาณประจำปี เพื่อใช้ดำเนินงานกิจการนักศึกษา	A	25	3.48	1.29	-.367	48	.715
		B	25	3.60	1.00			
2	มีการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานกิจการนักศึกษาอย่างเพียงพอ และคุ้มค่า	A	25	2.72	0.94	-2.111	48	.040*
		B	25	3.32	1.07			
3	มีการวิเคราะห์ต้นทุนและความคุ้มค่าของงบประมาณงานกิจการนักศึกษา	A	25	3.16	1.34	-.238	48	.813
		B	25	3.24	1.01			
4	มีการเบิกจ่ายงบประมาณของโครงการ/กิจกรรมงานกิจการนักศึกษาอย่างเป็นระบบ	A	25	3.44	1.08	-.990	48	.327
		B	25	3.76	1.20			
5	มีโครงการ/กิจกรรมงานกิจกรรมนักศึกษาที่ได้รับ การสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก	A	25	2.76	1.23	-.531	48	.598
		B	25	2.92	0.86			
6	มีการจัดสรรเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (ยศ.)	A	25	4.36	0.91	.387	48	.236
		B	25	4.04	0.98			
7		A	25	3.20	0.65	.007	48	.181

ที่	รายการ	กลุ่ม	n	\bar{X}	S.D.	t	df	p-value
	จัดหาแหล่งทุนการศึกษาให้กับ นักศึกษาที่ขาดแคลนทุน ทรัพย์/ด้อยโอกาส/พิการ	B	25	3.56	1.16			
8	มีการจัดหาทุนสนับสนุนให้ นักศึกษา ได้แลกเปลี่ยน วัฒนธรรม หรือเรียนต่อ หลักสูตรระยะสั้นต่างประเทศ	A	25	2.72	1.34	.397	48	.003**
		B	25	3.84	1.21			
เฉลี่ยรวมรายด้าน		A	25	3.27	0.77	.990	48	.307
		B	25	3.54	0.83			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2) สภาพปัจจุบันของงานกิจการนักศึกษาแบบดุลยภาพ มุมมองด้านผู้รับบริการ (นักศึกษา และบัณฑิต) โดยภาพรวมของสถาบันการศึกษา A และ B อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

3) สภาพปัจจุบันของงานกิจการนักศึกษาแบบดุลยภาพ มุมมองด้านกระบวนการภายใน โดยภาพรวม ของสถาบันการศึกษา A และ B อยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การสร้างความร่วมมือและเครือข่ายนอกสถาบันให้นักศึกษาได้มีโอกาสแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับต่างสถาบัน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4) สภาพปัจจุบันของงานกิจการนักศึกษาแบบดุลยภาพ มุมมองด้านการเรียนรู้และการพัฒนา ภาพรวมของสถาบันการศึกษา A และ B อยู่ในระดับมาก มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า การสนับสนุนให้บุคลากรในสายงานได้รับการอบรมพัฒนาตนเอง อย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5) สภาพปัจจุบันของงานกิจการนักศึกษาแบบดุลยภาพ มุมมองด้านความเป็นนานาชาติ โดยภาพรวม ของสถาบันการศึกษา A อยู่ระดับปานกลาง และสถาบันการศึกษา B อยู่ในระดับมาก มีความแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า โครงการ/กิจกรรมการแลกเปลี่ยน อาจารย์ นักศึกษา ทำความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการและงานวิจัยนานาชาติอย่างเป็นรูปธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และการกำหนดหน่วยงานความรับผิดชอบในการสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศอย่างชัดเจน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบสภาพปัจจุบันของงานกิจการนักศึกษาแบบดุลยภาพ สถาบันอุดมศึกษานานาชาติ ภาคตะวันออก ประเทศไทย มุมมองด้านความเป็นนานาชาติ (Internationalization Perspective)

ที่	รายการ	กลุ่ม	n	\bar{X}	S.D.	t	df	p-value
1	ผู้บริหารสถาบันมีการกำหนดนโยบายส่งเสริมความเป็นนานาชาติด้านภาษาและวัฒนธรรม	A	25	4.12	1.05	.470	48	.641
		B	25	3.96	1.34			
2	มีการกำหนดหน่วยงานความรับผิดชอบในการสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศอย่างชัดเจน	A	25	2.92	1.11	-2.975	48	.005*
		B	25	3.88	1.17			
3	มีโครงการ/กิจกรรมการแลกเปลี่ยนอาจารย์ นักศึกษา ให้ความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการและงานวิจัยนานาชาติอย่างเป็นรูปธรรม	A	25	3.04	1.13	-2.050	48	.046*
		B	25	3.72	1.21			
4	มีการบริหารจัดการทรัพยากรบุคลากร งบประมาณ การสร้างแรงจูงใจเพื่อให้เกิดความเป็นนานาชาติในองค์กร	A	25	3.04	1.24	-1.321	48	.193
		B	25	3.52	1.19			
5	มีการขับเคลื่อนและพัฒนาสถาบันให้มีความเป็นนานาชาติอย่างยั่งยืน ตามการเปลี่ยนแปลงของโลก	A	25	2.92	1.08	-1.865	48	.068
		B	25	3.52	1.19			
6	สถาบันบรรลุประสิทธิภาพด้านความเป็นเอกลักษณ์ระดับนานาชาติ	A	25	3.00	1.12	-1.094	48	.063
		B	25	3.64	1.25			
เฉลี่ยรวมรายด้าน		A	25	3.17	0.93	-1.798	48	.078
		B	25	3.70	1.15			

*นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

**นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

หมายเหตุ สถาบันการศึกษา A=วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา B=วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยบูรพา

อภิปรายผล

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน และสภาพที่พึงประสงค์ ของงานกิจการนักศึกษาแบบดุลยภาพด้านความเป็นนานาชาติ ของสถาบันอุดมศึกษานานาชาติ ภาคตะวันออก ประเทศไทย ผู้วิจัยแบ่งอภิปรายผลการวิจัย เป็นแต่ละมุมมองทั้งหมด 5 ด้านดังนี้

1.1 มุมมองด้านการเงิน (Financial Perspective) พบว่า สภาพปัจจุบันในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ตามแนวคิดแบบดุลยภาพ Balanced Scorecard (Kaplan & Norton, 1996) กล่าวว่า มุมมองด้านการเงินเป็นมุมมองที่มีความสำคัญยิ่ง โดยเฉพาะองค์การที่หวังผลกำไรทางด้านธุรกิจ สำหรับศึกษานั้น มุมมองด้านการเงินจะหมายถึงงบประมาณและทรัพยากรที่ใช้ในการบริหาร

สถานศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับบทความวิชาการของ ธาวิณี สุโคตร (2562) กล่าวว่ามุมมองด้านการเงินคืองบประมาณ และทรัพยากรที่เหมาะสม มีการใช้อย่างคุ้มค่า มีประสิทธิภาพ มิตร ทองกาบ (2558) กล่าวถึง ปัญหาของการดำเนินงานกิจการนักศึกษาว่า การบริหารงบประมาณงานกิจการนักศึกษาแต่ละปีได้รับจำกัด ทำให้งานกิจการนักศึกษาประสบปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานหลายประการจึงส่งผลให้การปฏิบัติงานกิจการนักศึกษาไม่บรรลุเป้าหมาย และสภาพที่พึงประสงค์ คือ มีการจัดสรรเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) อยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องมาจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) เป็นกองทุนที่จัดตั้งขึ้นเพื่อให้เป็นค่าเล่าเรียน ค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการครองชีพระหว่างการศึกษแก่นักศึกษาที่ขาดแคลนทุนทรัพย์ ถือเป็นการตอบสนองความคาดหวังและความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของสถาบันอุดมศึกษา สอดคล้องกับผลการศึกษาคความพึงพอใจของผู้ใช้บริการต่อการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาของ ดรณศักดิ์ ตติยลาภะ และคณะ (2563) ได้สรุปผลการสำรวจความพึงพอใจด้านการรับรู้ ทัศนคติ ความคาดหวังและภาพลักษณ์ของกองทุน อยู่ในระดับความพึงพอใจมากที่สุด ทั้งนี้ผลการวิจัยสอดคล้องกับแนวคิดของสำนักส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพนักศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (2563) ว่าภารกิจหลักของงานกิจการศึกษาด้านพัฒนาคุณภาพชีวิต เพื่อช่วยเหลือนักศึกษาทางการเงินซึ่งอยู่ในมุมมองด้านการเงินตามแนวคิดแบบดุลยภาพ (Kaplan & Norton, 1996) คือการสร้างให้นักศึกษามีความพร้อมในการศึกษาเล่าเรียน การจัดการเพื่อความช่วยเหลือทางการเงิน ได้แก่ การบริการทุนการศึกษา บริการเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา (กยศ.) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ความช่วยเหลือแก่นักศึกษาทางการเงิน ตามความต้องการและความจำเป็นของนักศึกษา

1.2 มุมมองด้านผู้รับบริการ (นักศึกษาและบัณฑิต) (Customer Perspective) สภาพปัจจุบันของงานกิจการนักศึกษา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสภาพที่พึงประสงค์มุมมองด้านผู้รับบริการ (นักศึกษาและบัณฑิต) คือ บัณฑิตมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับคณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา (2565) ได้กล่าวถึงผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2565 ไว้ว่า ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานการอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาให้บัณฑิตมีคุณภาพ เป็นที่ยอมรับในระดับชาติและนานาชาติ โดยผลลัพธ์การเรียนรู้ต้องมีความสอดคล้องกับอัตลักษณ์ของหลักสูตรสถาบันอุดมศึกษา วิชาชีพ ประเทศชาติ และบริบทโลก ปารีชาติ บัณฑิต และประภัสสร สมสถาน (2565) ได้สรุปเกี่ยวกับความคาดหวังของผู้ใช้บัณฑิตต่อบัณฑิตอุดมศึกษาจากบทความวิชาการเรื่อง แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตรว่า สถาบันอุดมศึกษา มีความจำเป็นต้องพัฒนาระบบและกลไกการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร ให้ผลิตบัณฑิตเพื่อตอบสนองต่อยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศมากขึ้น และการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันระดับสากล สร้างบัณฑิตให้มีคุณภาพระดับชาติ และนานาชาติ ซึ่งมีความสอดคล้องกับเกณฑ์คุณภาพการศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ (EdPEX) (สำนักปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม, 2564) องค์ประกอบที่ 3 นักศึกษาและผู้รับบริการ ตัวบ่งชี้ 3.1 ว่าสถาบันการศึกษาต้องพัฒนาผู้เรียนให้สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาในระดับชาติและนานาชาติ

1.3 มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal Process Perspective) พบว่า สภาพปัจจุบันของงานกิจการนักศึกษาภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสภาพที่พึงประสงค์มุมมองด้านกระบวนการภายในพบว่า มีการจัดประชุมทำแผนปฏิบัติงานโครงการ/กิจกรรมพัฒนานักศึกษา และแผนปฏิบัติงานของสโมสรนักศึกษา โดยกำหนดตัวชี้วัดแผนงานให้มีความสอดคล้องกับเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับเกณฑ์คุณภาพของสำนักงานการอุดมศึกษาแห่งชาติ (สกอ.) ระดับสถาบัน พ.ศ.2557 (คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน ระดับอุดมศึกษา, 2560) ชนิดของตัวบ่งชี้ ด้านกระบวนการ ตัวบ่งชี้ที่ 1.5 กิจกรรมนักศึกษาระดับปริญญาตรี ระบุว่าสถาบันการศึกษาต้องให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการทำแผนการจัดกิจกรรมพัฒนานักศึกษา รวมทั้งให้ความรู้และทักษะการประกันคุณภาพแก่นักศึกษา สอดคล้องกับ ชูติมา ไชยเสน (2564) ที่ใช้วงจรคุณภาพ PDCA ตามแนวคิดของ Deming มาประยุกต์ใช้กับการจัดทำกิจกรรมนักศึกษา ทั้งนี้คณะกรรมการสโมสรนักศึกษา จะร่วมกันประชุมวางแผนปฏิบัติงานกิจกรรมนักศึกษาในแต่ละปีการศึกษา เพื่อกำหนดตัวชี้วัดของแผนงานโครงการ/กิจกรรมให้มีความสอดคล้องกับเกณฑ์ประกันคุณภาพการศึกษาโดยใช้วงจรคุณภาพ PDCA

1.4 มุมมองด้านการเรียนรู้และการพัฒนา (Learning and Growth Perspective) สภาพปัจจุบันของงานกิจการนักศึกษาภาพรวมอยู่ในระดับมาก และสภาพที่พึงประสงค์ มุมมองด้านการเรียนรู้และการพัฒนา พบว่า ผู้บริหารสูงสุดฝ่ายกิจการนักศึกษาเป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในการบริหารงาน และมีประสบการณ์ในด้านงานกิจการนักศึกษา อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับบทความวิชาการของ กุลจิรา รักษนคร (2563) เรื่อง การศึกษารอบแนวคิดของผู้บริหารมีอาชีพยุคการศึกษา 4.0 พบว่า ผู้บริหารสูงสุดในยุคใหม่ทางการศึกษา ต้องมีด้านความรู้ความสามารถ (Knowledge and ability) คือ มีความรอบรู้ด้านการบริหารจัดการศึกษา มีความสามารถด้านการบริหารจัดการทรัพยากรทางการศึกษา และมีความสามารถด้านวิจัยเพื่อพัฒนา เพื่อให้การปฏิบัติงานในการบริหารสถานศึกษามีประสิทธิภาพและประสบความสำเร็จสูงสุด สอดคล้องกันกับกรอบแนวทางการดำเนินการตามมาตรฐานกิจการนักศึกษาของสำนักและพัฒนาศักยภาพนักศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (2563) กล่าวว่า ผู้บริหารสูงสุดฝ่ายกิจการนักศึกษา ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการบริหารงาน และมีประสบการณ์ในด้านงานกิจการนักศึกษา ต้องจัดกระบวนการบริหารงานภายในฝ่ายกิจการนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

1.5 มุมมองด้านความเป็นนานาชาติ (Internationalization Perspective) สภาพปัจจุบันของงานกิจการนักศึกษาภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และสภาพที่พึงประสงค์มุมมองด้านความเป็นนานาชาติ พบว่า ผู้บริหารสถาบันมีการกำหนดนโยบายส่งเสริมความเป็นนานาชาติด้านภาษาและวัฒนธรรม และมีการบริหารจัดการทรัพยากร บุคลากร งบประมาณ การสร้างแรงจูงใจเพื่อให้เกิดความเป็นนานาชาติในองค์กร อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับการศึกษาของธันวิตา สิริวรภัทร พุทธพงษ์ศิริพร (2565) วิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยตามแนวคิดความเป็นนานาชาติ พบว่า สภาพปัจจุบันของการบริหารสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยตามแนวคิดความเป็นนานาชาติในภาพรวม การปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับสภาพที่พึงประสงค์ในภาพรวมอยู่ที่ระดับมากที่สุด

ทั้งนี้สำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2561) แผนอุดมศึกษา ระยะยาว 20 ปี พ.ศ.2561-2580 ได้กล่าวถึง การจัดทำแผนการพลิกโฉมสถาบันอุดมศึกษา (Reinventing University) มีวัตถุประสงค์เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาปฏิรูประบบการบริหาร ปรับเปลี่ยนหลักสูตรและการเรียนการสอนให้ทันสมัย เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศด้วยงานวิจัย และนวัตกรรม การผลิตกำลังคนคุณภาพสูง โดยการส่งเสริมสนับสนุนและจัดสรรงบประมาณให้สถาบันอุดมศึกษา มีความเป็นเลิศตามจุดแข็งของสถาบันอุดมศึกษา ที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของ ประเทศ โดยผ่านกิจกรรมความเป็นนานาชาติ ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการพัฒนาบัณฑิตไทยให้ก้าวเข้าสู่ ตลาดโลกได้ ซึ่งมีความสอดคล้องกับการศึกษาของ Armstrong and Laksana (2016) ได้ทำการวิจัยเรื่อง ความเป็นนานาชาติของอุดมศึกษา: กรณีศึกษาของประเทศไทยและสหพันธรัฐมาเลเซีย พบว่า ปัจจัย ที่สำคัญต่อความเป็นนานาชาติของอุดมศึกษา คือ สถาบันอุดมศึกษาต้องมีการกำหนดนโยบายด้านความเป็น นานาชาติ และมีการสร้างแรงจูงใจเพื่อให้เกิดความเป็นนานาชาติในองค์กรอย่างชัดเจน

2. ผลการศึกษาความต้องการจำเป็นในการพัฒนางานกิจการนักศึกษาแบบดุลยภาพ ด้านความ เป็นนานาชาติ ของสถาบันอุดมศึกษานานาชาติ ภาคตะวันออก ประเทศไทย มีค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ระดับมากที่สุด จะเห็นได้ว่าความเป็นนานาชาติ (Internationalization) ได้รับความสำคัญเพิ่มมากขึ้น ในการศึกษาระดับอุดมศึกษาทั่วโลก ซึ่งสอดคล้องกับ Knight (1994) กล่าวว่า สถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้อง เข้าใจว่าการศึกษาระดับโลกเป็นสิ่งสำคัญในการพัฒนาบัณฑิตให้สามารถรับมืออย่างสร้างสรรค์กับโลก ที่ทันสมัย และความเป็นสากล สอดคล้องกับ Armstrong and Laksana (2016) ที่กล่าวว่า ความเป็น นานาชาติของอุดมศึกษาเติบโตขึ้น เนื่องจากความต้องการของสถาบันการศึกษาที่จะสร้างรายได้ และผลิต แรงงานที่มีการศึกษาเพิ่มมากขึ้นในประเทศของตนเองที่มีการเปลี่ยนแปลงเศรษฐกิจ เป็นต้น นอกจากนี้ ธันวิตา สิริวิรัตน์ พุทธพงษ์ศิริพร. (2565). ได้ทำการวิจัยเรื่อง กลยุทธ์การบริหารสถาบันอุดมศึกษา ในประเทศไทยตามแนวคิดความเป็นนานาชาติ ประกอบด้วยกลยุทธ์หลัก 5 กลยุทธ์ ได้แก่ 1) เน้นคุณค่า การพัฒนาหลักสูตรสู่สมรรถนะระดับโลก 2) ยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอนที่มีมาตรฐานระดับ โลก 3) ผลักดันการประกันการเรียนรู้ที่ทันสมัยก้าวทันโลก 4) เพิ่มขีดความสามารถการให้คำปรึกษาทาง วิชาการเสริมศักยภาพการแข่งขันระดับโลก และ 5) มุ่งเป็นเลิศในการถ่ายทอดองค์ความรู้สู่ระดับโลก สอดคล้องกับแผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี พ.ศ.2561-2580 ของสำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2561) ที่ได้จัดทำแผนการพลิกโฉมสถาบันอุดมศึกษา (Reinventing University) เพื่อให้สถาบันอุดมศึกษาปฏิรูประบบการบริหารปรับเปลี่ยนหลักสูตรและ การเรียนการสอนให้ทันสมัย เสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ ด้วยกิจกรรมส่งเสริม ความเป็นนานาชาติ ที่จะช่วยพัฒนาบัณฑิตไทยให้ก้าวเข้าสู่ตลาดโลกได้

3. ผลการเปรียบเทียบสภาพปัจจุบันของงานกิจการนักศึกษาแบบดุลยภาพ สถาบันอุดมศึกษา นานาชาติ ภาคตะวันออก ประเทศไทย ตามการรับรู้ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามสถานภาพและ สถาบันการศึกษา พบว่า เมื่อจำแนกตามตำแหน่งงาน พบว่า มีการรับรู้มุมมองด้านการเงินที่แตกต่างกัน

อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แสงเดือน ทวีสิน (2545 อ้างในภารดี เทพคายน, 2564) กล่าวถึงแนวคิดของการรับรู้ว่าคุณภาพการศึกษามีผลต่อความสำเร็จหรือความพึงพอใจในการทำงาน ทำให้การรับรู้ของบุคคลแตกต่างกัน คนที่มีประสบการณ์กว้าง การรับรู้ย่อมกว้าง และเมื่อพิจารณารายชื่อจำแนกตามสถาบันการศึกษา พบว่า การจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานกิจการนักศึกษาอย่างเพียงพอ เหมาะสม และคุ้มค่า และการจัดหาทุนสนับสนุนให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนวัฒนธรรม หรือเรียนต่อหลักสูตรระยะสั้นต่างประเทศ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ อาจเนื่องจากการจัดสรรงบประมาณที่เกี่ยวกับการดำเนินงานกิจการศึกษามีข้อจำกัด ต้องใช้งบประมาณสนับสนุนในแผนงานการจัดการเรียนการสอน/พัฒนาหลักสูตรเป็นสำคัญ รวมถึงยังไม่มีแผนยุทธศาสตร์การจัดหาแหล่งทุนการศึกษาให้นักศึกษาได้แลกเปลี่ยนวัฒนธรรม หรือเรียนต่อหลักสูตรระยะสั้นต่างประเทศ อย่างเป็นรูปธรรม สำหรับมุมมองด้านความเป็นนานาชาติ เมื่อพิจารณารายชื่อ พบว่า การมีโครงการ/กิจกรรม การแลกเปลี่ยนอาจารย์ นักศึกษา ทำความร่วมมือด้านงานบริการวิชาการและงานวิจัยนานาชาติ และการกำหนดหน่วยงานความรับผิดชอบในการสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ .01 ตามลำดับ จากแนวคิดของ Gaines-Ross, L. (2008 อ้างใน ชูติมา สุตจรรยา และเพื่อน ทองแก้ว, 2562) กล่าวว่า ความมีชื่อเสียงของสถาบันอุดมศึกษามีส่วนสำคัญสำหรับความเป็นนานาชาติของการศึกษา โดยการมีกรอบกลยุทธ์ระดับองค์กรที่ชัดเจน มีงานวิจัยที่มีคุณภาพ การจัดการเรียนการสอนหลักสูตรนานาชาติที่มีคุณภาพ มีการทำความร่วมมืองานบริการวิชาการ มีความร่วมมือระหว่างประเทศ รวมถึงการมีหน่วยงานความรับผิดชอบในการสร้างความร่วมมือระดับนานาชาติอย่างชัดเจน จะทำให้สถาบันการศึกษามีข้อได้เปรียบในการแข่งขันอย่างยั่งยืน และทำให้องค์กรมีความแตกต่างจากองค์กรอื่นๆ ภายใต้อุตสาหกรรมเดียวกัน รวมทั้งการเพิ่มโครงการแลกเปลี่ยนระหว่างมหาวิทยาลัยนานาชาติ จะสร้างความมีชื่อเสียงในระดับนานาชาติได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ผู้บริหารงานกิจการนักศึกษาของสถาบันอุดมศึกษานานาชาติ สามารถนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทางในการพัฒนากลยุทธ์งานกิจการนักศึกษาของสถาบันการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ
2. ผู้บริหารสถาบันอุดมศึกษานานาชาติ สามารถนำผลการวิจัยการประเมินความต้องการจำเป็นในแต่ละมุมมองแบบดุลยภาพ กำหนดเป็นตัวชี้วัด (KPIs) เพื่อใช้เป็นเครื่องมือประเมินผลการปฏิบัติงานกิจการนักศึกษาของสถาบันการศึกษาให้บรรลุเป้าหมายตามกลยุทธ์ที่กำหนดไว้
3. ผู้บริหารงานกิจการนักศึกษา และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง สามารถนำผลการศึกษาวินิจฉัยนี้ ไปใช้ให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนางานกิจการนักศึกษาตามแต่ละมุมมองของ Balanced Scorecard ได้
4. ผู้บริหารงานกิจการนักศึกษา สามารถนำผลจากการศึกษาวินิจฉัยครั้งนี้ เป็นข้อมูลสำคัญในการพัฒนากลยุทธ์การพัฒนางานกิจการนักศึกษา ของสถาบันการศึกษานานาชาติต่อไป

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. การพัฒนากลยุทธ์การจัดการงานกิจการนักศึกษาแบบดุลยภาพสำหรับสถาบันอุดมศึกษานานาชาติ
2. การพัฒนากลยุทธ์ความเป็นนานาชาติ สำหรับสถาบันอุดมศึกษานานาชาติ

เอกสารอ้างอิง

กุลจิรา รักชนคร. (2563). การศึกษากรอบแนวคิดของผู้บริหารมืออาชีพยุคการศึกษา 4.0. *Journal Of Modern Learning Development*. 5(4). 206-217.

คณะกรรมการมาตรฐานการอุดมศึกษา. (2565). **ผลลัพธ์การเรียนรู้ตามมาตรฐานคุณวุฒิ ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2565**. ราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 139 ตอนพิเศษ 212 หน้า 35 วันที่ 9 กันยายน 2565.

ชุตินา สุตจรรยา, เทื่อน ทองแก้ว. (2562). ความเป็นนานาชาติ: ความสำคัญของสถาบันอุดมศึกษา ในเวทีระดับนานาชาติ. *วารสารสุโขทัยธรรมมาธิราช*. 32(2), 70-87.

ชุตินา ไชยเสน. (2564). **คู่มือการปฏิบัติงาน ด้านการจัดกิจกรรมนักศึกษาเพื่อพัฒนาและเสริมสร้างทักษะที่พึงประสงค์ในศตวรรษที่ 21**. งานแนะแนวและพัฒนาการศึกษา ส่วนกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี, นครราชสีมา.

ชัยณรงค์ ธนาบุตรรัตน์. (2557). การเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานแบบดุลยภาพของงานกิจการนักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา และมหาวิทยาลัยวงษ์ชวลิตกุล. *วารสารวิชาการบริหารธุรกิจ สมาคมสถาบันอุดมศึกษาแห่งประเทศไทย (สสอท)*. 3(1), 22-32.

ดร.ณศักดิ์ ตติยลาภะ และคณะ (2563). **สำรวจความพึงพอใจของผู้ใช้บริการต่อการดำเนินงานกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา**. มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระราชูปถัมภ์. ปทุมธานี.

ปาริชาติ บัวเจริญ และประภัสสร สมสถาน. (2565). แนวทางการประกันคุณภาพการศึกษาระดับหลักสูตร. *วารสารปัญญา*. 29(3). 141-155.

พงศ์เทพ จิระโร. (2562). หลักการวิจัยทางการศึกษา. ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์. **คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา**. ชลบุรี: บัณฑิตเอกสาร.

ธาริณี สุโคตร. (2562). การบริหารโดย Balanced Scorecard. *วารสารสมาคมพัฒนาวิชาชีพการบริหารการศึกษาแห่งประเทศไทย*. 1(3). 47-56.

ธันวิตา สิริวรภัทร พุทธพงษ์ศิริพร. (2565). **กลยุทธ์การบริหารสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยตามแนวคิดความเป็นนานาชาติ**. วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.

มิตร ทองกอบ. (2558). การสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารงานกิจการนักศึกษา สำหรับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาเอกชน. *วารสารบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา*. 2(2), 208-220.

ภารดี เทพคายน. (2564). **การศึกษาระดับการรับรู้และความเข้าใจของบุคลากรสายสนับสนุน**

สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ ต่อนโยบายความเป็นเลิศด้านการปฏิบัติงาน.

สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพฯ.

วรเชษฐ์ สิงห์ล่อ, สมเกียรติ ตุ่นแก้ว, พูนชัย ยาวิราช, และไพโรภ รัตน์ชวงค์. (2561). ข้อเสนอเชิงนโยบาย
เพื่อการพัฒนาการบริหารจัดการงานกิจการนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
ในทศวรรษหน้า. **วารสารวิชาการศรีปทุม**. 15(2), 131-143.

สุวิมล ว่องวานิช. (2562). **การวิจัยประเมินความต้องการจำเป็น**. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2560). **คู่มือการประกันคุณภาพการศึกษาภายใน
ระดับอุดมศึกษา พ.ศ.2557**. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.

สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (2564). **เกณฑ์คุณภาพ
การศึกษาเพื่อการดำเนินการที่เป็นเลิศ**. กรุงเทพฯ: อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง.

สำนักงานเลขาธิการของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการ
เศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2561). **ยุทธศาสตร์ชาติ พศ.2561-2580**.

สำนักนโยบายและแผนการอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2561).

แผนอุดมศึกษาระยะยาว 20 ปี พศ.2561-2580. from <http://www.op.chandra.ac.th>

สำนักส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของนักศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงการอุดมศึกษา
วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (2563). **กรอบแนวทางตามมาตรฐานกิจการนักศึกษา**.
กรุงเทพฯ: ซีโน พับลิชชิ่ง แอนด์ แพคเกจจิ้ง.

Armstrong, M. (2016). **Armstrong's handbook of Page**.

Gaines-Ross, L. (2008). **Cooperate reputation: 12 steps to safeguarding and recovering
reputation**. Hoboken: John Wiley & Sons.

Kaplan, R.S. and Norton, D.P. (1996). **Translating strategy into action The Balanced
Scorecard**. Boston: Harvard Business School Press.

Knight, J. (1994). Updating the definition of internationalization. **International Higher
Education**. 33, 2-3.

ผลการใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการประสม
เสียงตัวอักษรเพื่อการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1
The Effects of Using Phonics Instruction to Promote Letter Sounds Blending
Ability for English Pronunciation of Grade 1 Students

สุจิตรา วงษ์หาญ^{*1} และสรณบดินทร์ ประสารทรัพย์²

Sujitra Wonghan^{*1} and Soranabordin Prasansaph²

^{*1}นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Graduate student in English Language Teaching, Silpakorn University

²หลักสูตรศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยศิลปากร

Master of Education Program in English Language Teaching, Silpakorn University

*ผู้นิพนธ์หลัก e-mail : aomjajikko@gmail.com

Received: September,1 2023

Revised: October,20 2023

Accepted: December,30 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยแบบเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพระยามนธาตุราชศรีพิจิตร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 ด้วยการเลือกแบบเจาะจง จำนวน 35 คน จากนั้นทำการทดลองโดยการให้นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียนโดยการให้นักเรียนสุ่มหยิบบัตรคำศัพท์จากกล่องทั้ง 5 ใบ เพื่อทำการประสมเสียงตัวอักษรและอ่านออกเสียงคำ หลังจากนั้นได้ทำการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษโดยใช้เวลาทั้งสิ้นเป็นเวลา 5 ชั่วโมง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วย 5 แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสถิติทดสอบ t แบบไม่เป็นอิสระต่อกัน

ผลการวิจัยพบว่าความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าผู้เรียนมีความก้าวหน้าในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ

คำสำคัญ : วิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics), การประสมเสียงตัวอักษร, การอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ

ABSTRACT

This research was experimental research, the objectives of this research was to compare the letter sounds blending ability and English pronunciation of grade 1 students before and after using Phonics instruction. The sample used in the research were grade 1 students in the second semester of the academic year 2022 of PrayamonthaturadSripijit School selected by Purposive Sampling technique, comprised 35 students. Experiment by having students did a pre-test where students randomly pick five flashcards from the boxes to blend the letter sounds and pronounce the word. Then, organize activities by using Phonics instruction for 5 hours.

The instruments used for this research consisted of: 1) 5 lesson plans; 2) pretest and posttest. The data were analyzed by using basic statistics, include the average Standard deviation and non-independent t-test statistics.

The research results were revealed that, the letter sounds blending ability and English pronunciation of grade 1 students were significantly higher at the 0.05 level, it means that the learners progress in letter sounds blending and English pronunciation.

Keywords: Phonics instruction, letter sounds blending, English pronunciation

บทนำ

ในปัจจุบันภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาสากลซึ่งผู้คนทั่วโลกใช้ติดต่อสื่อสารซึ่งกันและกันทั้งในและนอกประเทศไม่ว่าจะเป็นการติดต่อด้านอุตสาหกรรม ด้านการเกษตร ด้านงานบันเทิง หรือด้านการศึกษาเองก็ตามจึงทำให้ภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทและเป็นส่วนหนึ่งในชีวิตประจำวันของคนเรา ตัวอย่างเช่น การใช้อินเทอร์เน็ตเวลาเข้าเว็บไซต์ต่างๆเราจำเป็นต้องพิมพ์ชื่อเว็บไซต์เป็นภาษาอังกฤษ การอ่านฉลากสินค้าปัจจุบันฉลากสินค้ามักเขียนด้วยภาษาอังกฤษและแปลเป็นภาษาไทยด้วยแต่ก็มีสินค้าบางประเภทที่เขียนด้วยภาษาอังกฤษอย่างเดียวเป็นต้นดังนั้นเราจึงจำเป็นต้องมีพื้นฐานภาษาอังกฤษเพื่อใช้ในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นและในการใช้ชีวิตประจำวัน

ปัญหาที่พบของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนพระยามนธราตุราชศรีพิจิตร สำนักงานเขตบางบอน จังหวัดกรุงเทพมหานคร พบว่านักเรียนส่วนใหญ่สามารถจดจำคำศัพท์หรือ ประโยคภาษาอังกฤษสั้นๆได้และเมื่อพบเห็นคำ กลุ่มคำ หรือรูปประโยคที่นักเรียนเคยพบเห็นหรือคุ้นเคยนักเรียนสามารถบอกเสียงคำที่พบเห็นได้แต่เมื่อผู้สอนเปลี่ยนคำหรือประโยคอื่นที่นักเรียนไม่เคยพบเห็นนักเรียนจะไม่สามารถอ่านหรืออ่านออกเสียงคำนั้นๆได้ เพราะนักเรียนเกิดการจดจำเป็นภาพว่าคำที่เขียนแบบนี้ต้องอ่านหรือออกเสียงแบบนี้ เช่น hello, Sunday, What is your name?ถึงจะเป็นคำที่ออกเสียงใกล้เคียง กันต่างกันที่พยัญชนะต้นหรือตัวสะกดแต่ นักเรียนจะอ่านได้เฉพาะคำที่คุ้นเคย เช่น ban, can, man เป็นต้น

โดยที่นักเรียนไม่สามารถสะกดคำเองได้และส่งผลให้นักเรียนเกิดปัญหาด้านการอ่าน และการเขียนตามมา จะเห็นได้ว่าผู้เรียนยังขาดทักษะการออกเสียงและการประสมเสียงตัวอักษรเป็นอย่างมากเพราะผู้เรียนอยู่ในระดับเริ่มต้นของการเรียนภาษาอังกฤษ

จากสภาพปัญหาที่พบในโรงเรียนผู้วิจัยจึงได้ค้นคว้างานวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับการสอนด้วยวิธีแบบโฟนิกส์ (Phonics) ในระดับชั้นประถมศึกษาทั้งงานวิจัยต่างประเทศและในประเทศเพื่อเป็นแนวทางในการส่งเสริมและแก้ปัญหาซึ่งผู้วิจัยพบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้านการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงด้วยวิธีแบบโฟนิกส์ (Phonics) ส่วนใหญ่จะเป็นโรงเรียนเอกชนที่ทำการสอนความรู้พื้นฐานการออกเสียงแบบโฟนิกส์ (Phonics) ร่วมกับการประสมเสียงตัวอักษรควบคู่กันไป และมีโรงเรียนในระดับประถมศึกษาของรัฐบาลบ้างที่ได้ทำการวิจัยและสอนการประสมเสียงตัวอักษรและอ่านออกเสียงคำด้วยวิธีแบบโฟนิกส์ (Phonics) ซึ่งงานวิจัยที่พบในประเทศไทยส่วนใหญ่จะเป็นระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4-6 และมีส่วนน้อยที่ทำการวิจัยและสอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยจึงมีความคิดเห็นว่าเป็นที่น่าสนใจที่จะนำวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เข้ามาช่วยส่งเสริมความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

เมื่อได้พิจารณาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนพระยามนธาตุราชศรีพิจิตร สารระการเรียนรู้อาษาต่างประเทศรายวิชาภาษาอังกฤษ แล้วนั้น พบว่าในประเทศไทยยังไม่ได้บรรจุเนื้อหาการเรียนการสอนในด้านการสอนประสมอักษรและทักษะการอ่านหรือการออกเสียงด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ลงในหลักสูตรการศึกษาผู้วิจัยจึงเห็นควรว่าการสอนประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เป็นวิธีที่จะช่วยพัฒนาและส่งเสริมความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของผู้เรียนในระดับเริ่มต้นอย่างนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ได้เป็นอย่างดี

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการทำวิจัยในครั้งนี้คือเพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

การดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้เสนอรายละเอียดไว้ดังนี้คือ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ วิธีดำเนินการทดลอง การเก็บและรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในงานวิจัยซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในภาคเรียน 2 ปีการศึกษา 2565

จำนวน 420 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างในการทำวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1/8 โรงเรียนพระยามนธาตุราชศรีพิจิตร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 35 คน ใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ วิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

2.2 ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการออกเสียงคำภาษาอังกฤษ

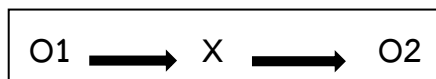
3. ระยะเวลา

ผู้วิจัยได้กำหนดระยะเวลาในการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2565 เป็นเวลา 5 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 1 คาบ รวมทั้งสิ้นจำนวน 5 ชั่วโมง

4. รูปแบบงานวิจัย

ในการทำวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research)

โดยมีรูปแบบการวิจัยแบบ One- group Pretest- Posttest Design

O1 แทน การทดสอบก่อนเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

X แทน การสอนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

O2 แทน การทดสอบหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

5. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้เครื่องมือดังต่อไปนี้คือ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งประกอบด้วย 5 แผนการจัดการเรียนรู้ 2) แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

6. การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

6.1 แผนการจัดการเรียนรู้

6.1.1 ศึกษาหลักการ แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษซึ่งพบว่าควรจะมีการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีแบบโฟนิกส์ (Phonics) ให้กับผู้เรียนในระดับเริ่มต้นเพิ่มเติมเพราะในหลักสูตรไม่ได้มีการบรรจุเนื้อหาและรูปแบบของการเรียนการสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ไว้เพื่อเป็นการสร้างความรู้พื้นฐานในการเรียนรู้ในรายวิชาภาษาอังกฤษและเพื่อกระตุ้นและดึงดูด ความสนใจของผู้เรียนให้มีความอยากเรียนภาษาอังกฤษให้เพิ่มมากยิ่งขึ้นผู้วิจัยจึงเห็นควรว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ควรจะได้รับการเรียนรู้ทักษะภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนด้วยวิธีแบบโฟนิกส์ (Phonics) และผู้วิจัยได้มีการศึกษาค้นคว้างานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิธีสอน

แบบโฟนิกส์ (Phonics) พบว่าในหลายๆประเทศก็มีการนำเอาวิธีสอนแบบโฟนิกส์(Phonics) เข้ามาช่วยแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและเพื่อพัฒนาการอ่านออกเสียงของผู้เรียนด้วย

6.1.2 วางแผนและกำหนดกรอบเนื้อหา

หลังจากศึกษาหลักสูตรแกนกลางและหลักสูตรสถานศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า เนื้อหาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่ามีเนื้อหาเกี่ยวกับ ตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่มและนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 150-200 คำ และเป็นคำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม ผู้วิจัยจึงได้พิจารณาเนื้อหาจากหลักสูตรสถานศึกษาซึ่งเป็นบริบทจริงของการจัดการเรียนรู้และเห็นควรที่จะกำหนดให้เนื้อหาในการทำวิจัยในครั้งนี้เป็นกิจกรรมการออกเสียงในภาษาอังกฤษโดยมี 5 กิจกรรมและ 5 แผนการเรียนรู้

6.1.3 การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

เมื่อผู้วิจัยได้กำหนดเนื้อหาที่จะใช้ในงานวิจัยแล้วผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและค้นคว้าเกี่ยวกับหลักการและวิธีการสอนด้วยวิธีแบบวิธีโฟนิกส์ (Phonics) หลังจากการศึกษาข้อมูลและเนื้อหาแล้วผู้วิจัยจึงได้ออกแบบและจัดทำเป็นแบบฝึกทักษะการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษด้วยวิธีโฟนิกส์ (Phonics) โดยมีทั้งหมด 5 ชุดและ 5 แผนการจัดการเรียนรู้

6.1.4 การหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

ประเมินคุณภาพแผนการจัดการเรียนรู้ด้วยค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาหรือ ค่าความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ (Index of item objective congruence : IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญเมื่อได้เนื้อหาของแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์แล้วผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 5 แผนเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทางด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่านเพื่อทำการตรวจสอบหาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

6.2 แบบทดสอบก่อนและหลังเรียน

ผู้วิจัยได้จัดทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนโดยมีขั้นตอนดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ศึกษาการสร้างแบบทดสอบที่เหมาะสมกับงานวิจัยโดยผู้วิจัยได้เลือกรูปแบบทดสอบแบบปากเปล่า (oral test) ซึ่งเป็นวิธีทดสอบเป็นรายบุคคล
2. ศึกษาหลักสูตรผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษจากนั้นวิเคราะห์เนื้อหาและตัวชี้วัดรวมถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อจะนำไปสร้างแบบทดสอบ
3. สร้างแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน โดยทั้งสองแบบทดสอบเป็นแบบทดสอบแบบปากเปล่า (oral test) และเป็นคำศัพท์หนึ่งพยางค์ จำนวน 10
4. นำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียนเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อขอคำแนะนำและพิจารณาความเหมาะสมและถูกต้องของเนื้อหาที่ใช้ในแบบทดสอบก่อนทำการนำแบบทดสอบไปใช้
5. นำแบบทดสอบที่ทำการปรับปรุงและแก้ไขแล้วเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านเพื่อ

พิจารณาความเหมาะสมและความถูกต้องของเนื้อหา รวมไปถึงการประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของแบบทดสอบกับมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด

6. นำแบบทดสอบที่ได้รับการตรวจสอบและพิจารณาความเหมาะสมจากผู้เชี่ยวชาญแล้วมาคำนวณหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)

7.วิธีการดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

7.1 อธิบายและชี้แจงจุดประสงค์รวมถึงบทบาทของนักเรียนในขณะทำกิจกรรมการจัดการเรียนรู้เพื่อให้นักเรียนเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่และการปฏิบัติกิจกรรม

7.2 นำแบบทดสอบไปทดสอบก่อนเรียนโดยชุดแบบทดสอบก่อนเรียนจะเป็นแบบทดสอบปากเปล่าการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษจำนวน 10 ข้อ ซึ่งทำการสอบโดยการให้ผู้เรียนสุ่มหยิบบัตรภาพจากกล่องขึ้นมาแล้วทำการประสมเสียงตัวอักษรให้เป็นคำจากนั้นออกเสียงคำให้ถูกต้องและในบัตรภาพจะมีทั้งภาพประกอบและคำศัพท์เพื่อให้ผู้เรียนได้ทราบความหมายของคำด้วย จากนั้นทำการบันทึกผลคะแนนเป็นรายบุคคลลงในแบบบันทึกคะแนน

7.3 หลังทำการทดสอบก่อนเรียนแล้วผู้วิจัยได้ทำการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 5 แผนโดยทำการสอนตามขั้นตอนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics)

7.4 ทดสอบหลังเรียนและบันทึกคะแนนเป็นรายบุคคลด้วยแบบทดสอบหลังเรียนซึ่งเป็นคำศัพท์เดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียนจำนวน 10 คำ

7.5 ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์การตรวจและให้คะแนนแบบทดสอบการประสมเสียงตัวอักษรและอ่านออกเสียงคำซึ่งเป็นคำศัพท์หนึ่งพยางค์ตามหลักการด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) โดยกำหนดให้ประสมเสียงตัวอักษรและอ่านออกเสียงคำได้ 1 ข้อ ได้ 2 คะแนน คะแนนรวม 20 คะแนน จากนั้นบันทึกคะแนนลงในแบบบันทึกคะแนนเป็นรายบุคคล

7.6 นำคะแนนก่อนและหลังเรียนที่ได้ทำการบันทึกข้อมูลไว้มาทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีทางสถิติ

8. การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อทำการทดสอบก่อนและหลังเรียนแล้วคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบผู้วิจัยจะนำมาวิเคราะห์ค่าทางสถิติพื้นฐาน ได้แก่ การหาค่าทดสอบสมมติฐาน การหาค่าเฉลี่ย และการหาค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อนำไปใช้ในการประเมินผลของแบบทดสอบที่มีต่อการส่งเสริมความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษ

9. สถิติที่ใช้ในงานวิจัย

9.1 สถิติพื้นฐานที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการหาค่าทดสอบ t (t-test)

9.2 สูตรที่ใช้ในการคำนวณ

9.2.1 ค่าเฉลี่ย (\bar{x})

$$\bar{x} = \frac{\sum fX}{n}$$

เมื่อ \bar{x} หมายถึงค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

fX หมายถึงผลคูณระหว่างคะแนนกับความถี่ของคะแนนนั้น

n หมายถึงจำนวนข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

9.2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum f(X-\bar{X})^2}{n-1}}$$

เมื่อ S.D. หมายถึงส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

X หมายถึงจุดกลางชั้นของแต่ละชั้น

\bar{X} หมายถึงค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

n หมายถึงจำนวนข้อมูลทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง

f หมายถึงความถี่ของข้อมูลแต่ละชั้น

9.2.4 การหาค่าทดสอบ t (t-test) แบบ One Sample Test

$$t = \frac{\bar{X} - \mu}{s/\sqrt{n}} \sim t_{n-1}$$

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลคะแนนความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองจำนวน 35 คน ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) พบว่าความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างจำนวน 35 คน พบว่าคะแนนสอบก่อนเรียนสูงสุดเท่ากับ 18 และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 0 จากคะแนน และหลังเรียนพบว่าคะแนนสูงสุดเท่ากับ 20 คะแนน และคะแนนต่ำสุดเท่ากับ 1 คะแนน

จากการเปรียบเทียบคะแนนความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) โดยทดสอบด้วยค่า t ผลปรากฏดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษกลุ่มทดลอง ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ด้วยการทดสอบค่า t แบบจับคู่ (n=35)

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	\bar{X}	S.D.	\bar{D}	t	df	p-value
ก่อนเรียน	20	0.25	0.70	7.6	10.15	34	0.000
หลังเรียน	20	0.78	4.91				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 พบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างหลังเรียน มีค่าเท่ากับ 0.78 ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยก่อนเรียนที่มีค่าเท่ากับ 0.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 4.91 นอกจากนี้ ผลต่างเฉลี่ย (\overline{D}) ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) มีค่าเท่ากับ 7.6 และค่าทดสอบ t มีค่าเท่ากับ 10.15 ($p < 0.05$) จากค่าสถิติดังกล่าวแสดงว่าความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของกลุ่มทดลองหลังเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมุติฐานงานวิจัยที่ได้ตั้งไว้

อภิปรายผล

จากผลการวิจัย เรื่องผลการใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์(Phonics) เพื่อส่งเสริมความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่าความสามารถในการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนด้วยวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเนื่องมาจากเหตุผลดังต่อไปนี้

1. ผู้วิจัยได้ทำการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ซึ่งกิจกรรมต่างๆที่ใช้ในการสอนช่วยให้ผู้เรียนได้รู้จักกับตัวอักษรรวมถึงเสียงของตัวอักษรแต่ละตัวในภาษาอังกฤษทำให้ง่ายต่อการสร้างคำและออกเสียงคำต่างๆได้ดีกว่าการเรียนรู้แบบท่องจำคำต่างๆด้วยการเขียนตัวอักษรเรียงกันเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Harris and Hodges (1995) ได้กล่าวถึงขั้นตอนแรกของการสอนว่า การออกเสียงตามอักษร (letters phonics) เป็นการสอนโดยเน้นออกเสียงของอักษรแต่ละตัวเป็นหลักซึ่งวิธีนี้จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความจำเสียงของตัวอักษรแต่ละตัวได้เพื่อเป็นพื้นฐานของการอ่านคำหรือประโยคต่าง ๆ ได้ต่อไป และในขั้นตอนที่สอง Harris and Hodges (1995) ได้กล่าวถึงการสอนออกเสียงเป็นคำ (whole-word phonics) เป็นการสอนอ่านเป็นคำโดยไม่แยกเสียงของตัวอักษรในคำซึ่งมีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีพื้นฐานในการออกเสียงคำได้ดีกว่าการท่องจำตัวอักษรเรียงต่อกัน ซึ่งวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) เป็นประโยชน์อย่างมากต่อผู้เรียนภาษาอังกฤษในระดับเริ่มต้นและยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Snowling, & Olson (1992) ที่ได้กล่าวว่าการเรียนการสอนด้วยวิธีแบบโฟนิกส์ (Phonics) ว่าเป็นวิธีที่เป็นประโยชน์ต่อเด็กที่มีปัญหาด้านการอ่านหรือนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการอ่านซึ่งพวกเขาเหล่านั้นเป็นผู้ที่มีความยากลำบากในการถอดรหัสคำเพราะเป็นวิธีที่สอนให้ผู้เรียนรู้จักการถอดรหัสคำจึงทำให้นักเรียนมีการพัฒนาและเรียนรู้วิธีการอ่านได้นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของ Tunmer & Chapman (1998) ที่กล่าวว่า การอ่านคำที่ไม่คุ้นเคยในข้อความหรือประโยคต่างๆผู้เรียนจำเป็นต้องใช้ทั้งตัวอักษรและเสียงของอักษรเพื่อเป็นตัวชี้้นำในการอ่านคำหรือข้อความนั้นๆ นอกจากนี้วิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ที่ใช้ในงานวิจัยนี้ยังช่วยให้นักเรียนสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างตัวอักษรภาษาอังกฤษและเสียงของตัวอักษรได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Goswami (1991) ที่กล่าวว่าผู้เรียนในระดับเริ่มต้น

ต้องรู้จักการเชื่อมโยงตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรก่อนเป็นอันดับแรก จากที่กล่าวมาข้างต้นผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าวิธีสอนแบบโฟนิกส์ (Phonics) ยังช่วยให้ผู้เรียนสามารถประสมอักษรและอ่านออกเสียงคำได้ถึงแม้ผู้เรียนจะไม่มีประสบการณ์และพื้นฐานมาก่อนเมื่อมีการเรียนรู้และฝึกฝนก็จะสามารถประสมเสียงตัวอักษรและอ่านออกเสียงคำได้อย่างถูกต้อง

2. ในการทำวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้เนื้อหาและภาษาที่เหมาะสมกับช่วงวัยและระดับภาษาของผู้เรียนซึ่งเนื้อหาดังกล่าว ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรแกนกลางพุทธศักราช 2551 และหลักสูตรสถานศึกษาในรายวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อออกแบบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เรียนให้หลากหลายและไม่น่าเบื่อ ดังเช่น นำบทเพลงเกี่ยวกับโฟนิกส์ (Phonics) เข้ามาช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำชื่อของตัวอักษรและเสียงของตัวอักษรในภาษาอังกฤษได้ดียิ่งขึ้นอีกทั้งผู้เรียนยังเกิดความสุขสนุกสนานในการทำกิจกรรมร่วมด้วย รวมถึงผู้วิจัยได้นำเสนอคำศัพท์ด้วยสื่อที่น่าสนใจต่อผู้เรียนคือมีทั้งภาพที่มีขนาดพอดีและสีสันสดใสสวยงามซึ่งในบัตรภาพมีคำศัพท์ที่ใช้ขนาดของตัวอักษรที่พอดีเหมาะกับวัยของผู้เรียนและมีสีสันซึ่งภาพในบัตรคำก็เป็นความหมายของคำรวมอยู่ด้วยกันช่วยให้ผู้เรียนสามารถจดจำได้ทั้งการออกเสียงคำและความหมายของคำนั้นๆที่อ่านได้ด้วยซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ Berninger (2001) กล่าวว่าผู้เรียนต้องมีการจดจำและจำเป็นต้องมีความรู้เกี่ยวกับระบบตัวอักษรเพื่อสร้างความเชื่อมโยงระหว่างการสะกดคำและการออกเสียงคำด้วย ซึ่งสอดคล้องกับ สมโภชน์ พนาवास (2556) ที่กล่าวว่าเมื่อมีความรู้ในเรื่องการอ่านออกเสียงในระดับตัวอักษรแล้ว เมื่อนำตัวอักษรเหล่านั้นมาประกอบเป็นคำ ก็ยังมีความสำคัญและจำเป็นจะต้องอ่านออกเสียงคำให้ถูกต้องด้วยเพราะเสียงที่เปล่งออกมามีความเกี่ยวข้องกับความหมายของคำนั้น ๆ ด้วย ผู้วิจัยเห็นว่าการใช้สื่อที่หลากหลายและเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนและมีสีสันสวยงามมีทั้งภาพและเสียงจะช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมการเรียนรู้ไปด้วยความสนุกสนานไม่น่าเบื่อและช่วยให้ผู้เรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการเรียนซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนเกิดความรู้ความจำและทักษะในเนื้อหาที่เรียนเพราะผู้เรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงทำให้เพิ่มพูนประสบการณ์ด้านภาษามากยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากการดำเนินการงานวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ รวมถึงข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะต่อการจัดกิจกรรมการจัดการเรียนรู้

1. การเลือกใช้สื่อประกอบกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ควรพิจารณาจากกิจกรรมที่จัดว่าจะส่งเสริมทักษะด้านใดให้กับผู้เรียนและควรคำนึงถึงความเหมาะสมของช่วงวัยและระดับภาษาของผู้เรียนเพื่อให้ง่ายและสะดวกต่อการเลือกใช้สื่อ

2. ครูผู้สอนควรเพิ่มคลังคำศัพท์สำหรับผู้เรียนให้มากขึ้นให้เหมาะสมกับระดับชั้นเพื่อ

เตรียมความพร้อมต่อการประสมเสียงตัวอักษรและการอ่านออกเสียงคำในภาษาอังกฤษที่มีความยากและมีพยางค์เพิ่มขึ้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

ในการทำวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาวิจัยเรื่อง การพัฒนาการอ่านออกเสียงคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ด้วยบทเรียนโฟนิกส์ (Phonics) แบบสำเร็จรูปเพื่อนำข้อมูลมาใช้ในการพัฒนาทักษะด้านภาษาอังกฤษของผู้เรียนต่อไป

เอกสารและสิ่งอ้างอิง

สมโภชน์ พนาวาส. (2556) การศึกษาสภาพปัญหา ความต้องการและแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ภาษาอังกฤษสำหรับเด็กปฐมวัย. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต: กรุงเทพฯ.

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551, กระทรวงศึกษาธิการ (2551), 210-211.

Berninger, V., Abbott, R., Billingsley, F., & Nagy, W. (2001). **Processes underlying timing and fluency of reading: Efficiency, automaticity, coordination and morphological awareness.** In M. Wolf (Ed.), *Dyslexia, fluency and the brain.* Timonium, MD: York Press.

Goswami, U. (1991). **Learning about Spelling Sequences:** The Role of Onsets and Rimes in Analogies in Reading. *Child Development, 62,* 1110-1123.

Harris, T., & Hodges, R. (Eds.). (1995). **The literacy dictionary.** Newark, DE: International Reading Association

Tunmer, W., & Chapman, J. (1998). **Language prediction skill, phonological recoding ability, and begin.**

ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับภาวะผู้นำทางวิชาการตามการรับรู้
ของอาจารย์พยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

The relationship between academic administration and academic
leadership as perceived by nursing instructors in nursing faculty
in private higher education institutions

สุภาพร นันทศักดิ์¹ วิเชียร พันธุ์เครือบุตร² และพงศ์เทพ จิระโร³

¹นักศึกษาลัทธิสุตรปรัชญาคุณวุฒิบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา

²⁻³ หลักสูตรคุณวุฒิบัณฑิต ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยาลัยนานาชาติเซนต์เทเรซา

*ผู้รับผิดชอบหลัก e-mail : supaporn@stic.ac.th

Received: November, 15 2023

Revised: November,30 2023

Accepted: December,30 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาการบริหารงานวิชาการและภาวะผู้นำทางวิชาการ 2) เปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการกับภาวะผู้นำทางวิชาการที่มีเพศ ระดับการศึกษา และตำแหน่งทางวิชาการแตกต่างกัน และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับภาวะผู้นำทางวิชาการตามการรับรู้ของอาจารย์พยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ได้แก่ อาจารย์พยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 27 แห่ง จำนวน 217 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ ได้แก่ Frequency Percentage Mean Standard Deviation Independent t-test One-way ANOVA, Pearson's Product Moment Correlation และ Scheffe

ผลการวิจัยพบว่า ผลการรับรู้การบริหารงานวิชาการและภาวะผู้นำทางวิชาการของอาจารย์พยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากการรับรู้ของอาจารย์พยาบาลที่มีเพศต่างกันมีระดับการ ศึกษาต่างกัน โดยรวมและทุกด้านมีการรับรู้ไม่แตกต่างกัน แต่การรับรู้ภาวะผู้นำทางวิชาการด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ การรับรู้แตกต่างกัน และการเปรียบเทียบการรับรู้ของอาจารย์พยาบาลที่มีตำแหน่งทางวิชาการแตกต่างกัน ในการรับรู้การบริหารงานวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา และด้านการบริหารและการพัฒนาอาจารย์ มีการรับรู้แตกต่างกัน และการรับรู้ภาวะผู้นำทางวิชาการ ด้านการวางแผนงานวิชาการ ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากร และด้านการเผชิญปัญหาและการแก้ไข มีการรับรู้แตกต่างกัน ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับภาวะผู้นำทางวิชาการตามการรับรู้ของอาจารย์พยาบาลทุกด้านมีความสัมพันธ์กัน

คำสำคัญ: การบริหารงานวิชาการ , ภาวะผู้นำทางวิชาการ

Abstract

This research aims to study 1) Level of academic administration and academic leadership 2) To compare academic administration and academic leadership with gender. Education level and academic positions are different and 3) the relationship between academic administration and academic leadership according to the perception of nursing instructors in the Faculty of Nursing in private higher education institutions. The sample group used was 217 nursing instructors from the Faculty of Nursing in 27 private higher education institutions. The research tools were questionnaires. Statistics used were Frequency, Percentage, Mean, Standard Deviation, Independent t-test, One - way ANOVA, Pearson's Product Moment Correlation and Scheffe'.

The results of the research found that the overall and individual perceptions of academic administration and academic leadership of nursing instructors in nursing faculty in private higher education institutions were at a high level. The perception of nursing instructors of different genders Each has different levels of education. Overall and every aspect has the same perception. But the perception of academic leadership in the use of technology for learning perception is different and comparing the perceptions of nursing teachers with different academic positions in recognition of academic administration in curriculum development Implementing the curriculum, developing media, innovation and technology for education educational supervision and administration and teacher development There are different perceptions. and perceptions of academic leadership Academic planning Personnel potential development and in the aspect of coping and solving problems There are different perceptions. As for the relationship between academic administration and academic leadership according to the perception of nursing teachers. All aspects are related.

Keywords: academic administration, academic leadership

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การจัดการศึกษาในยุคปัจจุบันที่สอดคล้องกับมาตรฐานการอุดมศึกษา แห่งพระราชบัญญัติ การอุดมศึกษา พ.ศ. 2565 มาตรฐานการดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจของสถาบันอุดมศึกษาเป็นมาตรฐาน เพื่อให้การดำเนินการตามภาระหน้าที่หลักเป็นไปอย่างครบถ้วนและเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ประกอบด้วย ด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านการวิจัยและการสร้างนวัตกรรม ด้านการบริการวิชาการแก่สังคม และด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม มีการพัฒนา

คณาจารย์ในเรื่องการจัดกระบวนการเรียนรู้ ทั้งในระบบชั้นเรียนและ ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศด้วย เทคนิควิธีการต่าง ๆ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ การประเมินผลลัพธ์ การเรียนรู้และการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน รวมทั้งการให้คำปรึกษาและการดูแลผู้เรียนให้ประสบ ความสำเร็จในการศึกษา สถาบันอุดมศึกษาต้องดำเนินการด้านการจัดการเรียนการสอน ได้แก่ กำหนดนโยบายและทิศทางในการผลิตบัณฑิตและการพัฒนาผู้เรียนให้สอดคล้องกับ แนวทางการพัฒนาทั้งในระดับชาติและนานาชาติ ความต้องการของชุมชน สังคมและประเทศ เพื่อให้เกิดผลลัพธ์การเรียนรู้ที่เป็นไปตามมาตรฐาน คุณวุฒิระดับอุดมศึกษา มีการกำกับดูแลให้มีการประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับที่เกี่ยวข้อง โดยเฉพาะการประเมินผลลัพธ์ การเรียนรู้ของผู้เรียนที่กำหนดไว้ในแต่ละหลักสูตรการศึกษา สถาบันอุดมศึกษาต้องดำเนินการด้านการวิจัย และการสร้างนวัตกรรม ได้แก่ กำหนดนโยบายและทิศทางการวิจัยที่สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ และเชื่อมโยงกับสภาพเศรษฐกิจ สังคม ศิลปะและวัฒนธรรม หรือสิ่งแวดล้อม ตามความเชี่ยวชาญ และอัตลักษณ์ของกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ส่งเสริมให้เกิดการสร้างผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่ตอบสนอง ต่อการพัฒนาและความต้องการของประเทศ พัฒนาศักยภาพของคณาจารย์ นักวิจัย และผู้เรียนให้มีความสามารถในการสร้าง ผลงาน วิจัยและนวัตกรรม สถาบันอุดมศึกษาต้องดำเนินการด้านการบริการ วิชาการแก่สังคมกำหนดนโยบายและทิศทางการบริการวิชาการและการพัฒนาเชิงพื้นที่ เป็น การบริการ ของหน่วยงานและของคณาจารย์ โดยมุ่งเน้นผลลัพธ์ ที่ตอบสนองและสร้างประโยชน์แก่ชุมชน สังคม และประเทศ ตามความเชี่ยวชาญและอัตลักษณ์ของกลุ่มสถาบันอุดมศึกษา ส่งเสริมให้คณาจารย์ ผู้เรียน และชุมชน ร่วมกันเรียนรู้และพัฒนาชุมชนในพื้นที่เพื่อสร้าง ประสบการณ์จริงให้เกิดขึ้นในการเรียนรู้ และเพื่อให้เกิดการพัฒนาเชิงพื้นที่ สถาบันอุดมศึกษาต้องดำเนินการด้านการทำนุบำรุงศิลปะและวัฒนธรรม ได้แก่ กำหนดนโยบายและทิศทางการส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรมของท้องถิ่นและของชาติ เพื่อการธำรง รักษา สืบสาน เผยแพร่ศิลปะและวัฒนธรรมไทยหรือการพัฒนา ต่อยอด และ สร้างคุณค่าใหม่ ทั้งนี้ ตาม ความเชี่ยวชาญและอัตลักษณ์ของสถาบันอุดมศึกษา และจัดให้มีรายวิชาในหลักสูตรการศึกษาและกิจกรรม ที่สร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ ประวัติศาสตร์ ศิลปะและวัฒนธรรม และประเพณีที่หลากหลายของ ท้องถิ่นและของชาติ การศึกษาเป็นนโยบายสาธารณะมีจุดเริ่มต้นและมีจุดสิ้นสุด การศึกษามุ่งเน้นพัฒนา คุณภาพของผู้เรียน เป็นกระบวนการเรียนรู้เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดความรู้ และนำความรู้ไปใช้ ด้วยความ มีคุณธรรม จริยธรรม ทศนคติที่ดี เพื่อ ให้เกิดความเจริญงอกงาม สืบสานวัฒนธรรม จรรโลงสังคม และทำ ให้คน ๆ นั้นมีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา,2565)

การบริหารงานวิชาการเป็นหัวใจสำคัญของการบริหาร สถานศึกษา ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญ อย่างยิ่งในการบริหารโดยการสนับสนุน ส่งเสริม และ พัฒนาให้ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้บรรลุ จุดหมาย และเจตนารมณ์ของหลักสูตรที่กำหนดขึ้น ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้สถานศึกษามีความเข้มแข็ง ในการบริหาร และการจัดการสามารถพัฒนา หลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ตลอดจนการวัดผล ประเมินผล รวมทั้งการวัดปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ชุมชน ท้องถิ่น ได้อย่างมีคุณภาพ เพราะการศึกษาเป็นการวางพื้นฐานในการพัฒนาคนให้มีความรู้ความสามารถ ปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่างมี ความสุขอีกทั้งเป็นการสร้างความ มั่นคงในอาชีพ และความสำเร็จในชีวิตของพลเมือง และความมั่นคงของ

ชาติด้วย การบริหารงานวิชาการ เป็นการจัดการกิจกรรมทุกอย่างที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียน การสอน เพื่อให้เกิดการเรียนรู้ได้ผลดี และมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ซึ่งมีหลักการและ กระบวนการบริหารงานวิชาการ ได้แก่ จัดทำแผนงานวิชาการที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือนโยบายหลัก การบริหารงานวิชาการมุ่งความร่วมมือการทำงาน การมีเอกภาพในจุดมุ่งหมาย จะทำให้การดำเนินการ สอดคล้องสัมพันธ์และเป็นไปในทิศทางเดียวกันและควรกระจายอำนาจไปให้ผู้ปฏิบัติ ส่งเสริมให้ผู้ร่วมงาน ปรับปรุงตนเองด้วยวิชาการ ด้วยความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ และการพัฒนางานดำเนินไปได้ด้วยดี การมีวินัย ของบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับงานวิชาการจะสามารถทำให้งานดำเนินไปได้ด้วยดี และ ผู้บริหารควรใช้เทคนิค ส่งเสริมคนอื่นมากกว่าการสอนคนอื่น โดยบุคลากรทุกคนต้องการขวัญกำลังใจในการปฏิบัติงาน จึงควร มีคณะกรรมการประสานงานวิชาการ ให้ผู้สอนตั้งวัตถุประสงค์และจุดมุ่งหมายของการสอนทุกวิชา ที่รับผิดชอบ มีการประสานงานความสามัคคี ความมีมนุษยสัมพันธ์ และความร่วมมือยอมนำมา ซึ่งความสำเร็จ ของหน่วยงาน และมีการติดตามประเมินผล เป็นสิ่งจำเป็นในการบริหารงานวิชาการ การบริหารงานเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ดังนั้นการบริหารวิชาการจำเป็นต้องใช้ทั้งศาสตร์ ศิลป์ ทักษะ และ เทคนิคในการบริหารงาน (คู่มือการบริหารสถานศึกษา หน้า 6) ฉะนั้น ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญอย่าง ยิ่งในการบริหารงานวิชาการ โดยการสนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาให้ผู้สอนจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน ให้บรรลุจุดหมาย และเจตนารมณ์ของหลักสูตรที่กำหนดขึ้น ซึ่งเป็นปัจจัยที่สำคัญที่ทำให้สถานศึกษามีความ เข้มแข็งในการบริหาร และการจัดการสามารถพัฒนา หลักสูตรและกระบวนการเรียนรู้ตลอดจนการวัดผล ประเมินผล รวมทั้งการวัดปัจจัยเกื้อหนุนการพัฒนาคุณภาพนักเรียน ชุมชน ท้องถิ่น ได้อย่างมีคุณภาพ เพราะการศึกษาเป็นการวางพื้นฐานในการพัฒนาคนให้มีความรู้ความสามารถ ปรับตัวอยู่ในสังคมได้อย่าง มีความสุขอีกทั้งเป็นการสร้างความ มั่นคงในอาชีพ และความสำเร็จในชีวิตของพลเมือง และความมั่นคง ของชาติด้วย

ภาวะผู้นำทางวิชาการ มีความสำคัญมากในบทบาทของการบริหารงานวิชาการ ในการใช้กลยุทธ์ ความเป็นผู้นำ มีทัศนคติที่ดี เป็นคุณสมบัติหลักของภาวะผู้นำทางวิชาการ มองเรื่องต่างๆ ทุกปัญหาในงาน วิชาการเป็นโอกาสในการพัฒนา สามารถเผชิญปัญหาและการแก้ไขได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีการมอบหมาย งานแก่ผู้ร่วมในทีมให้ถูกต้องเหมาะสม ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย และให้ความสำคัญ ให้เกียรติ กับผู้ร่วมในทีมเพราะผู้ร่วมทีมเป็นผู้ดำเนินงานขับเคลื่อนกระบวนการจัดการเรียนการสอนให้บรรลุผล การเรียนรู้ เป็นต้นแบบแบบอย่างที่ดีให้ได้รับการไว้วางใจ ยอมรับผิดและขอโทษหากมีข้อผิดพลาด ในการทำงาน ผู้นำทางวิชาการสามารถอธิบาย ชี้แจงกระตุ้นและสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้สอนใน การสร้างสรรค์ผลงานการสอน ให้ความสำคัญกับทุกความสำเร็จของผู้ร่วมในทีม สร้างบรรยากาศ จัดสภาพแวดล้อมที่ส่งเสริมกิจกรรม การทำงานร่วมกัน ด้านสถานที่ จัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกใน การเรียนรู้ และการพัฒนาทางวิชาการ ระบบข้อมูลสารสนเทศและการสืบค้น ระบบห้องสมุด และระบบ อินเทอร์เน็ต ที่มีประสิทธิภาพ การมีภาวะผู้นำทางวิชาการเพื่อส่งเสริมงานบริหารงานวิชาการให้บรรลุผล ตามมาตรฐานการศึกษา ดังนั้นผู้บริหารงานวิชาการจะต้องมีการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการของตนเอง

อย่างสม่ำเสมอต่อเนื่อง โดยเฉพาะอาจารย์ผู้สอน ผู้บริหารใหม่ต้องมีการพัฒนา ภาวะผู้นำทางวิชาการ เพื่อเป็นผู้บริหารงานวิชาการได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

คำถามการวิจัย

1. การบริหารงานวิชาการและภาวะผู้นำทางวิชาการตามการรับรู้ของอาจารย์พยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนเป็นอย่างไร
2. การบริหารงานวิชาการกับภาวะผู้นำทางวิชาการตามการรับรู้ของอาจารย์พยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่มีเพศ ระดับการศึกษา และตำแหน่งทางวิชาการ แตกต่างกัน มีความแตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร
3. การบริหารงานวิชาการกับภาวะผู้นำทางวิชาการตามการรับรู้ของอาจารย์พยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีความสัมพันธ์กันหรือไม่ อย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับการบริหารงานวิชาการและภาวะผู้นำทางวิชาการตามการรับรู้ของอาจารย์พยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน
2. เพื่อเปรียบเทียบการบริหารงานวิชาการกับภาวะผู้นำทางวิชาการตามการรับรู้ของอาจารย์พยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีเพศ ระดับการศึกษา และตำแหน่งทางวิชาการ แตกต่างกัน
3. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์การบริหารงานวิชาการกับภาวะผู้นำทางวิชาการตามการรับรู้ของอาจารย์พยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สมมติฐานการวิจัย

1. การบริหารงานวิชาการกับภาวะผู้นำทางวิชาการตามการรับรู้ของอาจารย์พยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีเพศ ระดับการศึกษา และระดับตำแหน่งทางวิชาการแตกต่างกัน มีความแตกต่างกัน
2. การบริหารงานวิชาการกับภาวะผู้นำทางวิชาการตามการรับรู้ของอาจารย์พยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีความสัมพันธ์

ประโยชน์ที่ได้รับในการวิจัย

1. ผู้บริหารการศึกษาศาสนาในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน และผู้สนใจสามารถนำข้อค้นพบจากการวิจัยไปพัฒนาการบริหารงานวิชาการให้มีความเหมาะสม เพื่อให้เกิดประโยชน์กับผู้ร่วมงานและสถานศึกษา
2. สถาบันอุดมศึกษาเอกชนนำข้อค้นพบของผลการวิจัยไปใช้ในการบริหารงานวิชาการในสถาน

ศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ส่งเสริมให้เกิดประสิทธิผลกับสถานศึกษานำผลการวิจัยไปพัฒนาโปรแกรม การพัฒนาตนเองของผู้บริหารระดับคณะวิชาและสาขาวิชาเพื่อการพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการ เพื่อให้ ผู้เข้ารับการศึกษาได้เรียนรู้สิ่งที่ใกล้เคียงกับงานมากที่สุดและจัดทำแผนพัฒนาตนเองของผู้บริหารใหม่ เพื่อให้สามารถวางแผนการพัฒนาตนเองไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง

ขอบเขตของการวิจัย

1. เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน และตำแหน่งทางวิชาการ
2. การบริหารงานวิชาการ 8 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการนำหลักสูตรไป ใช้ด้านการบริหารและการพัฒนาการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการบริหารและการพัฒนาอาจารย์ ด้านพัฒนาระบบ การประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอน ผลการเรียนรู้
3. ภาวะผู้นำทางวิชาการ 5 ด้าน ประกอบด้วย ด้านการวางแผนงานวิชาการ ด้านการพัฒนาศักยภาพ บุคลากร ด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ ด้านการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการและด้านการเผชิญ ปัญหาและการแก้ไข

นิยามศัพท์

การบริหารงานวิชาการ หมายถึง กระบวนการ ขั้นตอนการบริหารกิจกรรม และพัฒนาคุณภาพ ปรับปรุงการเรียนการสอนให้ได้มาตรฐานตามหลักสูตรที่กำหนด เกิดผลประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน โดยการ พัฒนาหลักสูตร การนำหลักสูตรไปใช้ การบริหารและการพัฒนาการเรียนการสอน การบริหารและการ พัฒนาอาจารย์ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การนิเทศการศึกษา การพัฒนาระบบ การประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการ เรียน

ภาวะผู้นำทางวิชาการ หมายถึง บทบาทของผู้บริหารการศึกษาสถาบันในการใช้กลยุทธ์ความเป็น ผู้นำ ในการจัดการบริหารงานวิชาการ ให้บรรลุเป้าหมายการศึกษาของสถาบัน โดยการบริหารจัดการ เรียนการสอนให้เป็นไปตามหลักสูตรกำหนด ส่งผลให้ผู้เรียนเกิดผลสัมฤทธิ์ในการเรียน โดยการ การวางแผนงานวิชาการ การพัฒนาศักยภาพบุคลากร การใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ การส่งเสริมบรรยากาศ ทางวิชาการ และการเผชิญปัญหาและการแก้ไข

วิธีดำเนินการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา (descriptive study)

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ อาจารย์คณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 27 แห่ง จำนวน 1,215 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ อาจารย์คณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน 27 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางของเครจซี่ และมอร์แกน (Krejcie and Morgan, 1970) ได้ จำนวน 291 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือแบบสอบถาม จำนวน 1 ชุด โดยข้อมูลประกอบด้วย 3 ส่วน ดังนี้ ส่วนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีข้อความเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงานในสถานศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการรับรู้การบริหารงานวิชาการของอาจารย์พยาบาลในคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 95 ข้อ ลักษณะคำตอบของแบบสอบถาม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

ส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการรับรู้ภาวะผู้นำทางวิชาการของอาจารย์พยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน จำนวน 34 ข้อ ลักษณะคำตอบของแบบสอบถาม เป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ

การหาคุณภาพเครื่องมือ

ความตรง (Validity) ในการศึกษานี้หาคุณภาพด้านความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence : IOC) (พงศ์เทพ จิระโร.2562. หน้า 18) แบบประเมินชุดนี้หลังจากผ่านการตรวจสอบค่าความสอดคล้องระหว่างข้อประเมินกับจุดมุ่งหมาย (IOC) จากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่านแล้ว ได้ค่าตรงดัชนีความสอดคล้อง ส่วนที่ 1 = 1.00 ทุกข้อ ส่วนที่ 2 = 0.91 และ ส่วนที่ 3 = 0.91 สรุป ค่า IOC เฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.91 -1.00 ที่คำนวณได้ มีค่ามากกว่า 0.5 ซึ่งถือว่า แบบประเมินชุดนี้ มีความตรงตามเนื้อหา

ความเที่ยง (Reliability) ในการศึกษานี้หาคุณภาพด้านความเที่ยงแบบความสอดคล้องภายใน (Internal consistence) โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient method) (พงศ์เทพ จิระโร หน้า 22) เกณฑ์สัมประสิทธิ์ความเที่ยงมีค่าอยู่ระหว่าง -1 ถึง +1 แบบประเมินที่มีคุณภาพควรมีค่าสัมประสิทธิ์ ความเที่ยงสูงกว่า 0.70 ขึ้นไป จากแบบประเมินส่วนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการรับรู้การบริหารงานวิชาการของอาจารย์พยาบาลในการวิจัยครั้งนี้ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง = 0.993 และส่วนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับการรับรู้ภาวะผู้นำทางวิชาการของอาจารย์พยาบาลในการวิจัยครั้งนี้ได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง = 0.988

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย

1. ค่าความถี่และค่าร้อยละ ใช้บรรยายวิเคราะห์สถานภาพส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม มีข้อความเกี่ยวกับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์การทำงานในสถานศึกษา ตำแหน่งทางวิชาการ
2. ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ใช้การวิเคราะห์สถิติค่าที่ ชนิดกลุ่มตัวอย่าง เป็นอิสระต่อกัน (t-test ชนิด Independent Samples) ใช้การทดสอบการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – way ANOVA) และการทดสอบเปรียบเทียบรายคู่โดยวิธีการของ เชฟเฟ่ ใช้วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้การบริหารงานวิชาการกับภาวะผู้นำทางวิชาการของอาจารย์พยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีเพศ ระดับการศึกษา และระดับตำแหน่งทางวิชาการแตกต่างกัน
3. สถิติการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation) โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์อย่างง่าย ใช้วิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้ความสัมพันธ์การบริหารงานวิชาการกับภาวะผู้นำทางวิชาการของอาจารย์พยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารงานวิชาการกับภาวะผู้นำทางวิชาการตามการรับรู้ของอาจารย์พยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สรุปผลได้ดังนี้

ผลการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับการรับรู้การบริหารงานวิชาการของอาจารย์พยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.049, S.D. = 0.746) การรับรู้รายด้านมากที่สุด คือ ด้านการนิเทศการศึกษา (Mean = 4.141, S.D. = 0.789) รองลงมา คือ การบริหารและการพัฒนาการเรียนการสอน (Mean = 4.132, S.D. = 0.725) และด้านการพัฒนาหลักสูตร (Mean = 4.115, S.D. = 0.926) ตามลำดับ ระดับการรับรู้ที่น้อยที่สุด คือ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (Mean = 3.938, S.D. = 0.776)

ผลการวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับการรับรู้ภาวะผู้นำทางวิชาการของอาจารย์พยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยรวมอยู่ในระดับมาก (Mean = 4.020, S.D. = 0.794) การรับรู้รายด้านมากที่สุด คือ ด้านการวางแผนงานวิชาการ (Mean = 4.066, S.D. = 0.837) รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากร (Mean = 4.054, S.D. = 0.849) และด้านการเผชิญปัญหาและการแก้ไข (Mean = 4.009, S.D. = 0.805) ตามลำดับ ด้านที่ระดับการรับรู้ที่น้อยที่สุด คือ ด้านการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการ (Mean = 3.924, S.D. = 0.868)

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้การบริหารงานวิชาการและภาวะผู้นำทางวิชาการของอาจารย์คณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่มีเพศต่างกัน โดยรวมและทุกด้านมีการรับรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการรับรู้การบริหารงานวิชาการของอาจารย์พยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน รายด้านและโดยรวม มีการรับรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ภาวะผู้นำทางวิชาการของอาจารย์พยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน รายด้านการวางแผนงาน วิชาการ ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากร ด้านการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการ ด้านการเผชิญปัญหา และการแก้ไข และโดยรวมมีการรับรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ด้านการใช้ เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้มีการรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการรับรู้การบริหารงานวิชาการของอาจารย์พยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีระดับตำแหน่งทางวิชาการแตกต่างกัน การรับรู้ด้านการบริหารและการพัฒนาการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพและมาตรฐาน การศึกษา และด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน มีการรับรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ มีการรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 แต่รายด้าน ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยี เพื่อการศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการบริหารและการพัฒนาอาจารย์ และโดยรวม มีการรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ภาวะผู้นำทางวิชาการของอาจารย์พยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่มีระดับตำแหน่งทางวิชาการแตกต่างกัน การรับรู้ด้านการใช้ เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ และด้านการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการ มีการรับรู้แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่รายด้าน ด้านการวางแผนงานวิชาการ ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากร ด้านการเผชิญปัญหาและการแก้ไข และโดยรวม มีการรับรู้แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการรับรู้การบริหารงานวิชาการมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ภาวะผู้นำทางวิชาการของอาจารย์พยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ .01 ด้านที่มีความสัมพันธ์สูงสุด ได้แก่ การบริหารและการพัฒนาอาจารย์กับด้านการวางแผนงานวิชาการ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .782 รองลงมา คือ ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียนกับด้านการวางแผนงานวิชาการค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .780 และด้านการพัฒนาหลักสูตรกับด้านการวางแผนงานวิชาการ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .767 มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และด้านการนำหลักสูตรไปใช้ มีความสัมพันธ์กับด้านการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการ มีความสัมพันธ์ต่ำที่สุด ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เท่ากับ .522

การอภิปรายผลการวิจัย

1. การบริหารงานวิชาการตามการรับรู้ของอาจารย์พยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดม

ศึกษาเอกชน โดยรวม อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะการรับรู้ของอาจารย์พยาบาลในสถาบันการศึกษาส่วนใหญ่รับรู้การบริหารงานวิชาการจากผู้บริหารงานวิชาการในสถาบัน ซึ่งมีระดับการรับรู้ด้านการนิเทศการศึกษามากที่สุด เพราะอาจารย์พยาบาลต้องจัดการเรียนการสอนตามผลลัพธ์การเรียนรู้ตามหลักสูตรกำหนด รองลงมา คือ ด้านการบริหารและการพัฒนาการเรียนการสอน และด้านการพัฒนาหลักสูตร ส่วนระดับการรับรู้การบริหารงานวิชาการของอาจารย์พยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน การรับรู้รายข้อแต่ละด้าน ด้านการพัฒนาหลักสูตร การรับรู้อยู่ในระดับมากทุกข้อ รับรู้การวางแผนพัฒนาหลักสูตรตามเกณฑ์ มาตรฐานหลักสูตรระดับอุดมศึกษามากที่สุด รองลงมา คือ การกำหนดผู้รับผิดชอบในการพัฒนาหลักสูตรของสถาบันและ การสร้าง/พัฒนาหลักสูตรให้มีความสอดคล้องกับวิสัยทัศน์/พันธกิจของสถาบัน เพราะหลักสูตรเป็นหลักในการบริหารงานวิชาการ ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ การรับรู้โดยรวมอยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อกำหนดผู้รับผิดชอบ และส่งเสริมในการบริหารหลักสูตรและการนำไปใช้การรับรู้มากที่สุด รองลงมา คือ ส่งเสริมให้มีการนำผลการประเมินการใช้หลักสูตร ไปปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสมกับผู้เรียนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และ ส่งเสริมให้มีการดำเนินการ กำกับติดตาม นิเทศและ ประเมินผลการใช้หลักสูตรอย่างเป็นระบบ เพราะอาจารย์พยาบาลเป็นผู้ถูกนิเทศติดตามด้านการบริหารและการพัฒนาการเรียนการสอน ระดับการรับรู้มากทุกข้อ ข้อการจัดกิจกรรมเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริง มีการรับรู้มากที่สุด รองลงมา คือ กำหนดผู้รับผิดชอบในการบริหารและการพัฒนาการเรียนการสอนของสถาบัน และจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายสอดคล้องกับรายวิชา เพราะอาจารย์พยาบาลเป็นผู้ดำเนินการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา การรับรู้อยู่ในระดับมากทุกข้อ ข้อการจัดหาแหล่งเรียนรู้ในชุมชนเพื่อใช้ในการจัดการเรียนการสอนให้แก่ผู้เรียน มีการรับรู้มากที่สุด รองลงมา คือ การกระตุ้นให้ผู้สอนนำแหล่งเรียนรู้ สื่อ วัสดุ อุปกรณ์ นวัตกรรมและเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาใช้ในการเรียนการสอน และ การส่งเสริมการนำสื่อเทคโนโลยีเพื่อใช้ในการเรียนการสอน โดยอาจารย์พยาบาลเป็นผู้ดำเนินการปฏิบัติ ด้านการนิเทศการศึกษา เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ คือ ข้อการกำหนดผู้รับผิดชอบในการนิเทศการศึกษา การประสานงานกับแหล่งฝึกเพื่อพัฒนาระบบและกระบวนการนิเทศในงานวิชาการ และ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้สอนนำผลการนิเทศไปปรับปรุง พัฒนาการปฏิบัติงานและการจัดการเรียนการสอนของตนเอง ด้านการบริหารและการพัฒนาอาจารย์ การรับรู้อยู่ในระดับมากทุกข้อ คือ ข้อการส่งเสริมการพัฒนาอาจารย์ด้านการทำนุบำรุงศิลปะ วัฒนธรรม รองลงมา คือ สนับสนุนอาจารย์ในการจัดโครงการบริการวิชาการทั้งในและนอกสถาบัน และ การยกย่อง เชิดชูอาจารย์ที่ได้รับรางวัลด้านการวิจัยเพื่อเป็นแบบอย่างที่ดีในการกระตุ้นการทำวิจัย อาจเป็นเพราะเป็นข้อกำหนดภารกิจหลักในงานของอาจารย์พยาบาลที่ต้องปฏิบัติ ด้านการพัฒนากระบวนการประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา การรับรู้อยู่ในระดับมากทุกข้อ คือ ข้อการกำหนดผู้รับผิดชอบในการบริหารงานประกันคุณภาพของสถาบัน รองลงมา คือ การมีระบบและกลไกการพัฒนาการประกันคุณภาพการศึกษา และ การจัดทำรายงานผลการดำเนินงานการประกันคุณภาพการศึกษาตามมาตรฐาน เพราะเกณฑ์มาตรฐานการประกันคุณภาพการศึกษาเป็นข้อกำหนดและประเมินผลการเรียนการสอน และด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน

ระดับการรับรู้อยู่ในระดับมากทุกข้อ คือ ข้อการส่งเสริมผู้สอนให้ดำเนินการวัดและประเมินผลรายวิชาตามแผนที่กำหนด การรับรู้มากที่สุด รองลงมาคือ มีการประเมินสมรรถนะผู้เรียนตามมาตรฐานหลักสูตรภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ และ กำหนดผู้รับผิดชอบในการบริหารงานวัดผล ประเมินผล และการเทียบโอนของสถาบัน ดังนั้นผู้บริหารงานวิชาการในสถาบัน โดยเฉพาะผู้บริหารใหม่ต้องพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถในการงานบริหารงานวิชาการอย่างต่อเนื่อง

2. ภาวะผู้นำทางวิชาการตามการรับรู้ของอาจารย์พยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก ด้านที่มีการรับรู้มากที่สุด คือด้านการวางแผนงานวิชาการ รองลงมา คือ ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากร และด้านการเผชิญปัญหาและการแก้ไข ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารงานวิชาการได้กำหนดมอบหมายงาน ส่งเสริมด้านความรู้ด้านการเรียนการสอน ส่งผลให้อาจารย์พยาบาลมีการรับรู้ภาวะผู้นำทางวิชาการ ส่วนการรับรู้รายข้อของแต่ละด้าน ด้านการวางแผนงานวิชาการ รายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ รับรู้มากที่สุด คือ ข้อกำหนดวิสัยทัศน์เป้าหมาย และพันธกิจ รองลงมา คือ การวางแผนยุทธศาสตร์ และขับเคลื่อนการพัฒนา เพื่อบรรลุเป้าหมาย และวิสัยทัศน์ขององค์กร และมีเป้าหมาย และพันธกิจที่ให้ความสำคัญกับงานทางวิชาการ ที่มีคุณค่าเป็นประโยชน์ ต่อสังคม ประเทศ และโลก อาจเป็นเพราะผู้บริหารงานวิชาการได้สื่อสารเกี่ยวกับการบริหารงานวิชาการให้อาจารย์พยาบาล รับทราบ ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากร โดยเป็นรายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ รับรู้มากที่สุด คือ การส่งเสริมสนับสนุนให้อาจารย์พัฒนาการเรียนการสอน การวิจัย การบริการวิชาการแก่ สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของคณะวิชา รองลงมา คือ การส่งเสริมให้อาจารย์มีความรู้ความเข้าใจในศาสตร์ที่ตนเองรับผิดชอบ และ การเอาใจใส่ ชี้แนะแนวทาง การสนับสนุน และให้ความช่วยเหลือผู้ปฏิบัติงาน เป็นเพราะด้านนี้จะเกี่ยวข้องกับงานภารกิจที่อาจารย์พยาบาลต้องรับผิดชอบ และผู้บริหารส่งเสริมสมรรถนะงานวิชาการแก่อาจารย์พยาบาล ด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ รายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ รับรู้มากที่สุด คือ การพัฒนาบุคลากรในสถาบัน ในเรื่องเกี่ยวกับการ พัฒนาสื่อการเรียนรู้ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา รองลงมา คือ สนับสนุนและส่งเสริมการนำเทคโนโลยี สารสนเทศ และ การสื่อสารมาใช้ให้เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้ และการกำหนดนโยบาย วางแผนในเรื่อง การจัดหาและพัฒนาสื่อการเรียนรู้ และเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาของสถาบัน ด้านการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการ รายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ รับรู้มากที่สุด คือ พัฒนาและรักษาความสัมพันธ์ที่ดีกับนิสิต อาจารย์ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รองลงมา คือ การช่วยแก้ปัญหา ช่วยส่งเสริม และพัฒนางานวิชาการทุก ๆ ด้าน และ การจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ และการพัฒนาทางวิชาการ เช่น 1. ระบบข้อมูลสารสนเทศและการสืบค้น 2.ระบบห้องสมุด และ3.ระบบอินเทอร์เน็ต ที่มีประสิทธิภาพ และด้านสุดท้าย ด้านการเผชิญปัญหาและการแก้ไข รายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกข้อ การรับรู้มากที่สุด คือ การจัดลำดับความสำคัญของงานที่สอดคล้องกับ นโยบายของสถาบัน รองลงมา คือ การสนับสนุนให้มีช่องทางรับข้อมูล ความคิดเห็นจากอาจารย์ หรือผู้ใต้บังคับบัญชา ในการให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการทำงาน และ มีความสามารถในการดูแลผลประโยชน์ต่างๆ ได้ ซึ่งการรับรู้ภาวะผู้นำทางวิชาการ การบริหารงานวิชาการของอาจารย์พยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ทั้งหมดนี้อาจได้รับการส่งเสริม มอบหมายกำหนดงาน

รับผิดชอบจากผู้บริหารสถาบัน และผู้บริหารงานวิชาการ ซึ่งจะมีภาวะผู้นำทางวิชาการสอดแทรกอยู่ทุกด้าน ฉะนั้นผู้บริหารงานวิชาการโดยเฉพาะผู้บริหารใหม่จะต้องศึกษาฝึกฝนพัฒนาตนเองในการเป็นผู้นำทางวิชาการเพื่อจะได้นำความรู้ความสามารถไปชี้แนะ กำหนดงานให้ผู้ใต้บังคับบัญชาให้มีความเป็นผู้นำ เพื่อพัฒนาสถาบันให้มีคุณภาพมาตรฐานบรรลุเป้าหมายด้านการศึกษา

3. การบริหารงานวิชาการกับภาวะผู้นำทางวิชาการตามการรับรู้ของอาจารย์พยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีเพศต่างกัน การรับรู้ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นผู้บริหารงานวิชาการในสถาบัน พัฒนาอาจารย์ โดยเฉพาะผู้บริหารใหม่จะพัฒนาตนเอง ให้มีความรู้ความสามารถในการบริหารงานวิชาการ และมีภาวะผู้นำทางวิชาการอย่างต่อเนื่องได้โดยไม่ต้องคำนึงถึงเรื่องเพศเพราะการรับรู้ไม่แตกต่างกัน

4. การบริหารงานวิชาการกับภาวะผู้นำทางวิชาการตามการรับรู้ของอาจารย์พยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน ซึ่งการบริหารงานวิชาการตามการรับรู้ของอาจารย์พยาบาลที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการรับรู้ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารงานวิชาการมีระบบการสื่อสารภายในสถาบัน สร้างความเข้าใจ ให้อาจารย์พยาบาลรับรู้กระบวนการขั้นตอนการบริหารงานวิชาการได้ทั่วถึง เท่าเทียมกัน ส่วนภาวะผู้นำทางวิชาการตามการรับรู้ของอาจารย์พยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีการรับรู้ไม่แตกต่างกัน ยกเว้นด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้มีการรับรู้แตกต่าง ทั้งนี้อาจเป็นเพราะในปัจจุบันเทคโนโลยีมีความทันสมัย ฉะนั้นผู้บริหารงานวิชาการ โดยเฉพาะผู้บริหารใหม่จะต้องพัฒนาตนเอง ด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ให้ทันต่อสภาพความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีที่ปรับปรุงให้ทันสมัยอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้เป็นที่ยอมรับของผู้ใต้บังคับบัญชา สร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้ร่วมงานในการพัฒนาองค์กรให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

5. การบริหารงานวิชาการกับภาวะผู้นำทางวิชาการตามการรับรู้ของอาจารย์พยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่มีระดับตำแหน่งทางวิชาการแตกต่างกัน ซึ่งการบริหารงานวิชาการตามการรับรู้ของอาจารย์พยาบาลที่มีระดับตำแหน่งทางวิชาการแตกต่างกัน มีด้านการบริหารและการพัฒนาการเรียนการสอน ด้านการพัฒนาระบบการประกันคุณภาพและมาตรฐานการศึกษา และด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน การรับรู้ไม่แตกต่างกัน ฉะนั้นผู้บริหารงานวิชาการและโดยเฉพาะผู้บริหารใหม่ หากจะพัฒนาตนเอง ในด้านดังกล่าวไม่ต้องคำนึงถึงระดับตำแหน่งทางวิชาการ แต่ ด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ การพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา ด้านการบริหารและการพัฒนาอาจารย์ และโดยรวม มีความแตกต่างกัน ผู้บริหารงานวิชาการและโดยเฉพาะผู้บริหารใหม่ต้องพัฒนาตนเองให้มีความรู้ความสามารถ หมั่นศึกษาหาความรู้อย่างต่อเนื่องเพื่อพัฒนาองค์กรในการการบริหารงานวิชาการให้ได้คุณภาพมาตรฐานการศึกษา ส่วนภาวะผู้นำทางวิชาการตามการรับรู้ของอาจารย์พยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน ที่มีระดับตำแหน่งทางวิชาการแตกต่างกัน มีการรับรู้แตกต่างกัน ด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ และด้านการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการ มีการรับรู้ไม่แตกต่างกัน ส่วนด้านการวางแผนงาน

วิชาการ ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากร ด้านการเผชิญปัญหาและการแก้ไข และโดยรวม มีการรับรู้แตกต่างกัน ฉะนั้นผู้บริหารงานวิชาการและโดยเฉพาะผู้บริหารใหม่ต้องพัฒนาความรู้ความเข้าใจในการวางแผนงานวิชาการ พัฒนาศักยภาพบุคลากร และการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นในองค์กรเพื่องานวิชาการ มีคุณภาพได้มาตรฐานการศึกษา

6. การบริหารงานวิชาการกับภาวะผู้นำทางวิชาการตามการรับรู้ของอาจารย์พยาบาล คณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน มีความสัมพันธ์กัน ทุกด้านทุกข้อ โดยเฉพาะการบริหารงานวิชาการด้านการบริหารและการพัฒนาอาจารย์ กับด้านการวางแผนงานวิชาการ ด้านการวัดผล ประเมินผล และดำเนินการเทียบโอนผลการเรียน กับด้านการวางแผนงานวิชาการ และด้านการพัฒนาหลักสูตร กับด้านการวางแผนงานวิชาการ ส่วนภาวะผู้นำทางวิชาการ ด้านการวางแผนงานวิชาการ ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากร ด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ ด้านการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการมีความสัมพันธ์อยู่ในระดับสูงมาก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะผู้บริหารให้ความสำคัญในการบริหารงานวิชา และภาวะผู้นำทางวิชาการทุกด้านในการพัฒนามาตรฐานการศึกษา ให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียน ฉะนั้นผู้บริหาร โดยเฉพาะผู้บริหารใหม่ต้องพัฒนาการบริหารงานวิชาการ และภาวะผู้นำทางวิชาการไปพร้อมกัน

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัย

ผู้บริหารคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนและผู้เกี่ยวข้อง นำผลการศึกษาไปใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาตนเอง และพัฒนาบุคลากรในสถาบัน ในการบริหารงานวิชาการ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ส่งเสริมพัฒนา ภาวะผู้นำทางวิชาการด้านการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการ เพราะคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ของอาจารย์พยาบาลในด้านนี้น้อยที่สุด ในการพัฒนาไม่ต้องคำนึงถึงเรื่องเพศ แต่ระดับการศึกษาปริญญาโทต้องได้รับการพัฒนาด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเรียนรู้ในการส่งเสริมภาวะผู้นำทางวิชาการเพราะมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ที่น้อยที่สุดระดับตำแหน่งทางวิชาควรส่งเสริมพัฒนาการบริหาร งานวิชาการด้านการพัฒนาหลักสูตร ด้านการนำหลักสูตรไปใช้ ด้านการพัฒนาสื่อ นวัตกรรมและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ด้านการนิเทศการศึกษา การบริหารและการพัฒนาอาจารย์ และควรส่งเสริมพัฒนาภาวะผู้นำทางวิชาการด้านการวางแผนงานวิชาการ ด้านการพัฒนาศักยภาพบุคลากร และด้านการเผชิญปัญหาและการแก้ไข ให้แก่อาจารย์ เพราะมีคะแนนเฉลี่ยการรับรู้ที่น้อยที่สุด ควรส่งเสริมพัฒนาการบริหารงานวิชาการมีความสัมพันธ์กับการรับรู้ภาวะผู้นำทางวิชาการของอาจารย์พยาบาลคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษา เอกชนด้านการนำหลักสูตรไปใช้ ให้มีความสัมพันธ์กับด้านการส่งเสริมบรรยากาศทางวิชาการ มีความสัมพันธ์ต่ำที่สุด

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

นำผลการวิจัยไปพัฒนาโปรแกรมการพัฒนาตนเองด้านภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารใหม่ของคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม. (2565). **มาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา พ.ศ. 2565**. www.ratchakitcha.soc.go.th. 3-11.
- กรรณิการ์ วีระวงศ์. (2564). การศึกษาภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 3, มหาวิทยาลัยพะเยา.
- คณน สิริโชคเจริญ. (2565). การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการโดยใช้วงจรคุณภาพสำหรับสถานศึกษาสังกัดเทศบาล ตำบลในจังหวัดมหาสารคาม, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- คู่มือการบริหารสถานศึกษา. <http://www.thaischool.in.th/>.6.
- ธนิต รัตนศักดิ์ดา. (2565). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 2, มหาวิทยาลัยเกริก.
- นุชเรศ คำดีบุญ. (2564). การพัฒนาแนวทางการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุดรธานีเขต 4, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- บุญใจ ศรีสถิตยน์รากูร. (2553). **ระเบียบวิธีการวิจัยทางพยาบาลศาสตร์ = The methodology in nursing research**, กรุงเทพฯ: ยูแอนด์ไอ อินเตอร์มีเดีย.
- ปวีณา บุทธิจักร. (2564). ภาวะผู้นำทางวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพบริหารงาน วิชาการของโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 21, มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- พงศ์เทพ จิระโร. (2556). **หลักการวิจัยทางการศึกษา**,ชลบุรี : ภาควิชาวิจัยและจิตวิทยาประยุกต์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ภวานันท์ชัย สวัสดิ์สละ. (2563). การพัฒนากลยุทธ์การบริหารงานวิชาการในสถานศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 26, มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อมรรัตน์ ไทรเมือง. (2565). ภาวะผู้นำทางวิชาการกับการบริหารงานวิชาการของผู้บริหารสถานศึกษาในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปัตตานี เขต 2, มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา.

การบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่าน
ของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4
AREA – BASED EDUCATIONAL MANAGEMENT FOR STUDENTS’ READING
QUALITY UPGRADING OF SCHOOLS UNDER SI SA KET
PRIMARY EDUCATIONAL SERVICE AREA OFFICE 4

พีระพรรณ ทองศูนย์

Peerapun Thongssoon

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4

The Si Sa Ket Primary Educational Service Area Office 4, Thailand

email: Thongssoon99@gmail.com

Received: September,25 2023

Revised: October,25 2023

Accepted: December,30 2023

บทคัดย่อ

การบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน เพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านของนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาองค์ประกอบ 2) สร้างและพัฒนารูปแบบ 3) ทดลองใช้รูปแบบ และ 4) ประเมินผลรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน เพื่อยกระดับคุณภาพการอ่าน มีขั้นตอนการวิจัย 4 ขั้นตอน โดยใช้วิจัยเชิงผสมผสาน (Mixed Method) กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษา เครื่องมือการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบประเมิน แบบสัมภาษณ์และการสนทนากลุ่ม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และสวณเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) จุดมุ่งหมาย 3) องค์ประกอบการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่าน 4) กระบวนการบริหารจัดการ 5) ผลลัพธ์ และ 6) เงื่อนไขความสำเร็จ องค์ประกอบการบริหารประกอบด้วย 5 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การบริหารจัดการองค์กร 2) การส่งเสริมพัฒนาบุคลากร 3) การบริหารแบบมีส่วนร่วม 4) การมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และ 5) การวัดและประเมินผล และองค์ประกอบการบริหารจัดการมี 4 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การวางแผน 2) การปฏิบัติตามแผน 3) การตรวจสอบ และ 4) การปรับปรุง ผลการตรวจสอบรูปแบบ พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์และความถูกต้องครอบคลุม อยู่ในระดับมากที่สุด การทดลองใช้รูปแบบ

พบว่าโรงเรียนสามารถดำเนินการตามรูปแบบได้มีผลการดำเนินการอยู่ในระดับมากที่สุด นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านการอ่านสูงขึ้น และผู้เกี่ยวข้องมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: การบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน, การยกระดับคุณภาพการอ่าน, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4

ABSTRACT

Area Based Educational Management for student's reading quality upgrading of schools under SI SA KET Primary Educational Service Area Office 4 have aimed to 1) study components, 2) to develop the management modal, 3) to implement the management modal and 4) to evaluate the modal of Area – Based Educational Management modal for students' reading quality upgrading of schools under Si Sa Ket Primary Educational Service Area Office 4. The research is Mixed Method was divided into 4 phases. The sampling were school administrators, teachers, school board, parents, and students. The instrument were questionnaire, evaluation, interview and focus group. Data was analyzed by percentage, mean, and standard deviation.

The results of this research were as following: The Area – Based Educational Management modal for students' reading quality upgrading of schools under Si Sa Ket Primary Educational Service Area Office 4 consists of 6 elements; (a) Principle, (b) objectives, (c) The Area – Based Educational Management for Students' Reading Quality upgrading elements, (d) 4 steps of the management process, (e) outputs and (f) success factors.

The Area – Based Educational Management for Students Reading Quality upgrading consists of 5 elements; 1) organization 2) professional 3) participation 4) learners' characteristic and achievement 5) evaluation and 4 steps of the management process consist of 4 parts :1) Plan 2) Do 3) Check 4) Ack.

The evaluative result of the management modal revealed that the aspects of correctness, suitability, feasibility and usefulness were at a highest level. The implement results of the model effective and applicable for school, appropriate the student had higher achievement and those involved are Satisfaction is at the highest level

Keywords: Area - based Educational Management, Student Reading Quality Upgrading, The Area– Based Educational Management modal for student reading quality upgrading of school under Si Sa Ket Primary Educational Service Area Office 4

บทนำ

การบริหารจัดการการศึกษาแบบเขตพื้นที่การศึกษา มีความเป็นเอกภาพในด้านนโยบายที่หลากหลายการปฏิบัติและสามารถแก้ปัญหาความซ้ำซ้อนและลดขั้นตอนการบริหารจัดการศึกษาที่มีอยู่เดิมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ในการกำกับดูแล จัดตั้งยุบรวมหรือเลิกสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ประสานส่งเสริมและสนับสนุนสถานศึกษา ให้สามารถจัดการศึกษาเพื่อสอดคล้องกับนโยบายและมาตรฐานการศึกษา นอกจากนี้ ยังมีอำนาจในการบริหารจัดการเกี่ยวกับวิชาการ งบประมาณ และบุคลากร ตามกฎหมายระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งอำนาจหน้าที่ตามที่ได้รับภารกิจกระจายอำนาจจากส่วนกลาง ทั้งในด้านวิชาการ งบประมาณ การบริหารบุคคล และการบริหารทั่วไป (พิณสุตา สิริธรงค์ศรี, 2547)

การบริหารจัดการศึกษาแบบยึดพื้นที่เป็นฐาน (Area - based Educational Planning and Management System) มีหลักคิดและหลักปฏิบัติที่สำคัญ 5 ประการ คือ 1) เป็นระบบการจัดการศึกษาที่มีแบบแผนของการจัดหลักสูตร การจัดกระบวนการเรียนรู้ และการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่ยึดโยงเข้ากับสภาพทางภูมิศาสตร์ เศรษฐกิจ ทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม วิถีชีวิต และวัฒนธรรม รวมทั้งทิศทางการพัฒนาท้องถิ่น ชุมชนและสังคมของพื้นที่ 2) ผู้เรียนและผู้ปกครองจะเป็นผู้เลือกหลักสูตรและโปรแกรมการเรียนตามความสนใจ ความถนัด และตามศักยภาพของตนเอง 3) โรงเรียนมีหน้าที่ทำการศึกษา วิเคราะห์ความต้องการหลักสูตรและโปรแกรมการเรียนตามศักยภาพของผู้เรียนและศักยภาพของพื้นที่ แสวงหาและประสานความร่วมมือกับสถาบันอุดมศึกษาผู้สร้างหลักสูตร และโปรแกรมการเรียนที่สอดคล้อง และตอบสนองความต้องการจำเป็นของผู้เรียนและพื้นที่ 4) สถาบันอุดมศึกษาที่โรงเรียนเลือกจะรับผิดชอบร่วมกับโรงเรียน ในการสร้างหลักสูตร จัดโปรแกรมการเรียน จัดทำคู่มือการใช้หลักสูตร จัดทำแผนการสอนแบบบูรณาการ จัดทำห้องปฏิบัติการ พัฒนาสื่อการเรียนการสอนรูปแบบต่าง ๆ จัดอบรมเพื่อพัฒนาความพร้อมในการใช้หลักสูตรให้แก่ครู ในการพัฒนาการเรียนรู้แก่ผู้เรียน และ 5) การจัดการเรียนการสอนและการจัดประสบการณ์การเรียนรู้แก่ผู้เรียน และมีความสอดคล้องกับศักยภาพของท้องถิ่น และสร้างความร่วมมือทางวิชาการกับทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องในพื้นที่ การจัดการศึกษาในแนวทางการยึดพื้นที่เป็นฐาน (school – based educational management) นับเป็นแนวทางการปฏิรูปการศึกษา เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด (มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง, 2557 : 2) จากเหตุผลและความสำคัญดังกล่าว การจัดการศึกษาเชิงพื้นที่จึงเป็นกลไกที่สำคัญในการขับเคลื่อนการดำเนินงานการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อให้บรรลุผลในการนำนโยบายไปสู่การปฏิบัติจนเกิดผลการพัฒนาการศึกษาขั้นพื้นฐาน ซึ่งเป็นแนวทางสำคัญที่จะพัฒนาผู้เรียนใหม่มีความพร้อมเข้าสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ได้เป็นอย่างดีในอนาคต

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดนโยบายขับเคลื่อนการศึกษาที่เน้นให้ความสำคัญกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาไทย ให้นักเรียนอ่านออกเขียนได้อย่างต่อเนื่อง มีประสิทธิภาพ โดยกำหนดนโยบาย “เด็กไทยวิถีใหม่ อ่านออกเขียนได้ทุกคน” เพื่อนำสู่การพัฒนาผู้เรียน

ตัวชี้วัด นักเรียนอ่านออกเขียนได้อ่านคล่องเขียนคล่อง มีสมรรถนะการอ่านขั้นสูง สามารถใช้การอ่านการเขียน และมีนิสัยรักการอ่านเพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้มีทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 กระทรวงศึกษา จึงกำหนดมาตรการให้สถานศึกษา เดินหน้าพัฒนาการอ่านการเขียน เด็กไทยวิถีใหม่ อ่านออกเขียนได้ทุกคน

จากการรายงานผลการดำเนินงานโครงการนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-2 อ่านคำพื้นฐานและ โครงการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนภาษาไทย : เด็กไทยวิถีใหม่ อ่านออกเขียนได้ทุกคน สภาพปัญหา การอ่านของผู้เรียนของผู้เรียน ปีการศึกษา 2564 ปัญหาที่พบในการจัดการเรียนการสอนการอ่านคำ พื้นฐานในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ผลการอ่านคำพื้นฐานอยู่ในระดับพอใช้ (สำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4, 2564) สอดคล้องกับรายงานสรุปผลการดำเนินงานตามแผน บริหารความเสี่ยง พบว่า มีความเสี่ยง 4 ประเด็น ดังนี้ 1) โรงเรียนบางแห่งยังขาดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ 2) โรงเรียนส่วนใหญ่ยังไม่ได้ดำเนินงานตามแผนยกระดับคุณภาพที่วางไว้ 3) โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดการนิเทศภายในที่มีประสิทธิภาพเพื่อช่วยเหลือครู 4) การยกระดับผลสัมฤทธิ์ O-NET/NT ยังอยู่ในระดับต่ำ (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 หน้า 2-7 :2565)

ดังนั้นผู้วิจัยปฏิบัติหน้าที่รองผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 รับผิดชอบกลุ่มงานนิเทศติดตามและประเมินผลการจัดการศึกษา มีหน้าที่ประสาน ส่งเสริม กำกับ ดูแลการจัดการศึกษาให้เป็นไปตามนโยบายและจุดเน้นของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาจึงตระหนักและให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้ พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านสร้างแนวทางการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน เพื่อยกระดับคุณภาพการอ่าน เพื่อเป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารโรงเรียน ศึกษานิเทศก์ ครูผู้สอน และ ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการ การนิเทศ การจัดการกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน อีกทั้งให้ความสำคัญกับการอ่านของผู้เรียนซึ่งเป็นพื้นฐานการเรียนรู้ในการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ การพัฒนาตนเอง เพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ ทักษะ คุณลักษณะ ลักษณ์อันพึงประสงค์และมีสมรรถนะการอ่านเป็นไปตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานกำหนดไว้ ต่อไป

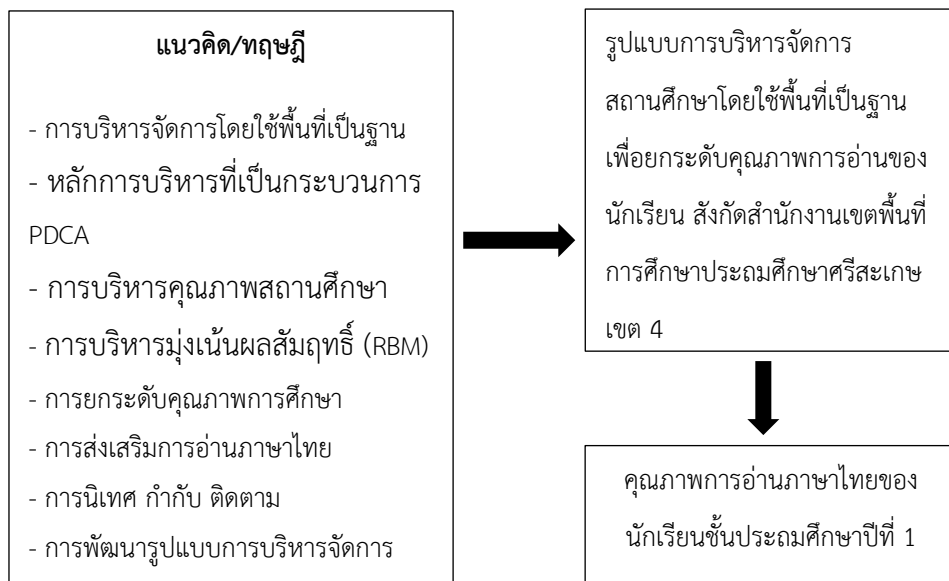
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบของการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน เพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านของนักเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4
2. เพื่อสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษา โดยใช้พื้นที่เป็นฐาน เพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4
3. เพื่อทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน เพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4

4. เพื่อประเมินผลรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษา โดยใช้พื้นที่เป็นฐาน เพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน เพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 เป็นไปดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การดำเนินการวิจัย

การบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน เพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 ผู้วิจัยได้ใช้วิธีวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) ทั้งเชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ และได้ใช้ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ดังต่อไปนี้

2.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้มาจากโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 ปีการศึกษา 2565 จำนวน 209 โรงเรียน ประกอบด้วย ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน นักเรียน ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 ดังนี้

1.1 ผู้บริหารโรงเรียน	จำนวน	234 คน
1.2 ครูผู้สอน	จำนวน	2,249 คน
1.3 นักเรียน	จำนวน	38,550 คน
1.4 ผู้ปกครอง	จำนวน	30,420 คน
1.5 คณะกรรมการสถานศึกษา	จำนวน	2,178 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตาราง Krejcie และ Morgan (บุญชม ศรีสะอาด. 2535 : 40) และได้กลุ่มตัวอย่างมาด้วยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ดังนี้

1.1 ผู้บริหารโรงเรียน	จำนวน	144 คน
1.2 ครูผู้สอน	จำนวน	327 คน
1.3 นักเรียน	จำนวน	380 คน
1.4 ผู้ปกครอง	จำนวน	379 คน
1.5 คณะกรรมการสถานศึกษา	จำนวน	322 คน

รายละเอียดของประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังแสดงไว้ในตาราง 1

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

รายการ	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
1. ผู้บริหารโรงเรียน	234	144
2. ครูผู้สอน	2,249	327
3. นักเรียน	38,550	380
4. ผู้ปกครอง	30,420	379
5. คณะกรรมการสถานศึกษา	2,178	322
รวมทั้งสิ้น	73,631	1,552

ผู้วิจัยกำหนดวิธีการดำเนินการวิจัยโดยใช้กระบวนการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) และดำเนินการตามระยะขั้นตอน ดังต่อไปนี้

ระยะที่ 1 วิจัย (Research : R1) การศึกษาองค์ประกอบการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน เพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4

เชิงคุณภาพ

1.1 ผู้วิจัยศึกษาข้อมูลองค์ประกอบการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน เพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านของนักเรียนจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศ และต่างประเทศ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 9 คน ตรวจสอบองค์ประกอบและให้ข้อเสนอแนะ

1.2 สังเคราะห์องค์ประกอบและชี้วัดการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน เพื่อยกระดับคุณภาพการอ่าน เป็นกรอบเนื้อหาในการสร้างแบบสอบถามสภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน เพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 ผู้เชี่ยวชาญประเมินค่า IOC ระหว่าง 0.80 -1.0 นำไปทดลองใช้กับผู้บริหารโรงเรียน และครูในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษานครราชสีมาเขต 4 ที่ไม่ใช่

กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.95 แล้วนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 471 คน ได้แก่ ผู้บริหาร 144 คน ครูผู้สอน 327 คน

1.3 รวบรวมข้อมูลแล้วนำมาวิเคราะห์สภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่ เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ศรีสะเกษ เขต 4

1.4 ผู้วิจัยนำข้อมูลจากการวิเคราะห์มาเป็นกรอบในการจัดทำแบบสัมภาษณ์และกำหนด คุณสมบัติของโรงเรียนที่จะนำมาเป็นกรณีศึกษาโดยพิจารณาจากโรงเรียนที่มีวิธีการปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการ บริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านภาษาไทยจนมีผลนักเรียนอ่าน ออก 100% เลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ดังนี้ 1) โรงเรียนบ้านกระเบา 2) โรงเรียนบ้าน พอกบำรุงวิทยาและ 3) โรงเรียนบ้านจะเนี้ยว สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 โดยเก็บข้อมูลจากผู้บริหาร ครูผู้สอน และครูวิชาการ

1.5 ผู้วิจัยนำข้อมูลการศึกษาเอกสาร ข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ข้อมูลสภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่าน และการศึกษา โรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา ศรีสะเกษ เขต 4 มาวิเคราะห์ เป็นองค์ประกอบ สำคัญ และแนวทางการพัฒนาตามองค์ประกอบการ บริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านของนักเรียนในสังกัดสำนักงาน เขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4

ระยะที่ 2 พัฒนา (Development : D1) การสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการ สถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน เพื่อพัฒนาคุณภาพการอ่านของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4

2.1 ผู้วิจัยนำองค์ประกอบและข้อมูลที่ได้มาร่างรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษา โดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 ซึ่งรูปแบบมี 6 องค์ประกอบดังนี้ 1) หลักการ 2) จุดมุ่งหมาย 3) องค์ประกอบ การบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่าน 4) กระบวนการบริหาร จัดการ 5) ผลลัพธ์ และ 6) เงื่อนไขความสำเร็จ

2.2 ผู้วิจัยนำร่างรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับ คุณภาพการอ่านของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 มาจัด ประชุมสนทนากลุ่ม (Focus Group) กับผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ จำนวน 9 ท่าน เพื่อตรวจสอบ ความเหมาะสม ให้ข้อเสนอแนะและวิพากษ์ เพื่อปรับปรุงรูปแบบให้มีความสมบูรณ์ และเหมาะสมยิ่งขึ้น

2.5 ผู้วิจัยปรับปรุงรูปแบบตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ และจัดทำคู่มือการบริหารจัดการ สถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่

การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสม และปรับปรุงตามข้อเสนอแนะจนได้คู่มือที่มีความเหมาะสม

ระยะที่ 3 วิจัย (Research : R2) ทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน เพื่อพัฒนาคุณภาพการอ่านของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4

ผู้วิจัยดำเนินการทดลองใช้รูปแบบ ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยประชุมชี้แจงผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 209 ในคราวประชุมผู้บริหารโรงเรียน ครั้งที่ 5/2562 เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2565 ณ ห้องประชุมพลังบุญและทำแบบทดสอบก่อนการพัฒนา

3.2 จัดประชุมครูผู้สอนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่ออธิบายจุดประสงค์ คู่มือ และการดำเนินการตามรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 ณ ห้องประชุมพลังบุญ

3.3 ผู้บริหารโรงเรียน ครูผู้สอน และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการตามรูปแบบและคู่มือการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 โดยมีกระบวนการตามคู่มือดังนี้ 1) สร้างความตระหนัก 2) ดำเนินการ 3) กำกับ ติดตาม และ 4) สรุป รายงานและนำเสนอผล

3.4 ผู้วิจัยประชุมร่วมกับบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อสรุปรายงานและทดสอบความรู้ของผู้บริหารโรงเรียน หลังใช้แนวทางคู่มือการบริหาร เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยก่อนและหลังการใช้รูปแบบการบริหาร โดยใช้ t-test แบบ Dependent

3.5 ผู้วิจัยประเมินความพึงพอใจของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนต่อรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาตามแนวทางการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.82 แล้วนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 471 คน ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน 144 คน ครูผู้สอน 327 คน

3.6 ผู้วิจัยประเมินผลความพึงพอใจของคณะกรรมการสถานศึกษาและผู้ปกครองต่อการดำเนินการบริหารจัดการสถานศึกษาตามแนวรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.85 จำนวน 701 คน ได้แก่ คณะกรรมการสถานศึกษา 322 คน และผู้ปกครอง 379 คน

3.6 ประเมินผลความพึงพอใจของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.91 นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 380 คน

ระยะที่ 4 พัฒนา (Development : D2) การประเมินผลรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษา โดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4

4.1 ผู้วิจัยนำผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (Reading Test : RT) ชั้น ประถมศึกษาปีที่ 1 มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์จากการทดลองใช้

4.2 ตรวจสอบรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพ การอ่านภาษาไทยของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 โดยใช้ แบบประเมินความเป็นประโยชน์ ความเป็นไปได้ความเหมาะสม และความถูกต้องครอบคลุมที่มีค่า ความเชื่อมั่นทั้งฉบับเท่ากับ 0.92 จากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 9 คน

ผลการวิจัย

1. ผลการวิเคราะห์ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และวิเคราะห์ สังเคราะห์องค์ประกอบ และตัวชี้วัดของการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับ คุณภาพการอ่านภาษาไทย

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์เอกสารเกี่ยวกับการบริหารจัดการโดยใช้พื้นที่เป็นฐานหลักการบริหาร ที่เป็นกระบวนการ PDCA การบริหารคุณภาพสถานศึกษา การบริหารมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ (RBM) การยกระดับคุณภาพการศึกษา การนิเทศ กำกับ ติดตามและการส่งเสริมการอ่านภาษาไทย ข้อเสนอแนะ ของผู้เชี่ยวชาญและผู้ทรงคุณวุฒิ ข้อมูลสภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน เพื่อยกระดับคุณภาพการอ่าน และการศึกษาโรงเรียนที่มีวิธีปฏิบัติที่ดี (Best Practices) ของโรงเรียนใน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 มาวิเคราะห์ เป็นองค์ประกอบ สาระสำคัญ และแนวทางการพัฒนาตามองค์ประกอบการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อย กระดับคุณภาพการอ่านของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 ได้ 5 องค์ประกอบ ดังนี้ 1) การบริหารจัดการองค์กร 2) การส่งเสริมพัฒนาบุคลากร 3) การบริหารแบบมีส่วนร่วม 4) การมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และ 5) การวัดและประเมินผล

นอกจากองค์ประกอบการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพ แล้ว ผู้วิจัยยังได้ผลจากการสังเคราะห์เอกสารในเรื่องกระบวนการบริหารจัดการสถานศึกษา ดังนี้ 1) การวางแผน 2) การปฏิบัติตามแผน 3) การตรวจสอบ และ 4) การปรับปรุง

สภาพการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านของนักเรียน ในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 อยู่ในระดับปานกลางและสภาพปัญหา อยู่ในระดับมาก

2. การสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับ คุณภาพการอ่านของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4

ผู้วิจัยร่างรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 มี 6 องค์ประกอบ ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิเห็นว่ารูปแบบโดยรวมมีความเหมาะสมมากที่สุด ($\bar{X} = 4.63$, S.D.=4.65) และจัดทำคู่มือการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมและปรับปรุงตามข้อเสนอแนะจนได้คู่มือที่มีความเหมาะสม และมีความเป็นไปได้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.82$, S.D.=4.76)

3. ผลการทดลองใช้รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐาน เพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4

3.1 ผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 เมื่อทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านของผู้บริหารโรงเรียน ก่อนและหลังการใช้รูปแบบ นำผลการทดสอบมาเปรียบเทียบ พบว่า ค่าเฉลี่ยก่อนการใช้เท่ากับ 23.52 ค่าเฉลี่ยหลังการใช้เท่ากับ 33.63 เมื่อเปรียบเทียบค่า t พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน มีความรู้ ความเข้าใจหลังการใช้สูงกว่าก่อนการใช้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการบริหารจัดการโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่าน n = 144

รายการทดสอบ	\bar{X}	S.D.	t-test
ก่อนการใช้	23.52	5.47	28.37768**
หลังการใช้	33.63	4.30	

** ค่า t มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

3.2 ผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.56$, SD = 0.46) ต่อรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาตามแนวทางการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4

3.3 คณะกรรมการสถานศึกษาและผู้ปกครองมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.32$, SD = 0.65) ต่อการดำเนินการบริหารจัดการสถานศึกษาตามแนวรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4

3.4 นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.53$, $SD = 0.51$) ต่อการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4

4. ผลการประเมินผลรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4

4.1 ผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (Reading Test : RT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2564-2565 พบว่า การอ่านของผู้เรียนในภาพรวม มีคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 81.01 เพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2564 ร้อยละ 12.42 ดังตาราง 4

ตารางที่ 4 ผลการประเมินความสามารถด้านการอ่านของผู้เรียน (Reading Test : RT) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2564-2565

n = 3,369

รายการประเมิน	คะแนนเฉลี่ยร้อยละ		ความก้าวหน้า
	2564	2565	
การอ่านของผู้เรียน	68.59	81.01	+12.42

4.2 รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านภาษาไทยของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 เป็นรูปแบบที่ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามีเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ และความถูกต้องครอบคลุม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$)

อภิปรายผล

จากการวิจัยพบประเด็นสำคัญที่น่าสนใจ และนำมาอภิปรายผล ดังนี้

1. องค์ประกอบของการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านภาษาไทย มี 5 องค์ประกอบ ได้ดังนี้ 1) การบริหารจัดการองค์กร 2) การส่งเสริมพัฒนาบุคลากร 3) การบริหารแบบมีส่วนร่วม 4) การมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และ 5) การวัดและประเมินผล ซึ่งสอดคล้องกับการดำเนินงานในการขับเคลื่อนคุณภาพของการศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของทวิศักดิ์ สมนอก (2562) ศึกษาแบบการบริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผลโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 พบว่า ประกอบด้วยองค์ประกอบ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการกระจายอำนาจ ด้านการบริหารแบบมีส่วนร่วม ด้านความเป็นผู้บริหารมืออาชีพและครูมืออาชีพ ด้านการมุ่งเน้นคุณลักษณะและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน และด้านความเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้

2. การสร้างและพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่าน ประกอบด้วย 6 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) หลักการ 2) จุดมุ่งหมาย 3) องค์ประกอบการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่าน 4) กระบวนการบริหารจัดการ 5) ผลลัพธ์ และ 6) เงื่อนไขความสำเร็จ ซึ่งเป็นรูปแบบที่ผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญเห็นว่ามีความเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า การสร้างและพัฒนารูปแบบมีขั้นตอนการสร้างและพัฒนาตามระบบขั้นตอนตามระเบียบวิธีวิจัย และได้มีการศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหา มีการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องจากหลายแหล่ง ผ่านการตรวจพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้เกี่ยวกับการบริหารการศึกษา การวัดผลการศึกษา หลักสูตรและการจัดการเรียนการสอน ผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแก้ไข ให้อารมณ์แบบมีความถูกต้อง และสมบูรณ์มากที่สุด จึงส่งผลให้อารมณ์แบบมีคุณภาพดังกล่าว สอดคล้องกับวโร เฟ็งสวีส์ดี (2553) กล่าวว่าแนวคิดการประเมินรูปแบบตามมาตรฐานที่กำหนด ได้แก่ มาตรฐานความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ ความเหมาะสม และความถูกต้องครอบคลุม ทำให้ได้รูปแบบที่สามารถนำไปปฏิบัติจริง สนองต่อความต้องการของผู้ใช้ มีความเหมาะสม น่าเชื่อถือ และได้สาระครอบคลุมครบถ้วนตามความต้องการอย่างแท้จริง

3. ผลการใช้รูปแบบการบริหารจัดการโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4

3.1 ผลการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจของผู้บริหารสถานศึกษาเกี่ยวกับการบริหารจัดการโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่าน ก่อนและหลังการใช้ พบว่า ผู้บริหารโรงเรียน ที่พัฒนาตนเองจากการศึกษารูปแบบการบริหารจัดการโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่าน มีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาเกี่ยวกับการบริหารจัดการโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่าน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนหลังการพัฒนาสูงกว่าก่อนการพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ที่ปรากฏผลเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า คู่มือการบริหารจัดการโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านมีคุณภาพมีความเหมาะสม และความเป็นไปได้ในระดับมากที่สุด ผู้บริหารโรงเรียนมีความรับผิดชอบ มีวินัย และมีความมุ่งมั่นตั้งใจจริงในการศึกษาและนำมาใช้จริงในการบริหารจัดการศึกษา จึงทำให้มีความรู้ความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น

3.2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้บริหารโรงเรียน และครูผู้สอนที่มีต่อการบริหารจัดการโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่าน พบว่า โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจาก รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีองค์ประกอบที่สังเคราะห์มาจากแนวคิดทฤษฎีอย่างหลากหลาย ซึ่งประกอบด้วย ด้านการวางแผน ด้านการปฏิบัติ ด้านการตรวจสอบ และด้านการปรับปรุงแก้ไข และการพัฒนารูปแบบครั้งนี้ มีขั้นตอนกระบวนการพัฒนาที่ถูกต้อง เหมาะสม มีความสอดคล้องของขั้นตอนการพัฒนา และแต่ละขั้นตอนดำเนินการอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งมีกระบวนการพัฒนา ได้แก่ ขั้นตอนที่ 1 ผลการศึกษาสภาพปัจจุบัน และแนวทางที่เกี่ยวข้องกับการบริหารงาน ขั้นตอนที่ 2 ผลการสร้างและตรวจสอบรูปแบบ ขั้นตอนที่ 3 ผลการทดลองใช้รูปแบบ ขั้นตอนที่ 4 ผลการประเมินรูปแบบการบริหารงาน

สอดคล้องกับแนวคิดของ ซูซีพ อรุณเหลือง (2558) ได้สรุปไว้ว่า การพัฒนารูปแบบ มีขั้นตอนในการสร้าง และพัฒนารูปแบบ ดังนี้ ศึกษาองค์ประกอบของรูปแบบ 2) สร้างรูปแบบ โดยการจัดทำร่างรูปแบบ ตรวจสอบความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของรูปแบบ ปรับปรุงรูปแบบ จัดทำคู่มือการดำเนินการตามรูปแบบ ประเมินความเหมาะสมของคู่มือ 3) ทดลองใช้ 4) ประเมินผลการใช้รูปแบบ

3.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษาที่มีต่อการ ดำเนินการบริหารจัดการสถานศึกษาตามรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 พบว่า โดยรวมมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก เหตุเพราะผู้ปกครอง และคณะกรรมการสถานศึกษา ได้รับทราบการประกาศนโยบาย การดำเนินงานของโรงเรียนและมีส่วนร่วมในการดำเนินงานดังกล่าว จึงทำให้มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก

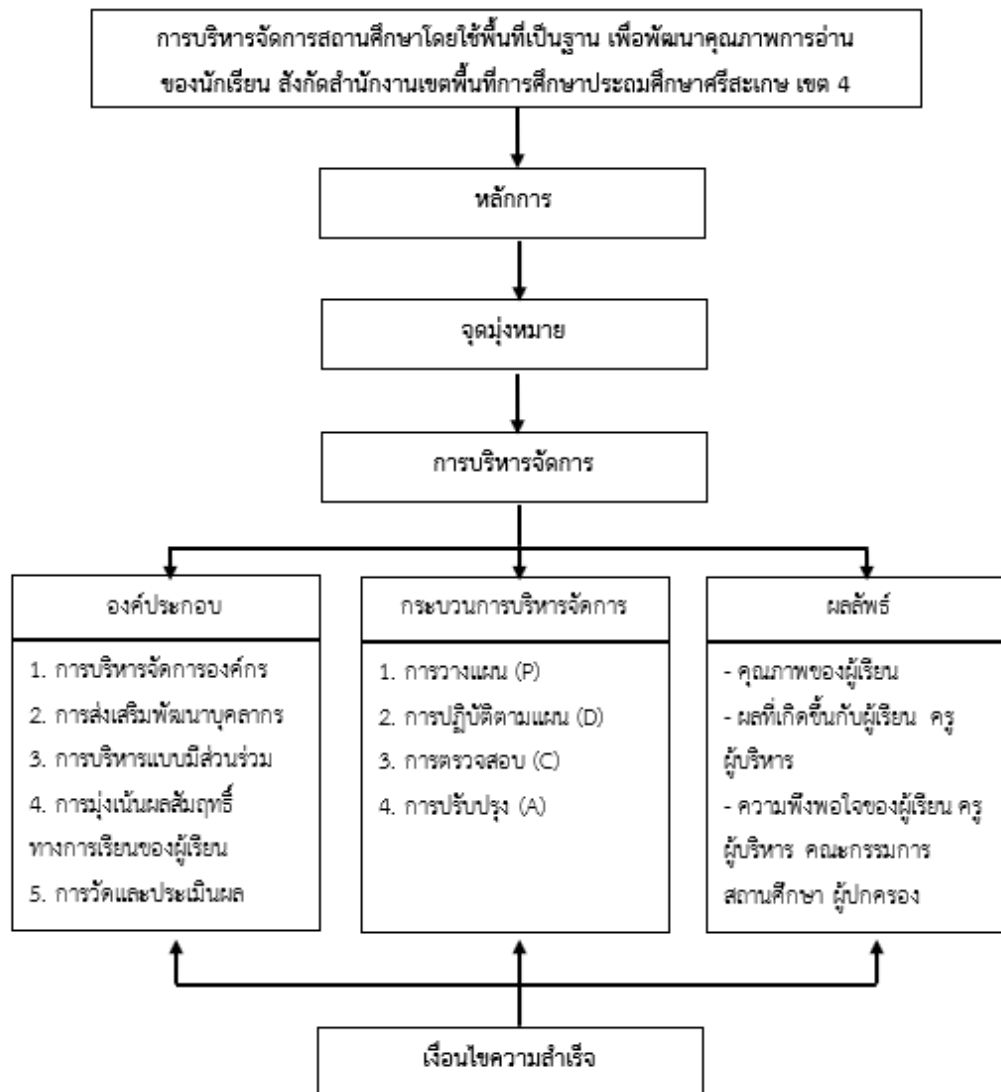
3.4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของครูตามรูปแบบ การบริหารจัดการโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพ โดยรวมมีความพึงพอใจในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า รูปแบบการบริหารจัดการโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพ มีการพัฒนาออกแบบ ตามองค์ประกอบที่เป็นปัจจัยสำคัญในการยกระดับคุณภาพการอ่าน ไม่ว่าจะเป็นกิจกรรมการเรียนการสอน บรรยายภาค การพัฒนาครู เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพ พรรณี ที่กล่าวโดยสรุป คือ ในการส่งเสริมการอ่าน การเขียนและการคิดวิเคราะห์นั้น จะต้องสร้างกิจกรรม และบรรยากาศ ที่กระตุ้นให้นักเรียนมีความสนใจในการอ่าน

4. ผลการประเมินผลรูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับ คุณภาพการอ่านของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4

4.1 ผลของการบริหารจัดการโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่าน ทำให้ผล การทดสอบด้านการอ่าน ประจำปีการศึกษา 2565 นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพิ่มขึ้นจากปีการศึกษา 2564 การที่คุณภาพการศึกษาในปีการศึกษา 2565 สูงขึ้น ที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะว่า มีนโยบายในการ ปฏิบัติที่ชัดเจน ตรงกัน ระดับโรงเรียนสามารถดำเนินการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนตามเอกสารแนวทางการ บริหารจัดการโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่าน มีการดำเนินงานที่เป็นระบบและสร้าง เครือข่ายวิชาการให้การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สอดคล้องกับลัดดาพรรณ จันทร์ปรีดา (2563) ได้ศึกษาวิจัย การพัฒนากระบวนการบริหารแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน ด้านการอ่าน (RT) พบว่าโรงเรียน บ้านสี่แยก โดยภาพรวมมีผลการประเมินอยู่ในระดับดีมาก

4.2 รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่าน ของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 มีความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ และความถูกต้องครบคลุม อยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับ งานวิจัยของทวีศักดิ์ สมนอก (2562) พัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิผลโดยใช้โรงเรียน เป็นฐานของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25 พบว่า ผลการพัฒนารูปแบบ

โดยภาพรวมมีค่าเฉลี่ยความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 รูปแบบการบริหารจัดการสถานศึกษาโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่าน
ของนักเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 นำรูปแบบการบริหารจัดการโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่าน
ไปใช้พัฒนาการศึกษาในด้านการอ่าน ในปีต่อไป เปรียบเทียบประสิทธิภาพของรูปแบบดังกล่าว

1.2 ควรนำรูปแบบการบริหารจัดการโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่าน ไป
ใช้พัฒนาการศึกษาในด้านการอ่าน การเขียนเพื่อเตรียมความพร้อมในการทดสอบประเมินคุณภาพ
การศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน NT (National Test) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1.3 ควรศึกษารูปแบบการบริหารจัดการโดยใช้พื้นที่เป็นฐานเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่านและการเขียนควบคู่กัน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพการศึกษาในด้านอื่น ๆ

2.2 ควรมีการวิจัยการบริหารจัดการเพื่อยกระดับคุณภาพการอ่าน โดยใช้กระบวนการรูปแบบอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อคุณภาพการศึกษา

บรรณานุกรม

- ชูชีพ อรุณเหลือง. (2558). การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาโดยการสร้างเครือข่ายและการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่นที่มีผลต่อการยกระดับคุณภาพสถานศึกษา: กรณีศึกษาวิทยาลัยการอาชีพแกลง. วิทยานิพนธ์. วิทยาลัยการอาชีพแกลง, 4-5.
- ทวิศักดิ์ สมนอก. (2562). การพัฒนารูปแบบการบริหารสถานศึกษาที่มีประสิทธิภาพโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 25. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. (เอกสารอัดสำเนา).
- พิณสุดา สิริธรงค์ศรี. รูปแบบการจัดการการศึกษาในเขตพื้นที่การศึกษา. กรุงเทพมหานคร สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2547.
- มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง. (2557). สรุปผลการดำเนินงานโครงการปฏิรูปหลักสูตรการศึกษาแห่งชาติ. โครงการจัดทำหลักสูตรวิทยาศาสตร์สุขภาพทางการแพทย์แผนไทย. มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง. (เอกสารอัดสำเนา)
- รุ่งทิพย์ ยวงลำใย และสุรัชย์ เทียนขาว. (2562). การบริหารโดยใช้โรงเรียนเป็นฐานของผู้บริหารโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1. วารสารครุศาสตร์ปริทรรศน์. 9 (3), 96-107.
- ลัดดาพรรณ จันทร์ปรีดา. (2562). การพัฒนากระบวนการบริหารแบบมีส่วนร่วมเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านการอ่าน (RT). วารสารวิจัยประยุกต์มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ. 2 (1), 1-15.
- วาโร เพ็งสวัสดิ์. (2553). การวิจัยพัฒนารูปแบบ. วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร. 2(4), 1 - 15.
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4. รายงานการนิเทศการศึกษาสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4. 2564.

Multi-Level Factors Affecting Teachers' Instructional Leadership in Universities under Guangdong Province

Yang Li

Assistant Professor. Dr. Sataporn Pruettikul

Instructor Dr. Sukhum Moonmuang

Bangkokthonburi University, Thailand

Email: 6363200051.edu@bkkthon.ac.th

Received: September,1 2023

Revised: October,25 2023

Accepted: December,30 2023

Abstracts

The objectives of this research were that; (1) to examine the teacher level factors affecting teachers' instructional leadership in universities under Guangdong Province; (2) to examine the organizational level factors affecting teachers' instructional leadership in universities under Guangdong Province; and (3) to construct the multi-level model of teacher factors and organizational factors affecting teachers' instructional leadership in universities under Guangdong Province.

The research was a multi-level methodology research. The sample size was determined by the Optimal Design (OD) software, obtained by multi-level proportional random sampling method, totalling 30 administrators and 300 teachers, from 30 colleges in 3 universities under Guangdong Province. The instruments used for data collection were 2 questionnaires (for teachers and for administrators). Data was analyzed by Hierarchical Linear Model (HLM) program statistical packet.

The research findings revealed that; (1) the factors on the teacher level consisted of teacher commitment, teacher experience, teacher interpersonal relationships, and teacher perceptions of leadership at teacher level had effect on teachers' instructional leadership with statistically significant at .05; (2) the factors on the organization level consisted of school culture, school policy and organization structure at organization level had effect on teachers' instructional leadership with statistically significant at .05, except organizational structure no significant; (3) The multi-level model factors affecting teachers' instructional leadership, there was ICC=0.21 and the intercept(U0) was statistically significant ($p < 0.05$), that could be suitable for multi-level analysis. The factors on teacher level had

effect on teacher instructional leadership was 80% ($R^2=0.80$) and the factors on organization-level had effect on teacher instructional leadership was 62% ($R^2=0.62$) on the slope intercept of teacher level.

Keywords: Teachers' instructional leadership, multi-level model, teacher level factors, organization level factors.

Introduction

Teachers lacked an identity as leaders. In recent years, teacher leadership has received increasing attention as a sound means of achieving educational reform and instructional improvement through ongoing, school-based professional development for teachers. Teachers are also involved in leadership development. However, teachers leading school improvement efforts are reluctant to see themselves as leaders and rarely refer to themselves or others as "leaders." In fact, they see their informal collaboration as having a greater impact on school improvement than the formal efforts of school administrators.

Related to the character of job, the researcher often gets to cross paths with frontline teachers under Guangdong province, and in my interactions, their lack of awareness and related confidence in instructional leadership. Hu & Gu (2012) found from a questionnaire survey of teachers in Guangdong Province that teachers were generally confident in their ability to manage their teaching and learning work, but that there were fewer opportunities for teachers to participate in decision-making on school affairs, possibly due to the lack of a motivational institutional culture and the lack of reflection and research capacity in teaching. In addition, teachers' personal prestige among colleagues, good interpersonal relations, teaching ability and moral character are also important factors. For those reasons, this study selects teacher instructional leadership as a research topic to explore the factors that influence teachers' instructional leadership under Guangdong province.

Instructional leadership is an important aspect of professional development for teachers and a needed source of motivation for creative teams. The scope of work of teachers in the roles they assume can be included in the category of instructional leadership. In the process of educational practice, teachers in university are instructors of students, managers and leaders of teams, and implementers of personal professional development. As instructors of students, the teacher is responsible not only for the basic

teaching tasks, but also for stimulating the creative ideas of the students. Educational leadership is the process and action of determining the direction and common vision of an educational organization and exerting positive influence on all members to work actively to achieve organizational goals. Leading, guiding, teaching, persuading, and motivating are important means of exerting influence. And Wen (2004) suggested that educational leadership is a key factor in educational innovation. Teacher leader is to promote their own professional development and to serve the development of the school. By reviewing and summarizing the research literature on teacher professional development and teacher leadership, Poekert (2012) explores the relationship between the two, with teacher professional development contributing to the development of teacher leadership, which in turn further contributes to the professional development of teachers and their colleagues.

Instructional leadership is a needed source of motivation for creative teams. As a member of a professional teaching and research team, the teacher is not only a researcher of the professional curriculum, but also a leader of the curriculum. Through qualitative case studies of seven Maine schools and a review of the literature, Fairman (2015) and his developed a conceptual model, Spheres of Teacher Leadership Action for Learning. They describe the various strategies teachers used to influence colleagues in direct and indirect ways, through formal and informal leadership, they also discuss the importance of relationships, informal collaboration, trust and collegiality in supporting teachers' leadership development and school, which will be an argument for the research about teacher level factors in this paper.

Under the background of the lack of identity perception and important of professional development, Multifactorial and advanced modelling provide solid evidence for relevant studies on teachers' instructional leadership. Most studies had used lower order (i.e. bivariate, direct effects) conceptual models and relied heavily on descriptive and simple correlational statistical tests. The lack of consistent results within the database of studies was attributed largely to limitations in research design and quality. The researcher tried to use multi-level model as research design to test the factors of teacher and organization levels embedded mutual affect teacher instructional leadership. It enables increased reliability and consistency of the research. Moreover, the results allow us to fully recognize the antecedent variables of teacher instructional leadership.

Objectives

(1) To examine the teacher level factors affecting teachers' instructional leadership in universities under Guangdong province.

(2) To examine the organization level factors affecting teachers' instructional leadership in universities under Guangdong province.

(3) To construct the multi-level model of teacher factors and organization factors affecting teachers' instructional leadership in universities under Guangdong province.

Conceptual framework

Figure 1 displays all the relationships to be tested in our study. It proposes three sets of paths. The first one is from three organizational factors affecting teacher instructional leadership on organization-level. The second one is from four teacher factors affecting teacher instructional leadership on teacher-level. The third one is the cross effects of organization-level factors affecting teachers' instructional leadership as multi-level factors model. Previous research provides support for all the relationships. However, no study prior this one has put them together to study.

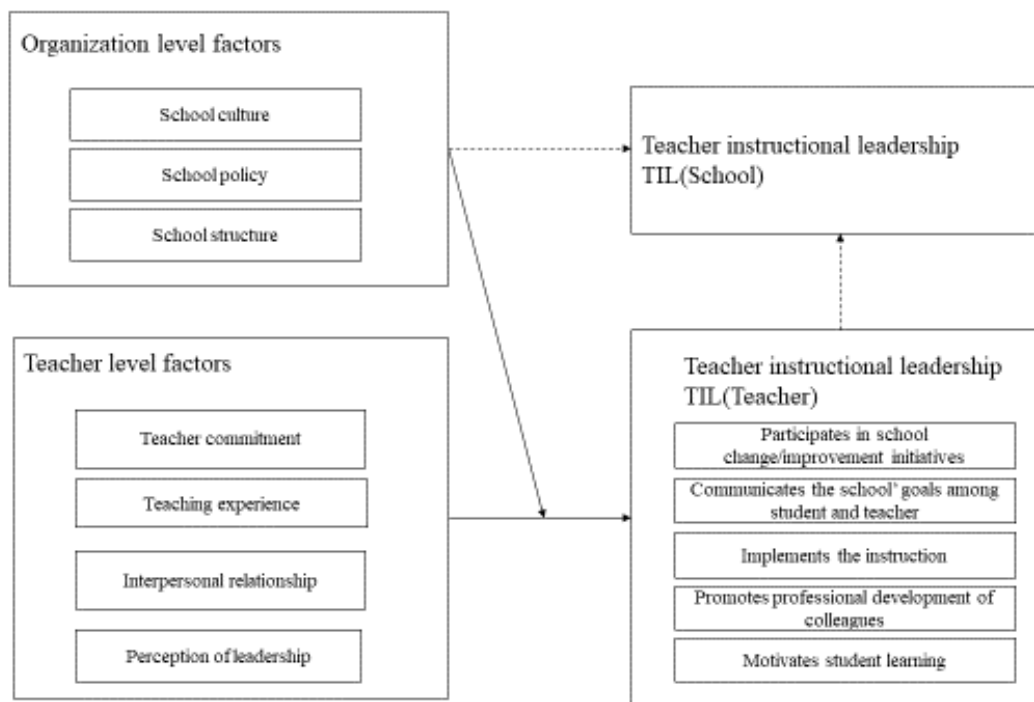

Figure 1. Conceptual framework

Methodology

Study area selection

This study defines the scope of the problem as the Guangzhou City Higher Education School in Guangzhou Province. According to the multilevel theoretical model used in this study, the designated area is the universities in the university town area of Guangzhou. The university town is the convergence of core universities in Guangdong Province, forming a platform for sharing educational resources, and the sample universities cover science, engineering, liberal arts, and art majors, containing enough respondents to meet the needs of the study.

Population and sample

Data collection from teachers and administrators who work in public universities in Guangzhou in academic year 2023, The data structure is hierarchically nested, which lends itself to the use of multilayer linear models. According to the latest list of colleges and universities released by the Ministry of Education, there are 36 general undergraduate universities in Guangzhou, including 22 public general undergraduate universities and 14 private general undergraduate universities.

The samples were determined by the need for matching multilevel regression models to determine the sample size was determined by the Optimal Design (OD) software, obtained by multi-level proportional random sampling method, as follows; the first stage using by random sampling method on the university under Guangzhou in Guangdong province. There were three public universities. The second stage, in each type of university were selected using by random sampling method on the faculty administrators among 30 faculty. And the third stage, in each faculty were selected teachers by random sampling method on the 10 teachers. The total number of samples were 30 administrators and 300 teachers from 3 university under Guangzhou in Guangdong Province.

The creation of research instruments

The instruments used for data collection were 2 questionnaires (for teachers and for administrators). The quality of instruments has been verified by Content Validity (IOC>0.5) and Reliability (Cronbach's alpha coefficient >0.70). Data analyzed by Hierarchical Linear Model (HLM) program through null model, simple model, hypothetical model.

Data Collection

Step1 Request permission to collect data for research to the administrators and teachers of the three public universities under Guangdong province.

Step2 Request a letter of recommendation for the researcher from Faculty of Educational, Bangkokthonburi University.

Step3 Selection the coordinating the administrators and teachers to help assist in coordinating data collection in each institution. Those will be oriented to understand the details of the questionnaire administration and data collection.

Step4 Carry out data collection with the selected samples by sending questionnaires to the coordinator, the administrator and teacher who will help collect data with the selected samples in each college.

The data is collected by personally conducting questionnaire surveys among the respondents. Respondents have two weeks to fill out the questionnaire and return. Questionnaires have been received at the response rate of 100%.

Data analysis

In this research, The SPSS software will be employed for analyzing the categorical variables and description statistic. Data analyzed by Hierarchical Linear Model (HLM) program through null model, simple model, hypothetical model.

Summary of the model specified (in equation format)

(1) Null Model

Level-1 Model

$$Y = B_0 + R$$

Level-2 Model

$$B_0 = G_0 + U_0$$

Y represented the outcome Y for teacher level nested in organization level.

B₀ represented random parameter, which is the organization level residual variance.

R represented unexplained variance.

$$\text{Combined: } Y = G_0 + U_0 + R$$

(2) Simple model;

Level-1 Model

$$Y = B_0 + B_1*(T1) + B_2*(T2) + B_3*(T3) + B_4*(T4) + R$$

Level-2 Model

$$B_0 = G_{00} + U_0$$

$$B_1 = G_{10} + U_1$$

$$B_2 = G_{20} + U_2$$

$$B_3 = G_{30} + U_3$$

$$B_4 = G_{40} + U_4$$

Combined: $Y = G_{00} + G_{10}*(T1) + G_{20}*(T2) + G_{30}*(T3) + G_{40}*(T4) +$

$U_0 + U_1 + U_2 + U_3 + U_4 + R$

(3) Hypothetical Mode;

Level-1 Model

$$Y = B_0 + B_1*(T1) + B_2*(T2) + B_3*(T3) + B_4*(T4) + R$$

Level-2 Model

$$B_0 = G_{00} + G_{01}*(X1) + G_{02}*(X2) + G_{03}*(X3) + U_0$$

$$B_1 = G_{10}$$

$$B_2 = G_{20}$$

$$B_3 = G_{30}$$

$$B_4 = G_{40}$$

Combined: $Y = G_{00} + G_{01}*(X1) + G_{02}*(X2) + G_{03}*(X3) + G_{10}*(T1) + G_{20}*(T2) +$

$G_{30}*(T3) + G_{40}*(T4) + U_0 + R$

Results

Table 1 Table summary of the results of analysis about null model

Fixed Effect	Level-1 Coefficients	Level-2 Predictors	Coefficient	Standard Error	T-ratio	Approx. d.f.	p-value
Y	INTRCPT B0	INTRCPT G00	3.13***	0.066	48.65	29	0.000
Random effect	Level-1	Level-2	SD	Variance component	df	Chi-square	p-value
		INTRCPT, U0	0.317	0.10	29	105.27	0.000
	R		0.619	0.38			

Note...***p<0.001

In this model, the researcher set the dependent variable only at the teacher level, without any independent variables at the teacher level or at the organization level, and with random intercepts.

In this model, the researcher set the dependent variable only at the teacher level, without any independent variables at the teacher level or at the organization level, and with random intercepts. The random effect the intercept(U0) On organization Variance Component was 0.10, the variance ratio is organization had 21%, it had statistically significant. The intercept(R) on teacher level Variance Component was 0.38 and the variance ratio is 79%. It was summarized that teachers' instructional leadership shows a strong clustering effect or there was intra class correlation 21% ($ICC=0.1/0.1+0.38=0.21$), and it could be necessary to conduct multi-level studies.

Table 2 Table summary of the results of analysis about simple model

Fixed Effect	Level-1 Coefficients	Level-2 Predictors	Coefficient	Standard Error	T-ratio	Approx. d.f.	p-value
Y	INTRCPT	INTRCPT	3.31***	0.043	76.43	29	0.000
	B0	G00					
	T1 slope	B1 INTRCPT	G10 0.242***	0.045	5.346	29	0.000
	T2 slope	B2 INTRCPT	G20 0.208***	0.047	4.397	29	0.000
	T3 slope	B3 INTRCPT	G30 0.219***	0.053	4.129	29	0.000
	T4 slope	B4 INTRCPT	G40 0.129***	0.025	4.733	29	0.000
Random effect	Level-1	Level-2	SD	Variance Component	df	Chi-square	p-value
		INTRCPT	0.224	0.05***	29	161.566	0.000
		U0					
	T1	Slope	U1 0.070	0.010	29	25.606	>0.50
	T2	Slope	U2 0.149	0.022	29	39.264	0.097
	T3	Slope	U3 0.164	0.026	29	34.580	0.218
	T4	Slope	U4 0.020	0.0004	29	21.138	>0.50
	R		0.27	0.076			

Note...***p<0.001

In this simple model, the researcher set dependent and independent variables at the teacher level, without any independent variables at the organization level, and with random intercepts. or slope as out-come for analyzing the model.

The fixed effect of The intercept(B0) coefficient was 3.31 and significant and the coefficient of T1-T4 (B1-b4) was more than 0 and significant. The random effect of intercept(U0) on organization level Variance Component was 0.05 and significant. Slope U1-U4 had no significant. it was summarized that on teacher level, all the factors of teacher level had fixed effect and slope of intercept effect on instructional leadership with significant ($p < .001$), but each factor on teacher level had only random intercept effect with significant ($p < .001$), the random slope did not significant ($p > .001$).

It means all of variable in the teacher level could join effect to teacher leadership or could be descript on variance of teacher leadership (y) at 80% ($R^2 = 0.38 - 0.076 / 0.38$). It means that the variance component on the teacher level after descript by all factors on teacher level then had variance enough for take on the next level, but on each factor the random effect did not significance or did not variance enough for analysis on the next level.

Table 3 Table summary of the results of analysis about hypothetical model

Fixed Effect	Level-1 Coefficients	Level-2 Predictors	Coefficient	Standard Error	T-ratio	Approx. d.f.	P-value
Y	INTRCPT B0	INTRCPT G00	2.102***	0.280	7.482	26	0.000
		INTRCPT G01	0.155*	0.071	2.170	26	0.039
		INTRCPT G02	0.119*	0.052	2.275	26	0.031
		INTRCPT G03	0.029	0.058	0.512	26	0.613
		INTRCPT G04	0.029	0.058	0.512	26	0.613
	T1-slope-B1	INTRCPT G10	0.237***	0.046	5.120	292	0.000
	T2-slope-B2	INTRCPT G20	0.192***	0.045	4.214	292	0.000
	T3-slope-B3	INTRCPT G30	0.222***	0.049	4.479	292	0.000
T4-slope-B4	INTRCPT G40	0.130***	0.0309	4.212	292	0.000	
Random effect	Level-1	Level-2	SD	Variance Component	Df	Chi-square	P-value
		INTRCPT, U0	0.14	0.019	26	83.43	0.000
	R		0.27	0.075			

Note. * $p < 0.05$, ** $p < 0.01$ *** $p < 0.001$

Based on the data results of simple model, the researcher try to remove the residuals U1-U4 in hypothetical model. In this model, the intercept and slope at the teacher level are used as dependent variables in the regression equation at the organizational level.

The fixed effect of the intercept(B0) corresponds to four parameter estimates in organization level, the intercept (G00) coefficient was 2.10 and significant ($p < 0.001$). the intercept (G01-G02) coefficient was more than 0 and significant ($p < .05$). the intercept (G03) coefficient was 0.029 and it had no significant ($p > .05$). it was summarized that on organization level, factors of school culture and school policy had fixed effect and slope of intercept effect on instructional leadership with significant ($p < .05$), but factor of school structure on organization level had no significant ($p > .05$).

The coefficient of T1-T4 (slope B1-B4) was more than 0 and significant ($p < .001$). It was summarized that on teacher level, all the factors of teacher level had fixed effect and slope of intercept effect on instructional leadership with significant ($p < .001$).

On the random effect estimation and in organization level, the intercept(U0) Standard Deviation was 0.14 and Variance Component was 0.019 and the variance ratio is 20%, and it had statistically significant ($p < .001$). and in teacher level, the intercept(R) Standard Deviation was 0.27 and Variance Component was 0.075 and the variance ratio is 80%. It suggested level 2 intercept model $R^2 = 62%$ ($R^2 = 0.05 - 0.019 / 0.05$), it means that 62% of the variation on the slope intercept of teacher level on y (teacher instructional leadership) was due to changes in organization-level influences.

It means that the variance component on the teacher level after describing by all factors on teacher level then had variance enough for take on the next level, but on each factor the random effect did not significance or did not variance enough for analysis on the next level. The graphical representation is as follows;

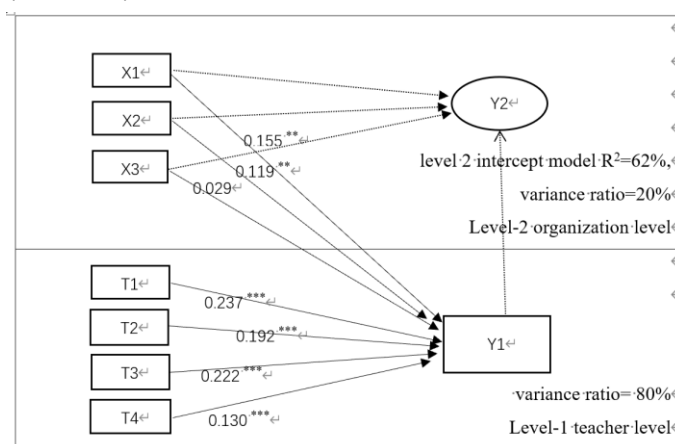

Figure 2 The results of analysis about hypothetical model

Conclusion

First, the factors on the teacher level consisted of teacher commitment, teacher experience, teacher interpersonal relationships, and teacher perceptions of leadership at teacher level had effect on teachers' instructional leadership with statistically significant at .05.

Second, the factors on the organization level consisted of school culture, school policy and organization structure at organization level had effect on teachers' instructional leadership with statistically significant at .05, except organizational structure no significant.

Third, there was multi-level model of teacher factors and organization factors significant affected teachers' instructional leadership through null model, simple model, hypothetical model. In null model, There was ICC=0.21 and the intercept(U_0) statistically significant ($p < .05$), that could be suitable for multi-level analysis. In simple model, 80% of the variation in teachers' instructional leadership was due to changes in teacher-level influences (level 1 model $R^2 = 80\%$). In hypothetical model, 62% of the variation on the slope intercept of teacher level on teachers' instructional leadership (y) was due to changes in organization-level influences (level 2 intercept model $R^2 = 62\%$).

Discussion

Discussion of Research Objective 1

Teacher commitment had significant affected teachers' teacher instructional leadership. The finding was revealed as such because the higher the level of teachers' commitment meaning that the more positive their performance, and the higher their trust in the organization, made them more willing to participate in school affairs, to give more teaching energy or work time, and to help the professional development of team members thus improving the overall competitiveness of the team. The findings were in the same direction with that research of Donglong, Taejun, Julie, & Sanghun (2020), which was found that teacher commitment significant effects their organizational citizenship behavior. Also, the findings were in the same direction with Meyer and Allen(1991) who found employees who were affective committed are more likely to exert effort on behalf of the organization. Moreover, from the research of (Donati, Zappalà, & González-Romá, 2020), it was found that effective commitment plays an important role on trust in teams indicates that highly

committed teachers play an important role in team development, which gives proof to the present finding.

Teaching experience had significant affected teachers' instructional leadership at teacher level. The finding was revealed as such because the teachers' level of professional development is recognized, and authority is established. Their concern for teaching is not limited to teaching to serve students, but is focused on school goals, willing to participate in college affairs, value the professional development of team members, and develop together with the school and team. This research finding was in accordance with the theories or research of Che Qi (2017) which was found that teacher professional development has a significant impact on instructional leadership. The finding was in the same direction with Zhao (2016) and Wu (2019) that the traits of the leader are the most important influences on the instructional leadership of university teachers. Moreover, from the research of teacher instructional leadership refers to teachers' leading team members to work together on teaching and learning by virtue of the expert knowledge they possess (Ye and Zhu, 2018), their model emphasizes the teaching experience focus on achievement effect teachers' instructional leadership, other personal traits of teachers were used as observed variables in the model.

Interpersonal relationship had significant affected teachers' teacher instructional leadership at teacher level. The finding was revealed as such because those better interpersonal relationships promoted teachers' integration into the teacher community, gained a sense of group honor and belonging, and led to more outstanding performance in teaching, participation in school affairs, and promotion of peer professional development. The researcher refined three dimensions to understand better interpersonal relationships; team members often helped each other, got along well, were valued by their supervisors. This research finding was in accordance with the theories or research of York-Barr & Duke (2004) which found that interpersonal relationships were effective in influencing teacher leadership. Also, the findings were in the same direction with Manggin (2007), who found that supportive principals would express expectations for improved instruction to teacher leaders in repeated communications while viewing teacher leaders as useful instructional resources, and they use this strategy that they expect teachers to communicate engagement with teacher leaders to support the development of teacher leadership. Supportive interpersonal relationships among teachers promote collaborative sharing and

trust among teachers, which influence the effective achievement of instructional leadership by university teachers (Katzenmeyer and Moller, 2001). Good interpersonal relationship means gaining the support of principals and colleagues, creating a working atmosphere of trust and cooperation, which enhances teacher instructional leadership. Price tested principal-teacher relationships affect teachers' satisfaction, cohesion, and commitment levels (Price, 2012). So, supportive interpersonal relationships positively influence teacher instructional leadership by making it possible for teacher instructional leaders to be supported among principals and teachers during instructional activities.

Perception of leadership had significant affected teachers' teacher instructional leadership at teacher level. The finding was revealed as such because those teachers who have a better perception of leadership will consciously learn leadership skills in their teaching work, exert leadership effectiveness, gain new teaching experiences and outcomes, and Teachers who recognize that their own leadership role and expectations will stimulate their initiative, then be stimulated in this cycle to achieve higher levels of instructional leadership. This research finding was in accordance with the research of Yang (2020), which was found that teacher self-perceptions and skills about leadership direct impact their instructional leadership in all aspects. Teacher self-perceptions which have been found that the teachers are unconsciousness of instructional leadership in university (Zhang, 2016), influence the effective achievement of instructional leadership by university teachers (Katzenmeyer and Moller, 2001).

Discussion of Research Objective 2

School culture had significant affected teachers' instructional leadership through multi-level model. The finding was revealed as such because organizational leadership culture promoted communicating school goals and developing a shared vision of the school, which in turn influences teachers' instructional leadership on communicating the school' goals among student and other teachers. The findings were in the same direction with that research of Hart (1994), Harris and Muijs (2005), Kezar (2007), Muijs and Harris (2007), which was found that school culture was one of the most important factors influencing the effective achievement of teacher leadership. Among these, a positive and supportive leadership culture is a significant influencing factor for teachers' instructional leadership (Katzenmeyer and Moller, 2001).

School policy had significant affected teachers' instructional leadership at organization level. The finding was revealed as such because supportive policy at the organizational level influence the extent to which teachers are involved in decision-making, instructional strategies. This will be an important directive for empowering teachers to define outputs and standards in the teaching and learning process, and to develop and evolve curriculum, which influences teachers' instructional leadership on participating school change/improvement initiatives and implementing the instruction. School policies such as making teacher leadership development one of the requirements for evaluating titles and earning tenure, setting teacher examples, and forming good leader systems (Kezar, 2007), strong leadership development programs (Muijs and Harris, 2007) were the key positive factor on teacher leadership. School policy to foster a strong community of teachers to promote professionalism would be an important content on teacher instruction leadership. Firdaus proposed school policy is significant influence on motivation and commitment (Firdaus, Purnamasari, & Akuba, 2019). Other organizational policies such as incentives or rewards for teachers engaging in teaching and learning must motivate teachers. Supportive school policy motivates teachers to participate in school decision-making through teaching and learning, to promote professionalism, to achieve a common goal. This finding was in accordance with the existing research, it identifies that the trusting, cooperative, and open characteristics in schools generate higher levels of satisfaction, cohesion around school goals, and commitment among faculty (Morgan & Hunt, 1994); (Donati, Zappalà, & González-Romá, 2020).

School structure had significant affected teachers' instructional leadership at organization level but not significant. The finding was revealed as such because supportive organizational structures and management systems was the necessary motivation and recognition of teacher leadership by school management. This finding was in accordance with the existing research of (Murphy J. , 2007), (Katzenmeyer & Moller, 2011), (Hu & Gu, 2012), (Wang,2017).The slope effects in the equation of organizational level factor school structure had no significant effect on teacher instructional leadership, which were less than desired. The reasons are as follows; organizational-level factors effects on teacher level instructional leadership were not well significant through simple data merging. Sample size limitation leads to unsatisfactory results. The administrator data were overly optimistic, while performance varied widely within the teacher cohort, with more significant teacher-level

influences that weakened the differences between groups. This provides a direction and opportunity for further research.

Discussion of Research Objective 3

There was multi-level model of teacher factors and organization factors on teacher instructional leadership to validate that the factors of two levels embedded mutual affected teachers' instructional leadership. These findings were in the same direction with that research of York-Barr and Duke (2004) and Wenner & Campbell (2017)., which is two of most influential reviews of the literature, to date, concerning teacher leadership. The researchers' innovation is to build a multilevel model of the antecedent variables affecting teacher instructional leadership and to analyze the paths of the antecedent variables more accurately on teacher instructional leadership.

The conclusion reveals that school level factors of supportive school culture, school policies, better teacher commitment, teacher experience, teacher interpersonal relationships, and teacher perceptions of leadership had a positive and significant effect on teacher instructional leadership and the different level contribute to each other. This research finding was in accordance with the research of Alma Harris & Michelle Jones, who applied The Teacher Learning and Leadership Project (TLLP), a five-year longitudinal study to support experienced teachers in self-directed professional learning, improving leadership skills and knowledge exchange, then tested teacher leadership growth and validated the effectiveness of teacher leadership improvement. Findings indicate that teacher leaders will initiate, innovate, implement, and share a wide range of activities to develop collaborative professional learning, improve practice, and support student learning; they will reap the immeasurable benefits of being empowered, enabled, and valued in tangible outcomes such as mentored and assessed professional practice; They will address personal, interpersonal, and practical challenges as their leadership skills are tested and grow; they will learn how to collaborate and share to disseminate knowledge about student learning and sustain improvements in practice; and they will demonstrate the professional, educational, and economic value of self-directed, faculty-led innovation and effective practice (Harris & Jones, 2019).

The multi-level model of organizational level factor school structure had no significant effect on teacher instructional leadership, which was less than desired. The value

of this coefficient is positive. This means that the better the organizational structure, the higher the instructional leadership of teachers; and vice versa, the worse the organizational culture, the lower the instructional leadership of teachers. However, this relationship is not significant. Those reasons may be sample which are public schools in China did not differ much in school structure or management systems at the organizational level, resulting in small, non-significant between-group differences in the pathway of school structure influencing teacher instructional leadership.

Recommendation

Recommendation for Policies Formulation

Based on the analysis of multilevel model, policy recommendation was obtained. implementing the management mechanism of teachers' participation in decision-making and getting support and reward from administrators to build a positive and cooperative school culture.

When an instructional initiative is decided upon by administrators from drafting to publication, administrators do not recognize the importance of authorizing teachers to participate in, and revise, this instructional measure. And teachers on the front lines choose not to inform their leaders of the instructional initiative's perspectives and views on curriculum development. Even though they do not approve of the measure, and even if there are some factors that are not conducive to teaching and learning, when it is implemented, teachers remain silent so as not to have a negative impact, which is clearly not in line with the needs of education and school development. Finally, a negative school culture has developed.

The purpose of this study is to explore the influencing factors of teacher leadership, and to construct a campus culture of co-construction, sharing, and co-governance that is conducive to the enhancement of teacher leadership. This provides a foundation for teacher leader practice. Therefore, it is important for administrators to empower and support teachers to participate in decision-making so that they can practice leadership activities, become a bridge between school and student communication, and achieve new school development. Support and reward from administrators, implementing the management mechanism of teachers' participation in decision-making must be an important part of school culture.

Recommendation for Practical Application

Based on the analysis of multilevel model, three practical suggestions were obtained: (1) promoting teachers' professional development; (2) colleagues' trust and respect; and (3) awakening teachers' sense of leadership.

(1) Promoting teachers' professional development

Professional development and preparation mechanisms regarding teachers have been important topics in education. Therefore, this study attempts to provide some suggestions for administrators in education departments and universities about building teachers' teaching leadership. It also has some implications for teachers struggling to find new growth points for teachers on the front line. When teachers function as leaders, they are not only classroom implementers, but also important components in influencing the practices of their colleagues and initiating change in schooling. The conclusions also contribute to the impact of teacher professional development policies.

(2) gaining colleagues' trust and respect

In the actual teaching and learning process, where disagreements occur, respected and trusted teachers can exercise leadership, resolve differences among teachers, and motivate fellow teachers to work together to implement a program. This study examined the factors influencing teacher leadership, maintaining good interpersonal relationships with colleagues had a significant effect on teacher leadership, high recognition of teaching and research achievements also had a significant effect on teacher leadership. So, improving interpersonal skills through intentional training can be effective in gaining recognition and respect from other colleagues, thus improving leadership skills. Of course, high-quality teaching and research results also gain respect and recognition from colleagues.

(3) Awakening teachers' sense of leadership

While teacher leaders are practicing their roles and functioning, individual teachers do not see themselves as leaders, but rather as performers. This is a state where the identity is not yet accepted and teachers feel that they are not being paid for their leadership work, which can lead to concerns that this will change relationships with colleagues. At present, the concept of teacher leaders is relatively unknown, and some developed regions abroad have made teacher leadership an important part of educational reform and development.

The purpose of this study was to examine the factors influencing teachers' instructional leadership, in which teachers' perceptions of leadership at the individual level

significantly influence leadership. Inside China's colleges and universities, the selection of advanced individuals of teachers is used to promote the development of high quality of teaching by playing the role of role model. Teacher leadership is just unconsciously or consciously ignored. But evidence of the presence of teacher leaders is given, namely those who award advanced individuals. Therefore, awakening the awareness of teacher leadership through training and leader guidance will help teachers to complete their identity and facilitate their professional development.

References

- Che Qi. (2017). **A study on the development of instructional leadership among grassroots teacher-researchers** (Doctoral dissertation, East China Normal University).
- Donati, S., Zappalà, S., & González-Romá, V. (2020). **The double-edge sword effect of interorganizational trust on involvement in interorganizational networks: The mediator role of affective commitment.** *European Management Journal*, 38(4), 613-622.
- Donglong, Z., Taejun, C., Julie, A., & Sanghun, L. (2020). **The structural relationship between organizational justice and organizational citizenship behavior in university faculty in China: The mediating effect of organizational commitment.** *Asia Pacific Education Review*, 21(1), 167-179.
- Fairman, J. &. (2015). **How teacher leaders influence others and understand their leadership.** *International Journal of Leadership in Education*, 18 (1), 61-87.
- Firdaus, R. A., Purnamasari, D., & Akuba, S. F. (2019). **The influence of motivation, leadership and perceived workload as intervening on teacher commitment.** *Journal of Educational Science and Technology (EST)*, 5(3), 268-276.
- Harris, A., & Jones, M. (2019). **Teacher leadership and educational change.** *School Leadership & Management.*, 39 (2), 123-126.
- Harris, A., & Muijs., D. (2005). **Improving schools through teacher leadership.** London.
- Hart, A. W. (1994). **Creating teacher leadership roles.** *Educational Administration Quarterly*, (4): 472-497.
- Hu, J. F., & Gu, L. X. (2012). **An investigation study on the current situation of teachers' leadership and its influencing factors in China - taking Guangdong Province as an example.** *Curriculum-Materials-Teaching Methods* , (05), 111-116.

- Katzenmeyer, M., & Moller, G. (2001). **Awakening the sleeping gaint: Helping teachers develop as leaders**. Thousand Oaks: Corwin Press.
- Kezar, A. (2007). **Where Are the Faculty Leaders ?** *Liberal Education*, 03:82-85.
- Mangin, M. (2007). **Facilitating elementary principals support for instructional teacher leadership**. *Educational Administration Quarterly*, (3): 319-357.
- Marks, H. M., & Printy, S. M. (2003). **Principal Leadership and School Performance: An Integration of transformational and Instructional Leadership**. *Educational Administration Quarterly*, 39(3):370-397.
- Muijs, D., & Harris, A. (2007). **Teacher leadership in (in) action: Three case studies of contrasting schools**. *Educational management administration & leadership*, 35(1), 111-134.
- Murphy, J. (2007). **Teacher Leadership Bsrrriers and Supports**. *International Handbook of School Effectiveness and Improvement*, 1:681-706.
- Poekert, P. E. (2012). **Teacher leadership and professional development: examining links between two concepts central to school improvement**. *Professional development in education*, 38 (2), 169-188.
- Price, H. E. (2012). **Principal–teacher interactions: How affective relationships shape principal and teacher attitudes**. *Educational Administration Quarterly*, 48(1), 39-85.
- Wang, L. J. (2017). **Research on the influencing factors of higher education teachers' leadership and their development strategies**. Master's thesis, Anhui University of Finance and Economics.
- Wen, H. F. (2004). **Valuing and strengthening the study of educational leadership**. *Educational Research*, (09), 60-63+84.
- Wenner, J. A., & Campbell, T. (2017). **The theoretical and empirical basis of teacher leadership: A review of the literature**. *Review of educational research*, 87(1), 134-171.
- Wu, X. Y. (2019). **How much do "influencing factors" affect the generation of instructional leadership in elementary and secondary school teachers? --Answers Based on Empirical Research**. *Contemporary Education Forum* , (02), 75-87.
- Yang, M.-P., & Chen, Y.-J. (2020). **A comparative study of teachers' and students' perceptions of teaching leadership in higher education**. *Heilongjiang Higher Education Research*, (08), 39-43.

- Ye, J., & Zhu, X. (2018). **Nurturing teacher leadership in the context of collaborative educational change: Its value, connotation and methods.** *Teacher Education Research*, 30(2), 8-15.
- York-Barr, J., & Duke, K. (2004). **What do we know about teacher leadership? Findings from two decades of scholarship.** *Review of educational research*, 74(3), 255-316.
- Zhang, M. M. (2016). **Research on teaching leadership improvement strategies for higher education teachers.** Master's thesis, Harbin Normal University.
- Zhao, Q. (2016). **Research on teaching leadership model of higher education teachers.** Master's thesis, South China University of Technology.

การพัฒนาการใช้สื่ออินโฟกราฟิกแอนิเมชัน เรื่อง ความรู้ในสาระสุขศึกษา
ของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษา 4 จังหวัดภาคเหนือ
ในภาวะสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโคโรนา 2019

The Development of Using Infographic Animation Media in Terms of
Knowledge concerning Health Education of Grade 6 Students in Primary
Schools of Four Provinces in the Northern Region during the 2019
Coronavirus Epidemic Situation

พีรพล นวพันธ์จิรา^{*1} สูดยอด ชมสะห้าย² ศิริพร สัตยานุรักษ์³

ประสิทธิ์ศิลป์ ชมสะห้าย⁴ และปรารณา ชมสะห้าย⁵

Peerapol Navpanjira^{*1} Sudyod chomsaha² Siriporn Sattayanuruk³

Prasitsilp Chomsahai⁴ and Pratana Chomsaha⁵

^{*1-5}คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการกีฬาแห่งชาติ วิทยาเขตเชียงใหม่

^{*1-5}Faculty of Education, Thailand National Sports University Chiang Mai Campus.

*ผู้นิพนธ์หลัก e-mail: sudyodchom2501@gmail.com

Received: September,1 2023

Revised: October,25 2023

Accepted: December,30 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาสื่ออินโฟกราฟิกแอนิเมชัน เรื่องความรู้ในสาระสุขศึกษาสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ในสาระสุขศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยสื่อฯ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสื่อฯ 4) เพื่อเปรียบเทียบความรู้ในสาระสุขศึกษา ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยสื่อของนักเรียนใน 4 จังหวัดภาคเหนือ

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ใน 4 จังหวัดภาคเหนือ จำนวน 350 คน เครื่องมือ 1) สื่ออินโฟกราฟิกแอนิเมชัน เรื่องความรู้ในสาระสุขศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 2) แบบวัดความรู้สาระสุขศึกษา และ 3) แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อสื่อฯ ที่ผ่านผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา 3 ท่าน ได้ค่า IOC = 0.67-1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เป็นค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป

ผลการวิจัยพบว่า เป็นโรงเรียนระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งหมด 16 โรงเรียน มีนักเรียนหญิง 186 คน คิดเป็นร้อยละ 53 นักเรียนชาย 164 คน คิดเป็นร้อยละ 47 ได้สื่ออินโฟกราฟิกแอนิเมชันความรู้ในสาระสุขศึกษาของชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีความยาว 28 นาทีใน 4 บทเรียน นักเรียนมีความพึงพอใจต่อสื่อด้านความรู้ที่ได้รับ มีค่าเฉลี่ย 2.68 อยู่ในระดับมาก ด้านภาพและเสียงมีค่าเฉลี่ย 2.60 อยู่ในระดับมาก และด้านประโยชน์การนำไปใช้มีค่าเฉลี่ย 2.65 อยู่ในระดับมาก และผลการเปรียบเทียบคะแนน

ก่อนและหลังดูสื่อฯโดยภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่สถิติ 0.05 และการเปรียบเทียบของการทำข้อสอบก่อนและหลังดูสื่อของนักเรียนแต่ละจังหวัด พบว่า คะแนนก่อนการดูสื่อของนักเรียนในจังหวัดลำพูนกับจังหวัดแม่ฮ่องสอน และจังหวัดลำพูนกับจังหวัดเชียงใหม่ มีความแตกต่างกัน และคะแนนหลังการดูสื่อของนักเรียนในจังหวัดเชียงรายกับจังหวัดเชียงใหม่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่สถิติ .05

คำสำคัญ: สื่ออินโฟกราฟิกอนิเมชัน, สารสุขศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6, โรงเรียน 4 จังหวัดภาคเหนือตอนบน

ABSTRACT

The objectives of this research are 1) To develop infographic animation media knowledge in health education for Prathom 6 and 2) To compare knowledge in health education before learning and after learning with media. 3) To study student satisfaction with media. 4) To compare knowledge in health education before and after learning through media of students in 4 northern provinces.

The sample group consisted of 350 in the primary school level : Prathom 6 students in 4 northern provinces. Research tools: 1) animated infographic media in the subject of Health education knowledge for Prathom 6 2) Health education knowledge test and 3) Satisfaction questionnaire with media investigated by 3 experts to check content accuracy, received an IOC value = 0.67-1. Statistics used in data analysis. It is a percentage, mean, and standard deviation. Using a ready-made program.

The research results found that there are 16 primary schools in Prathom 6 with 186 female students (53 percent) and 164 male students (47 percent). They received infographics and animations on health education in Prathom 6 with duration 28 minutes in 4 lessons. Students are satisfied with the knowledge media received with an average of 2.68, at a high level. The picture and sound aspect had an average of 2.60, which was high. In terms of utility, the average value was 2.65, which was at a high level. The results of comparing the scores before and after watching the media were significantly different at the 0.05 statistic. A comparison of taking the test before and after watching media of students in each province found that the scores before watching media of students in Lamphun versus Mae Hong Son and Lamphun versus Chiang Mai, and scores after watching media of students in Chiang Rai versus Chiang Mai .there is a statistical significant difference at .05.

Keyword: Infographic animation, Knowledge in health education for Prathom 6,
Students school in 4 northern provinces

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

จากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Coronavirus Disease 2019) หรือ Covid 19 ที่เกิดขึ้นทั่วโลก มีผู้ติดเชื้อมากกว่า 100 ล้านคน สำหรับประเทศไทยพบผู้ป่วยรายแรกเดือนมกราคม พ.ศ.2563 ต่อมาก็มีการระบาดในกลุ่มแข่งขันชมมวยไทย ณ สนามมวยลุมพินี และในเดือนธันวาคม 2563 เกิดการระบาดรอบใหม่ในตลาดค้า อาหารทะเล จังหวัดสมุทรสาคร และต่อมาเดือนเมษายน พ.ศ.2564 มีการระบาดระลอกใหม่ โดยมีคลัสเตอร์การแพร่ระบาดในสถานบันเทิงย่านทองหล่อ และมีการกระจายไปหลายคลัสเตอร์ทั่วประเทศ ส่งผลให้มีผู้ติดเชื้อที่สัมผัสใกล้ชิดกับผู้ป่วยมากขึ้น ซึ่งปัจจุบันมีผู้ติดเชื้อมากกว่า 500,000 คน มีผู้เสียชีวิตมากกว่า 4,000 คน ซึ่งรัฐบาลต้องใช้มาตรการหลายๆ อย่างกับประชาชนอย่างต่อเนื่อง เช่น การฉีดวัคซีน การใส่หน้ากากอนามัย การล้างมือด้วยเจลแอลกอฮอล์ เว้นระยะห่างระหว่างบุคคล และสังคม การห้ามเดินทางระหว่างเวลาที่กำหนด การปิดศูนย์และสถานบริการต่างๆ การลือคตาวนพื้นที่ การหยุดการเรียนการสอนเป็นช่วงๆ อย่างต่อเนื่อง ทำให้มีปัญหาทางสังคมและเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนการสอนในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ ทั่วประเทศ เพื่อลดการแพร่ระบาดในนักเรียน นักศึกษา ซึ่งไวรัสโคโรนา 2019 หรือโควิด 19 เป็นเชื้อไวรัสที่ก่อให้เกิดโรคทางเดินหายใจติดเชื้อได้จากการสัมผัสใกล้ชิดกับผู้ติดเชื้อผ่านสารคัดหลั่ง เช่น น้ำตา น้ำมูก เสมหะ น้ำลาย หรือละอองฝอยจากการไอ จาม การพูดคุย (กรมอนามัย, 2564) ประกอบกับประเทศไทยยุคการพัฒนาภายใต้แนวคิดประเทศไทย 4.0 ภายใต้กรอบยุทธศาสตร์ระยะ 20 ปีที่ขับเคลื่อนด้วยความรู้และนวัตกรรมซึ่งสอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน สื่อและเทคโนโลยีต่าง ๆ ในปัจจุบันมีบทบาทสำคัญมากต่อการดำรงชีวิตประจำวันของประชาชน รวมถึงการศึกษาทั้งในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับอุดมศึกษา ซึ่งทุกวันนี้ต้องมีการสืบค้น หรือมีการจัดการเรียนการสอนออนไลน์ จากสื่ออิเล็กทรอนิกส์ หรือใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยขึ้น สื่ออินโฟกราฟิกเป็นรูปแบบหนึ่งที่กำลังเป็นที่นิยมในการใช้และแสดงข้อมูลที่มีความซับซ้อน ชัดเจน ผ่านภาพนิ่ง หรือภาพเคลื่อนไหว ซึ่งทำให้เกิดความเข้าใจได้ง่ายและรวดเร็วอย่างต่อเนื่อง ซึ่งจรงค์ เทศนา (2557) ได้ให้ความหมายคำว่า อินโฟกราฟิกว่าเป็นการนำข้อมูลความรู้มาสรุปเป็นสาระสนเทศในลักษณะกราฟิกที่เป็นลายเส้น สัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่ออกแบบเป็นภาพนิ่งหรือภาพเคลื่อนไหว ดูแล้วเข้าใจง่ายในเวลารวดเร็วและมีความชัดเจน

อินโฟกราฟิกถือเป็นสื่อการเรียนรู้ยุคใหม่ที่สามารถพัฒนากระบวนการเรียนรู้ โดยกระบวนการเรียนรู้ นับเป็นหัวใจของการเรียนรู้ทั้งหลาย จากอดีตที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่าได้มีการปรับกระบวนการเรียนการสอน ซึ่งส่งผลต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนมาเป็นระยะๆ กระบวนการเรียนการสอนจึงได้เปลี่ยนไปเป็นการเรียนโดยให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง การเรียนการสอนแนวใหม่เป็นการนำแนวคิด กระบวนการ วิธีการหรือสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ ในการแก้ปัญหา หรือพัฒนาการเรียนรู้อย่างมี

ประสิทธิภาพตรงตามเป้าหมายของหลักสูตร ซึ่งจะช่วยให้การศึกษาและการเรียนการสอนมีประสิทธิภาพดียิ่งขึ้น ผู้เรียนสามารถเกิดการเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็ว มีประสิทธิผลสูงกว่าเดิม เกิดแรงจูงใจในการเรียนด้วยนวัตกรรมเหล่านั้น และประหยัดเวลาในการเรียนได้อีกด้วย (ซันธชัย อธิเกียรติ. 2559)

ปัญหาการเรียนการสอนในปัจจุบันต้องใช้สื่อเทคโนโลยีที่ทันสมัย เข้ากับผู้เรียนได้ง่ายและรวดเร็ว ตามนโยบายของรัฐบาล โดยเฉพาะปัญหาการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา สุขศึกษา ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษา พลศึกษา ที่จะต้องมีการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียนของนักเรียนระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน อันเป็นหลักสูตรแกนกลางพุทธศักราช 2551 และปรับปรุง 2563 ที่ระบุว่า สาระที่ 1 การเจริญเติบโตและพัฒนาของมนุษย์ สาระที่ 2 ชีวิตและครอบครัว สาระที่ 3 การเคลื่อนไหว การออกกำลังกาย การเล่นเกม กีฬาไทยและกีฬาสากล สาระที่ 4 การการสร้างเสริมสุขภาพ สมรรถภาพและการป้องกันโรค และสาระที่ 5 ความปลอดภัยในชีวิต ซึ่งแต่ละสาระมีมาตรฐานการเรียนรู้กำกับไว้ จากยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ. 2561-2580) ด้านนโยบายและจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการปีงบประมาณ 2564 โดยเฉพาะแผนปฏิรูปประเทศ ด้านการศึกษาและนโยบายรัฐบาลทั้งในส่วนนโยบายหลัก ด้านการปฏิรูปการเรียนรู้และการพัฒนาศักยภาพของคนไทยทุกช่วงวัย และนโยบายเร่งด่วน เรื่องการเตรียมคนไทยสู่ศตวรรษที่ 21 โดยคาดหวังว่าผู้เรียนทุกช่วงวัยจะได้รับการพัฒนาในทุกมิติ เป็นคนดี คนเก่ง และมีคุณภาพ ซึ่งรวมทั้งการนำเทคโนโลยีดิจิทัลเข้ามาช่วยทั้งการบริหารงานและการจัดการศึกษารองรับความเป็นรัฐบาลดิจิทัล (กระทรวงศึกษาธิการ 2564, ออนไลน์)

จากนโยบายและยุทธศาสตร์ชาติและของกระทรวงศึกษาธิการ ของการจัดการศึกษาในหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบกับในสถานการณ์แพร่ระบาดของไวรัสโคโรนา 2019 ระบาดหนักในประเทศไทย ซึ่งทำให้การเรียนการสอนในสถานศึกษาต้องมีการปรับเปลี่ยน กระบวนการสอนอย่างเร่งด่วน และมีแนวโน้มว่า การระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา จะยังไม่สิ้นสุดในประเทศไทย การใช้สื่อการสอนมีความสำคัญเป็นอย่างมากในปัจจุบัน โดยเฉพาะสื่ออินโฟกราฟิกแอนิเมชัน เป็นสื่อที่ผู้เรียนมีความสนใจเป็นอย่างมาก เข้าใจง่าย และรวดเร็ว ประหยัดเวลาได้เป็นอย่างดี ผู้วิจัยจึงเห็นความสำคัญและจำเป็นที่จะผลิตสื่ออินโฟกราฟิกแอนิเมชัน เพื่อใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอนในกลุ่มสาระสุขศึกษาในระดับ การศึกษาขั้นพื้นฐาน

วัตถุประสงค์

1. เพื่อพัฒนาสื่ออินโฟกราฟิกแอนิเมชัน เรื่อง ความรู้ในสาระสุขศึกษาสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ในสาระสุขศึกษา ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยสื่ออินโฟกราฟิกแอนิเมชัน
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อสื่ออินโฟกราฟิกแอนิเมชัน เรื่อง ความรู้ในการเรียนสาระสุขศึกษา

4. เพื่อเปรียบเทียบคะแนนความรู้ในสาระสุขศึกษาระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยสื่ออินโฟกราฟิกแอนิเมชันของนักเรียนใน 4 จังหวัดภาคเหนือ

คำถามการวิจัย

1. สื่ออินโฟกราฟิกแอนิเมชัน เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับการเรียนสาระสุขศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นอย่างไร
2. ความรู้ในสาระสุขศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนด้วยสื่ออินโฟกราฟิกแอนิเมชันสูงกว่าก่อนเรียนหรือไม่
3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อสื่ออินโฟกราฟิกแอนิเมชันอยู่ในระดับใด

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ดำเนินตามแบบแผนการวิจัย Pretest – posttest กับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีรายละเอียดขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนนักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 โรงเรียนใน 4 จังหวัดภาคเหนือ ตอนบน ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ ลำพูน เชียงราย และแม่ฮ่องสอน จังหวัดละ 4 โรงเรียน จำนวน 16 โรงเรียน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 โรงเรียนใน 4 จังหวัดภาคเหนือ รวม 350 คน ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย แม่ฮ่องสอน และลำพูน โรงเรียนละ 21-22 คน ด้วยวิธีการเลือกสุ่ม ตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) และจากนั้นเลือกนักเรียนที่มีความสมัครใจ

ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การเรียนรู้ผ่านสื่ออินโฟกราฟิกแอนิเมชัน ความรู้ในสาระสุขศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ตัวแปรตาม มี 2 ตัวแปร ได้แก่

- ความรู้ในสาระสุขศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6
- ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อสื่ออินโฟกราฟิกแอนิเมชัน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. สื่ออินโฟกราฟิกแอนิเมชัน เรื่องความรู้เกี่ยวกับสาระสุขศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 4 บทเรียน ใช้การออกแบบอินโฟกราฟิก กำหนดเครื่องมือวัดประเมินผล แบบฝึกหัด เนื้อหา สร้างสตอรี่บอร์ด ออกแบบสัญลักษณ์ที่ใช้ในอินโฟกราฟิกแอนิเมชัน สร้างสื่อต้นแบบโดยอ้างอิงเนื้อหาจากหลักสูตร

การศึกษาขั้นพื้นฐานในกลุ่มสาระสุขศึกษา ในสาระที่ 1- 4 นำมาหาคคุณภาพเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน กำหนดเกณฑ์การพิจารณาค่าความสอดคล้องต้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 โดยได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00

2. แบบทดสอบวัดความรู้เรื่องความรู้เกี่ยวกับสาระสุขศึกษา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สร้างแบบทดสอบวัดความรู้ เป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือก จำนวน 4 ตอน รวมจำนวน 27 ข้อ นำมาหาคคุณภาพเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน กำหนดเกณฑ์การพิจารณาค่าความสอดคล้องต้องมากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 โดยได้ค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 - 1.00 และจำแนก วิเคราะห์ความยากง่าย รายข้อ โดยเลือกใช้ข้อที่มีค่าความยากง่ายอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 - 1 เหลือข้อสอบที่ใช้ได้จำนวน 22 ข้อ

3. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อสื่ออินโฟกราฟิกแอนิเมชัน เรื่องความรู้เกี่ยวกับสาระสุขศึกษา ความรู้ในสาระสุขศึกษา ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน พิจารณาได้ค่า IOC โดยแบ่งเป็น 3 ด้าน คือ ด้านเนื้อหา ด้านภาพ/เสียง และด้านประโยชน์และการนำไปใช้ โดยแบ่งระดับความพึงพอใจเป็น 3 ระดับ

3 คะแนน หมายถึง พึงพอใจอยู่ในระดับมาก

2 คะแนน หมายถึง พึงพอใจอยู่ในระดับปานกลาง

1 คะแนน หมายถึง พึงพอใจอยู่ในระดับน้อย

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของคะแนนการทดสอบการใช้สื่ออินโฟกราฟิกแอนิเมชัน เรื่องความรู้ในสุขศึกษา และความพึงพอใจของนักเรียนต่อการใช้สื่อ

1. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล หาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติหาประสิทธิภาพของสื่ออินโฟกราฟิกแอนิเมชัน เรื่อง ความรู้ในสาระสุขศึกษา

2. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย และ ส่วนเบี่ยงเบน ข้อมูลความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสื่ออินโฟกราฟิกแอนิเมชัน เรื่อง ความรู้ในสาระสุขศึกษา

3. วิเคราะห์สถิติเพื่อทดสอบสมมติฐาน เปรียบเทียบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้ก่อนและหลังการศึกษาจากสื่อฯ โดยการทดสอบค่า Paired – Sample t-test ของกลุ่มตัวอย่าง

4. วิเคราะห์การเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนความรู้ก่อนและหลังการศึกษาจากสื่อของนักเรียนในแต่ละจังหวัดโดยค่าทดสอบ One-way ANOVA ใน 4 จังหวัด และเมื่อความแตกต่างทำการเปรียบเทียบความแตกต่างเป็นรายคู่ด้วยสถิติแบบ LSD

การวิเคราะห์ข้อมูล

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนโรงเรียน จังหวัดและนักเรียนที่ตอบแบบสอบถาม

โรงเรียน	จังหวัด	จำนวน	รวม
1. โรงเรียนห้วยเสือเฒ่า	แม่ฮ่องสอน	21 คน	87 คน
2. โรงเรียน อบจ. บ้านจองคำ	แม่ฮ่องสอน	22 คน	
3. โรงเรียนอนุบาลแม่ฮ่องสอน	แม่ฮ่องสอน	22 คน	
4.โรงเรียนเทศบาล 3	แม่ฮ่องสอน	22 คน	
5. โรงเรียนบ้านเชิงตอย (ดอยสะเก็ด)	เชียงใหม่	22 คน	88 คน
6. โรงเรียนแม่โป่งประชาสามัคคี	เชียงใหม่	22 คน	
7. โรงเรียนบ้านพระนอน	เชียงใหม่	22 คน	
8. โรงเรียนบ้านสันกำแพง	เชียงใหม่	22 คน	
9. โรงเรียนเทศบาลสันป่าายางหอม	ลำพูน	22 คน	88 คน
10. โรงเรียนเทศบาลประตูลี้	ลำพูน	22 คน	
11. โรงเรียนเลาหจิตรวิทยา	ลำพูน	22 คน	
12. โรงเรียนบ้านห้วยแท้ง	ลำพูน	22 คน	
13. โรงเรียนบ้านสันโค้ง (เซียงรายจรรยา ราษฎร์)	เซียงราย	22 คน	87 คน
14.โรงเรียนอนุบาลหัวฝาย	เซียงราย	21 คน	
15.โรงเรียนเทศบาล 1 ศรีเกิด	เซียงราย	22 คน	
16.โรงเรียนอนุบาลฮ่องลี่	เซียงราย	22 คน	
รวมทั้งสิ้น	4	350 คน	

ตารางที่ 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ความพึงพอใจ เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับการเรียน
สาระสุขศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

รายด้านความพึงพอใจ	ค่าเฉลี่ย	SD.	แปลความระดับ
1. สื่อด้านความรู้	2.68	0.96	มาก
2. ด้านภาพและเสียง	2.60	0.52	มาก
3. ด้านประโยชน์และการนำไปใช้ของสื่อ	2.65	0.50	มาก
เฉลี่ย	2.64	0.66	มาก

ตารางที่ 3 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าการเปรียบเทียบคะแนนก่อนดูสื่อ
และหลังดูสื่อโดยภาพรวมทั้ง 4 จังหวัด

	N	\bar{X}	SD.	t	P
Pre-test	350	14.69	3.42	-10.97	.00*
Pos-test	350	17.03	3.24		

จากตารางที่ 3 พบว่าผลการเปรียบเทียบคะแนนก่อนและหลังดูสื่อฯ โดยภาพรวม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่สถิติ 0.05

ตารางที่ 4 แสดงค่าการเปรียบเทียบคะแนนก่อนดูสื่อและหลังดูสื่อของนักเรียนระหว่างกลุ่มและภายในกลุ่ม

รายการ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
ก่อน	ระหว่างกลุ่ม	87.68	3	29.22	2.51	.05*
	ภายในกลุ่ม	4014.60	346	11.60		
	รวม	4102.28	349			
หลัง	ระหว่างกลุ่ม	86.51	3	28.83	2.77	.04*
	ภายในกลุ่ม	3594.14	346	10.38		
	รวม	3680.65	349			

จากตารางที่ 4 พบว่าคะแนนระหว่างกลุ่มก่อนดูสื่อและหลังดูสื่อมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ

๒ ตารางที่ 5 แสดงค่าการเปรียบเทียบคะแนนแบบรายคู่ก่อนดูสื่อของนักเรียนแต่ละจังหวัด

ก่อน	ค่าเฉลี่ย	แม่ฮ่องสอน	เชียงใหม่	ลำพูน	เชียงราย
		14.23	14.17	15.29	15.08
แม่ฮ่องสอน	14.23	-	-	-	-
เชียงใหม่	14.17	.90	-	-	-
ลำพูน	15.29	.03*	.02*	-	-
เชียงราย	15.08	.10	.07	.67	-

จากตารางที่ 5 พบว่า คะแนนก่อนการดูสื่อของนักเรียนในจังหวัดลำพูนกับจังหวัดแม่ฮ่องสอน และจังหวัดลำพูนกับจังหวัดเชียงใหม่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่สถิติ .05

ตารางที่ 6 แสดงค่าการเปรียบเทียบคะแนนแบบรายคู่หลังดูสื่อของนักเรียนแต่ละจังหวัด

หลัง	ค่าเฉลี่ย	แม่ฮ่องสอน	เชียงใหม่	ลำพูน	เชียงราย
		16.88	16.47	16.93	17.83
แม่ฮ่องสอน	16.88	-	-	-	-
เชียงใหม่	16.47	.40	-	-	-
ลำพูน	16.93	.92	.35	-	-
เชียงราย	17.83	.05	.00*	.06	-

จากตารางที่ 6 พบว่า คะแนนหลังการดูสื่อของนักเรียนในจังหวัดเชียงรายกับจังหวัดเชียงใหม่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่สถิติ .05

สรุปผลการวิจัย

1. ข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถามพบว่า เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 350 คน จากโรงเรียนต่าง ๆ ในจังหวัดภาคเหนือตอนบน จำนวน 16 โรงเรียน
2. ด้านความรู้ของเนื้อหาของสื่อ นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.68 ด้านภาพและเสียงของสื่อ นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.60 และด้านประโยชน์และการนำไปใช้ของสื่อ นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.65
3. การเปรียบเทียบของการทำข้อสอบก่อนและหลังดูสื่อ พบว่า ก่อนศึกษาจากสื่อมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 14.6 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 3.42 และหลังดูสื่อของนักเรียนทำข้อสอบมีค่าเฉลี่ย 17.03 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.24 มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้
4. การเปรียบเทียบของการทำข้อสอบก่อนและหลังดูสื่อของนักเรียนแต่ละจังหวัด พบว่า คะแนนก่อนการดูสื่อของนักเรียนในจังหวัดลำพูนกับจังหวัดแม่ฮ่องสอน และจังหวัดลำพูนกับจังหวัดเชียงใหม่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่สถิติ .05 และ คะแนนหลังการดูสื่อของนักเรียนในจังหวัดเชียงรายกับจังหวัดเชียงใหม่ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่สถิติ .05

อภิปรายผล

ผลการใช้สื่ออินโฟกราฟิกแอนิเมชัน เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับสารสุขศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนประถมศึกษา 4 จังหวัดภาคเหนือในภาวะสถานการณ์โรคระบาดไวรัสโคโรนา 2019 ซึ่งมีนักเรียนจำนวน 350 คน ที่ตอบแบบสอบถามส่วนมากเป็นนักเรียนหญิง เพราะส่วนมากเด็กนักเรียนในโรงเรียนประถมศึกษาทุกโรงเรียนเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างจึงเป็นนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชายของแต่ละห้องของแต่ละโรงเรียนที่ได้รับเชิญเป็นโรงเรียนกลุ่มตัวอย่างจำนวน 16 จังหวัด ๔ โรงเรียน คือจังหวัดเชียงใหม่ ได้แก่โรงเรียนบ้านเชิงดอย โรงเรียนแม่โป่งประชาสามัคคี ในอำเภอดอยสะเก็ด โรงเรียนบ้านสันกำแพง อำเภอสันกำแพง และโรงเรียนบ้านพระนอน อำเภอแม่ริม ซึ่งทั้งหมดเป็นโรงเรียนที่พิจารณาแล้ว มีนักเรียนที่เหมาะสมในการดูสื่ออินโฟกราฟิกแอนิเมชัน ความรู้เกี่ยวกับสารสุขศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากเป็นโรงเรียนที่ไม่มีสื่อหรือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับสารสุขศึกษา มากพอสำหรับการเรียนรู้ของนักเรียนแต่ละโรงเรียน ดังนั้นนักเรียนในจังหวัดเชียงใหม่จึงมีความพึงพอใจในสื่ออยู่ในระดับมากสอดคล้องกับงานวิจัยของ คาบัส (Kharbach, 2512) บอกว่า สื่ออินโฟกราฟิกแอนิเมชันจัดเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ที่ดี เพราะสามารถใช้สื่อสารในแง่ของการสร้างความสนใจ ความเข้าใจ และการจดจำได้นาน อีกทั้งยังสามารถนำ สื่ออินโฟกราฟิกแอนิเมชันที่สร้างขึ้นนำไปเผยแพร่ต่อนอกห้องเรียนได้ โดยการจัดทำรูปแบบของสื่อสร้างสรรค์บรรจุไว้ในระบบการเรียนออนไลน์ และ

สอดคล้องกับ อัญชริกา จันจุฬา และคณะ (2563) เรื่องการพัฒนาสื่ออินโฟกราฟิกเพื่อสร้างการรับรู้ และจดจำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย พบว่าสื่ออินโฟกราฟิก วิชาภาษาอังกฤษเรื่อง health and welfare ที่ผลิตขึ้นมามีประสิทธิภาพ 82.55/83.22 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มตัวอย่างหลังการเรียนรู้ด้วยสื่ออินโฟกราฟิก สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อสื่ออินโฟกราฟิกในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.88$)

ในจังหวัดลำพูนพบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ตอบแบบสอบถาม ส่วนมากเป็นนักเรียนหญิงเช่นเดียวกัน มีนักเรียนรวมจำนวน 88 คนได้แก่ โรงเรียนเทศบาลสันปายางหน่อม โรงเรียนเทศบาลประตูลี โรงเรียนเลาหจิดวิทยา และโรงเรียนบ้านห้วยแพ่ง ซึ่งทั้งหมดเป็นโรงเรียนที่มีนักเรียนในระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 อยู่ในอำเภอเมืองทั้งหมด และในแต่ละห้องมีจำนวนเพียงพอต่อการเก็บข้อมูล รวมถึงเป็นจังหวัดเล็ก ๆ ทางตอนเหนือที่ควรได้รับการศึกษาจากสื่ออินโฟกราฟิกสาระการเรียนรู้สุขศึกษา ของชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งนักเรียนส่วนมากมีความพึงพอใจต่อสื่ออินเมชันความรู้เกี่ยวกับสาระสุขศึกษาในระดับมาก คือได้เนื้อหาความรู้จากสื่อเช่นตัวหนังสือประกอบสื่อชัดเจนอ่านง่ายเข้าใจง่าย มีเสียงและภาพชัดเจนเข้าใจง่าย เสียงบรรยายประกอบเนื้อหาชัดเจน สีเส้นสวยงามเหมาะสมกับการศึกษาในครั้งต่อไป และเป็นประโยชน์ในการเรียนรู้สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เป็นอย่างดี รวมถึงสามารถนำไปใช้ทบทวนเนื้อหาด้วยตนเองได้ต่อไปได้ ซึ่งสอดคล้องกับ ปราบธนา ชมสะอาด (2563) เรื่องผลการใช้สื่ออินโฟกราฟิกแอนิเมชัน เพื่อการเสริมสร้างความรู้เรื่องความปลอดภัยทางน้ำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย พบว่ากลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในการใช้สื่อมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ 0.05 และความพึงพอใจในการใช้สื่อของนักเรียนอยู่ในระดับมาก

สำหรับโรงเรียนในจังหวัดแม่ฮ่องสอนเป็นโรงเรียนที่เหมาะสมในระดับประถมศึกษาซึ่งอยู่ในอำเภอเมือง แต่เป็นโรงเรียนเล็ก ๆ ของจังหวัดบนพื้นที่สูงของภาคเหนือที่เป็นจังหวัดหนึ่งซึ่งนักเรียนส่วนมากเป็นชนเผ่า แต่อ่านหนังสือออกและสื่อสารได้ ส่วนมากเป็นนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย 4 โรงเรียนได้แก่โรงเรียนอบจ. บ้านจองคำ โรงเรียนห้วยเสือเฒ่าเจ้าก่อแก้วอุปถัมภ์ โรงเรียนอนุบาลและโรงเรียนเทศบาล 3 นักเรียนส่วนมากมีความพึงพอใจต่อสื่ออินโฟกราฟิกแอนิเมชัน ความรู้เกี่ยวกับสาระสุขศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ส่วนใหญ่อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน ทั้งนี้เป็นเพราะว่าเด็กนักเรียนอาจยังไม่ค่อยได้ศึกษาสื่อสารการเรียนรู้แบบนี้ ที่มีเนื้อหาที่เหมาะสมกับระดับที่ตนเองเรียนอยู่ เช่นตัวหนังสือประกอบของสื่อชัดเจน อ่านง่าย เนื้อหาเข้าใจง่ายเหมาะสมกับสาระการเรียนรู้สุขศึกษา ด้วยภาพและเสียงที่มีความชัดเจนของภาพที่สื่อความหมาย นักเรียนเข้าใจง่าย มีเสียงบรรยายประกอบเนื้อหาที่ชัดเจนน่าสนใจ นักเรียนจึงสนใจตื่นเต้น ชอบ และพึงพอใจในสื่อ และสามารถนำไปใช้ประโยชน์ต่อไปในการรวบรวมเนื้อหาของบทเรียนและนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับ สุนทรี มนตรีศรี (2562) เรื่องการพัฒนาเทคโนโลยีเสมือนจริงเรื่องสร้างงานแอนิเมชัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่าเทคโนโลยีสมัยใหม่มีคุณภาพด้านเนื้อหาและคุณภาพด้านเสียง ด้านเทคนิคการผลิตสื่อโดยภาพรวมอยู่ในระดับดี และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคโนโลยีจึงสูงกว่า

นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ทั้งนี้สื่ออินโฟกราฟิกหรือเทคโนโลยีในปัจจุบันมีความสำคัญต่อระบบการเรียนการสอนเป็นอย่างมาก

สำหรับจังหวัดเชียงรายเป็นจังหวัดที่ใหญ่อีกจังหวัดหนึ่งในภาคเหนือตอนบน ที่มีโรงเรียนระดับประถมศึกษาเป็นจำนวนมาก และเนื่องจากมีประชากรจำนวนมาก จึงมีนักเรียนในแต่ละโรงเรียนระดับประถมศึกษาจำนวนมากด้วย กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่โรงเรียนบ้านสันโค้งเชียงรายประชาราษฎร์ โรงเรียนอนุบาลหัวฝ้าย โรงเรียนเทศบาลศรีเกิดและ โรงเรียนอนุบาลห้อยลี่ ทั้งหมดเป็นโรงเรียนในกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยสุ่มมาอย่างเหมาะสมและมีนักเรียนระดับประถมศึกษาชั้นปีที่ 6 เพียงพอต่อการเก็บข้อมูล ซึ่งนักเรียนมีทั้งกลุ่มชาติพันธุ์และคนเมืองที่สามารถอ่านภาษาไทยได้ สื่อสารได้ดี เพราะเป็นนักเรียนอยู่ในอำเภอเมืองและส่วนมากเป็นนักเรียนหญิงมากกว่านักเรียนชาย และมีความพึงพอใจของสื่อแอนิเมชันอินโฟกราฟิกเรื่องความรู้ในสาระสุขศึกษาในระดับมาก และทุกด้านมีความพึงพอใจในระดับมาก เช่นเดียวกันทางด้านเนื้อหาของสื่อทุกด้านมีความพึงพอใจในระดับมาก และทางด้านเนื้อหาของสื่อด้านภาพและเสียงรวมทั้งด้านประโยชน์และการนำไปใช้ เช่นเดียวกับนักเรียนในทุกจังหวัดซึ่งสอดคล้องกับ อติศา ชุมทอง และคณะ (2563) เรื่องการใช้ อินโฟกราฟิก เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการศึกษาความสนใจในการเรียนวิชาฟิสิกส์ เรื่องมวลแรงและกฎการเคลื่อนที่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มที่เรียนกับกราฟิกและกลุ่มที่เรียนแบบปกติ ได้ศึกษาความคงทนในการเรียน พบว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนรู้อินโฟกราฟิกมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องมวลแรงและกฎการเคลื่อนที่สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่เรียนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ 0.05 และนักเรียนได้รับการเรียนรู้มีความคงทนในการเรียนรู้เช่นเดียวกัน ในภาพรวมนักเรียนมีความชอบและความพึงพอใจต่อสื่อมาก จึงทำให้การทำแบบสอบถามในความรู้ที่ได้รับจากสื่อซึ่งมีจำนวน 22 ข้อ ในเนื้อหารายละเอียดที่ครอบคลุมของสาระสุขศึกษาใน 4 บทเรียนของกลุ่มสาระสุขศึกษาจึงมีความรู้หลังจากดูสื่อ นักเรียนทำคะแนนในภาพรวมมากกว่าก่อนเรียน จึงมีความแตกต่างกันแสดงว่าสื่ออินโฟกราฟิกแอนิเมชัน มีประโยชน์ใช้ได้ทุกระดับการศึกษา ซึ่งรวมถึงข้อมูลความรู้ที่มีภาพ แสงสีที่น่าสนใจและจดจำได้นาน และสอดคล้องกับ Jun sakwrad (2015) อธิบายว่าอินโฟกราฟิกเป็นการแปลงข้อมูลให้เป็นภาพเพื่อให้เข้าใจง่ายและสื่อสารกับผู้คนด้วยสิ่งที่จับต้องได้ และสอดคล้องกับ ประรณดา ชมสะอาด (2563) พบว่าก่อนทดลองใช้สื่อและหลังมีความแตกต่างกันยังมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีความพึงพอใจของสื่ออินโฟกราฟิกแอนิเมชัน เสริมสร้างความรู้ในระดับมาก ดังนั้นสื่ออินโฟกราฟิกจึงเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนทุกระดับอย่างมาก สรุปในภาพรวมผลการใช้สื่อแอนิเมชันความรู้ในสาระสุขศึกษาของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของนักเรียนในโรงเรียน 4 จังหวัดภาคเหนือตอนบน จำนวน 4 จังหวัด 16 โรงเรียนรวมเป็นนักเรียนชายและหญิง 350 คน ซึ่งนักเรียนสามารถตอบคำถามในความรู้ของสื่อมีผลสัมฤทธิ์หลังดูสื่อมีค่ามากกว่าก่อนดูสื่ออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีความพึงพอใจต่อสื่อในระดับมาก สอดคล้องกับ กฤตวรรณ ประเสริฐสิทธิ์ (2564) การพัฒนาสื่อแอนิเมชันด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านคณิตศาสตร์พบว่าผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมีค่ามากกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และผลการประเมิน

ความพึงพอใจของนักเรียนต่อสื่อแอนิเมชันที่พัฒนาขึ้น มีค่าเฉลี่ยรวมอยู่ในระดับมาก และการเปรียบเทียบของการทำข้อสอบก่อนและหลังดูสื่อของนักเรียนแต่ละจังหวัด พบว่า คะแนนก่อนการดูสื่อของนักเรียนในจังหวัดลำพูนกับจังหวัดแม่ฮ่องสอน และจังหวัดลำพูนกับจังหวัดเชียงใหม่ มีความแตกต่าง และคะแนนหลังการดูสื่อของนักเรียนในจังหวัดเชียงรายกับจังหวัดเชียงใหม่ มีความแตกต่างกัน ซึ่งการจัดกิจกรรมดังกล่าวเหมือนกัน แต่การรับรู้ของเด็กจากการดูสื่อแต่ละโรงเรียนไม่เท่ากัน จึงมีความแตกต่างกัน แต่ไม่มากนัก สอดคล้องกับภรณ์ทิพย์ สกุลชูชาติ (2560) นักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ตามรูปแบบการสอนโดยใช้การจัดกิจกรรมที่ใช้สื่อด้วยภาพและภาพสัญลักษณ์ เพื่อส่งเสริมความสามารถการรับรู้ในด้านแปลความหมายและการให้เหตุผล มีความสามารถการรับรู้ในด้านแปลความหมายและการให้เหตุผล หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาผลสัมฤทธิ์และความพึงพอใจในการเรียนโดยใช้สื่ออินโฟกราฟิกเพื่อสร้างความรู้และจดจำของนักเรียนที่สร้างขึ้นควรมีการพัฒนาบทเรียนในเรื่องอื่นๆของกลุ่มสาระการเรียนรู้พลศึกษาและสุขศึกษาเพื่อเป็นทางเลือกในการนำไปใช้ในการเรียนการสอนต่อไป
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเปรียบเทียบในการพัฒนาสื่ออินโฟกราฟิกเพื่อสร้างองค์ความรู้ด้านอื่น ๆ เช่น ในสถานการณ์จำลองเกณฑ์การศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาสื่ออินโฟกราฟิกต่อไป
3. ควรทำการศึกษาวิจัยในลักษณะนี้ในทุกภาคของประเทศไทย

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2564). **นโยบาย และจุดเน้นของกระทรวงศึกษาธิการปี 2564.**

สืบค้น 12 สิงหาคม 2565 จาก <https://www.moe.go.th>

กรมอนามัย. (2564). **โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019.** สืบค้น 12 สิงหาคม 2566 จาก

<https://covid19.anmai.moph.go.th>

กฤตวรรณ ประเสริฐสิทธิ์.(2564). **การพัฒนาสื่อแอนิเมชันด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านคณิตศาสตร์:**

กรณีศึกษาโรงเรียนวัดเมตตารามค์ อำเภอสามโคก จังหวัดปทุมธานี. วารสารการพัฒนาชุมชนและคุณภาพชีวิต. 9(1). 134-145.

ฉันทชัย อธิเกียรติ. (2559). **การสอนแบบทันสมัยและเทคโนโลยีสอนแนวใหม่.** สืบค้นเมื่อ 7 มกราคม

2562. จาก http://regis.shru.ac.th/RegisWeb/webpage/addnews/data/2017-07-24_078.pdf

จงรักษ์ เทศนา. (2557). **อินโฟกราฟิกส์ (Infographics).** สืบค้นเมื่อ 7 มกราคม 2562. จาก

http://www.thinkttt.com/wp-content/uploads/2014/04/how_to_infographics-2.pdf

ปรารถนา ชมสะห้าย. (2564). **ผลของการใช้สื่ออินโฟกราฟิกแอนิเมชันเพื่อการเสริมสร้างความรู้เรื่อง**

ความปลอดภัยทางน้ำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลายจังหวัดเชียงใหม่. **วารสารวิชาการ**

สถาบันการพลศึกษาปีที่ 13 (2). 195-204.

ภรณ์ทิพย์ สุกุลชูชาติ. (2560). การพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้การจัดกิจกรรมที่ใช้สื่อด้วยภาพและภาพสัญลักษณ์ เพื่อส่งเสริมความสามารถการรับรู้ในด้านแปลความหมาย และการให้เหตุผลของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. วารสารศาสตร์การศึกษาและการพัฒนามนุษย์. 1(2). 64-71.

สุนทรี มนตรีศรี. (2562). การพัฒนาเทคโนโลยีเสมือนจริงเรื่องสร้างงานแอนิเมชัน สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. วารสารครุศาสตร์อุตสาหกรรม 18 (2). 40-47.

อดิศา ชุมทอง และคณะ (2563). อินโฟกราฟิกเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการศึกษาความสนใจในการเรียนวิชาฟิสิกส์ เรื่องมวลแรงและกฎการเคลื่อนที่ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4. การประชุมวิชาการระดับชาติ ครั้งที่ 13 มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐมวันที่ 8 - 9 กรกฎาคม 2564 หน้า 380-387.

อัญชริกา จันจุฬา; และคณะ. การพัฒนาสื่ออินโฟกราฟิก เพื่อสร้างการรับรู้และจดจำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาตอนปลาย จังหวัดยะลา. วารสาร อัล-นूर บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยฟาฏอนี 17 (33). 1-13.

Jun Sakurada. (2015). **Basic infographic**. 1st ed. Nonthavuri:IDC Premier.

แนวทางการพัฒนาสื่อหนังสือภาพโปรแกรมประยุกต์สำหรับผู้เรียนหูหนวก

Development Guidelines of Application Program Picture Book for Deaf Learners

สุธา เหลือลมัย

Sutha Luealamai

Deaf Studies Department, Rachasuda College, Mahidol University

e-mail: grsutha@gmail.com

Received: September,1 2023

Revised: October,25 2023

Accepted: December,30 2023

บทคัดย่อ

จากปัญหาการเรียนการสอนการใช้งานโปรแกรมประยุกต์ในผู้เรียนหูหนวกที่เรียนรู้ได้ช้า ไม่เข้าใจ และไม่สามารถจำเนื้อหาที่เรียนไปแล้วได้ ทำให้ต้องใช้เวลาในการทบทวนเนื้อหาเดิมอยู่เสมอ ส่งผลให้กระบวนการเรียนรู้โดยรวมขาดประสิทธิภาพ ใช้เวลามากและไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ ผู้วิจัยจึงต้องการศึกษาแนวทางการพัฒนาสื่อประกอบการเรียนการสอนในรูปแบบหนังสือภาพซึ่งมีลักษณะเฉพาะและเหมาะสมสำหรับการเรียนรู้ของผู้เรียนหูหนวกขึ้น เพื่อให้เป็นสื่อที่เข้ามาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียน โดยงานวิจัยนี้ศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิผลของสื่อหนังสือภาพที่ได้พัฒนาขึ้นกับสื่อแบบธรรมดาซึ่งมีลักษณะเหมือนกับสื่อที่ใช้กับผู้เรียนหูหนวกทั่วไป การเปรียบเทียบประสิทธิผลในด้านที่นำไปใช้ช่วยการเรียน วัดผ่านการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนที่สะท้อนออกมาในคะแนนทดสอบภาคปฏิบัติหลังมีการใช้สื่อ โปรแกรมประยุกต์ที่นำมาศึกษาในงานวิจัยนี้ ได้แก่ โปรแกรมไมโครซอฟท์ เอกเซล โดยเลือกเนื้อหาที่ใช้ในการวิจัย 4 เรื่อง ผู้เข้าร่วมการวิจัยเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีหูหนวก จำนวน 54 คน และहुติงจำนวน 2 คน รวมทั้งหมด 56 คน แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 28 คน กลุ่มหนึ่งใช้สื่อแบบธรรมดาและอีกกลุ่มใช้สื่อหนังสือภาพที่พัฒนาขึ้น ทำการวัดผลทั้งก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบทดสอบภาคปฏิบัติชุดเดียวกันทั้งหมด นอกจากนี้มีการสัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เรียนที่มีต่อสื่อหนังสือภาพเปรียบเทียบกับสื่อแบบธรรมดาเพื่อเป็นข้อมูลเสริมอีกทางหนึ่งด้วย ผลการวิจัยพบว่าสื่อหนังสือภาพมีประสิทธิผลช่วยในการเรียนโปรแกรมไมโครซอฟท์เอกเซลให้กับผู้เรียนหูหนวกได้ดีกว่าสื่อแบบธรรมดาในทุกเนื้อหา จากผลการสัมภาษณ์บ่งชี้ว่าสื่อหนังสือภาพต้นแบบที่พัฒนาขึ้นนี้มีคุณลักษณะต่างๆ เหมาะสมกับธรรมชาติในการเรียนรู้ของคนหูหนวก ช่วยให้คนหูหนวกเรียนรู้และทำความเข้าใจการใช้งานโปรแกรมได้ง่ายขึ้น

คำสำคัญ: หนังสือภาพ, โปรแกรมประยุกต์, ไมโครซอฟท์เอกเซล, ผู้เรียนหูหนวก

ABSTRACT

The education of application software in deaf learners has always been faced with many obstacles. Learners' inability to understand and memorize constantly forces them to invest their time in repetitive revision of the same contents. This hinders their progress and results in an inefficient and time-consuming learning which, more often than not, fails to meet set expectations. To solve this problem, this research was aimed at studying and determining guidelines in developing an instructional material in the form of a pictorial book with special attributes to aid deaf learners' learning efficiency. The study extended to comparing the effectiveness of the pictorial book to existing materials used among normal-hearing learners as instructional material for deaf learners. The comparison was made through collection and interpretation of assessment test results. The application software used in this study was Microsoft Excel, from which 4 topics were selected. The participants were 54 undergraduate deaf and 2 undergraduate hard-of-hearing students. They were divided into 2 groups of 28. One group studied with the pictorial book and the other with existing materials. The same performance assessment test was used as the pre-test and post-test for both groups. An interview session was also conducted to gather the participants' opinions on the pictorial book and inquire how they like it compared to existing materials. It was found that the pictorial book helped the participants study contents significantly better than existing materials in all cases of usage for all topics in Microsoft Excel. Their feedbacks indicated that the pictorial book has features which are appropriate for deaf learning as it helps them understand how to operate the program more easily and effectively.

Keywords: Pictorial book, Application program, Microsoft Excel, Deaf students

บทนำ

ผู้พิการทางการได้ยิน หรือคนหูหนวก คือบุคคลที่สูญเสียประสาทสัมผัสในการรับรู้เสียง กรณีที่มีความพิการนี้มาตั้งแต่กำเนิด จะไม่สามารถพูดสื่อสารได้ เนื่องจากไม่เคยได้ยินเสียงใดๆ มาก่อน เมื่อพิจารณาสภาพร่างกายภายนอกเทียบกับผู้พิการประเภทอื่น เช่น คนตาบอด หรือผู้พิการแขนขาแล้ว คนหูหนวกจะดูไม่ต่างจากคนปกติทั่วไป ทำให้คนส่วนใหญ่เข้าใจว่า คนหูหนวกน่าจะทำอะไรได้ใกล้เคียงกับคนปกติ เพียงแต่ไม่ได้ยินเสียงและพูดไม่ได้เท่านั้น แต่ในความเป็นจริงไม่เป็นเช่นนั้น เนื่องจากการที่ไม่ได้ยินเสียงทำให้คนหูหนวกมีโอกาสได้รับรู้เรื่องราวต่างๆ น้อยกว่าคนปกติหรือคนพิการกลุ่มอื่นๆ มาก การเรียนรู้สิ่งต่างๆ ต้องใช้เวลามากเป็นพิเศษ เพราะต้องรับข้อมูลทั้งหมดผ่านทางตาช่องทางเดียวเท่านั้น ทำให้เกิดภาระในการเรียนรู้เป็นอย่างมาก และส่งผลทำให้ลืมได้ง่ายอีกด้วย เนื่องจากความทรงจำที่เป็นภาพหรือ

สัญลักษณ์จะสลายไปเร็วกว่าความทรงจำที่เป็นเสียง (Boutla, Supalla, Newport, & Bavelier, 2004) ทำให้คนหูหนวกลืมสิ่งที่ได้เรียนรู้มาแล้วได้ง่าย ปัญหาการลืมง่ายหรือเรียนแล้วจำไม่ได้ จึงเป็นปัญหาสำคัญในการเรียนรู้ของคนหูหนวก เพราะจะทำให้ขาดพื้นฐานความรู้ในการต่อยอดความรู้ใหม่ การสอนคนหูหนวกจึงต้องมีการตรวจสอบหรือทบทวนความรู้เดิมก่อนเสมอ เพื่อให้แน่ใจว่า ผู้เรียนยังไม่ลืมสิ่งที่ได้เรียนไปก่อนหน้านี้และมีความรู้พอที่จะเชื่อมโยงกับความรู้ใหม่ที่กำลังจะเรียนได้ ขั้นตอนนี้ถือว่ามีความสำคัญมากในการสอนเนื้อหาต่างๆ ให้กับคนหูหนวก ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาแนวทางการพัฒนาสื่อสำหรับช่วยในการเรียนรู้ในรูปแบบที่สอดคล้องกับธรรมชาติการเรียนรู้ของคนหูหนวก มีความเหมาะสม ชัดเจน เข้าใจง่าย ช่วยลดภาระการเรียนรู้ และช่วยส่งเสริมความจำให้กับผู้เรียนได้ เพื่อให้การเรียนรู้ของคนหูหนวกมีประสิทธิภาพมากขึ้น

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ความจำประมวลผล (working memory) เป็นสิ่งสำคัญในกระบวนการเรียนรู้ ถือเป็นฐานของการคิดและการเรียนรู้ ในภาพรวมแล้ว ความจำประมวลผลเป็นกระบวนการเรียนรู้ส่วนกลางที่ทำหน้าที่ประมวลผลข้อมูลแบบตื่นตัว โดยรวมเอาความตั้งใจ ความพยายามที่จะรักษาข้อมูลในความจำระยะสั้นเอาไว้ และความพยายามในการดึงข้อมูลที่ถูกเก็บไว้ออกมาใช้ เข้าด้วยกัน (Denh, 2008)

ทฤษฎีการเรียนรู้ที่อิงแนวคิดเกี่ยวกับความจำประมวลผลที่เกี่ยวข้องในงานวิจัยนี้ได้แก่

- ทฤษฎี “Information Processing Theory” ของ G. A. Miller
- ทฤษฎี “Cognitive Load Theory” ของ J. Sweller
- ทฤษฎี “Cognitive Theory Of Multimedia Learning” ของ R. E. Mayer

ทฤษฎี Information Processing Theory (Miller, 1994) ได้ให้แนวคิดไว้ว่าความจุในการประมวลผลข้อมูลของมนุษย์มีขีดจำกัด โดย Miller ได้เสนอว่าความจุในการประมวลผลแบบมิติเดียว (unidimensional judgement) จะมีขีดจำกัดอยู่ที่ประมาณ 7 ± 2 หน่วยข้อมูล ซึ่ง Miller ได้เสนอวิธีการแก้ไขความจุที่จำกัดนี้ไว้ด้วย โดยให้ใช้วิธีรวมหน่วยข้อมูลย่อยๆ ในชุดข้อมูลเข้าด้วยกันให้เป็นก้อนข้อมูลที่มีความหมาย (Chunk) และอาจตั้งชื่อกำกับก้อนข้อมูลแต่ละก้อนเหล่านั้นเพื่อช่วยในการสื่อความหมาย

ทฤษฎี Cognitive Load Theory หรือ CLT (Sweller, et.al., 1998) ตั้งอยู่บนแนวคิดว่าสถาปัตยกรรมการเรียนรู้ของมนุษย์นั้นประกอบขึ้นด้วยความจำประมวลผลที่มีความจุจำกัด และความจำระยะยาวที่มีความไม่จำกัด โดยความจำประมวลผลจะประกอบด้วยหน่วยย่อยที่เป็นอิสระต่อกันอีกสองหน่วย หน่วยแรกทำหน้าที่จัดการกับข้อมูลเสียงหรือคำพูด และอีกหน่วยหนึ่งทำหน้าที่จัดการกับข้อมูลภาพ ทั้งในแบบ 2 มิติ และ 3 มิติ ความจำประมวลผลมีความจุจำกัด ทำให้สามารถจัดการกับข้อมูลต่างๆ ในเวลาเดียวกันได้เพียง 2 – 3 ข้อมูลเท่านั้น ส่วนความจำระยะยาวทำหน้าที่เก็บแผนผังความรู้ (schemas) ที่มีระดับความเป็นอัตโนมัติในการถูกเรียกใช้แตกต่างกันไป (Sweller, et.al., 1998; Paas et al., 2003, 2004) สำหรับแผนผังรูปร่างนั้นเกิดจากการรวมข้อมูลย่อยต่างๆ เข้าด้วยกันเป็นโครงสร้างของการเรียนรู้ที่

แต่ละคนใช้ในการสร้างรากฐานความรู้ของตนเอง ทฤษฎีนี้ถูกนำไปประยุกต์ใช้ในการออกแบบการเรียนการสอนสมัยใหม่ โดยอิงสมมติฐานว่า ควรลดภาระการเรียนรู้ (cognitive load) หรือภาระของความจำประมวลผล และส่งเสริมให้เกิดการสร้างแผนผังความรู้ ตัวอย่างเช่น ในภาพประกอบที่มีคำอธิบายกำกับ การแยกคำอธิบายออกจากภาพจะทำให้ผู้เรียนต้องมองกลับไปมาระหว่างคำอธิบายและส่วนของภาพที่ถูกกล่าวถึง ซึ่งถ้าภาพประกอบนั้นมีความชัดเจนในตัวเองอยู่แล้ว การเพิ่มข้อความแบบไม่จำเป็นจะไปเพิ่มภาระในความจำประมวลผล และถ้าสามารถแทนข้อความในภาพประกอบด้วยลูกศรที่กำกับด้วยตัวเลขจะทำให้ผู้เรียนมีสมาธิในการเรียนรู้จากภาพประกอบเพียงอย่างเดียวได้ดีกว่า แต่ถ้าจำเป็นต้องมีข้อความเพื่อให้เกิดความชัดเจน ก็ให้วางข้อความลงบนภาพประกอบเลย ไม่ควรวางไว้แยกกัน วิธีนี้จะช่วยลดภาระการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นจากการที่ต้องไปมองหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อความและภาพประกอบ (Sweller, 1999 อ้างถึงใน Solomon)

ทฤษฎี Cognitive Theory of Multimedia Learning หรือ CTML (Mayer, 2005) คือทฤษฎีเกี่ยวกับการเรียนรู้จากคำและภาพของมนุษย์ โดยอิงแนวคิด 3 ข้อคือ 1. มนุษย์มีช่องทางสำหรับการประมวลผลข้อมูลสองช่องทางแยกกันสำหรับใช้ประมวลผลข้อมูลประเภทภาพและข้อมูลประเภทเสียงหรือคำพูด [dual-channels assumption] 2. แต่ละช่องทางสามารถประมวลผลข้อมูล ณ เวลาหนึ่งๆ ได้ในปริมาณจำกัด โดยเฉลี่ยประมาณ 5 – 7 ก้อนข้อมูลเท่านั้น [limited capacity assumption] และ 3. การเรียนรู้ที่มีความหมาย (หรือกระบวนการเรียนรู้แบบตื่นตัว) เกี่ยวข้องกับการเลือกใช้กระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสมในระหว่างการเรียน [active processing assumption] กล่าวโดยรวมคือ กระบวนการเรียนรู้แบบตื่นตัวเป็นกระบวนการของการเลือกข้อมูลที่เกี่ยวข้อง การจัดการกับข้อมูลที่เลือกมา และการรวมข้อมูลที่จัดการแล้วทั้งหมดเข้ากับความรู้ที่มีมาก่อนหน้า

Mayer พัฒนาทฤษฎี CTML นี้ขึ้นจากสมมติฐานรากฐานว่า สื่อการเรียนแบบมัลติมีเดียที่ถูกออกแบบขึ้นโดยอาศัยความรู้ความเข้าใจในกระบวนการทำงานของสมองมนุษย์จะนำไปสู่การเรียนรู้ที่มีความหมายมากกว่าสื่ออื่นๆ ที่ไม่ได้ใช้ความรู้นี้ ทั้งนี้สื่อการเรียนแบบมัลติมีเดียหมายถึงสื่อที่ประกอบด้วยคำและภาพ มีเป้าหมายเพื่อใช้ช่วยในการเรียน โดยสามารถอยู่ในรูปแบบใดก็ได้ เช่น รูปแบบหนังสือเรียนหรือรูปแบบบทเรียนคอมพิวเตอร์ (Mayer, 2003)

ทั้งสามทฤษฎีที่กล่าวมาล้วนให้ความสำคัญถึงขีดจำกัดของความจำประมวลผลในกระบวนการเรียนรู้ เนื่องจากความจุที่จำกัดของความจำประมวลผลนี้ ทำให้เกิดปัญหาภาระการเรียนรู้เกินขีดจำกัด (cognitive overload) ได้ง่าย และภาระการเรียนรู้เกินขีดจำกัดก็นำไปสู่ความล้มเหลวในการเรียนในที่สุด (Paas, et al., 2004) ทฤษฎี CLT และ CTML จึงได้ให้ความสำคัญกับการออกแบบสื่อการเรียนการสอนที่จะไม่สร้างภาระการเรียนรู้เกินขีดจำกัดให้กับผู้เรียน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียนหูหนวก ซึ่งมีความจำประมวลผลที่ไม่สามารถทำงานได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

การทบทวนวรรณกรรม

ความจุของความจำประมวลผล

Miller เป็นผู้ที่เริ่มเสนอค่าความจุของความจำประมวลผลไว้ที่ 7 ± 2 หน่วยข้อมูล และในภายหลังก็ยังมีการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้เพิ่มเติมและได้มีการระบุถึงตัวเลขค่าอื่นอีก ได้แก่ Sweller ที่กล่าวถึงขีดจำกัดที่ 2-3 ก้อนข้อมูล และ Mayer กล่าวถึง 5-7 ก้อนข้อมูล นอกจากนี้ Cowan (1995, อ้างถึงใน Scholl & Xu, 2001) ก็ได้เสนอค่าความจุของหน่วยความจำประมวลผลไว้ที่ 4 ก้อนข้อมูล

อย่างไรก็ดี Denh (2008) กล่าวถึง ค่าประมาณของความจุความจำที่สมเหตุสมผลยิ่งขึ้นควรได้จากวิธีการวัดความจุความจำเกี่ยวกับภาพที่มีมิติสัมพันธ์ (visuospatial span) ซึ่งพบว่า ความจุความจำของบุคคลที่เป็นผู้ใหญ่โดยทั่วไปจะอยู่ที่ 4 – 5 ตัวเลข (digits) และอยู่ที่ 3 – 4 ก้อนข้อมูล (chunks) ซึ่งจากข้อสรุปของ Denh นี้จะเห็นได้ว่าความจุความจำเกี่ยวกับภาพจะน้อยกว่าความจุความจำที่เกี่ยวกับภาษาพูด ซึ่งการแยกพิจารณาความจุความจำประมวลผลตามชนิดข้อมูลนี้ก็สอดคล้องกับการวิเคราะห์ของ Scholl & Xu (2001) ที่ได้กล่าวถึงข้อสรุปของ Cowan ที่เสนอค่าความจุความจำประมวลผลสำหรับกรณีทั่วไปเป็นค่าคงที่ เท่ากับ 4 ว่าไม่สามารถสรุปเช่นนี้ได้กับทุกกรณี แต่ควรระบุว่าเป็นความจุของความจำประมวลผลที่เกี่ยวกับภาพ เพราะ Cowan ได้ข้อสรุปนี้มาจากการศึกษาเกี่ยวกับกระบวนการรับรู้ภาพ ทั้งนี้ Scholl & Xu ได้สรุปเพิ่มเติมไว้ว่า ขีดจำกัดในการประมวลผลภาพนั้นแตกต่างจากการประมวลผลข้อมูลประเภทอื่น

จะเห็นได้ว่า คนหูหนวกต้องเผชิญกับปัญหาเกี่ยวกับความจุของความจำประมวลผลมากกว่าคนทั่วไป เพราะนอกจากความจำประมวลผลของคนหูหนวกจะไม่มีหน่วยประมวลผลย่อยด้านเสียงแล้ว ความจุในการประมวลผลข้อมูลเกี่ยวกับภาพยังต่ำกว่าความจุในการประมวลผลข้อมูลเกี่ยวกับเสียงอีกด้วย เรียกได้ว่าคนหูหนวกสูญเสียช่องทางการเรียนรู้หลัก (คือช่องทางเสียง) ที่มีประสิทธิภาพมากกว่าไป ทำให้ผู้เรียนต้องใช้ความจำประมวลผลที่ไม่สมบูรณ์นี้ในการทำงานทุกอย่างไปพร้อมๆ กัน ตั้งแต่การเก็บรักษาข้อมูลภาพที่เกี่ยวข้องไว้ในใจ การดึงข้อมูลภาพเก่าจากความทรงจำระยะยาวกลับขึ้นมาใช้ และการประมวลผลข้อมูลภาพที่เกี่ยวข้องทั้งหมดร่วมกันจนเกิดความรู้ความเข้าใจ สำหรับคนหูหนวกแล้ว ข้อมูลตัวหนังสือ คำ หรือข้อความต่างๆ ก็จัดว่าเป็นข้อมูลประเภทภาพด้วย เพราะคนหูหนวกไม่สามารถแปลงข้อความเหล่านั้นไปเป็นข้อมูลเสียงในใจ เพื่อนำไปประมวลผลอย่างที่คนปกติทำได้

จุดแข็งและจุดอ่อนในการเรียนรู้ของคนหูหนวก

Hamilton (2011) ระบุว่าความสามารถที่จัดว่าเป็นจุดแข็งของคนหูหนวก ได้แก่ ความสามารถในการเรียกคืนอย่างอิสระ การเรียกคืนภาพที่มีมิติสัมพันธ์ และการสร้างภาพในใจ ส่วนจุดอ่อนของคนหูหนวก ได้แก่ ความจำที่เป็นลำดับ ความเร็วในการประมวลผล ความตั้งใจ และภาระการจำ (memory load)

ผู้วิจัยจึงนำจุดแข็งด้านการเรียกคืนภาพที่มีมิติสัมพันธ์ไปใช้แก้ปัญหาการเรียนโปรแกรมประยุกต์ซึ่งเป็นเนื้อหาที่มีลำดับขั้นตอนด้วยการนำขั้นตอนที่เกี่ยวข้องมาแสดงไว้ให้เห็นพร้อมกันในภาพเดียวกันและกำกับแต่ละขั้นด้วยตัวเลขแสดงลำดับ ซึ่งการออกแบบสื่อในลักษณะนี้น่าจะช่วยให้ผู้เรียนจดจำขั้นตอนการ

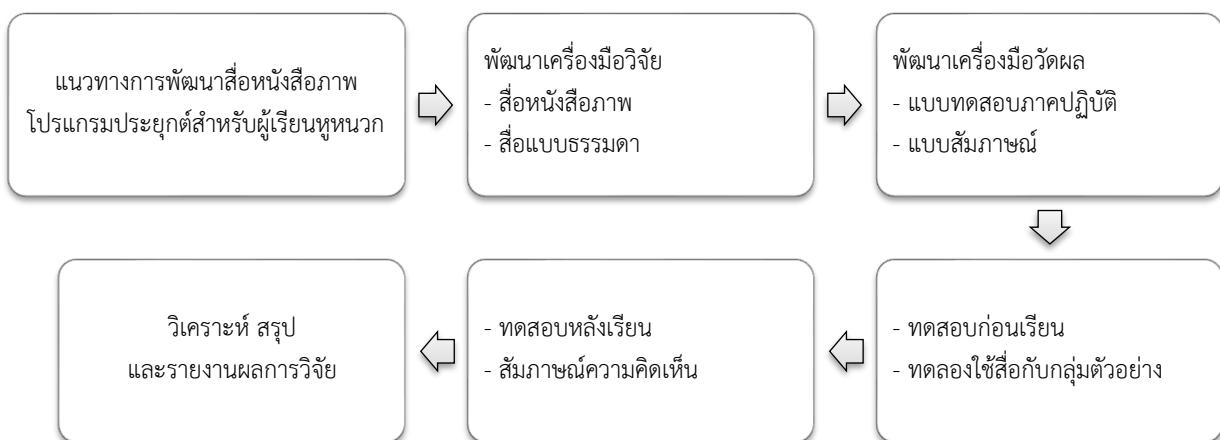
ใช้งานโปรแกรมได้ดีขึ้น ถือเป็นการนำจุดแข็งคือ การเรียกคืนภาพที่มีมิติสัมพันธ์มาแก้ไขในส่วนที่เป็นจุดอ่อนของคนหูหนวกคือ ความจำที่เป็นลำดับ

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาสื่อหนังสือภาพและประสิทธิผลของสื่อสำหรับใช้ในการเรียนการสอน รายวิชาการใช้งานโปรแกรมประยุกต์สำหรับผู้เรียนหูหนวก โดยเลือกศึกษาในโปรแกรมไมโครซอฟท์เอกเซล

กรอบแนวคิดการวิจัย

กรอบแนวคิดการวิจัยแสดงดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

การดำเนินการวิจัย

โครงการวิจัยนี้เป็นการวิจัยประเภทพัฒนาทดลอง ได้พัฒนาเครื่องมือวิจัยที่เป็นสื่อหนังสือภาพต้นแบบขึ้นมา เพื่อนำไปทดลองใช้เปรียบเทียบกับสื่อธรรมดาในกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยมีขั้นตอนการวิจัยเครื่องมือวิจัย เครื่องมือวัดผล ระเบียบวิธีวิจัย และวิธีการเก็บข้อมูลดังนี้

1. ขั้นตอนการวิจัย

1. จัดทำเครื่องมือวิจัยซึ่งเป็นสื่อในการเรียนรู้วิธีการใช้งานโปรแกรมไมโครซอฟท์เอกเซล
2 รูปแบบคือ แบบสื่อหนังสือภาพ และแบบสื่อธรรมดา เพื่อใช้ในการศึกษาเปรียบเทียบผลของสื่อทั้งสองชนิดที่มีต่อการเรียนการสอนในด้านการเป็นสื่อสำหรับช่วยในการเรียนรู้ของคนหูหนวก

2. สร้างเครื่องมือวัดผล (แบบทดสอบภาคปฏิบัติและแบบสัมภาษณ์)

3. นำสื่อที่สร้างขึ้นไปใช้กับกลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม และเก็บข้อมูลเพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลของสื่อ

4. วิเคราะห์ข้อมูล

5. สรุปผลการวิจัย

2. เครื่องมือวิจัย

สร้างเครื่องมือวิจัยคือสื่อการเรียน 2 ชนิด คือ สื่อหนังสือภาพ และสื่อแบบธรรมดา สำหรับการเรียนรู้โปรแกรมไมโครซอฟท์เอกเซล จำนวน 4 หัวข้อ ได้แก่

1. การจัดการเซลล์ (Cell)
2. การสร้างกราฟ (Graph)
3. การคำนวณ (Calculation)
4. การกรองข้อมูล (Data Filter)

โดยสื่อแต่ละแบบมีลักษณะที่สำคัญดังนี้

1) สื่อหนังสือภาพ

สื่อหนังสือภาพเป็นสื่อที่ถูกออกแบบขึ้นโดยเฉพาะ เพื่อนำไปใช้ช่วยเหลือการเรียนรู้ของคนหูหนวก เน้นการลดภาระการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนให้มากที่สุด โดยอาศัยข้อแนะนำจากทฤษฎีการเรียนรู้ และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์เข้ากับธรรมชาติในการเรียนรู้ของคนหูหนวก เพื่อให้สื่อหนังสือภาพที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพและเหมาะสมที่สุด

2) สื่อแบบธรรมดา

สื่อธรรมดาเป็นสื่อที่ถูกจัดทำโดยผู้จดคำบรรยาย ประกอบด้วยข้อความอธิบายและภาพประกอบ โดยสื่อธรรมดาจะแตกต่างไปจากสื่อหนังสือภาพในจุดสำคัญต่างๆ ดังต่อไปนี้

- ภาพประกอบส่วนใหญ่ไม่ใช่ภาพทั้งหมดของหน้าจอโปรแกรม หากเป็นการอธิบายขั้นตอนย่อย จะตัดภาพเฉพาะส่วนของหน้าจอที่เกี่ยวข้องมาประกอบการอธิบาย
- ข้อความที่ใช้อธิบายวิธีการใช้งานโปรแกรม จะมีปริมาณมากกว่าในสื่อหนังสือภาพ

3. เครื่องมือวัดผล

เครื่องมือวัดผลในงานวิจัยนี้ ได้แก่ แบบทดสอบภาคปฏิบัติ และแบบสัมภาษณ์

1. แบบทดสอบภาคปฏิบัติ

เป็นแบบทดสอบซึ่งสร้างโดยผู้สอน เพื่อใช้วัดความรู้ความเข้าใจในการใช้งานโปรแกรมไมโครซอฟท์เอกเซล สำหรับการเรียนในแต่ละหัวข้อจะมีแบบทดสอบภาคปฏิบัติ 1 ฉบับ ดังนั้น โปรแกรมไมโครซอฟท์เอกเซลจึงประกอบด้วยแบบทดสอบปฏิบัติ 4 ฉบับ และกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่มจะใช้ข้อสอบเดียวกันในการทดสอบทุกครั้ง โดยการสอบปฏิบัติในแต่ละหัวข้อผู้สอนจะจัดเตรียมโจทย์คำสั่ง ไฟล์ภาพประกอบที่ต้องใช้ แล้วให้ผู้เข้าร่วมวิจัยสร้างชิ้นงานของตนเองให้ได้ผลตามแบบชิ้นงานเป้าหมาย การให้คะแนนพิจารณาตามผลงานว่า สามารถทำได้ครบทุกจุดตามที่โจทย์สั่งไว้หรือไม่ ถ้าไม่ได้ทำหรือทำไม่ได้ในจุดใด จะถูกตัดคะแนนในจุดนั้น โดยใช้หลักการให้คะแนนแบบรูบริค

แบบทดสอบภาคปฏิบัติสำหรับแต่ละหัวข้อจะถูกนำไปใช้ทั้งหมด 2 ครั้ง ได้แก่

ครั้งที่ 1 *ก่อนเรียน* เพื่อวัดความรู้ก่อนเรียนของผู้เข้าร่วมการวิจัยแต่ละกลุ่ม

ครั้งที่ 2 *หลังเรียน* เพื่อวัดความรู้ของผู้เข้าร่วมการวิจัยหลังเรียนรู้ด้วยสื่อแต่ละแบบ

2. แบบสัมภาษณ์

เป็นการสอบถามความคิดเห็นและความพึงพอใจที่มีต่อสื่อทั้งสองแบบเปรียบเทียบกัน โดยสัมภาษณ์เป็นรายบุคคล ข้อคำถามที่ใช้ในการสัมภาษณ์คือ

1. ผู้เข้าร่วมการวิจัยคิดว่าสื่อหนังสือภาพกับสื่อธรรมดาเหมือนหรือแตกต่างกัน
2. ผู้เข้าร่วมการวิจัยชอบสื่อแบบใดมากกว่ากัน เพราะเหตุใด
3. ผู้เข้าร่วมการวิจัยเคยใช้สื่อหนังสือภาพในลักษณะนี้มาก่อนหรือไม่
4. ผู้เข้าร่วมการวิจัยต้องการให้มีการพัฒนาสื่อในรูปแบบหนังสือภาพในรายวิชาอื่นหรือไม่
5. ความคิดเห็นเพิ่มเติมอื่นๆ ที่มีต่อสื่อหนังสือภาพ

4. ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากร

ประชากรในการวิจัยนี้ คือ คนหูหนวกทั่วไปที่สนใจเรียนรู้การใช้งานโปรแกรมในชุดไมโครซอฟท์ออฟฟิศ เช่น ไมโครซอฟท์เอ็กเซล

2. สถานที่ทำการวิจัย/เก็บข้อมูล

ภาควิชาหูหนวกศึกษา วิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล

3. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาหูหนวกจำนวน 54 คนและนักศึกษาที่หูตึง จำนวน 2 คน จำนวนรวมทั้งสิ้น 56 คน ทุกคนเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรีของวิทยาลัยราชสุดาที่ลงทะเบียนเรียนในรายวิชาเกี่ยวกับการใช้งานโปรแกรมประยุกต์ จัดผู้เข้าร่วมการวิจัยเข้ากลุ่มทดลอง 2 กลุ่ม กลุ่มละ 28 คน โดยใช้วิธีเรียงคະแนนผลการเรียนสะสมของผู้เข้าร่วมการวิจัยทั้งหมดจากน้อยไปหามาก แล้วจัดผู้ที่มีลำดับเป็นเลขคู่ทั้งหมดเข้าไปรวมกันเป็นกลุ่มหนึ่งและผู้ที่มีลำดับเป็นเลขคี่ไปรวมเป็นอีกกลุ่ม

5. วิธีการเก็บข้อมูล

กระบวนการเก็บข้อมูลในการเรียนการสอนโปรแกรมไมโครซอฟท์เอ็กเซลดำเนินการผ่านเครื่องมือวิจัยและเครื่องมือวัดผล ดังกล่าวข้างต้น

5.1 การนำสื่อไปใช้ในการทดลอง

สื่อที่ใช้อยู่ในรูปแบบไฟล์อิเล็กทรอนิกส์และแบบเล่มเอกสาร โดยไฟล์อิเล็กทรอนิกส์จะใช้สำหรับประกอบการสอนซึ่งผู้วิจัยจะฉายให้ผู้เรียนดูประกอบการเรียนการสอนไปที่ละชั้นผ่านเครื่องฉายเหนือศีรษะ ส่วนแบบเอกสารจะแจกให้ผู้เรียนทุกคนใช้ประกอบในชั่วโมงเรียน

5.2 กระบวนการเก็บข้อมูล

ทำการเก็บข้อมูลวิจัยสัปดาห์ละครั้ง แต่ครั้งจะสอนและเก็บข้อมูลสำหรับเนื้อหา 1 เรื่อง ใช้เวลาประมาณ 3 ชั่วโมง ยกเว้นในสัปดาห์แรกจะวัดความรู้ก่อนเรียนของผู้เข้าร่วมการวิจัยทั้งสองกลุ่มในทุกหัวข้อ (4 เรื่อง) พร้อมกันในครั้งเดียว เพื่อทำการเปรียบเทียบระดับความรู้เดิมของกลุ่มทดลองทั้งสองก่อนเริ่มนำสื่อไปทดลองใช้ โดยให้เวลาทำข้อสอบเรื่องละ 30 นาที การสอบก่อนเรียนทุกเรื่องพร้อมกันในสัปดาห์แรกนี้ เพื่อป้องกันไม่ให้ผู้เข้าร่วมวิจัยที่เป็นคนหูหนวกเกิดความสับสนระหว่างการสอบก่อนและหลังเรียน

สัปดาห์ที่ 2 เริ่มเรียนและฝึกปฏิบัติในเนื้อหาเรื่องแรกด้วยสื่อของแต่ละกลุ่ม(กลุ่มสื่อหนังสือภาพ และกลุ่มสื่อธรรมดา) หลังจากเรียนและฝึกปฏิบัติด้วยสื่อประจำกลุ่มเป็นเวลาประมาณ 1 ชั่วโมง และฝึกปฏิบัติประมาณ 30 นาที จะสอบปฏิบัติหลังเรียนโดยให้เวลาทำข้อสอบ 30 นาที และเก็บข้อมูลเป็นคะแนนการทดสอบหลังเรียน ของเนื้อหาเรื่องแรก และทำเช่นเดียวกันในสัปดาห์ที่ 3 – 5 ด้วยเนื้อหาในส่วนที่เหลือจนครบ 4 เรื่อง

หลังจากเก็บข้อมูลการสอบปฏิบัติครบเรียบร้อยแล้ว ทำการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมวิจัยเป็นรายบุคคลเพื่อเก็บข้อมูลความคิดเห็นเชิงเปรียบเทียบที่ผู้ร่วมวิจัยมีต่อสื่อแต่ละแบบ และสอบถามข้อมูลความเห็นและข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่มีต่อสื่อหนังสือภาพ โดยผู้วิจัยนำสื่อแต่ละแบบมาให้ผู้เข้าร่วมวิจัยดูเปรียบเทียบกันอีกครั้งก่อนสัมภาษณ์ การสัมภาษณ์ดำเนินการโดยมีล่ามภาษามือประจำรายวิชาเป็นผู้ช่วยในการสื่อสารและบันทึกข้อมูล

ภาพรวมของกระบวนการเก็บข้อมูลกลุ่มทดลองแต่ละกลุ่ม แสดงโดยสรุปดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 กระบวนการเก็บข้อมูลในกลุ่มทดลองแต่ละกลุ่ม

ช่วงเวลา	การดำเนินการเก็บข้อมูล
สัปดาห์ที่ 1	ทดสอบก่อนเรียนทุกเรื่อง(ทั้งหมด 4 เรื่อง)
สัปดาห์ที่ 2	สอนเรื่องที่ 1 → สอบหลังเรียน เรื่องที่ 1
สัปดาห์ที่ 3	สอนเรื่องที่ 2 → สอบหลังเรียน เรื่องที่ 2
สัปดาห์ที่ 4	สอนเรื่องที่ 3 → สอบหลังเรียน เรื่องที่ 3
สัปดาห์ที่ 5	สอนเรื่องที่ 4 → สอบหลังเรียน เรื่องที่ 4
สัปดาห์ที่ 6 เป็นต้นไป	สัมภาษณ์ความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมการวิจัย

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยประกอบด้วย ผลการสอบปฏิบัติ และผลการสัมภาษณ์ของกลุ่มทดลองทั้งสอง

1. ผลการสอบปฏิบัติ

ประกอบด้วยผลการสอบก่อนเรียน และผลการสอบหลังเรียน ผลการเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการทดสอบโดยวิธีการทางสถิติภายในแต่ละกลุ่มและระหว่างทั้งสองกลุ่ม ดังแสดงในตารางที่ 2 ตารางที่ 3 และตารางที่ 4 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 ผลการทดสอบก่อนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองทั้งสองในแต่ละหัวข้อ

โปรแกรม	เรื่อง	กลุ่ม	คะแนนการทดสอบก่อนเรียน \pm SD (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)	คะแนนการทดสอบหลังเรียน \pm SD (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)
Microsoft Excel	เซลล์	สื่อธรรมดา	2.3 \pm 1.1	6.0 \pm 0.8
		สื่อหนังสือ ภาพ	2.8 \pm 1.2	7.0 \pm 0.8
	การสร้างกราฟ	สื่อธรรมดา	3.3 \pm 1.0	6.7 \pm 0.9
		สื่อหนังสือ ภาพ	3.8 \pm 1.2	7.4 \pm 0.9
	การคำนวณ	สื่อธรรมดา	0*	5.2 \pm 0.6
		สื่อหนังสือ ภาพ	0*	7.0 \pm 0.8
	การกรองข้อมูล	สื่อธรรมดา	0*	5.6 \pm 0.8
		สื่อหนังสือ ภาพ	0*	7.0 \pm 0.9

* ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของทั้งสองกลุ่มเป็น 0 เพราะผู้เข้าร่วมการวิจัยไม่สามารถทำแบบทดสอบได้

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบความแตกต่างทางสถิติระหว่างคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองทั้งสอง ด้วยสถิติ Paired-Samples T Test ที่ระดับนัยสำคัญ .05 โดยมี N = 28 และ df = 27

หัวข้อเรื่อง Excel	คะแนน สอบ ปฏิบัติ	กลุ่มที่ใช้สื่อธรรมดา				กลุ่มที่ใช้สื่อหนังสือภาพ			
		Mean	SD	t	Sig.(2-tailed)	Mean	SD	t	Sig.(2-tailed)
เซล (Cell)	ก่อนเรียน	2.3	1.1	-	.000*	2.8	1.2	-	.000*
	หลังเรียน	6.0	0.8	21.916		7.0	0.8	14.931	
การสร้าง กราฟ (Graph)	ก่อนเรียน	3.3	1.0	-	.000*	3.8	1.2	-	.000*
	หลังเรียน	6.7	0.9	14.748		7.4	0.9	14.105	
การคำนวณ (Calculate)	ก่อนเรียน	0.0	0.0	-	.000*	0.0	0.0	-	.000*
	หลังเรียน	5.2	0.6	43.800		7.0	0.8	48.117	
การกรอง ข้อมูล (Filter)	ก่อนเรียน	0.0	0.0	-	.000*	0.0	0.0	-	.000*
	หลังเรียน	5.6	0.8	36.142		7.0	0.9	43.037	

* มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบความแตกต่างทางสถิติของคะแนนทดสอบระหว่างกลุ่มทดลองในการเรียนโปรแกรมไมโครซอฟท์เอกเซล ด้วยสถิติ Independent-Samples T Test ที่ระดับนัยสำคัญ .05

หัวข้อเรื่อง Excel	การทดสอบ	กลุ่ม	N	Mean	SD	t	df	Sig. (2-tailed)
เซล (Cell)	ก่อนเรียน	สื่อธรรมดา	28	2.3	1.1	-1.517	54	.135
		สื่อหนังสือภาพ	28	2.8	1.2			
	หลังเรียน	สื่อธรรมดา	28	6.0	0.8	-4.720	54	.000*
		สื่อหนังสือภาพ	28	7.0	0.8			
การสร้าง กราฟ (Graph)	ก่อนเรียน	สื่อธรรมดา	28	3.3	1.0	-1.687	54	.097
		สื่อหนังสือภาพ	28	3.8	1.2			
	หลังเรียน	สื่อธรรมดา	28	6.7	0.9	-2.878	54	.006*
		สื่อหนังสือภาพ	28	7.4	0.9			

หัวข้อเรื่อง Excel	การทดสอบ	กลุ่ม	N	Mean	SD	t	df	Sig. (2-tailed)
การคำนวณ (Calculate)	ก่อนเรียน	สื่อธรรมดา	28	0.0	.000 ^a	-	-	-
		สื่อหนังสือ	28	0.0	.000 ^a			
		ภาพ	28	0.0	.000 ^a			
	หลังเรียน	สื่อธรรมดา	28	5.2	0.6	-9.500	54	.000*
		สื่อหนังสือ	28	7.0	0.8			
		ภาพ	28	7.0	0.8			
การกรอง ข้อมูล (Filter)	ก่อนเรียน	สื่อธรรมดา	28	0.0	.000 ^a	-	-	-
		สื่อหนังสือ	28	0.0	.000 ^a			
		ภาพ	28	0.0	.000 ^a			
	หลังเรียน	สื่อธรรมดา	28	5.6	0.8	-6.019	54	.000*
		สื่อหนังสือ	28	7.0	0.9			
		ภาพ	28	7.0	0.9			

a. ไม่สามารถคำนวณค่า t ได้เนื่องจาก SD ของทั้งสองกลุ่มเป็น 0

* มีนัยสำคัญทางสถิติ

2. ผลการสัมภาษณ์

ผลการสัมภาษณ์ในแต่ละประเด็นคำถามแสดงดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ผลการสัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมการวิจัยตามประเด็นคำถามที่ 1-4

ประเด็นคำถาม	ความคิดเห็น	จำนวน (คน)	หมายเหตุ
1. ผู้เข้าร่วมการวิจัยคิดว่าสื่อหนังสือภาพกับสื่อธรรมดาเหมือนหรือแตกต่างกัน	แตกต่าง	56	-
	ไม่แตกต่าง	0	-
2. ผู้เข้าร่วมการวิจัยชอบสื่อแบบใดมากกว่ากัน เพราะเหตุใด	ชอบสื่อหนังสือภาพ	54	นักศึกษาทุกคน
	ชอบสื่อธรรมดา	2	นักศึกษาหญิง 2 คนที่อ่านภาษาไทยได้
3. ผู้เข้าร่วมการวิจัยเคยใช้สื่อหนังสือภาพในลักษณะนี้มาก่อนหรือไม่	เคยใช้	0	-
	ไม่เคยใช้	56	-
4. ผู้เข้าร่วมการวิจัยต้องการให้มีการพัฒนาสื่อในรูปแบบหนังสือภาพในรายวิชาอื่นหรือไม่	อยาก	56	-
	ไม่อยาก	0	-

สำหรับผลการสัมภาษณ์ข้อความที่ 5 ซึ่งถามความคิดเห็นเพิ่มเติมอื่นๆ นั้น ได้นำผลความคิดเห็นทั้งหมดมาจัดกลุ่มแล้วแสดงผลเป็นความถี่และคำนวณเป็นร้อยละจากจำนวนผู้เข้าร่วมวิจัยทั้งหมด โดยแยกเป็นกลุ่มความคิดเห็นเพิ่มเติมดังตารางที่ 6 และกลุ่มความต้องการเพิ่มเติมดังตารางที่ 7 ทั้งนี้ผู้เข้าร่วมวิจัยบางคนแสดงความคิดเห็นไว้มากกว่า 1 ประเด็น ทำให้ผลรวมความถี่ของความคิดเห็นทั้งหมดมากกว่าจำนวนผู้เข้าร่วมวิจัย

ตารางที่ 6 ความถี่และร้อยละของความคิดเห็นเพิ่มเติมที่ผู้เข้าร่วมการวิจัยมีต่อสื่อหนังสือภาพ

ความคิดเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับสื่อหนังสือภาพ	จำนวนความถี่ (คน)	คิดเป็นร้อยละจากผู้เข้าร่วมวิจัยทั้งหมด (%)
1. ในแต่ละหัวข้อมีแผนภาพไอคอนคู่กับคำสั่งต่างๆ แสดงให้เห็นในหน้าแรก ทำให้เข้าใจภาพรวมของเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง	9	16
2. มีตัวเลขกำกับลูกศรทำให้รู้ลำดับชัดเจน	8	14
3. จำนวนขั้นตอนในสื่อเหมาะสม	6	11
4. สื่อหนังสือภาพเหมาะสำหรับการทบทวน	6	11
5. ความยาวของข้อความในสื่อเหมาะสม	4	7
6. ภาพประกอบมีความครบถ้วน ชัดเจนเหมือนกับหน้าจอของโปรแกรมจริง	3	5

ตารางที่ 7 ความถี่และร้อยละของความต้องการเพิ่มเติมที่ผู้เข้าร่วมการวิจัยมีต่อสื่อหนังสือภาพ

ความต้องการเพิ่มเติมเกี่ยวกับสื่อหนังสือภาพ	จำนวนความถี่ (คน)	คิดเป็นร้อยละจากผู้เข้าร่วมวิจัยทั้งหมด (%)
1. อยากให้มีชื่อคำสั่งภาษาอังกฤษด้วย	11	20
2. สามารถเพิ่มคำศัพท์ต่างๆ สั้นๆ ได้อีก	7	13
3. อยากให้เผยแพร่ทางเว็บไซต์/ Social media	3	5
4. สามารถย่อภาพให้เล็กลงได้อีก	3	5

อภิปรายผล

วิเคราะห์ผลการวิจัยแยกตามประเด็นต่างๆ ได้แก่ การวิเคราะห์ความเท่าเทียมของความรู้ก่อนเรียนของกลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่ม การวิเคราะห์เปรียบเทียบผลของสื่อทั้งสองแบบที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ และการวิเคราะห์ความคิดเห็นที่ผู้เข้าร่วมการวิจัยมีต่อสื่อทั้งสองชนิด ดังต่อไปนี้

ความเท่าเทียมกันของความรู้ก่อนเรียนของกลุ่มทดลองทั้งสองกลุ่ม

เมื่อวิเคราะห์ความเท่าเทียมของความรู้ก่อนเรียนโดยนำคะแนนทดสอบก่อนเรียนของทั้งสองกลุ่มมาวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 ด้วยสถิติ Independent-Samples T Test พบว่า ผลคะแนนไม่มีความแตกต่างทางสถิติที่ระดับนัยสำคัญ .05 ในทุกหัวข้อของโปรแกรมไมโครซอฟท์เอกเซล ดังข้อมูลการทดสอบทางสถิติที่แสดงผลไว้ในตารางที่ 4 แสดงว่า ผู้เข้าร่วมวิจัยทั้งสองกลุ่มมีความรู้ก่อนเรียนเท่าเทียมกันในทุกหัวข้อที่ทำการวิจัยของไมโครซอฟท์เอกเซล

ผลของสื่อทั้งสองแบบที่มีต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้

เมื่อวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนทดสอบก่อนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองแต่ละกลุ่ม ด้วยสถิติ Paired-Samples T Test ที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่า ผู้เข้าร่วมวิจัยทั้งสองกลุ่มสามารถทำคะแนนทดสอบหลังเรียนได้สูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญในทุกหัวข้อในทั้งสองโปรแกรม ดังข้อมูลการทดสอบทางสถิติที่แสดงผลไว้ในตารางที่ 3 แสดงว่า ผู้เข้าร่วมวิจัยทั้งสองกลุ่มมีความรู้เพิ่มขึ้นจากการใช้สื่อในการเรียนการสอนในทุกหัวข้อของไมโครซอฟท์เอกเซลที่ทำการวิจัย

เมื่อวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนทดสอบหลังเรียนของผู้เข้าร่วมวิจัยทั้งสองกลุ่ม ด้วยสถิติ Independent-Samples T Test ที่ระดับนัยสำคัญ .05 พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนของผู้เข้าร่วมวิจัยทั้งสองกลุ่มมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญในทุกหัวข้อในทั้งสองโปรแกรม ดังแสดงในตารางที่ 4 โดยกลุ่มที่ใช้หนังสือภาพในการเรียนการสอนสามารถทำคะแนนทดสอบหลังเรียนได้สูงกว่ากลุ่มที่ใช้สื่อธรรมดาอย่างมีนัยสำคัญในทุกหัวข้อ

แสดงว่า สื่อหนังสือภาพให้ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ดีกว่าสื่อธรรมดาในทุกหัวข้อ

ความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมวิจัยที่มีต่อหนังสือภาพเปรียบเทียบกับสื่อแบบธรรมดา

วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมวิจัยแยกตามรายข้อคำถามในการสัมภาษณ์ ดังนี้

ข้อคำถามที่ 1: ผู้เข้าร่วมการวิจัยคิดว่าสื่อหนังสือภาพกับสื่อธรรมดาเหมือนหรือแตกต่างกัน

จากผลการสัมภาษณ์ที่แสดงไว้ในตารางที่ 5 จะเห็นได้ว่า ผู้เข้าร่วมการวิจัยทุกคน (100%) เห็นความแตกต่างระหว่างสื่อหนังสือภาพกับสื่อธรรมดา แสดงว่าสื่อทั้งสองชนิดมีลักษณะแตกต่างกันอย่างเห็นได้ชัดและผู้เข้าร่วมการวิจัยทุกคนสามารถสังเกตเห็นได้

ข้อคำถามที่ 2: ผู้เข้าร่วมการวิจัยชอบสื่อแบบใดมากกว่ากัน เพราะเหตุใด

จากผลการสัมภาษณ์ที่แสดงในตารางที่ 5 บ่งชี้ว่า ผู้เข้าร่วมการวิจัยที่เป็นคนหูหนวกทั้งหมด ชอบสื่อหนังสือภาพมากกว่าสื่อธรรมดา เพราะสื่อหนังสือภาพมีภาพประกอบชัดเจน สื่อความหมายด้วยภาพแทนตัวหนังสือ ทำให้เข้าใจได้ง่าย มีการใช้สัญลักษณ์เช่น ลูกศร ตัวเลข มีการเน้นเฉพาะจุดช่วยในการทำ

ความเข้าใจ ใช้ภาพจริงของโปรแกรมช่วยให้สามารถจดจำตำแหน่งของชุดคำสั่งได้ชัดเจน และสื่อมีความเหมาะสมกับธรรมชาติในการเรียนรู้ของคนหูหนวก ใช้เป็นสื่อในการเรียนรู้สำหรับคนหูหนวกได้ดี ส่วนผู้เข้าร่วมการวิจัยที่เป็นคนหูตึงจำนวน 2 คนที่ระบุว่า ชอบสื่อธรรมดาเป็นเพราะผู้เข้าร่วมการวิจัยสามารถอ่านข้อความภาษาไทยได้เข้าใจดีกว่าคนหูหนวกทั่วไป

ข้อคำถามที่ 3: ผู้เข้าร่วมการวิจัยเคยใช้สื่อหนังสือภาพในลักษณะนี้มาก่อนหรือไม่

จากผลการสัมภาษณ์ที่แสดงในตารางที่ 5 บ่งชี้ว่า ผู้เข้าร่วมการวิจัยทุกคนไม่เคยใช้สื่อที่มีลักษณะเหมือนสื่อหนังสือภาพมาก่อน และผู้เข้าร่วมการวิจัยทั้งหมดระบุว่า การเรียนคอมพิวเตอร์ที่ผ่านมาไม่เคยมีสื่อหรือหนังสืออ่านประกอบที่ออกแบบมาสำหรับการเรียนรู้ของคนหูหนวกมาก่อน เมื่อได้ใช้สื่อนี้จึงรู้สึกว่ามีสื่อมีความเหมาะสมกับธรรมชาติการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เป็นคนหูหนวก

ผลการสัมภาษณ์ข้อนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้เรียนที่เป็นคนหูหนวกยังขาดแคลนสื่อที่เหมาะสมสำหรับการเรียนรู้โปรแกรมประยุกต์ต่างๆ สื่อธรรมดาสำหรับผู้ที่มีการได้ยินปกติไม่ช่วยในการเรียนรู้ของคนหูหนวกแต่อย่างใด

ข้อคำถามที่ 4: ผู้เข้าร่วมการวิจัยอยากให้มีการพัฒนาสื่อในรูปแบบหนังสือภาพในรายวิชาอื่นหรือไม่

จากผลการสัมภาษณ์ที่แสดงในตารางที่ 5 บ่งชี้ว่า ผู้เข้าร่วมการวิจัยทุกคน (100%) อยากให้มีการพัฒนาสื่อวิชาอื่นตามรูปแบบหนังสือภาพสรุปความรู้ เพื่อเพิ่มทางเลือกในการศึกษาหาความรู้แก่คนหูหนวก ข้อมูลในส่วนนี้เกี่ยวข้องกับผลในคำถามข้อ 3 ที่ผู้เรียนหูหนวกยังขาดแคลนสื่อที่เหมาะสมสำหรับการเรียนรู้โปรแกรมประยุกต์ต่างๆ ทำให้เกิดความต้องการสื่อหนังสือภาพในการเรียนเนื้อหาอื่นๆ ตามไปด้วย

ข้อคำถามที่ 5: ความคิดเห็นเพิ่มเติมอื่นๆ ที่มีต่อสื่อหนังสือภาพ

จากผลการสัมภาษณ์ความคิดเห็นและความต้องการเพิ่มเติมในประเด็นต่างๆ ที่ผู้เข้าร่วมการวิจัยมีต่อสื่อหนังสือภาพ ซึ่งได้มีการจัดหมวดหมู่และแสดงผลสรุปในรูปแบบถ้อยคำและร้อยละเอียดของความคิดเห็นต่างๆ โดยความคิดเห็นเพิ่มเติมแสดงดังตารางที่ 6 และความต้องการเพิ่มเติม แสดงดังตารางที่ 7

ความคิดเห็นของผู้เข้าร่วมวิจัย นอกจากจะสะท้อนถึงคุณสมบัติของสื่อหนังสือภาพที่เหมาะสมต่อการเรียนรู้โปรแกรมประยุกต์สำหรับคนหูหนวกแล้ว ยังสะท้อนถึงประโยชน์ของแนวทางที่ใช้ในการออกแบบและพัฒนาสื่อหนังสือภาพนี้อีกด้วย ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าแนวทางที่ใช้ในการออกแบบสื่อนี้เป็นแนวทางที่เหมาะสม ให้ผลดี และทำให้ได้สื่อที่มีคุณสมบัติตรงกับความต้องการของผู้เรียน สามารถนำแนวทางนี้ไปประยุกต์ใช้ในการสร้างสื่อการเรียนในรายวิชาอื่นๆ เพื่อคนหูหนวกต่อไปได้อีกด้วย

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาเปรียบเทียบประสิทธิผลของสื่อหนังสือภาพและสื่อแบบธรรมดา สามารถสรุปผลในแง่ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ได้ว่า สื่อหนังสือภาพให้ผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ดีกว่าสื่อธรรมดาในทุกเนื้อหา เมื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ระหว่างกลุ่มจะพบว่า กลุ่มที่ใช้สื่อหนังสือภาพจะมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้สูงกว่ากลุ่มใช้สื่อแบบธรรมดาในทุกเนื้อหา ซึ่งจากผลสรุปในทุกประเด็นข้างต้นสามารถตอบคำถามวิจัยได้ว่า สื่อหนังสือภาพมีประสิทธิผลช่วยในการเรียนรู้การใช้งานโปรแกรมไมโครซอฟท์เอกเซลให้กับผู้เรียนหูหนวก

ได้ดีกว่าสื่อแบบธรรมดา ประกอบกับข้อมูลจากการสัมภาษณ์ ทำให้พอจะสรุปแนวทางการพัฒนาสื่อหนังสือภาพได้พอสังเขปดังนี้

1. จัดแบ่งเนื้อหาให้มีขนาดเหมาะสม ระวังไม่ให้เนื้อหาปริมาณมากหรือยากเกินไป และตัดข้อมูลที่แม้จะน่าสนใจ แต่ไม่เกี่ยวข้องโดยตรงออกไป
 2. ลดและจำกัดการใช้ข้อความให้มีน้อยที่สุดด้วยการใช้ภาพร่วมกับเครื่องหมายหรือสัญลักษณ์ต่างๆ ในการสื่อความหมายแทนข้อความ หากจำเป็นต้องใช้ข้อความเพื่อสื่อสารก็จะใช้ข้อความสั้นๆ ที่เข้าใจได้ง่าย เช่น ชื่อคำสั่งในโปรแกรม และคำสั่งให้คลิก ลาก หรือ ป्लอยเมาส์ เป็นต้น เพื่อลดภาระการเรียนรู้ของคนหุนหวกที่เกิดจากข้อความให้มากที่สุด
 3. ใช้ภาพที่ชัดเจน มีองค์ประกอบครบถ้วน เช่น การใช้ภาพโปรแกรมที่ชัดเจนครบทั้งหน้าจอ (ไม่ตัดภาพมาใช้เพียงบางส่วน) เพื่อให้ผู้เรียนหุนหวกเห็นข้อมูลครบ สามารถจดจำและนำไปเชื่อมโยงกับประสบการณ์ใช้งานจริงได้ทันที
 4. จัดทำแผนผังภาพรวมของคำสั่งย่อยต่างๆ ที่อยู่ในหัวข้อเรื่องเดียวกันมาแสดงให้ผู้เรียนเห็นเป็นอันดับแรกก่อนสอนเนื้อหา โดยแสดงไอคอนคำสั่งและชื่อคำสั่งไว้คู่กัน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนจดจำไอคอนที่เกี่ยวข้องทั้งหมดในเนื้อหาเรื่องนั้นได้ว่ามีไอคอนคำสั่งอะไรอยู่บ้าง ซึ่งผู้เรียนน่าจะจดจำคำสั่งย่อยทั้งหมดได้ดี เนื่องจากการใช้จุดแข็งในการเรียกคืนอิสระของคนหุนหวก
 5. แสดงภาพของขั้นตอนย่อยทุกขั้นตอนในการสั่งงานโปรแกรมแต่ละเรื่องไว้ในหน้าเดียวกัน แล้วใช้ลูกศร/ตัวเลขในการแสดงลำดับขั้นตอน เพื่อช่วยแก้ปัญหาการเรียงเนื้อหาที่มีลำดับขั้นตอนซึ่งเป็นจุดอ่อนของคนหุนหวก
 6. จัดวางสัญลักษณ์ต่างๆ เช่น ลูกศรหรือกรอบไฮไลต์ ให้ชี้หรือครอบลงบนตำแหน่งของชุดคำสั่งหรือผล output ที่ปรากฏบนหน้าจอโปรแกรมอย่างถูกต้องชัดเจน เพื่อไม่ให้เกิดความสับสนแก่ผู้เรียนหุนหวกโดยไม่จำเป็น และเพื่อช่วยให้ผู้เรียนจดจำตำแหน่งของคำสั่งต่างๆ ในโปรแกรมได้ง่ายขึ้น
 7. การจัดวางองค์ประกอบต่างๆ ในภาพแต่ละภาพต้องสอดคล้องสัมพันธ์กัน ดูง่าย ไม่ซับซ้อนและไม่ทำให้สับสน เพื่อลดภาระการเรียนรู้แบบไม่จำเป็นที่เกิดจากการนำเสนอข้อมูลที่สับสนภายในสื่อ
 8. ทุกองค์ประกอบในภาพจะต้องมีขนาดใหญ่เพียงพอ ชัดเจน มองง่าย สบายตา เพื่อให้ผู้เรียนไม่ต้องเพ่งสายตามากเกินไป เนื่องจากผู้เรียนต้องใช้ดวงตาในการเรียนรู้จากภาพตลอดเวลา
- สื่อหนังสือภาพที่พัฒนาขึ้นตามแนวทางนี้ จะเหมาะสมกับธรรมชาติในการเรียนรู้ของคนหุน ช่วยลดภาระการเรียนรู้และช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนให้กับผู้เรียนที่เป็นคนหุนหวกได้มาก

ข้อเสนอแนะ

จากข้อมูลการสัมภาษณ์ แสดงให้เห็นว่าสื่อในลักษณะหนังสือภาพเป็นสื่อที่ผู้เข้าร่วมวิจัยต้องการ จึงควรมีการส่งเสริมให้มีการพัฒนาสื่อลักษณะนี้ในวิชาอื่นๆ ด้วย เพื่อเพิ่มทางเลือกทางการศึกษาแก่คนหุนหวกในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- Boutla, M., Supalla, T., Newport, E.L., & Bavelier, D. (2004). Short-term memory span: Insights from sign language. **Nature Neuroscience**. 7, 997-1002.
- Dehn, M. J. (2008). **Working memory and academic learning: Assessment and intervention**. Hoboken, NJ: Wiley. ISBN 978-0-470-14419-0
- Hamilton, H. (2011). Memory skills of deaf learners: Implications and applications. **American Annals of the Deaf**. 156(4), 402–423. doi:10.1353/aad.2015.0003
- Mayer, R. (2005). **The Cambridge Handbook of Multimedia Learning**. Cambridge: Cambridge University Press. doi:10.1017/CBO9780511816819.004
- Mayer, R. E. & Moreno, R. (2003). Nine Ways to Reduce Cognitive Load in Multimedia Learning. **Educational Psychologist**. 38(1), 43-52.
- Miller, G. A. (1994). The magical number seven, plus or minus two: Some limits on our capacity for processing information. **Psychological Review**. 101(2), 343–352. doi:10.1037/h0043158
- Paas, F., Renkl, A., & Sweller, J. (2003). Cognitive load theory and instructional design: Recent Developments. **Educational Psychologist**. 38(1), 1-4.
- Paas, F., Renkl, A., & Sweller, J. (2004). Cognitive load theory: Instructional implications of the interaction between information structures and cognitive architecture. **Instructional Science**. 32, 1-8.
- Richard Culatta. (2017). **Cognitive Load Theory (John Sweller)**. Retrieved November 2, 2017, from <http://www.instructionaldesign.org/theories/cognitive-load/>
- Scholl, B.J. & Xu, Y. (2001). The magical number 4 in vision. **Behavioral and Sciences**. 24(1), 145-146.
- Sweller, J., Merrienboer, J., & Paas, F. (1998). Cognitive architecture and Instructional Design. **Educational Psychology Review**. 10(3), 251–296. doi: 10.1023/A:1022193728205

โมเดลสมการโครงสร้างปัจจัยที่ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์
ของนักศึกษาพยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร
THE STRUCTURAL EQUATION MODEL OF FACTORS AFFECTING EMOTIONAL
INTELLIGENCE OF NURSING STUDENTS IN PRIVATE HIGHER EDUCATION
INSTITUTIONS IN BANGKOK METROPOLITAN

สุธิดา ธีระพิทยานนท์

สาขาวิชาการบริหารการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี

*ผู้นิพนธ์หลัก e-mail: da2558teranon@gmail.com

Received: September,3 2023

Revised: October,25 2023

Accepted: December,30 2023

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ (1) เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร (2) เพื่อพัฒนาโมเดลสมการโครงสร้างปัจจัยที่ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร และตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และ (3) เพื่อศึกษาขนาดอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมของตัวแปรในโมเดลสมการโครงสร้างปัจจัยที่ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรเป็นนักศึกษาพยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 แห่ง ทั้งหมด 1,763 คน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 จำนวน 730 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล แบบสอบถามความคิดเห็น 5 ระดับ และแบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ 4 ช่วงคะแนน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์โมเดลการวัดองค์ประกอบเชิงยืนยัน และการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง

ผลการวิจัย พบว่า (1) ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านการสอน ปัจจัยด้านผู้สอนและ ปัจจัยด้านหลักสูตร ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาลได้ร้อยละ 31.50 ($R^2=0.315$) (2) โมเดลสมการโครงสร้างปัจจัยที่ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานครมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ $\chi^2=951.870$, $df = 203$, $CFI = 0.909$, $TLI = 0.897$, $RMSEA = 0.071$, $SRMR = 0.058$ และ (3) ปัจจัยส่วนบุคคลมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความฉลาดทางอารมณ์ในระดับปานกลาง ปัจจัยด้านหลักสูตร

มีเฉพาะอิทธิพลทางอ้อมเชิงลบต่อความฉลาดทางอารมณ์ในระดับเพียงเล็กน้อย ผ่านตัวแปรคั่นกลางคือปัจจัยด้านผู้สอนและปัจจัยด้านการสอน มีอิทธิพลลวกเชิงบวกในระดับปานกลาง

คำสำคัญ: โมเดลสมการโครงสร้าง, ความฉลาดทางอารมณ์, นักศึกษาพยาบาลสถาบันอุดมศึกษาเอกชน

ABSTRACT

The objectives of this research were (1) to study the factors related to emotional intelligence of nursing students in private higher education institutions in Bangkok Metropolitan; (2) to develop a structural equation model of factors affecting emotional intelligence of nursing students in private higher education institutions in Bangkok Metropolitan and to verify the model's consistency with empirical data; and (3) to decompose the direct and indirect effect size of variables in the factor structural equation model affecting emotional intelligence of nursing students in private higher education institutions in Bangkok Metropolitan.

This research methodology was a quantitative research. The population consisted of nursing students in 5 private higher education institutions in Bangkok Metropolitan, totaling 1763 people. The sample consisted of 730 nursing students from the first year to the fourth year, using a stratified random sampling method. The instruments used for data collection included personal information questionnaire, five-point rating scale questionnaire and an emotional intelligence questionnaire were four category rating scale. Statistics used in data analysis were percentage, mean, Standard Deviation, Confirmatory Factor Analysis, and Structural Equation Model Analysis.

Major Findings: (1) personal factors, teaching factors, teacher factors and curriculum factors together explained the variance in emotional intelligence of nursing students at 31.50% ($R^2=0.315$); (2) the structural equation model of factors affecting emotional intelligence of nursing students in private higher education institutions in Bangkok Metropolitan was well fitted with the empirical data with $\chi^2 = 951.870$, $df = 203$, $CFI = 0.909$, $TLI = 0.897$, $RMSEA = 0.071$, $SRMR = 0.058$; and (3) personal factors had a moderate positive direct influence on emotional intelligence, curriculum factors had only a slight negative indirect effect on emotional intelligence, through intermediate variables were the teacher factor and the teaching factor, and there was a spurious at the medium level.

Keywords: Structural Equation Model, Emotional Intelligence, Nursing Students,
Private Higher Education Institutions

บทนำ

สถานการณ์สังคมโลกในยุคปัจจุบันและอนาคตเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตามความก้าวหน้าของเทคโนโลยีร่วมกับการเผชิญกับภาวะวิกฤตมากมายในชีวิต ทำให้คนส่วนมากเกิดความวิตกกังวลและความเครียด ไม่สามารถควบคุมอารมณ์และจัดการชีวิตตนเองให้ผ่านพ้นวิกฤต หรือการทำงานร่วมกับผู้อื่นไม่ได้ เนื่องจากขาดสัมพันธภาพที่ดีกับบุคคลอื่นส่งผลให้ไม่สามารถประสบความสำเร็จในการทำงาน และไม่มีความสุขในชีวิต ซึ่งเป็นผลมาจากการมีความฉลาดทางอารมณ์ไม่เพียงพอ

ความฉลาดทางอารมณ์เป็นทักษะสำคัญต่อการประสบความสำเร็จและมีความสุขในชีวิต (กรมสุขภาพจิต, 2546, น. 1) เนื่องจากความฉลาดทางอารมณ์เป็นความสามารถทางอารมณ์ให้มีสติตระหนักรู้และเข้าใจความรู้สึกทั้งของตนเองและผู้อื่นอย่างถูกต้อง จัดการควบคุมอารมณ์ตนเองอย่างไตร่ตรองและมีสัมพันธภาพกับบุคคลอื่นได้อย่างดีเหมาะสมช่วยให้การดำเนินชีวิตเป็นไปอย่างสร้างสรรค์และมีความสุข รวมทั้งส่งเสริมการพัฒนาทางอารมณ์และทางปัญญาให้ดีขึ้น (Stein & Book, 2003, cited in Cerit & Beser, 2014, p. 940)

วัตถุประสงค์ของการจัดการศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาตามพระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562 (น. 56) คือ พัฒนาบุคคลให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา มีความรู้ และเป็นคนดี มีวินัย รับผิดชอบต่อครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ ร่วมกันแก้ปัญหาสังคม และสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

การจัดการอุดมศึกษาด้านมาตรฐานวิชาชีพพยาบาลต้องการความฉลาดทางอารมณ์มากกว่าอาชีพอื่นเนื่องจากต้องเกี่ยวข้องกับสัมผัสโดยตรงกับชีวิตมนุษย์ สอดคล้องกับมาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ พ.ศ.2560 (ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ, 2561) กำหนดลักษณะของสาขาพยาบาลศาสตร์เป็นวิชาชีพที่ต้องปฏิบัติโดยตรงต่อชีวิต สุขภาพและอนามัยของประชาชนด้วยความเอาใจใส่อย่างเอื้ออาทร จำเป็นต้องใช้ศาสตร์และศิลป์ทางการพยาบาล การผดุงครรภ์ ศาสตร์ที่เกี่ยวข้องและหลักฐานเชิงประจักษ์ เพื่อให้การพยาบาลองค์รวมแก่ผู้รับบริการที่เป็นบุคคล ครอบครัว และชุมชนในทุกมิติ ทุกภาวะสุขภาพ และทุกช่วงชีวิต

งานพยาบาลมีปฏิสัมพันธ์ 24 ชั่วโมงต่อวันกับผู้ป่วยและบุคคลอื่นในสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เช่น โรงพยาบาล ชุมชน โรงเรียน และสถานประกอบการ การมีปฏิสัมพันธ์ต่อคนอื่นดังกล่าวพยาบาลต้องมีทักษะเกี่ยวข้องกับความฉลาดทางอารมณ์ เช่น การเห็นอกเห็นใจผู้อื่น, การตระหนักรู้ เข้าใจ รู้จักตนเอง, การมีแรงจูงใจจากภายในของตนเอง, ทักษะทางสังคม, ความมั่นใจในตนเอง, การจัดการความขัดแย้ง, การทำงานเป็นทีมและการทำงานร่วมกัน (Duygulu, Hicdurmaz & Akyar, 2011, p. 282)

จากการวิเคราะห์งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ในกลุ่มนักศึกษาพยาบาลทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ พบว่าส่วนมากมีการศึกษาปัจจัยของบุคคลและปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัวได้แก่ ความสัมพันธ์ระหว่างสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในครอบครัว, บุคลิกภาพของนักศึกษา, ชั้นปี, เกรดเฉลี่ยสะสม, การมีประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรม, เพศ, อายุ, สถานที่ที่อยู่ในวัยเด็ก, ความต้องการเป็นพยาบาล, ประเภทครอบครัว, ทศนคติการเลี้ยงดูของมารดา, ทศนคติการเลี้ยงดูของบิดา, สถานภาพสมรส, สถานะทางเศรษฐกิจ, การศึกษาในระดับอนุบาล, ความพึงพอใจในการเป็นพยาบาล นอกจากนี้ยังพบการศึกษาปัจจัยด้านการเรียนการสอนที่มีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ ได้แก่ โปรแกรมพัฒนาศักยภาพนักศึกษาด้านการฝึกปฏิบัติทางคลินิกต่อความคิดเชิงวิพากษ์, การเปรียบเทียบความฉลาดทางอารมณ์ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้ปัญหาเป็นฐานในนักศึกษาชั้นปีที่ 4, การปฏิบัติทางการพยาบาล, สมรรถนะทางคลินิก

งานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ในกลุ่มนักศึกษาระดับอุดมศึกษาทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ พบว่าส่วนมากมีการศึกษาปัจจัยของบุคคลและปัจจัยเกี่ยวกับครอบครัวได้แก่รูปแบบของการอบรมเลี้ยงดู, ประเภทของบุคลิกภาพ, แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์, การรับรู้สภาพแวดล้อมส่วนบุคคล, เพศ, ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน, ความชอบในการเข้าร่วมกิจกรรม, เกรดเฉลี่ยสะสม, สถานภาพ, ชั้นปี, ระดับเกรดเฉลี่ย, การมีส่วนร่วมในกิจกรรม, อาชีพของผู้ปกครอง, รายได้รวมต่อเดือนของผู้ปกครอง, ค่าใช้จ่ายต่อเดือน, สภาพการพักอาศัย, อายุ, รายได้ของครอบครัวเฉลี่ยต่อเดือน, ลำดับการเกิด, สถานภาพสมรสของบิดา มารดา, ความพึงพอใจในการเรียนแพทย์, สถานภาพสมรสบิดา มารดา นอกจากนี้ยังมีปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสถานศึกษาได้แก่สถาบัน, ประเภทสาขาวิชาที่เรียน รวมทั้งการวิจัยเชิงคุณภาพที่มีการสัมภาษณ์แนวทางพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์นักศึกษาจากผู้บริหารสถาบันและผู้ทรงคุณวุฒิที่มีความเชี่ยวชาญด้านความฉลาดทางอารมณ์ ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง จัดกิจกรรมส่งเสริมการเรียนรู้นอกห้องเรียน และร่วมมือกับผู้ปกครองหรือองค์กรภายนอกสถานศึกษา โดยใช้แหล่งเรียนรู้ต่าง ๆ, จัดกิจกรรมพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์แก่นักศึกษาและรูปแบบการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษา จะเห็นได้ว่าการศึกษาวิจัยปัจจัยที่ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์จำนวนมากและหลากหลาย ดังนั้นจึงควรนำผลการวิจัยดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ต่อไป

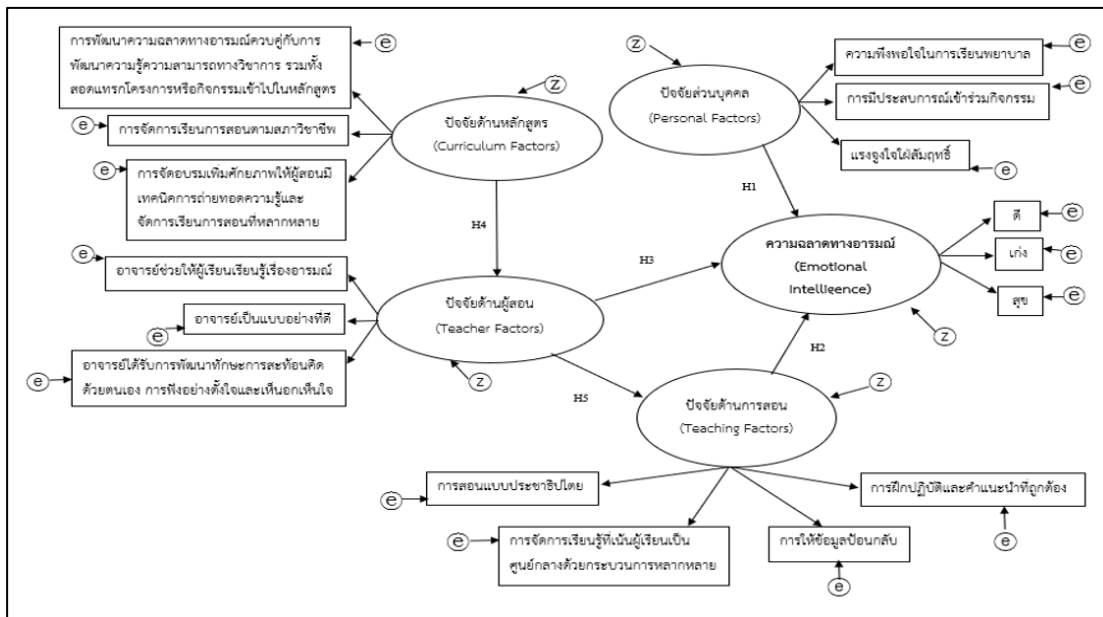
ผู้วิจัยเป็นอาจารย์พยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานครและกำลังศึกษาสาขาวิชาการบริหารการศึกษา มีความสนใจประเด็นนักศึกษาพยาบาลดี เก่งและมีความสุข และจากเหตุผลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยต้องการศึกษาปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านผู้สอน ปัจจัยด้านการสอนและปัจจัยด้านหลักสูตรในบริบทของสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับนักศึกษาพยาบาลขณะศึกษาในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานครโดยศึกษาต่อยอดนำผลงานวิจัยที่ผ่านมาใช้ประโยชน์ต่อไป จึงจำเป็นต้องศึกษาโมเดลสมการโครงสร้างที่มีการศึกษาปัจจัยหลายปัจจัยในโมเดลเดียวกันที่ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาลเพื่อเป็นความรู้ใหม่ใช้เป็นแนวทางในการบริหารจัดการผลิตพยาบาลที่ดี เก่ง และมีความสุขอย่างยั่งยืนต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร
2. เพื่อพัฒนาโมเดลสมการโครงสร้างปัจจัยที่ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร และตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์
3. เพื่อศึกษาขนาดอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมของตัวแปรในโมเดลสมการโครงสร้างปัจจัยที่ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยพัฒนาโมเดลสมการโครงสร้างปัจจัยที่ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานครตามสมมติฐานให้เป็นตัวแทนของทฤษฎี ซึ่งสร้างจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านการสอน ปัจจัยด้านผู้สอน และปัจจัยด้านหลักสูตรมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ ศึกษาแนวคิดทฤษฎีความฉลาดทางอารมณ์ของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุขเพื่อสร้างเป็นกรอบแนวคิดการวิจัย ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดโมเดลสมการโครงสร้างปัจจัยที่ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานครตามสมมติฐาน

การดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณเพื่อพัฒนาโมเดลสมการโครงสร้างปัจจัยที่ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยคือ นักศึกษาพยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร จำนวน 5 แห่งประกอบด้วย 1) คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรีจำนวน 281 คน 2) คณะพยาบาลศาสตร์มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต จำนวน 305 คน 3) คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยเซนต์หลุยส์ จำนวน 539 คน 4) คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม จำนวน 499 คน 5) คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยนานาชาติเอเชีย-แปซิฟิกวิทยาเขตกรุงเทพ มีเฉพาะชั้นปี 3 และปี 4 จำนวน 139 คนที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 รวมทั้งหมด 1,763 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือนักศึกษาพยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานครจำนวน 5 แห่งที่กำลังศึกษาชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 จำนวน 730 คน ที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (Stratified random sampling) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป G*Power ซึ่งกำหนดเกณฑ์อำนาจการทดสอบ (Power of test) 0.80 ค่าขนาดอิทธิพล (Effect size) ระดับปานกลางที่ 0.3 ค่าขนาดอิทธิพลสำหรับการทดสอบด้วยสถิติทดสอบไคสแควร์โดยกำหนดค่าระดับนัยสำคัญทางสถิติ (α) 0.05 และค่าองศาอิสระ (Degree of freedom : Df) 220 ได้จำนวนกลุ่มตัวอย่าง อย่างน้อย 640 คน และคำนวณเพื่อแบบสอบถามที่อาจไม่ได้กลับคืน และคำตอบไม่สมบูรณ์ร้อยละ 30 คิดเป็น 192 คน คิดเป็นจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 832 คน ได้แบบสอบถามกลับคืน 730 ชุด คิดเป็นร้อยละ 87.74

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล และแบบประเมินความคิดเห็นของนักศึกษาส่วนที่ 1 และส่วนที่ 2 จากกรอบแนวคิดการวิจัย แบบสอบถามนักศึกษาพยาบาลประกอบด้วย

1. แบบสอบถามข้อมูลส่วนบุคคล จำนวน 4 ข้อ เป็นการตรวจสอบรายการ ได้แก่ สถาบันการศึกษา ชั้นปี ความพึงพอใจในการเรียนพยาบาล การมีประสบการณ์เข้าร่วมกิจกรรม

2. แบบประเมินความคิดเห็นของนักศึกษาประกอบด้วย 3 ส่วน

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ในการเรียนของนักศึกษาพยาบาล จำนวน 13 ข้อ เป็นมาตรวัดแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสถาบันการศึกษาในด้านการสอนผู้สอน และหลักสูตร จำนวน 44 ข้อ เป็นมาตรวัดแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) 5 ระดับ

ส่วนที่ 3 แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาล จำนวน 52 ข้อ โดยใช้แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์สำหรับผู้ใหญ่ อายุ 18-60 ปี ของกรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข เป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Category Rating Scale) 4 ช่วงคะแนน

ภายหลังสร้างแบบสอบถาม นำไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาและภาษาโดยนำข้อคำถามที่มีค่า IOC น้อยกว่า 0.50 มาตัดทิ้งหรือปรับปรุงเนื้อหาและภาษาให้ดีขึ้น แล้วนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาลที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างแต่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างชั้นปี 1 ถึงชั้นปี

4 จำนวน 40 คน เพื่อตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ โดยวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) พบว่า แบบสอบถามแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แบบสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อสถาบันการศึกษาในด้านการสอน ด้านผู้สอน และด้านหลักสูตร แบบประเมินความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาล มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.838, 0.942, 0.940, 0.906 และ 0.956 ตามลำดับ โดยแบบสอบถามดังกล่าวมีค่าความเชื่อมั่นไม่ต่ำกว่า .50 (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2556 อ้างถึงใน อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล, 2562, น. 202) แสดงว่าเครื่องมือทุกชุดมีคุณภาพนำไปเก็บข้อมูลได้

การพิทักษ์สิทธิ์กลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยได้รับการรับรองโครงการวิจัย รหัสโครงการ 6/2565 จากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ สาขาสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร ผู้วิจัยทำคำชี้แจงการพิทักษ์สิทธิ์ผู้เข้าร่วมวิจัย โดยชี้แจงวัตถุประสงค์และกิจกรรมการวิจัย การยกเลิกการเข้าร่วมวิจัยโดยไม่มีผลกระทบใด ๆ การเก็บข้อมูลเฉพาะเป็นความลับและเปิดเผยเฉพาะภาพรวมของการสรุปผลการวิจัยเท่านั้น

วิธีเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยขอหนังสือจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร เรียนสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชนแห่งประเทศไทย (สสอท.) เพื่อขออนุญาตต่ออธิการบดีสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร ขอเก็บข้อมูลวิจัยจากคณะพยาบาลศาสตร์ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร พร้อมทั้งส่งแบบสอบถามการวิจัย และรับกลับด้วยตนเองภายใน 2-3 เดือน

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติบรรยาย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. การวิเคราะห์โมเดลการวัดองค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA)
ประเมินความสอดคล้องของโมเดลการวัดองค์ประกอบเชิงยืนยัน (CFA) กับข้อมูลเชิงประจักษ์ และวิเคราะห์องค์ประกอบโมเดลการวัด โดยใช้โปรแกรม Mplus
3. การวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง
ประเมินความสอดคล้องของโมเดลสมการโครงสร้างกับข้อมูลเชิงประจักษ์ การทดสอบสมมติฐานการวิจัย และจำแนกอิทธิพลในโมเดลสมการโครงสร้าง โดยใช้โปรแกรม Mplus

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาล ในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร พบว่าปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านการสอน ปัจจัยด้านผู้สอน และปัจจัยด้านหลักสูตร ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาล ได้ร้อยละ 31.50 ($R^2=0.315$) ดังภาพที่ 2

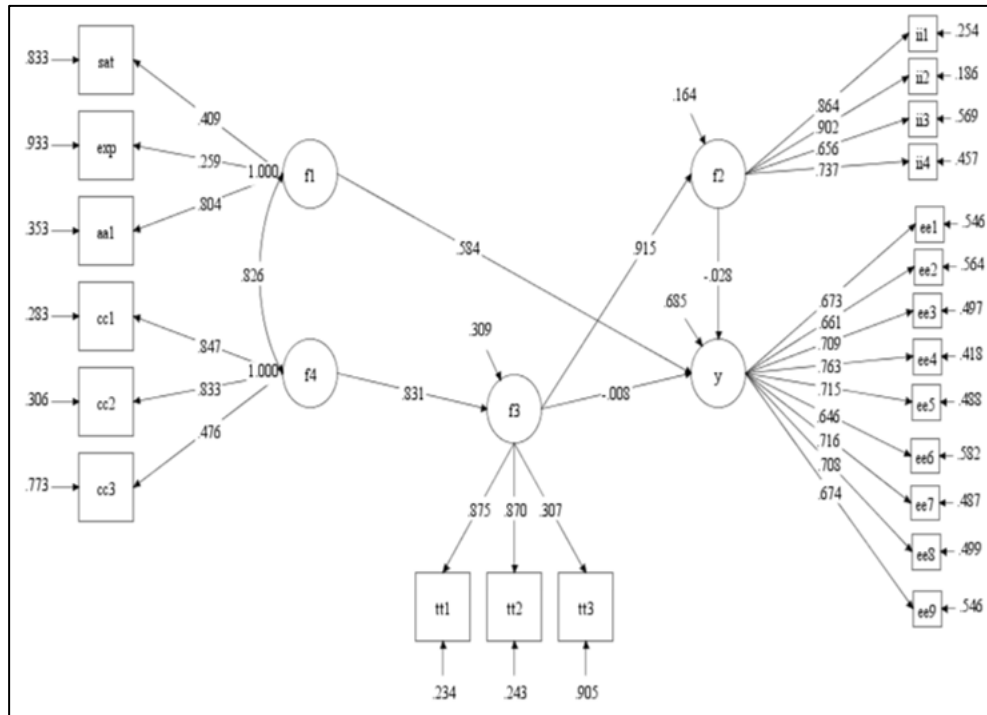
2. ผลการพัฒนาโมเดลสมการโครงสร้างปัจจัยที่ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาลสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ดังภาพที่ 2 พบว่ารูปแบบโมเดลที่พัฒนา มีลักษณะเป็นโมเดลเส้นทาง (Structural model) มีตัวแปรแฝงภายนอก (exogenous variable) จำนวน 2 ตัวแปร ประกอบด้วยปัจจัยส่วนบุคคล และปัจจัยด้านหลักสูตร ส่วนตัวแปรคั่นกลาง (mediating variable) จำนวน 2 ตัวแปร ประกอบด้วยปัจจัยด้านผู้สอน และ ปัจจัยด้านการสอน ตัวแปรแฝงภายใน จำนวน 1 ตัวแปรคือ ความฉลาดทางอารมณ์ ตัวแปรทุกตัวเป็นตัวแปรแฝงที่มีตัวแปรสังเกตได้ ดังนี้ ปัจจัยส่วนบุคคล สามารถวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร คือ (1) ความพึงพอใจในการเรียนพยาบาล (2) การมีประสบการณ์เข้าร่วมกิจกรรม (3) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ปัจจัยด้านหลักสูตร สามารถวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร คือ (1) การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ควบคู่กับการพัฒนาความรู้ความสามารถทางวิชาการ รวมทั้งสอดแทรกโครงการ/กิจกรรมเข้าไปในหลักสูตร (2) การจัดการเรียนการสอนตามสาขาวิชาชีพ (3) การจัดอบรมเพิ่มศักยภาพให้ผู้สอน มีเทคนิคการถ่ายทอดความรู้และจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย

ปัจจัยด้านผู้สอน สามารถวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร คือ (1) ครูช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้เรื่องอารมณ์ (2) ครูเป็นแบบอย่างที่ดี (3) ครูได้รับการพัฒนาทักษะการสะท้อนคิดด้วยตนเอง การฟังอย่างตั้งใจและเห็นอกเห็นใจ

ปัจจัยด้านการสอน สามารถวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 4 ตัวแปร คือ (1) การสอนแบบประชาธิปไตย (2) การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางด้วยกระบวนการหลากหลายมากกว่า 1 วิธี (3) การให้ข้อมูลป้อนกลับ (4) การฝึกปฏิบัติและคำแนะนำที่ถูกต้อง

ความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาล สามารถวัดได้จากตัวแปรสังเกตได้ 9 ตัวแปร คือ (1) ความสามารถในการควบคุมอารมณ์และความต้องการของตนเอง (2) ความสามารถในการเห็นใจผู้อื่น (3) ความสามารถในการรับผิดชอบ (4) ความสามารถในการรู้จักและสร้างแรงจูงใจให้ตนเอง (5) ความสามารถในการตัดสินใจและแก้ปัญหา (6) ความสามารถในการมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น (7) ภูมิใจในตนเอง (8) พึงพอใจในชีวิต (9) มีความสงบทางใจ

Chi-Square = 951.870, df = 203, CFI = 0.909, TLI = 0.897, RMSEA = 0.071, SRMR = 0.058

ภาพที่ 2 โมเดลสมการโครงสร้างปัจจัยที่ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์
ของนักศึกษาพยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร

3. ผลตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลสมการโครงสร้างกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พบว่า โมเดลที่พัฒนาสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการประเมินโมเดลสมการโครงสร้างสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ดัชนี	เกณฑ์พิจารณา	ค่าที่ได้	การประเมินโมเดลสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์
χ^2/df	2.00 - 5.00	4.689	สอดคล้อง
CFI	≥ 0.90	0.909	สอดคล้อง
TLI	≥ 0.90	0.897	สอดคล้อง
RMSEA	0.05 - 0.08	0.071	สอดคล้อง
SRMR	0.05 - 0.08	0.058	สอดคล้อง

4. ผลการศึกษาขนาดอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมของตัวแปรในโมเดลสมการโครงสร้างปัจจัยที่ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร ดังตารางที่ 2 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความฉลาดทางอารมณ์ในระดับปานกลาง ไม่มีอิทธิพลทางอ้อม และมีอิทธิพลลวกเชิงลบระดับเพียงเล็กน้อย

ปัจจัยด้านหลักสูตรไม่มีอิทธิพลทางตรง มีเฉพาะอิทธิพลทางอ้อมเชิงลบต่อความฉลาดทางอารมณ์ในระดับเพียงเล็กน้อย ผ่านตัวแปรคั่นกลางคือปัจจัยด้านผู้สอนและปัจจัยด้านการสอน มีอิทธิพลหลอกเชิงบวกในระดับปานกลาง

ตารางที่ 2 การจำแนกอิทธิพลของปัจจัยที่ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร

ตัวแปรต้น	DE	IE	TE	Correlation	Spurious covariance
ปัจจัยส่วนบุคคล(f1)	0.584	-	0.584	0.564	-0.02
ปัจจัยด้านหลักสูตร(f4)	-	-0.028	-0.028	0.437	0.465

อภิปรายผลการวิจัย

1. องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาลสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานคร ประกอบด้วย ปัจจัยส่วนบุคคล ปัจจัยด้านการสอน ปัจจัยด้านผู้สอนและ ปัจจัยด้านหลักสูตร ที่ร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาลร้อยละ 31.50 ($R^2 = 0.315$) แสดงว่าโมเดลสมการโครงสร้างปัจจัยที่ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาลสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานครที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น สามารถอธิบายความแปรปรวนของความฉลาดทางอารมณ์ได้ร้อยละ 31.50 แสดงว่า ตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคล ตัวแปรปัจจัยด้านการสอน ตัวแปรปัจจัยด้านผู้สอนและ ตัวแปรปัจจัยด้านหลักสูตร มีอิทธิพลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาได้ร้อยละ 31.50 และยังมีปัจจัยอื่นๆที่ไม่ได้ศึกษาในงานวิจัยครั้งนี้สัมพันธ์กับความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาลสถาบันอุดมศึกษาเอกชนในจังหวัดกรุงเทพมหานครร้อยละ 68.50 ทั้งนี้อาจเนื่องจากปัจจัยที่ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาแต่ละคนแตกต่างกันมาจาก 2 ปัจจัยหลักได้แก่ 1) พันธุกรรมและพื้นฐานอารมณ์ที่ติดตัวมาตั้งแต่เกิด 2) สภาพแวดล้อมและการอบรมเลี้ยงดูตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา การอบรมเลี้ยงดูของครอบครัว สภาพแวดล้อมการอบรมในสถานศึกษา ตั้งแต่วัยเด็ก วัยรุ่น วัยผู้ใหญ่ และการเรียนรู้จากชีวิต(กรมสุขภาพจิต, 2546, น.28) ดังนั้นการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี เก่ง สุขในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษาจึงเป็นส่วนหนึ่งที่มีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาลเท่านั้น

2. ผลการพัฒนาโมเดลสมการโครงสร้างปัจจัยที่ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานครสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เนื่องจากสาเหตุดังนี้

1) กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย สร้างมาจากการศึกษาทฤษฎีและงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ เพื่อสร้างโมเดลการวัดที่ประกอบด้วยตัวแปรแฝงและตัวแปรสังเกต รวมทั้งใช้ผลงานวิจัยและผลการศึกษา

ของนักวิชาการหลายท่าน กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยอย่างเป็นขั้นตอน จึงทำให้โมเดลการวัดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2) การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เหมาะสม กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลมีขนาดเพียงพอตามเกณฑ์ที่ยอมรับได้ของจำนวนหน่วยที่เก็บข้อมูลในการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง

3) การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนการวิเคราะห์โมเดลการวัดก่อนเพื่อตรวจสอบข้อมูลเบื้องต้นว่าเหมาะสมที่จะนำไปวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างในลำดับต่อไป

3. ผลการศึกษาขนาดอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมของตัวแปรในโมเดลสมการโครงสร้างปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาเอกชนกรุงเทพมหานคร พบว่า

ปัจจัยส่วนบุคคลมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อความฉลาดทางอารมณ์ในระดับปานกลาง ทั้งนี้ อาจเนื่องจากความฉลาดทางอารมณ์ด้านดี เก่ง สุข ประกอบด้วยความสามารถในการรู้อารมณ์และความต้องการของตนเอง การรับผิดชอบเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม การรู้จักตนเอง สร้างขวัญและกำลังใจให้ตนเองได้ มุ่งมั่นไปให้ถึงเป้าหมาย ตัดสินใจและแก้ปัญหาอย่างเหมาะสม มีความยืดหยุ่น สร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่นและแสดงออกอย่างเหมาะสม เห็นคุณค่าในตนเองและภูมิใจในตนเอง (กรมสุขภาพจิต, 2546) นักศึกษาพยาบาลส่วนมากมีความพึงพอใจในการเรียนพยาบาล สร้างขวัญและกำลังใจให้ตนเอง ได้รู้จักตนเองว่าต้องการเรียนพยาบาลและมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์อยู่ภายในตนเองในการเรียนพยาบาล มีความรับผิดชอบต่อตนเอง ความมุ่งมั่นและตั้งเป้าหมายชัดเจนในการสำเร็จการศึกษา รวมทั้งสถาบัน การศึกษาพยาบาลทุกแห่งจัดกิจกรรมทั้งในและนอกหลักสูตรให้นักศึกษามีประสบการณ์เข้าร่วมกิจกรรมของคณะและสถาบันการศึกษาย่างต่อเนื่องซึ่งเสริมให้นักศึกษามีความรับผิดชอบต่อเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ฝึกการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่น ฝึกตัดสินใจและแก้ปัญหาในงานกิจกรรมให้บรรลุผลสำเร็จ เมื่องานสำเร็จจะทำให้ภูมิใจและเห็นคุณค่าในตนเองได้ แสดงให้เห็นว่าปัจจัยส่วนบุคคลมีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ ปัจจัยส่วนบุคคลในงานวิจัยนี้ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร ได้แก่ 1) ความพึงพอใจในการเรียนพยาบาล 2) การมีประสบการณ์เข้าร่วมกิจกรรม 3) แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สอดคล้องกับการศึกษาของรัตนะ บัวสนธ์, จุฑามา ศรีจันทง, รพีพร ศรีติมงคล, จุรีรัตน์ ประवालัญญกร และภริภา จันทรอินทร์ (2553) ที่ศึกษาในนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยนเรศวร พบว่าแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์ทางบวกในระดับปานกลางกับความฉลาดทางอารมณ์ ($r = 0.459, p < .01$) การศึกษาของอรเพ็ญ พงศ์กล้า และคณะ (2560) ศึกษาในนักศึกษาพยาบาลชั้นปี 1-4 ปีการศึกษา 2559 มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร พบว่านักศึกษาพยาบาลที่มีประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมมีความฉลาดทางอารมณ์ด้านเก่งสูงกว่านักศึกษาที่ไม่เข้าร่วมกิจกรรม ($t = 2.068, p < .05$) การศึกษาของ Cerit & Beser (2014) ศึกษาในนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 1-4 โรงเรียนสุขภาพ มหาวิทยาลัย Bozok ประเทศตุรกี พบว่า ความพึงพอใจในการเรียนพยาบาลมีความสัมพันธ์กับความฉลาดทางอารมณ์ด้านการจูงใจตนเอง (Self-motivation) ($p < .05$)

ปัจจัยด้านหลักสูตร มีอิทธิพลทางอ้อมเชิงลบต่อความฉลาดทางอารมณ์ในระดับเพียงเล็กน้อย ผ่านตัวแปรคั่นกลางคือปัจจัยด้านผู้สอนและปัจจัยด้านการสอน มีอิทธิพลหลอกเชิงบวกในระดับปานกลาง

ปัจจัยด้านหลักสูตร ประกอบด้วยตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวแปร คือ (1)การพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ ควบคู่กับการพัฒนาความรู้ความสามารถทางวิชาการ รวมทั้งสอดแทรกโครงการ/กิจกรรมเข้าไปในหลักสูตร (2) การจัดการเรียนการสอนตามสาขาวิชาชีพ (3) การจัดอบรมเพิ่มศักยภาพให้ผู้สอนมีเทคนิคการถ่ายทอด ความรู้และจัดการเรียนการสอนที่หลากหลาย ผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับการศึกษาของ Ranjbar (2015) กล่าวว่าความฉลาดทางอารมณ์เป็นปัจจัยสำคัญในหลักสูตรการศึกษาทางการพยาบาลโดยนักวางแผนทางการศึกษา ความฉลาดทางอารมณ์สามารถถูกสอนให้กับนักศึกษาพยาบาลผ่านการวางแผนการศึกษาที่มี ประสิทธิภาพ และการศึกษาของประภาศ ปานเจียง (2558) สรุปรูปแบบการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ ของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา คือผู้บริหารมหาวิทยาลัยทุกระดับและอาจารย์ประจำวิชาต้องมีส่วนร่วม กำหนดนโยบายและแนวทางการพัฒนาโดยจัดเป็นแผนงานระยะยาวและประจำปีซึ่งต้องทำควบคู่ไปกับการเรียนวิชาการ สาเหตุของผลการวิจัยที่ไม่สอดคล้องกันอาจเนื่องมาจากการวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย ครั้งนี้มีการวิเคราะห์โมเดลการวัดองค์ประกอบเชิงยืนยัน(CFA) และวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างซึ่งมี กลไกในการขจัดความคลาดเคลื่อนจากการวัดออกจากตัวแปรสังเกตก่อนนำไปวิเคราะห์ รวมทั้งควบคุม ตัวแปรแทรกซ้อนส่งผลให้ความเชื่อมั่นในการวัดดีขึ้น(สุชุม มูลเมือง, 2559, น.1)

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยพบว่าปัจจัยส่วนบุคคลมีอิทธิพลต่อความฉลาดทางอารมณ์ซึ่งประกอบด้วย ความ พึงพอใจในการเรียนพยาบาล, การมีประสบการณ์เข้าร่วมกิจกรรม, แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ดังนั้นผู้เกี่ยวข้อง ควรดำเนินการเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาล ดังนี้

1. ผู้บริหารสถาบันการศึกษาพยาบาลควรคัดเลือกนักศึกษาพยาบาลเข้าเรียนพยาบาลโดยคำนึงถึง ความพึงพอใจในการเรียนพยาบาลของนักศึกษาเป็นหลัก

2. ผู้บริหารสถาบันการศึกษาพยาบาล และอาจารย์พยาบาลควรส่งเสริมให้นักศึกษาพยาบาลเข้า ร่วมกิจกรรมทั้งในและนอกหลักสูตร ขณะศึกษาในสถาบันการศึกษาพยาบาล ซึ่งการเข้าร่วมกิจกรรมจะ ช่วยฝึกความรับผิดชอบของนักศึกษา เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวม ฝึกการตัดสินใจและแก้ปัญหาอย่างเหมาะสม มีความยืดหยุ่น ฝึกการสร้างสัมพันธภาพที่ดีกับผู้อื่นและแสดงออกอย่างเหมาะสม

3. ผู้บริหารสถาบันการศึกษาพยาบาล และอาจารย์พยาบาลควรส่งเสริมให้นักศึกษาพยาบาล มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยการวางแผน ออกแบบ บริหารจัดการให้นักศึกษาเกิดพฤติกรรมในการทำสิ่งใด สิ่งหนึ่งให้บรรลุเป้าหมายและสำเร็จ ประกอบด้วย

1) นักศึกษารับผิดชอบต่อตนเอง โดยพยายามทำงานในการเรียนให้สำเร็จเพื่อความพึงพอใจ ของตนเองซึ่งจะมาพร้อมกับทักษะความสามารถและความพยายามที่มาจากตัวเอง

2) นักศึกษากำหนดเป้าหมายแบบเป็นกลางให้แก่ตัวเอง เลือกทำสิ่งที่ยากพอเหมาะกับ ตนเอง

3) นักศึกษากระตือรือร้นในการเรียนและทำสิ่งแปลกใหม่

- 4) นักศึกษาวางแผนและคาดการณ์ในการเรียนและทำงาน
- 5) นักศึกษามีทักษะในการจัดระบบงาน
- 6) นักศึกษาติดตามผลการกระทำของตนเองแล้วพยายามทำให้ดีกว่าเดิม

4. การทำวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ควรมีการศึกษาโมเดลสมการโครงสร้างปัจจัยที่ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาลในสถาบันอุดมศึกษาของภาครัฐบาลหรือจังหวัดอื่น
- 2) ควรมีการศึกษาเพิ่มเติมในปัจจัยด้านหลักสูตรที่มีผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ เนื่องจากผลการวิจัยครั้งนี้พบอิทธิพลหลอกหรืออิทธิพลมือที่สามในระดับปานกลางซึ่งไม่ได้ศึกษาในโมเดลครั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

- กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. (2546). **E-Books เรื่อง: คู่มือความฉลาดทางอารมณ์ (เนื้อหา).** ค้นเมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2564, จาก <https://www.dmh.go.th/ebook/dl.asp?id=10>
- ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง มาตรฐานคุณวุฒิระดับปริญญาตรี สาขาพยาบาลศาสตร์ พ.ศ. 2560. (3 มกราคม 2561). **ราชกิจจานุเบกษา.** เล่ม 135 ตอนพิเศษ 1 ง. หน้า 7 และ เอกสารแนบท้าย.
- ประกาศ ปานเจียง. (2558). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์และรูปแบบการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษาในจังหวัดสงขลา.** สาขาวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัยหาดใหญ่. ค้นเมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2564, จาก <https://so03.tci-thaijo.org/index.php/hssj/article/view/248296>
- พระราชบัญญัติการอุดมศึกษา พ.ศ. 2562. (1 พฤษภาคม 2562). **ราชกิจจานุเบกษา.** เล่ม 136 ตอนที่ 57 ก. หน้า 54-78. ค้นเมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2564, จาก http://www.ratchakitcha.soc.go.th/DATA/PDF/2562/A/057/T_0054.PDF
- รัตนะ บัวสนธ์, จุฑามาส ศรีจำนง, รพีพร ศรีติมงคล, จุริรัตน์ ประवालัญญกรและ ภีรภา จันทรอินทร์. (2553). **ปัจจัยที่ส่งผลต่อความฉลาดทางอารมณ์ของนิสิตปริญญาตรี มหาวิทยาลัยนเรศวร.** **วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร.** 12 (1), 129-145.
- สุขุม มูลเมือง. (2559). **โมเดลสมการโครงสร้าง: การประยุกต์ใช้โปรแกรม AMOS และ Mplus.** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อิทธิพัทธ์ สุวทันพรกุล. (2562). **การวิจัยทางการศึกษา: แนวคิดและการประยุกต์ใช้.** (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- อรเพ็ญ พงศ์กล้า, จิรวรรณ กล่อมเมฆ, พรรณี พรรคลักษณ์, ธัญวรรณ คุณมาสุนย์, วรวัลย์ช บรลือทรัพย์, และมณิสรา ห่วงทอง. (2560). **ความฉลาดทางอารมณ์ของนักศึกษาพยาบาล**

มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่ง กรุงเทพมหานคร. **วารสารคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา**. 25 (3), 9-19.

Cerit, E., & Beser, N. G. (2014). Levels of emotional intelligence of nursing students.

International Journal of Caring Sciences. 7(3), 936-945.

Duygulu, S., Hicdurmaz, D., & Akyar, I. (2011). Nursing students' leadership and emotional intelligence in Turkey. **Journal of Nursing Education**. 50 (5), 281-285.

Ranjbar, H. (2015). Emotional intelligence training: A necessity for nursing education curriculum. **Nurse education today**. 35 (11), 1053.

Moderation and Mediation Effect of Organization Climate and Teacher's Professional Development on the Relationship between Human Resource Management and Teacher's work performance in Colleges and Universities of Chongqing City

Yang Tao

Email: 6363200014.edu@bkkthon.ac.th

Received: September,3 2023

Revised: October,25 2023

Accepted: December,30 2023

ABSTRACT

The objectives of this research were: To study the relationship between HRM and work performance, in colleges and universities of Chongqing city. To study the relationship between HRM and teacher's professional development, in colleges and universities of Chongqing city. To study the mediating effect on the relationship between teacher professional development and human resource management and work performance, in colleges and universities of Chongqing city. To study the moderating effect of organizational climate on HRM and work performance, in colleges and universities of Chongqing city.

The research was quantitative methodology (n=208). Population was full-time teachers from 20 universities and colleges in Chongqing city, The instruments used for data collection were questionnaire survey method. CFA and SEM were used for data analysis. The statistical software were SPSS and Mplus.

The research findings revealed that; Human resources management in colleges and universities have a significant positive effect on work performance; Human resource management in colleges and universities has a significant positive effect on teacher's professional development; Teacher's professional development has a significant mediating effect on human resource management and work performance in colleges and universities; Organizational climate has no significant moderating effect on human resource management and work performance in colleges and universities.

Keywords: Human resources management, Organizational climate, Work performance, Teacher's professional development

Introduction

1. Research background

Human resource management is often referred to as HRM. In colleges and universities, the integration and application of various resources should be promoted by HRM. Human resources, as the dominant material resources, are the most precious resources in colleges and universities. According to the competitive advantage theory, the competitive advantage of colleges and universities mainly depends on the integration of the quantity and quality of human resources. This integration process has a great impact on teachers' work performance. Teachers' scientific research ability and work performance play a crucial role in the development of schools, and a good organizational atmosphere and commitment will provide a good guarantee for teachers' scientific research environment, thus affecting teachers' work performance.

Modern HRM pays attention to the construction of organizational climate and emphasizes the great role of people as an important factor of production. Those who have perfected knowledge are also called masters. High-level universities inevitably rely on high-level talents as the primary productive forces. Teachers are valuable resources for universities and are the most reliable and sustainable core elements to realize the development strategy of colleges and universities. Teachers are the main body of colleges and universities, and as a position with rich creative labor, teachers are the decisive factor for the success of the construction of colleges and universities.

In the process of development and reform of colleges and universities, there are many problems in the HRM system. The uncertainty after the expiration of the appointment system contract is bound to lead to the increase of job insecurity of teachers, the lack of organizational identity and belonging to the school, and the poor sense of ownership. Most of the existing research results focus on the specific operational level, such as teacher promotion, employment, salary distribution, performance evaluation, etc., while there are relatively few researches on system construction in terms of how the two moderating factors of organizational climate and teacher professional development affect HRM, so as to improve teacher work performance. On the other hand, as an important department of knowledge production and dissemination, colleges and universities play an important role in the modernization construction, and the human resources of colleges and universities undertake the important tasks of teaching, scientific research and social services. The system

construction of colleges and universities plays an important role in the healthy development of colleges and universities. Under the condition of certain resources, the construction of organizational climate is an important issue for organizations.

At present, the performance evaluation of teachers in colleges and universities has achieved good results in the early stage, but it is still in the period of exploration and development and does not form the complete and standard system. In the general research on the relationship between HRM and work performance, it is relatively rare to add the factors of teacher professional development into the research affecting work performance.

2. Research questions

What is the effect of HRM on teacher's professional development? What is the effect of HRM on teachers' work performance? What is the relationship between teachers' professional development, HRM and work performance? And what is the moderating effect of organizational climate on HRM and work performance?

3. Research objective

To study the relationship between HRM, work performance and teacher's professional development. To study the mediating effect on the relationship between teacher professional development and human resource management and work performance and the moderating effect of organizational climate on HRM and work performance, in colleges and universities of Chongqing city. 4. Research benefits

Based on demography and organizational behavior, this paper makes a theoretical review of the history, current situation and existing problems of the HRM system in colleges and universities, and forms a research path that takes the people-oriented organizational climate as the moderating factor, the dimension of teacher professional development as the mediating variable, and explores the influencing factors of performance level as the goal.

Through the research on the methods and paths of HRM reform in colleges and universities, the author tries to establish the individual teacher professional development paradigm which is suitable for different demography and organization. It provides valuable reference for the government and educational policy making institutions. From the perspective of system reform, reasonable system design and construction must be based

on the "people-oriented" system change. this paper discusses the construction path of organizational atmosphere with spiritual care and ecological value to achieve the goal of HRM. It is helpful for colleges to transform from traditional personnel management to HRM.

literature reviews

1. Human resource management

The HRM is according to the needs of organization and individual development, through the rational planning and allocation of human resources inside and outside the organization, effective acquisition and use, scientific incentive and development, protection and constraint according to law, to achieve organizational goals and personal values (Zhao Puguang, 2010).

Under the guidance of economics and humanistic thought, through recruitment, selection, training, remuneration and other management forms, the effective use of relevant human resources inside and outside the organization, to meet the needs of the current and future development of the organization, to ensure the organization to achieve the maximum development of the members of a series of activities. (Chen Miaona; Wu Ting and Chen Jingyang, 2020).

Organizations carry out planning, acquisition, evaluation, training, compensation and maintenance of their internal human resources, so as to make the fullest use of human resources, protect the regenerative capacity of human resources, improve the organizational atmosphere and increase benefits (Teng Yucheng, Yu Xianzong, 2003).

2. teacher's work performance

Zeng Xiaodong (2004) believes that teacher performance evaluation is a kind of management practice that has been widely developed under the increasing external pressure in the field of education in the past 20 years.

The structural dimension of performance and the premise and application of application and performance are the two main research topics of job performance. The structural dimension of performance and the premise and application of application and performance are the two main research topics of job performance. In the research of domestic and foreign scholars on work performance, the three performance structures of organizational citizenship behavior (OCB), prosocial organizational behavior (POB), task

performance and relational performance have epoch-making significance (Feng Weidong, 2014).

Han Yi (2006) constructed a thinking model of work performance through theoretical analysis, namely, task performance, relationship performance, learning performance and innovation performance. Task performance refers to the technical core, including job responsibilities, tasks, skills and task knowledge. Relational performance refers to the civic atmosphere, including cooperation with colleagues, adherence to rules, personal self-discipline, and extra effort. Learning performance refers to the learning process, including the willingness to learn, the action of learning, and the outcome of learning. Innovation performance refers to innovation behavior, including innovation intention, innovation action and innovation result.

3. organizational climate

Organizational climate refers to employees' long-term perception of the working environment and corporate culture. You can think of climate as similar to personality: every person has a unique personality, every organization has a unique climate. This is reflected in a set of characteristics and characteristics perceived by employees. These factors affect various behaviors of employees at work, such as interpersonal relationships, autonomy and organizational structure.

Organizational climate is the belief and attitude of individuals in an organization, which is perceived by organization members and can affect their behavior. It mainly refers to employees' perception of the organizational characteristics of innovation, fairness, support, interpersonal relationship and employee identity. Organizational climate not only affects employee performance by influencing employee self-efficacy, satisfaction and organizational commitment, but also affects employee satisfaction and organizational commitment by influencing employee self-efficacy, thus affecting their performance (Yang Yong, Gu Jinfeng, Chen Yiya, 2021).

Peng Wenyan and Wu Fan (2013) believe that organizational climate, as a kind of perception and experience of all employees in an organization on organizational management activities, will directly affect employees' working attitude and behavior, and have a direct impact on the level and results of employees' task completion. Therefore, organizational climate should be an important moderating variable in the study of the relationship between human resource management practices and employee engagement.

Halpin (2008) was the first to introduce the concept of organizational climate into school organization. He believed that the essence of the difference between schools lies in the differences in organizational climate of schools. In 1998, West proposed that the organizational climate includes innovation support, feedback, work goals, participation (information sharing and communication), rewards, management efficiency, career development, participation in decision-making and standardization. Then, Hoy et al.(2003) compiled the organizational climate index scale, including four sub-scales, namely, the management system sub-scale, the teacher behavior sub-scale, the leadership behavior sub-scale and the achievement pressure subscale. This scale is mainly used to measure the organizational climate of colleges and universities, including 44 items. Zheng Yanxiang (1986) compiled the scale by referring to the measurement of organizational climate in foreign countries, and divided school organizational climate into six dimensions: school organizational efficacy, principal leadership behavior, principal and teacher relationship, teacher individual psychology, teacher professional commitment and teacher overall psychology.

In the current research on organizational climate, the subjective definition of organizational climate is the mainstream. Front-line employees in labor-intensive industries are often sensitive to the objective material environment. Knowledge workers, on the other hand, have certain knowledge and cultural deposits. When they meet their basic resource needs, the perception of organizational atmosphere will increase their psychological capital and thus improve their engagement level. Therefore, based on the characteristics of knowledge workers and the particularity of the organization in which they work, this paper adopts the concept of organizational climate defined subjectively and combines with the research of Qiu Haozheng (2002) to measure organizational climate from four dimensions: organizational support, sufficient resources, work significance and environmental freedom.

4. Teacher's professional development

Although the research of teacher professional development has a long history, it has not yet formed a unified definition because of its complexity. Relevant research can be roughly divided into two categories: one focuses on developmental outcomes. They believe that the professional development of university teachers is a path to personal development including teaching, academic research and serving the society. Others are more process-oriented (Bian Xiangrui 2020).

Chen Mengran (2013) believed that the core elements of teacher professional standards include professional emotion and professional quality of teachers. Among them, teachers' professional emotion mainly includes four aspects: professional ideal, professional sentiment, professional orientation and professional self. The professional quality of teachers refers to the teaching skills or abilities acquired by teachers through training and practice, including professional knowledge, professional skills, professional ability and professional level.

Boyer divides the development of university teachers into teaching scholarships, inquiry scholarships, applied scholarships and comprehensive scholarships, and points out that teaching itself is also an art, namely teaching scholarships. (Fan Yu, 2013).

The connotation of professional development of college teachers should include the following aspects. Firstly, the development of college teachers is the development of their individual initiative and teaching consciousness. Secondly, the development of college teachers is a systematic development supported by the organization, which matches the development of colleges and universities themselves. That is to say, the development of teachers in colleges and universities is consistent with the development goals of the school, and it needs the support and guidance of the school system to achieve sustainable development. Thirdly, teaching development is the top priority of teachers' development, which is particularly urgent for the future reform of higher education (Lu Daokun, & Zhou Wenjing, 2016).

Lu Daokun (2016) constructed an "iceberg model" of the professional development structure of teachers in colleges and universities based on McLelland's theory. He believes that professional emotion, professional concept and professional ethics are the basis of teacher professional development, professional knowledge and professional ability are the explicit part of teacher professional development, and the relationship between the explicit part and the implicit part coexist harmoniously.

Research Methodology

This paper is a quantitative research, using CFA(Confirmatory factor Analysis) and SEM (Structural equation modeling) as research methods. The researchers sent questionnaires to 20 universities in Chongqing through the professional online questionnaire survey platform "Questionnaire Star".

The sample will be selected by using a multi-state random sampling method, which will be sampled from the population during the 2023 academic year. The first step is to randomly select 20 universities in a cluster. The second step is to analyze the sample size according to OD software. If the number of cluster = 20 (20 universities), the effect size (δ) = 0.50 (medium) and the intra-class correlation (ρ) = 0.05, Power = 0.83. that means the sample is valid. the sufficient number of teachers for each college should be at least 9 teachers, the actual sample size was 208, and the valid questionnaire was 100%.

The questionnaire uses the Likert five point scale. The range from 1 to 5 represents a range from (1)highly disagree (5)highly agree. After the project goal consistency index (IOC) expert rating given by five experts, a pilot test was conducted on 30 respondents. Cronbach's alpha was used to evaluate the validity and internal consistency reliability. The overall reliability of the questionnaire is 0.98. After the reliability test, the questionnaire was distributed to the participants and 208 returned complete responses were used for analysis. The researchers analyzed the collected data through SPSS version 27.0. Confirmatory factor analysis (CFA) is applied to evaluate the accuracy and validation of convergence. Model fitting measurement is estimated through the overall evaluation of the given data to ensure the effectiveness and reliability of the model. Then Structural equation model(SEM) is used to describe the causal relationship or interaction between variables, hypothesis testing and effect analysis, and finally the research conclusion is drawn.

Results and Discussion

1. Demographic Information

The results of questionnaire retrieval show that there were: 95 males (45.7%) and 113 females (54.3%). The age levels of the samples were: 65 people between 25 and 35 years old (31.3%), 88 people between 36 and 45 years old (42.3%), 43 people between 46 and 55 years old (20.7%), 12 people between 56 and 65 years old (5.8%), so the largest samples group was between 36-45 years old, following 25-35 years old. The Types of colleges and universities were: 146 public (70.2%), 62 private (29.8%). The Professional title were: 18 senior (8.7%), 104 sub-senior (50%), 60 middle (28.8%), 5 no-ranking (2.4%). so the largest samples group was sub-senior, following middle.

2. Multivariate normality assessment

Through the calculation of the means value of the questionnaires in this research, the average value of each observation variable is relatively high, which is between 4.29 and 4.41. The full score is 5. In this research, the standard deviation of each observation variable is between 0.734 and 0.849, that mean the deviation of data for each variables was about 0.734 and 0.849 away from mean. The means, standard deviation and the percent of coefficient of variation are calculated between 16.71% and 19.65%. It can be seen that this questionnaire is normally distributed.

We generally think that the Skew value is acceptable between- 2 and 2. The analysis result of the Skew value in this research is between -1.222 and -0.839 indicating that the normal Skew distribution of this value is acceptable. (collier,2020,p166). We usually think that Kurtosis values between - 10 and 10 are acceptable. The Kurtosis values in this study are between - 0.184 and 1.116. The Kurtosis statistical curve in this study is relatively flat, acceptable and statistically significant.

3. Inter correlation

The results of the internal correlation test of variables in this study show that the correlation of all variables is $P \leq 0.01$, which means that there is a significant positive correlation between HRM, WP, TPD and OC. Therefore, the correlation between the four variables in this study is consistent with the hypothesis, providing preliminary support for this study.

4. Confirmatory factor analysis (CFA)

Table1 Original model fit index

Measure	Estimate	Threshold	Interpretation
Model of mediating effect			
χ^2	406.390	--	--
d.f.	315	--	--
χ^2/df	1.29	Between 1and 3*	Excellent
CFI	0.985	$> 0,95^*$	Excellent
RMSEA	0.037	$< 0.06^*$	Excellent
SRMR	0.022	$< 0.08^*$	Excellent
Model of moderating effect			
χ^2	756.806	--	--

Measure	Estimate	Threshold	Interpretation
Model of mediating effect			
d.f.	515	--	--
χ^2/df	1.469	Between 1 and 3*	Excellent
CFI	0.968	$> 0.95^*$	Excellent
RMSEA	0.048	$< 0.06^*$	Excellent
SRMR	0.028	$< 0.08^*$	Excellent

Note * Hu, & Benler, 1999

It can be seen from Table 1 that all indicators meet the requirements and the model fits well.

The composite reliability(CR), the average variance extracted(AVE), and the latent variables inter correlation with square root of AVE at the diagonal, As follows:

Table 2 Reliability and validity of mediating model

Latent	AVE	CR	HRM	WP	TPD
HRM	0.997	0.999	0.998		
WP	0.982	0.995	0.669	0.991	
TPD	0.943	0.985	0.929	0.305	0.971

Table 3 Reliability and validity of moderating model

Latent	AVE	CR	HRM	WP	OC	HRM*OC
HRM	0.998	0.999	0.998			
WP	0.991	0.995	0.6	0.990		
OC	0.982	0.995	0.916	0.364	0.990	
HRM*OC	0.680	0.964	-0.799	-0.02	-0.793	0.825

In this research, after measuring the model and testing its significance, we need to test the effectiveness of the model. In this research, it is necessary to perform convergent validity on the model. convergent validity emphasizes that the measurement items that should belong to the same factor (index) fall under the same factor. If the purpose is to conduct aggregation (convergence) validity analysis, AVE and CR can be used for analysis. If the AVE value of each factor is greater than 0.5 and the CR value is greater than 0.7, it

indicates that it has good aggregation validity. For discriminant validity analysis, the AVE root value and correlation analysis results can be used for comparison. if the AVE root value of each factor is greater than "the maximum value of correlation coefficient between this factor and other factors" , then it has good discriminant validity.(Fornell & Larcker,1981).

From table 2, the AVE value of HRM is 0.997, WP value is 0.982, TPD value is 0.943. In from Table 3, the AVE value of HRM is 0.998, WP value is 0.991, OC value is 0.982, and HRM*OC value is 0.68. It can be seen that all AVE values are greater than 0.5,which means that the data of this scale is very high, it indicates that it has good aggregation validity. which provides a guarantee for the next research. The square root value of AVE of each potential variable is greater than its correlation with other potential variables. it can be considered that all potential variables have good discriminant validity in the model.

5. Hypothesis testing

According to the verification results of the measurement model, the researchers established the structural equation model (SEM) to test the hypothesis, including the model graph, parameter estimation, fitting index, hypothesis verification report and other relevant information.

Table 4 Hypotheses test for direct and indirect effect

Direct effect	Estimat e	S.E.	z	P.	95% CI lower	95% CI upper	hypotheses
WP ← HRM	0.699	0.11	6.107	***	0.454	0.884	H1
TPD ← HRM	0.929	0.018	52.311	***	0.894	0.964	H2
Indirect effect							
WP ← TPD ← HRM	0.305	0.113	2.696	0.007	0.083	0.526	H3
WP ← HRM*OC	-0.02	0.05	-0.41	0.682	-0.118	0.077	H4

Note: ***represent P. ≤ 0.001

According to the data analysis in Table 4, hypothesis 1 is that human resource management (HRM) has positive effect on teacher's work performance (WP). In hypothesis testing, we usually observe the p value calculated according to the model, which is the result probability when the original hypothesis is true. The P value 0.05 statistically indicates

that this hypothesis is valid. This table shows the P value, (p.0.000), which is less than 0.05 and has statistical significance, indicating that hypothesis 1 is acceptable.

Hypothesis 2 is that human resource management (HRM) has positive effect on the teacher's professional development (TPD). This table shows the P value, (p.0.000), which is less than 0.05 and has statistical significance, indicating that hypothesis 2 is acceptable.

Hypothesis 3 is that teacher professional development (TPD) has indirect effect between human resource management (HRM) and work performance(WP). This table shows the P value, (p.0.007), which is less than 0.05 and has statistical significance, indicating that hypothesis 3 is acceptable.

Hypothesis 4 is that Organizational climate (OC) plays a moderating effect on HRM and teachers work performance. This table shows the P value, (p.0.682), which is greater than 0.05 and has no statistical significance, indicating that hypothesis 4 is unacceptable.

4. Effects decomposition

Table 5 Total effect, indirect effect, and direct effects

variables	Direct effect		Indirect effect		Total effect		
	HRM	TPD	HRM	OC	HRM	TPD	OC
TPD	0.929				0.929		
WP	0.669	0.305	0.283	-0.02	0.952	0.305	-0.02

From table 5, the direct effect of human resource management (HRM) on teacher's professional development (TPD) is 0.929, the direct effect on work performance (WP) is 0.669. The direct effect of teacher's professional development (TPD) on work performance (WP) is 0.305. In the indirect effect of human resource management (HRM) on work performance (WP) is 0.283, the indirect effect of Organizational climate (OC) on work performance (WP) is -0.02. The total effect of human resource management (HRM) on teacher's professional development (TPD) is 0.929, the total effect of human resource management (HRM) on work performance (WP) is 0.925, the total effect of teacher's professional development (TPD) on work performance (WP) is 0.305, the total effect of Organizational climate (OC) on work performance (WP) is -0.02. According to the above data, the mediating effect size of teacher's professional development (TPD) between human resource management (HRM) and work performance (WP) is $0.283/0.952$, that is, 29.727%.

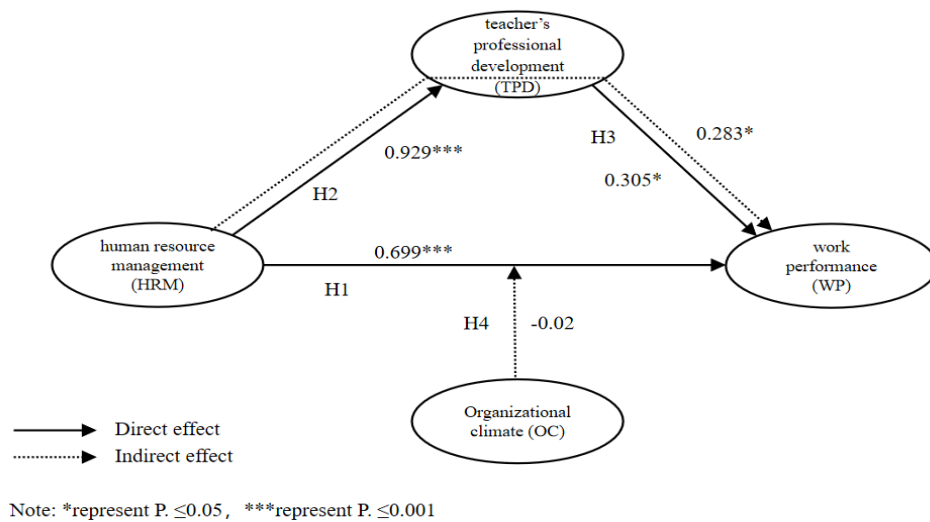

Figure 1 The Effect decomposition

As shown in the figure above, based on the above data analysis, the researchers made an effect breakdown chart, which can visually show the effect size between variables.

Conclusions and Recommendations

Conclusion

From the research objectives, major findings were revealed as follows: There were four components of this research result, which consisted of (1)The effect of HRM on work performance. (2)The effect of HRM on teachers' professional development. (3)the mediating effect of teachers' professional development between human resource management and work performance. (4)The effect of organizational climate on HRM and work performance.

According to the research in Chapter 4, it is found that human resource management in colleges and universities mainly has two dimensions, namely management mode and policy reform. Through data analysis, it can be seen that HRM in colleges and universities have a significant positive effect on work performance.

The teachers' professional development in colleges and universities mainly has two dimensions, namely professional technology and personal development. Through data analysis, it can be seen that HRM in colleges and universities has a significant positive effect on teacher's professional development.

The teacher's work performance in colleges and universities is mainly divided into two dimensions, namely teaching performance and scientific research performance.

Through data analysis, it can be seen that teacher's professional development has a significant mediating effect on HRM and work performance in colleges and universities.

The organizational climate in colleges and universities is mainly divided into two dimensions, namely organizational support and environmental freedom. Through data analysis, it can be seen that organizational climate has no significant moderating effect on HRM and work performance in colleges and universities.

2. Discussion

Specifically, the main factors that affect the work performance of the management mode of colleges and universities include the flattening of the organizational level, the communication efficiency between departments, the allocation of resources, the recruitment policy of teachers and the performance appraisal policy. The main factors that affect the work performance include reward and punishment mechanism reform, teacher training, digital management, data-driven and advanced HRM level.

There are two factors affecting the teacher's professional development of college teachers in Chongqing: professional technology and personal development, among which professional technology mainly includes professional ability, classroom management level, teaching design and teacher-student interaction ability. Personal development mainly includes leadership, social service and career planning.

This research finds that there are two factors affecting teachers' work performance: one is teaching performance and the other is scientific research performance. Teaching performance includes the implementation of curriculum plan, teaching evaluation, teaching results, teaching innovation and online teaching ability. Research performance includes awards for research funding, quality and quantity of papers, research topics, interdisciplinary research and research results.

The results of this study show that there are two factors affecting organizational climate, one is organizational support, the other is environmental freedom, and organizational support includes organizational commitment, leadership style, organizational incentive, and salary system. Environmental freedom includes resource environment, interpersonal communication, academic and evaluation freedom.

Most of the previous literature has proved that organizational climate has a moderating effect on HRM and work performance. however, the results of this study show a contrary conclusion to the previous literature. According to the author's understanding of the

teachers in the preliminary survey and the dimensions not involved in the questionnaire survey, the following reasons may exist:

Long-term stable organizational climate: If the organizational climate of a university remains stable for a long time, and the faculty has been accustomed to this atmosphere, it may have less impact on the new faculty. In this case, the change of organizational climate or the degree of influence on teacher performance may be small.

Insufficient training and development opportunities: Even if the organizational climate is positive, teachers' performance may still be limited if colleges and universities do not provide adequate training and development opportunities.

Working conditions and resource constraints: If the working conditions of colleges and universities are not ideal and resources are limited, such as insufficient teaching facilities, unreasonable curriculum design or lack of necessary teaching resources, the work performance of teachers may be limited even if the organizational atmosphere is positive.

Individual differences: Each teacher is a unique individual and may feel and react differently to the organizational climate.

External factors: External factors such as the social, economic and political environment in which universities are located may also affect HRM and teacher performance. These factors may offset the moderating effect of organizational climate to some extent.

Management inaction: Even though organizational climate may have a potential moderating effect, if school management lacks awareness of the importance of organizational climate or does not take positive measures to improve it, its impact on HRM and teacher performance may be ignored or weakened.

Environmental adaptation: Some teachers may gradually adapt to the organizational climate of the school, whether it is positive or negative. In the process of adaptation, they may develop a self-regulating mechanism, so that the influence of the organizational climate on them is gradually reduced.

Major changes and management failures: If a university is undergoing major organizational changes that are not fully engaged and supported by faculty, the positivity of the organizational climate may be affected.

Therefore, although the organizational climate in colleges and universities usually has an important moderating effect on HRM and teachers' work performance, the above factors should be taken into account, which may lead to the weakening or not obvious effect of

organizational climate on teachers' work performance. Comprehensive consideration of these factors and comprehensive use of various management means is the key to ensure that colleges and universities achieve excellent performance.

3Recommendations

Managers and human resource teams should deeply study the theoretical knowledge related to HRM and understand the latest research and practice progress. Understanding organizational behavior theory is important for analyzing employee behavior, motivation, satisfaction, and work performance. Colleges and universities should make reasonable use of job insecurity to motivate teachers to improve their work performance. Strengthen strategic HRM and make rational use of organizational change. Determine the school's human resources strategy that aligns with the school's mission and goals. Ensure that teachers have a clear understanding of the school's expectations and goals for them and are aligned with their personal goals. Clear goals help teachers focus and pursue more efficient work performance.

Classified management is carried out. Teaching posts, scientific research posts, or teaching and scientific research posts can be set up according to teachers' medical wishes and specialties, so as to maximize and motivate teachers' potential. Design a scientific salary and welfare system. Salary and benefit level is an important health factor. Carry out career planning in management. This study shows that reasonable career planning can significantly improve teachers' recognition of school strategic goals and improve work performance. Pay attention to the construction of effective organizational climate and strengthen the humanistic care for teachers. This study found that the relevant literature generally believes that a good organizational climate has a positive moderating effect on HRM and teacher performance. However, colleges and universities should pay attention to the basic demands of teachers while building the organizational climate, and avoid the formalized and meaningless organizational atmosphere.

Recommendation

At home and abroad, there are few researches on the mediating role of university teacher professional development as HRM and work performance, especially in the context of employment system, and few relevant research results for reference are involved in the above researches. Therefore, although the conclusions of this study and its analysis are drawn through theoretical and empirical research, the explanations of why such

relationships exist, that is, the explanations of their reasons, are partly based on the author's intuitive reasoning, and most of them are expressed as "the possible reason". These explanations are inevitably far-fetched, and the specific mechanism of action needs to be further explored. Future studies may consider further studies on the differences between different demographics and organizational characteristics, as well as the mediating and moderating effects of teacher professional development and organizational climate. On this basis, we can discuss how to formulate reasonable policies and suggestions to improve the performance of university teachers.

References

- Bian Xiangrui. (2020). **Literature review on professional development of university teachers**. Education and teaching forum.
- Bollen, K. A. (1989). **Structural Equations with Latent Variables**. Wiley.
- Chen Mengran. (2013). **The basic standard of professional development of college teachers**. University education management.
- Chen Miaona, Wu Ting, Chen Jing-Yang. (2020). **Development and practice of human resource management in private colleges and universities**. Enterprise management Press.
- Delery and Doty. (1996). **Theoretical models of strategic human resource management: Testing generalizability, contingency, and allocative performance forecasting**. Academy of management journal.
- Fengweidong. (2014). **Research on the relationship between Job insecurity, engagement and Job performance of university teachers**. chengdu: Southwestern University of Finance and Economics Press.
- Huselid. (1995). **The Impact Of Human Resource Management Practices On Turnover, Productivity, And Corporate Financial Performance**. Academy of Management Journal.
- Han Yi .(2006). **Construction of employee job performance structure model and empirical research**. Wuhan. Huazhong University of Science and Technology.
- Lu Daokun, & Zhou Wenjing. (2016). **The dimension and Structure model of college teacher professional development**. Education management in higher schools.

- Peng Wenyan, Wu Fan.(2013). **Human resource management practices based on the perspective of organizational climate the impact on employee engagement.** Enterprise research.
- Qiu Haozheng. (2002). **Quantitative Research and Statistical Analysis.** Wunan Press.
- Yang Yong, Gu Jinfeng, Chen Yiya. (2021). **Research on the relationship between organizational climate and performance Management.** anagement & Technology of SME.
- Zhao puguang. (2010). **Research on Human Resource Management System in Chinese Universities.** Social Sciences Academic Press.
- Zeng Xiaodong.(2004). **Study on the Performance Evaluation Process of Primary and Secondary School Teachers.** Teacher education research.
- Zhang Heping, Shen Hong. (2019). **The stimulation of salary level on scientific research productivity of university teachers -- An empirical study based on the National University Teachers Survey.** modern educational management.
- Zhang Danping, Xu Qingqing. (2018). **Analysis on the incentive effect of organizational trust on Teacher Professional Development.** Cultural and educational materials.
- Zheng Yanxiang. (1986). **The Function and Effectiveness of Education.** Wide Angle Publishing Hous.